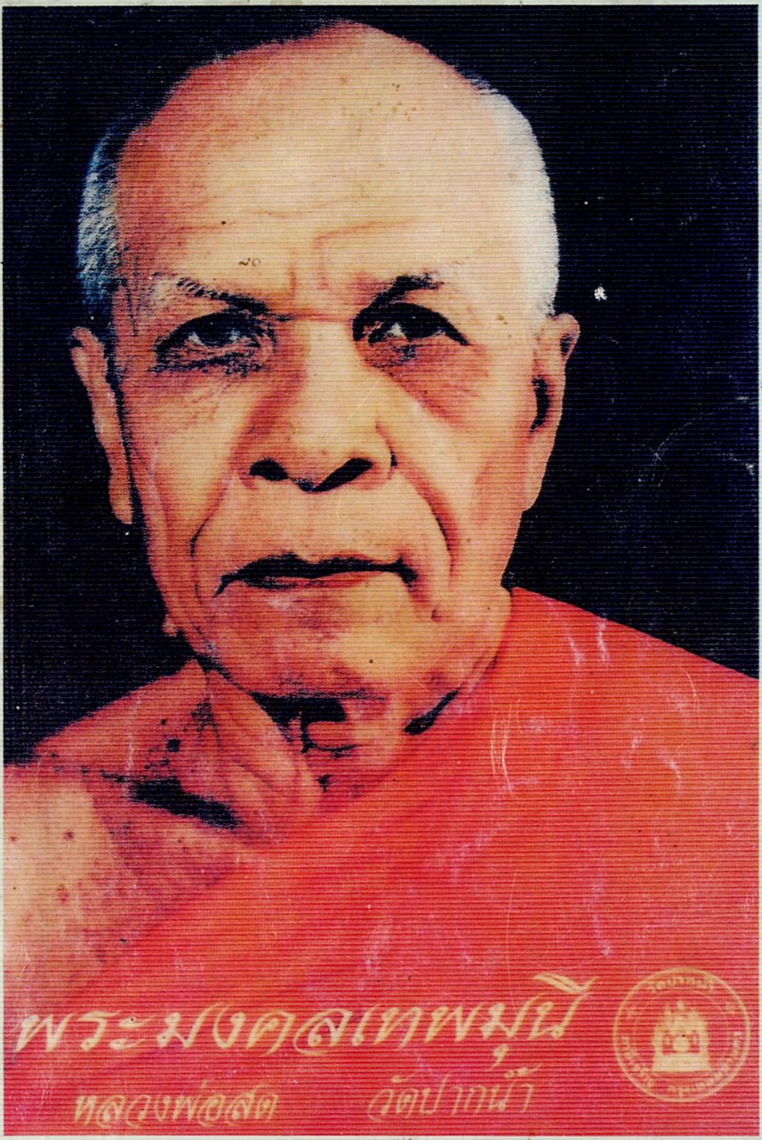
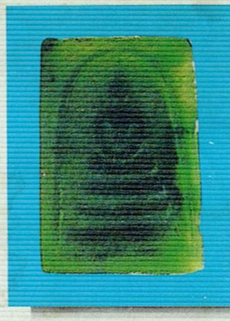

อภินิหารบารมีแห่งหลวงพ่อวัดปากน้ำ
และความศักดิ์สิทธิ์ของพระสมเด็จ(หยก) วัดปากน้ำ
ที่มหาชนประสพ

1

2

3

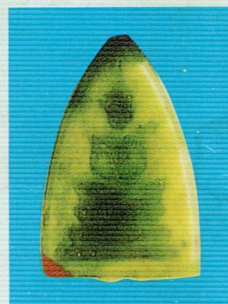
พระหยกเขียวแท้หยกแคนาดา มอบแก่ผู้บริจาค 499 บาท

4

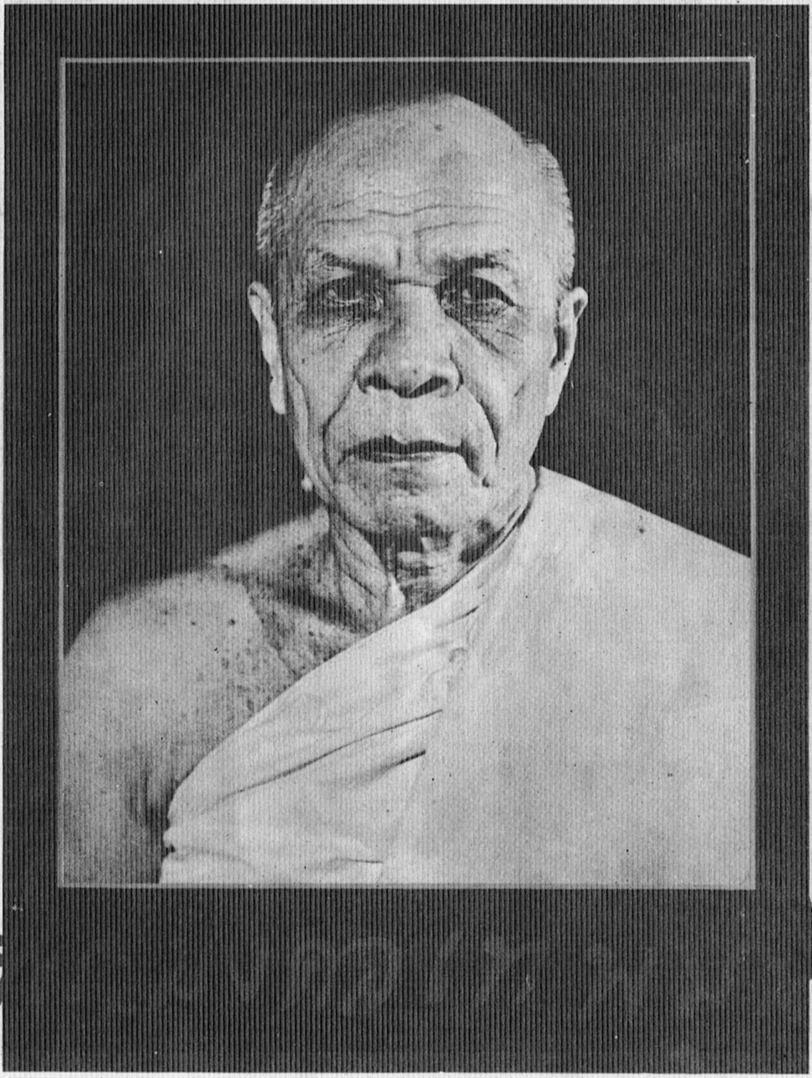
5

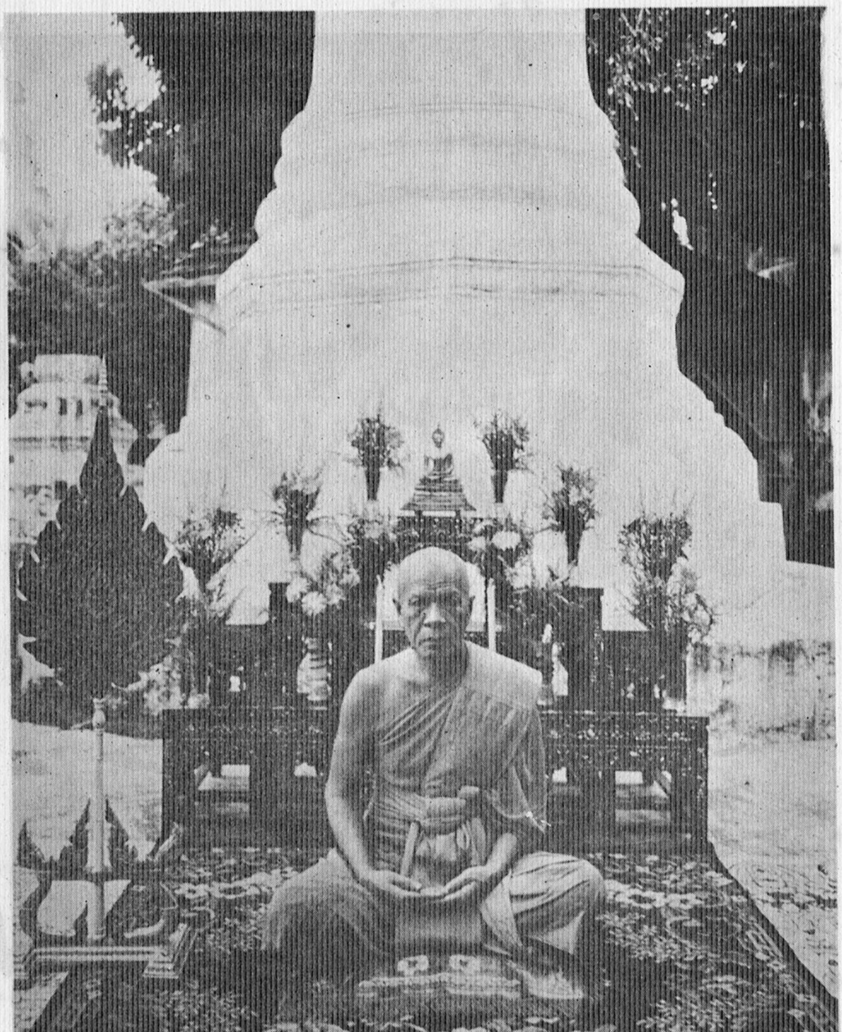
6

สมเด็จหยกเขียวแท้รูปเหมือน เต็มองค์ และครึ่งองค์ หลวงพ่อวัดปากน้ำ เจียรไนจากหยกเขียวแท้ ชนิดเนไฟรต์จากแคนาดา ความแข็ง 6.5 ผ่านการทำพิธีที่วัดปากน้ำนาน 9 เดือน มอบแก่ผู้บริจาค 499 ต่อ 1 องค์ พร้อมมอบดวงแก้วกลมใสให้ 1 ดวง

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อินเตอร์พริ้นท์ โทร. (053) 716027, 712365 Fax. 712505

อภินิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ
อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระสมเด็จวัดปากน้ำที่มหาชนประสพ

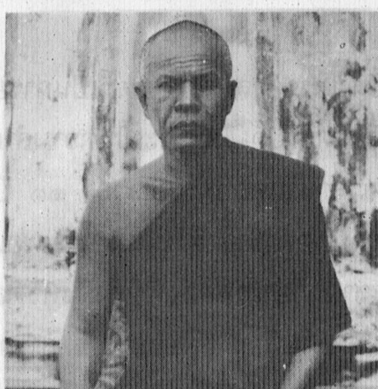

เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ **พระภาวนาโกศลเถร** เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒

.......วันนี้เป็นไงเป็นกันหากเราไม่บรรลุธรรมที่พระบรมไตรโลกนาถได้ทรงบรรลุละก็เราจะถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา..............

หลวงพ่อวัดปากน้ำ

จันทร์เพ็ญเดือนสิบ ลอยฟ่องฟ้าอยู่ท่ามกลางดวงดาวที่ดารดาษระยิบระยับทอแสงนวลลูบไล้ไปทั่ว กระทบพื้นน้ำคลองบางกอกน้อยที่มีลมอ่อนๆ พัดระลอกให้พริ้วเข้าสู่ฝั่งมิขาดสาย ฝนที่เพิ่งขาดเม็ดเมื่อตอนค่ำยังคงทิ้งหยาดละอองน้ำติดค้างอยู่ตามใบหญ้า สะท้อนรับแสงจันทร์ดูแพรวพรายราวกับเพชรที่โปรยปรายเอาไว้

ภายในโบสถ์วัดบางคูเวียง ดูเงียบเชียบวังเวง ได้ยินแต่เสียงหรีดหริ่งเรไรดังแผ่วๆ มาจากข้างนอก แสงจันทร์ที่ส่องผ่านหน้าต่างบานใหญ่เข้ามา ช่วยให้มองเห็นพระปฏิมากรประดิษฐานอยู่บนแท่นและทุกสิ่งภายในโบสถ์ได้อย่างชัดเจน บนพื้นเบื้องล่างตรงพระพักตร์องค์พระปฏิมากร

สมณะรูปหนึ่งนั่งสงบนิ่งอยู่ในท่าสมาธิคู้บัลลังก์ กายตั้งตรงไม่ไหวติงเสมือนสิ่งไร้ชีวิต นานแสนนาน... จวบจนแสงจากดวงจันทร์ที่เคลื่อนคล้อยหลังเที่ยงคืนสาดปะทะร่างจนเห็นได้ทั้งองค์ คะเนอายุราว ๓๐ เศษ รูปร่างสันทัดหน้าผากกว้าง บ่งถึงลักษณะของผู้ทรงปัญญาอันล้ำเลิศลมเย็นพัดมาวูบหนึ่ง ผ้ากาสาวพัสตร์ที่ครองอยู่สั่นพริ้วน้อยๆ พร้อมกับมีเสียงถอนลมหายใจยาว ดังจนได้ยินชัด รอยยิ้มค่อยๆปรากฏขึ้นบนมุมปาก ใบหน้าอิ่มเอิบเต็มไปด้วยความปรีดาปราโมทย์ รำพึงออกมาเบาๆ

"เออ...มันยากอย่างนี้นี่เอง ถึงได้ไม่บรรลุกัน **ความเห็น ความจำ ความคิด ความรู้** *ต้องรวมเป็นจุดเดียวกันเมื่อหยุดแล้วจึงดับ เมื่อดับแล้วจึงเกิด"*

เสียงรำพึงเงียบลงในฉับพลัน ขยับกายเล็กน้อยกลับคืนสู่ท่าสงบขับความปีติที่บังเกิดขึ้นให้หมดสิ้นไปหลับตาเพ่งพิจารณาธรรม ทบทวนให้แน่ใจทั้งอนุโลมและปฏิโลม

ความปีติเป็นศัตรูของสมาธิ แต่ก็เป็นการยากแก่พระภิกษุรูปนี้จะระงับมิให้ความปีติเกิดขึ้นได้ เพราะเป็นความสำเร็จในความพากเพียรที่ได้พยายามมาเป็นเวลานานตลอดระยะเวลา ๑๑ ปีในชีวิตสมณเพศ สละฆราวาสวิสัยจากหนุ่มพ่อค้าข้าว ซึ่งในสมัยโน้นพอเอ่ยชื่อ **สด มีแก้วน้อย** บรรดาพ่อค้าและชาวนาอำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรีรู้จักกันดีว่าเป็นพ่อค้าข้าวที่ขยันหมั่นเพียร สัตย์ซื่อ อารี อารอบ จะเป็นพ่อค้าที่มั่งคั่งและมีอนาคตไกล แต่สิ่งเหล่านี้มิใช่สิ่งปรารถนา เพราะได้ตั้งจิตมุ่งจะตัดปลิโพธและอาลัยเข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์อันเป็นธงชัยของพระอรหันต์ ศึกษาธรรมของพระผู้พิชิตมารให้บรรลุจนได้

พระภิกษุสดบวชได้เพียงวันเดียว รุ่งขึ้นก็เรียนกรรมฐานกับ **หลวงพ่อโหน่ง อินฺทสุวณฺโณ** ผู้เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ณ วัดสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี และนับว่าเป็นบุรพาจารย์ผู้ให้กรรมฐานโน้น ศึกษาควบคู่กับการเรียนคันถธุระ เรียนเรื่อยไป จากสำนักนี้สู่สำนักโน้น ที่ไหนใครว่าดีเป็นต้องพยายามขอเข้าเป็นศิษย์ศึกษาธรรมปฏิบัติด้วย เช่น **พระ**

มงคลทิพมุนี (มุ้ย) อดีตเจ้าอาวาสวัดจักรวรรดิ **พระครูญาณวิรัต (โป๊)** วัดพระเชตุพนฯ **พระอาจารย์สิงห์** วัดละครทำ จังหวัดธนบุรี **พระอาจารย์ปลื้ม** วัดเขาใหม่ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พระอาจารย์ที่กล่าวมานี้ ทรงคุณวิเศษทางธรรมปฏิบัติ เป็นเยี่ยมทางปริยัติ งามทั้งสีลาจารวัตร มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย พระภิกษุสด หรือในระยะต่อมาคือ **หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ** ก็เรียนจนหมดสิ้นความรู้ของครูอาจารย์ทุกสำนักที่ผ่านมา

มีต่อไปอีกไหมครับ คำถามนี้เกิดขึ้นภายหลังจากบรรลุผลสำเร็จตามขั้นสูงสุดของแต่ละสำนักกรรมฐานเมื่อทำได้อย่างครูบาอาจารย์แล้ว มักจะถามเช่นนี้ แต่ทุกคำตอบที่ได้รับมีทำนองคล้ายคลึงกัน

หมดแล้ว เธอเรียนจนหมดความรู้ของฉันที่สู้ศึกษามานาน ต่อนี้ไปเธอมาช่วยฉันสอนศิษย์กันต่อไปเถอะ พระอาจารย์ท่านกล่าว

ความรู้เพียงแค่นี้จะไปสอนใครได้ ตัวเราเองยังจะเอาไม่รอด ท่านเป็นแต่เพียงคำดำริขึ้นในใจโดยไม่กล่าววาจาใดออกมาแล้วก็ลาจากทุกสำนักตระเวนข้ามเทือกเขาหลายลูกทั่วทุกทิศ เพื่อจะหายอดกัลยาณมิตรสั่งสอนอบรมใจภายหลังที่ได้ศึกษากรรมฐานจากพระคณาจารย์ต่างๆ มามากพอสมควรก็ไม่บรรลุธรรมดังที่หมาย มีความรู้สึกในใจเสมอว่า ทางเหล่านั้นยังอ้อมเกินไป ควรจะมีทางที่ตรงกว่านี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ในที่สุดก็หันกลับมาเรียนด้วยตนเองโดยศึกษาจาก**ตำราวิสุทธิมรรค** เพื่อเป็นแบบของการปฏิบัติตราบกระทั่งท่านมาจำพรรษา ณ วัดบางคูเวียง และวันนี้เองอยู่ระหว่างกลางพรรษาพอดี ท่านเริ่มปรารภความเพียรในใจแต่เช้าตรู่ก่อนออกบิณฑบาต

เราบวชมานานนับได้ ๑๑ พรรษาเข้านี่แล้ว วิชชาของพระพุทธเจ้าเรายังไม่ได้บรรลุเลย ทั้งที่การศึกษาของเราก็ไม่เคยขาดสักวัน ทั้งคันถธุระและวิปัสสนาธุระ อย่าเลยเราควรจะรีบกระทำความเพียรให้รู้เห็นของจริงทางพระพุทธศาสนาหากไม่เริ่มปฏิบัติก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ตกอยู่ในความประมาท

เมื่อกลับจากบิณฑบาต ก็รีบจัดการภารกิจต่างๆจนหมดความกังวลใจ

จึงได้เข้าไปสู่โบสถ์วัดบางคูเวียง โดยตั้งปณิธานไว้ในใจว่า **หากเราไม่ได้ยินเสียงกลองเพลละก็จะยังไม่ลุกจากที่**

ขณะนั้นประมาณเวลา ๒ โมงเช้าเศษๆ ภิกษุ**สด**เริ่มทำความเพียรในใจหลับตาภาวนา **"สัมมา อะระหัง"** เวลาผ่านไปอย่างเชื่องช้า เพิ่มความเป็นเหน็บและปวดเมื่อยขึ้นมาทีละน้อยๆถี่ขึ้นหนักเข้าจนมีความรู้สึกว่ากระดูกทุกชิ้นส่วนเริ่มเขม็งเกลียวลั่นกร๊อบแทบจะระเบิดหลุดออกมาเป็นชิ้นๆ เพราะความเมื่อย ความกระวนกระวายใจเริ่มตามมาเอ....แต่ก่อนเราไม่เคยรู้สึกเช่นนี้เลย พอตั้งสัจจะลงไปว่าถ้ากลองเพลไม่ดังจะไม่ลุกจากที่ เหตุใดมันจึงเพิ่มความกระวนกระวายใจมากอย่างนี้ ผิดกว่าครั้งก่อนๆ ที่นั่งภาวนาไปไม่เคยมีความรู้สึกเช่นนี้เลย เมื่อไหร่หนอ กลองเพลจึงจะดังสักที คิดไปจิตก็ยิ่งแกว่ง ซัดส่ายหนักเข้าเกือบจะเลิกนั่งก็หลายครั้ง แต่เมื่อได้ตั้งสัจจะลงไปแล้ว จะแพ้ไม่ได้ เมื่อกายไม่สงบใจจะไปสงบได้อย่างไร ในที่สุดก็อดทนนั่งต่อไป ใจเริ่มค่อยสงบลงทีละน้อยเพราะไม่แวบไปเกาะที่ปวดเมื่อยช่างมันปะไรมันเป็นเรื่องของสังขารในที่สุดก็หยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ใจสบายอย่างบอกไม่ถูก ความปวดเมื่อยหายไปไหนหมดไม่ทราบ ก็พอดีกลองเพลดังกังวานขึ้น

วันนั้นฉันภัตตาหารเพลมีรสที่สุด เพราะเหตุว่าไม่ใช่รสแห่งอาหารอย่างเดียว หากเจือระคนด้วยรสแห่งธรรมผสมผสานกันไปด้วย จิตจึงเกิดปราโมทย์ ใจยังอิ่มเอิบชุ่มชื่นอยู่ ฉันภัตตาหารไปใจก็อดที่จะมองดูที่ศูนย์กลางกายไม่ได้... *อ้อ... ยังเห็นอยู่ เออ!...นี่ก็แปลก ลืมตาก็ยังมองเห็นชัด ความสว่างเช่นนี้ไม่เคยมีมาก่อนเลยในชีวิตของการบำเพ็ญธรรม เราไม่เคยเห็นความสว่างใดที่จะเทียบเท่าความสว่างแห่งดวงอาทิตย์ยังห่างไกล* เท่าที่เห็นอุปมาเหมือนแสงหิ่งห้อยกับโคมไฟ ภิกษุ**สด**ฉันไปอดที่จะอมยิ้มออกมามิได้ด้วยความเปี่ยมสุข ทำให้หวนระลึกถึงพุทธวจนะบทหนึ่งที่ว่า **นตฺถิ สนฺติ ปรํ สุขํ สุขอื่นนอกจากหยุดนิ่งไม่มี** เมื่อใจหยุดก็เกิดความสงบ เมื่อสงบก็สุข นี่เป็นเพียงแต่น้อยนิดเรายังสุขเช่นนี้ หากเราได้บรรลุธรรม

ขึ้นไปอีกจะสุขขนาดไหนหนอ ท่านรำพึงในใจ

"ท่านสด ทำไมวันนี้ท่านจึงฉันจังหันไปอมยิ้มไปท่านยิ้มกับผู้ใดหรือ" เพื่อนภิกษุด้วยกันถามด้วยสงสัยในอาการของท่าน

"เปล่าหรอกท่าน ผมกำลังระลึกถึงคุณของพระบรมศาสดาของเราเลยอดที่จะยิ้มปีติโสมนัสใจไม่ได้" ท่านตอบเลี่ยงๆ

"ท่านสดนับว่าเป็นผู้ไม่ประมาท แม้แต่ฉันจังหันยังภาวนาระลึกถึงคุณของพระบรมศาสดาเป็นพุทธานุสติหากพระองค์ยังมีพระชนม์อยู่ คงจะต้องตรัสสรรเสริญท่านท่ามกลางพระขีณาสพทั้งหลายเป็นแน่" ทั้งคู่ต่างกล่าวมธุรสวาจาซึ่งกันและกัน ทำให้จิตที่เปี่ยมสุขอยู่แล้วยิ่งเพิ่มขึ้นไปอีก

วันนั้นท่านมีสุขทั้งวัน ดวงใสก็ยังเห็นติดอยู่ศูนย์กลางกายไม่ขาด พักผ่อนครู่หนึ่งเพื่อเอาแรงไว้ปฏิบัติกรรมฐานในยามราตรี

"วันนี้เป็นไงเป็นกัน หากเราไม่บรรลุธรรมที่พระบรมไตรโลกนาถได้ทรงบรรลุละก็เราจะถวายชีวิตเป็นพุทธบูชาหากเราจะต้องตายไปในครั้งนี้ก็จะได้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ที่จะตามมาภายหลัง จะได้ยึดถือเป็นแบบปฏิบัติต่อไป ก็จะได้อานิสงส์อีกโสดหนึ่ง"

หลังจากลงพระปาติโมกข์กับเพื่อนภิกษุ ท่านก็ยิ่งรู้สึกกายเบา ใจเบายิ่งขึ้น ความแหนงใจเกี่ยวกับอาบัติเล็กๆ น้อยๆ ถูกขจัดออกจากใจด้วยการฟังพระปาติโมกข์ทบทวนดูว่า เรากระทำถูกต้องธรรมวินัยหรือไม่ บกพร่องข้อใดก็ได้ปลงอาบัติกับเพื่อนภิกษุด้วยกัน

เมฆฝนตั้งเค้ามาแต่บ่ายและเริ่มครึ้มหนักไปอีกคาดว่าคงจะตกในไม่ช้า ท่านรีบสรงน้ำจัดการภารกิจส่วนตัวจนหมดความกังวลใจ แล้วก็เริ่มเข้าประตูโบสถ์ในเวลาเย็น ในขณะนั้นฝนก็เทลงมาประดุจฟ้ารั่ว เสมือนเป็นนิมิตอันที่จะแสดงให้ท่านเห็นว่า ท่านจะบรรลุธรรมในคืนนี้และจะได้โปรยปรายเมล็ดฝนแห่งธรรมไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลายที่มีธุลี กิเลสจะได้เบาบางลงบ้าง อีกทั้งจะได้ขุดค้นนำเอา **วิชชาธรรมกาย** ซึ่งสูญหายมานานนับพันปีขึ้นมาเปิดเผยแก่ชาวโลกอีกวาระหนึ่ง

ท่านเริ่มปรารถความเพียรในใจขณะลงนั่งในพื้นโบสถ์ ต่อหน้า

พระประธานผู้เป็นตัวแทนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเริ่มสวดอ้อนวอนเบาๆ

"ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานธรรมแก่ข้าพระพุทธเจ้าด้วยเถิด หากว่าการบรรลุธรรมของข้าพระพุทธเจ้าจะเกิดประโยชน์แก่พระศาสนาอย่างมหาศาลละก็ ขอทรงได้ประทานเถิด ข้าพระพุทธเจ้าจะรับอาสาเป็นทนายแก้ต่างให้แก่พระพุทธศาสนา หากว่าไม่เกิดประโยชน์แล้วไซร้ ขออย่าได้ทรงประทานเลย ข้าพระพุทธเจ้าขอถวายชีวิตอัตภาพนี้เป็นพุทธบูชาแด่พระองค์"

ขณะเมื่อนั่งฝนก็เริ่มตกลงมา ทำให้อากาศเยือกเย็นไปทั่วบริเวณ ท่านเหลือบไปเห็นมดขี้กำลังไต่ขึ้นมาตามรอยแตกของพื้นโบสถ์ ก็เกิดความกริ่งใจกลัวมดขี้จะมากัดท่านทำให้ต้องถอนจากสมาธิ จึงเอานิ้วมือจุ่มน้ำมันก๊าดเพื่อล้อมรอบตัวกันมดขี้ขึ้นมา แต่ต้องเลิกความคิดนั้นเพราะฉุกใจคิดได้ว่า

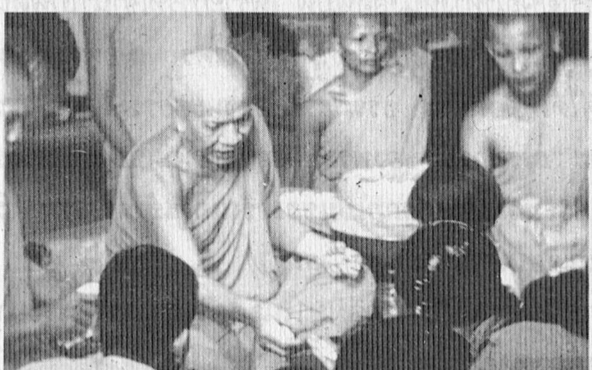
ชีวิตนี้เราได้สละให้แก่พระศาสนาแล้ว จะกลัวไยกับมดขี้ จึงได้เริ่มปฏิบัติธรรมทันที

ดวงกลมโตใสบริสุทธิ์เท่ากับฟองไข่แดงของไก่ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายเมื่อเพล ขณะนี้ยิ่งใสสว่างหนักขึ้นและขยายใหญ่ขนาดเท่าดวงอาทิตย์ ใสเหมือนกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า เห็นอยู่อย่างนั้นเป็นนานนับหลายชั่วโมง จากทุ่มเศษขณะนี้เลยเที่ยงคืนไปหนึ่งชั่วนาฬิกา ดวงใสก็ยังสว่างอยู่อย่างนั้นโดยท่านก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรต่อไปเพราะทุกสำนักที่ท่านได้ศึกษามาไม่เคยมีประสบการณ์เช่นนี้ ขณะที่นิ่งอยู่นั้น **เสียงหนึ่งผุดขึ้นมาจากกลางดวงนั้นว่า มัชฌิมา ปฏิปทา** อา... ทางสายกลาง ไม่ตึงนักไม่หย่อนนัก ในความหมายของปริยัติ แต่ขณะที่เสียงนั้นดังแผ่วขึ้นมาในความรู้สึก พลันก็เห็นจุดเล็กๆ เรืองแสงสว่างวาบขึ้นมาจากกลางดวงนั้นเสมือนจุดศูนย์กลางของวงกลมความสว่างของจุดนั้น สว่างกว่าดวงกลมรอบๆ ท่านมองเรื่อยไปพลางคิดในใจ **นี่กระมังทางสายกลาง จุดเล็กที่เราเพิ่งจะเห็นเดี๋ยวนี้อยู่กึ่งกลางพอดี**

ลองมองดูซิจะเกิดอะไรขึ้น จุดนั้นค่อยๆ ขยายขึ้นและโตเท่ากับดวงเดิม ดวงเก่าหายไป ท่านก็มองเรื่อยไปก็เห็นดวงใหม่ลอยขึ้นมาเหมือนน้ำพุนั้นแหละ ต่างแต่ใสยิ่งขึ้น

ในที่สุดจึงเห็นกายต่างๆ ขึ้น กระทั่งถึง**ธรรมกาย**เป็นพระปฏิมากรเกตุดอกบัวตูม ใสบริสุทธิ์ยิ่งกว่าพระพุทธรูปบูชาองค์ใดที่เคยเห็นมา **เสียงธรรมกาย**กังวานขึ้นมาในความรู้สึกได้ยินกับหูมนุษย์ **"ถูกต้องแล้วๆ"** แล้วก็หับพระโอษฐ์ทันที ความรู้สึกปิติสุขจึงเกิดขึ้น จึงออกอุทานดังข้างต้น

นับแต่นั้นเป็นต้นมา ท่านก็เริ่มศึกษาค้นคว้าหาที่สุดแห่งธรรม ยิ่งค้นยิ่งแตกฉาน เชี่ยวชาญหนักเข้าก็เริ่มเผยแพร่คำสอนออกไปจนกระทั่งท่านมาเป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ แรกๆมีผู้อาศัยความไม่รู้มาคัดค้านท่านเกี่ยวกับ **ธรรมกาย** โดยเฉพาะในวงการคณะสงฆ์ บางท่านก็ปลงใจเอาว่าหลวงพ่อวัดปากน้ำมีความรู้และการปฏิบัติธรรมเกินไปเสียแล้ว ถ้าปล่อยทิ้งไว้จะเป็นภัยแก่พระศาสนาแต่ยังไม่มีใครกล้าจะยกความผิดนั้นพิจารณา เพราะเวลานั้นคนทุกชั้นถวายความเคารพนับถือว่าเป็นคณาจารย์ที่มีศิษยานุศิษย์มาก ได้จัดการเลี้ยงอาหารเช้าและเพลแก่พระภิกษุสามเณรตลอดปีและตลอดอายุของท่าน นับแต่เริ่มจัดการเลี้ยงพระภิษุสามเณรมาบัดนี้ (พ.ศ.๒๕๑๔) นับเป็นเวลาเกือบ ๖๐ ปีแล้ว

ภาพหลวงพ่อวัดปากน้ำ กำลังมอบแจกพระสมเด็จวัดปากน้ำ (พระของขวัญ) แก่สาธุชนที่มาบริจาค ทำบุญ จากทั่วสารทิศ

เมื่อธรรมกายเกิดขึ้น วัดปากน้ำได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์กันมาก บางพวกก็ปลื้มใจ บางพวกก็หนักใจ บางพวกก็ตั้งข้อกล่าวหาลงโทษวัดปากน้ำอย่างหนัก ถึงกับพูดว่า **อวดอุตริมนุสธรรม**ก็มี ข่าวนี้มิใช่ท่านจะไม่รู้ ท่านได้ยินเสมอๆ แต่เสียงนั้นก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนใจแก่ท่านแม้แต่เล็กน้อย ท่านกลับภูมิใจเสียอีกที่ได้ยินคำนั้น

คราวหนึ่งท่านเคยกล่าวกับ **สมเด็จพระวันรัต วัดพระเชตุพนฯ** เกี่ยวกับการถูโจมตีเรื่อง **ธรรมกาย** ว่า

*"คนเช่นเราใช่จะไร้เสียซึ่งปัญญา ชั่วก็รู้ ดีก็เห็น**เราจะฆ่าตัวเองเพราะความปรารถนาลามกทำไม** ที่เขาพูดว่าเราอย่างนั้น บางคนคงจะไม่รู้จักคำว่า **ธรรมกาย** มีอยู่ที่ไหนหมายเอาใคร เขาอาศัยความไม่รู้มาว่าเราผู้ตั้งใจปฏิบัติชอบเมื่อผู้ไม่รู้ติเตียนเรา ความไม่รู้ของเขาจะลบล้างสัจธรรมของพระพุทธศาสนาได้อย่างไร ถ้าจะลบก็ลบได้เพียงชั่วคราวไม่ช้าดวงแก้วของพระพุทธศาสนาก็จะเปล่งรัศมีให้ผู้มีปัญญาเห็นด้วยสายตาของตนเอง การที่เขานำไปพูดเช่นนั้นเป็นผลแห่งการปฏิบัติที่เราได้กระทำกันอยู่ แสดงให้เห็นว่าคณะวัดปากน้ำไม่ได้กินแล้วนอน เป็นสำนักที่เคร่งครัดในการปฏิบัติธรรม การพูดของเขาเท่ากับเอาสำนักไปเผยแพร่ดีเสียกว่าการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เพราะการที่เขานำไปพูดนั้นเป็นการกระทำของผู้พูดเอง เราไม่ได้จ้างไม่ได้วานใคร เมื่อพูดทางไม่ดีก็ต้องมีคนพูดทางดีได้เหมือนกัน ธรรมะจะต้องชนะอธรรมเสมอ เราไม่เดือดร้อนใจเพราะ **"ธรรมกาย"** ของพระพุทธศาสนาเป็นของแท้ไม่ใช่ของเก๊หรือของเทียม **ธรรมกายจะปรากฏเป็นของจริงแก่ผู้เข้าถึงธรรม** เรื่องอย่างนี้เราไม่หวั่นเราเชื่อในคุณพระพุทธศาสนา"*

ต่อจากนั้นท่านจึงอ้างบาลีมีมาใน**อัคคัญญสูตร**ว่าพระพุทธองค์ได้ตรัสแก่วาเสฏฐสามเณรว่า

"ตถาคตสฺสเหตํ วาเสฏฺฐธิวจนํ ธมฺมกาโย อิติปิฯ" ในสุตตันตปิฎก ทีฆนิกายปฏิกวรรค **ยืนยันความว่า....**

"ดูกร วาเสฏฐสามเณร คำว่าธรรมกายนี้เป็นชื่อตถาคตโดยแท้"

ซึ่งก็หมายความว่า ผู้ใดเห็น**ดวงธรรม**ที่ทำให้เป็น**ธรรมกาย** ผู้นั้นได้ชื่อว่าเห็นเรา คือ ตถาคตนั่นเอง มิใช่อื่นไกล หรือพูดให้เข้าใจง่ายกว่านี้ก็คือ ผู้ใดเห็นดวงธรรมที่ว่านี้ ผู้นั้นเห็นพระพุทธเจ้า หรืออีกอย่างหนึ่งว่า ผู้ใดเห็นธรรมกายผู้นั้นเห็นพระพุทธเจ้า

ทำไมจึงหมายความเช่นนั้น ก็เพราะว่าขณะนั้น**พระวักกลิ**ก็อยู่ใกล้ๆ กับพระองค์ หากจะแลดูด้วยลูกตาธรรมดาทำไมจะไม่เห็นพระองค์ เพราะไม่ปรากฏว่าพระวักกลินั้นตาพิการ เมื่อเป็นเช่นนี้ ไฉนพระองค์จะจึงตรัสเช่นนั้นเล่า ที่ตรัสเช่นนั้นจึงตีความได้ว่า ที่แลเห็นด้วยตาธรรมดานั้นเห็นแต่เปลือกของพระองค์ คือ กายพระสิทธัตถะที่ออกบวช ซึ่งมิได้อยู่ในความหมายแห่งคำว่า เรา (ตถาคต) และยังตรัสว่าเป็นกายที่เน่าเปื่อยด้วยนั้น คือ กายพระสิทธัตถะที่ออกบวชซึ่งเป็น **กายภายนอก** นั่นเอง คำว่า เรา ในที่นี้จึงสันนิษฐานได้ว่า หมายถึง **กายภายใน** ซึ่งไม่ใช่กายเปื่อยเน่า กายภายในคืออะไรเล่า ก็คือ **ธรรมกาย**นั่นเอง จะเห็นได้อย่างไร ข้อนี้ตอบไม่ยาก เมื่อได้บำเพ็ญกิจถูกส่วนแล้ว ท่านจะเห็นด้วยตาของท่านเอง คือเห็นด้วย **ตาธรรมกาย** ไม่ใช่ตาธรรมดา พระดำรัสของพระองค์ดังยกขึ้นมานั้นเป็น**ปัญหาธรรม** มีนัยลึกซึ้งอยู่ อันผู้ที่มิได้ปฏิบัติธรรมแล้วเข้าใจได้ยาก แต่ถ้าผู้ที่ปฏิบัติได้แล้วจะตอบปัญหานี้ได้ด้วยตัวเองอย่างง่ายดายไม่ต้องถามใคร

วิชชาธรรมกาย นี้ ท่านทำการสั่งสอนเรื่อยมาจนกระทั่งใกล้มรณภาพ ไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียว จะเห็นได้จากจริยาวัตรของท่าน คือ

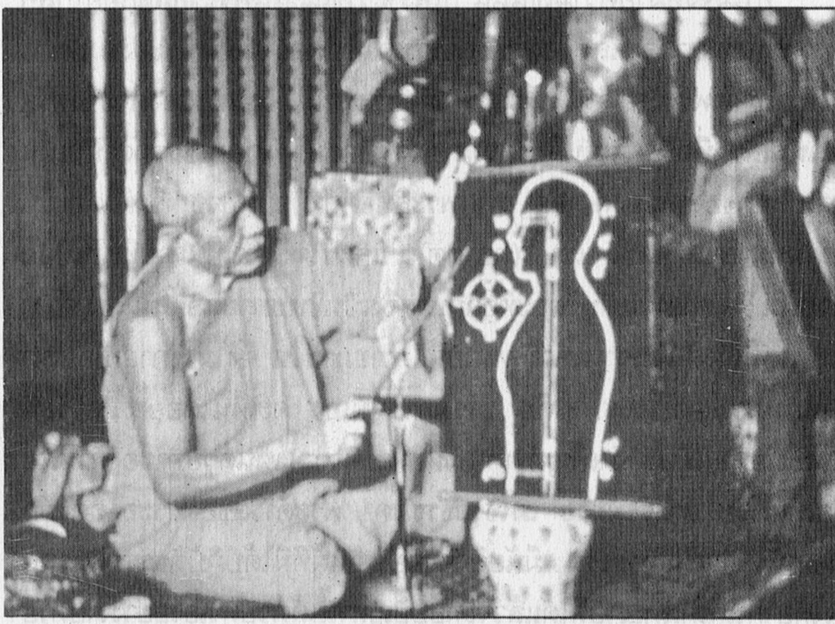
๑. คุมภิกษุสามเณรลงทำวัตร ไหว้พระในโบสถ์ทุกวัน วันละ ๒ เวลา คือ เช้าหนหนึ่ง เย็นหนหนึ่ง และได้ให้โอวาทสั่งสอนภิกษุสามเณรทั้ง ๒ เวลา

๒. วันพระและวันอาทิตย์ ลงแสดงธรรมในโบสถ์เองเป็นนิจ

๓. ทำกิจภาวนาอยู่ในสถานที่ซึ่งจัดไว้เฉพาะ เป็นกิจประจำวัน และควบคุมพระให้ไปนั่งภาวนารวมอยู่กับท่านทั้งกลางวันและกลางคืน ส่วนพวกอุบาสิกาก็ให้ทำกิจภาวนาเหมือนกัน

๔. ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๔.๐๐ น. ลงสอนการนั่งสมาธิแก่ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ที่ศาลา

๕. จัดให้มีครูสอนปริยัติธรรม

ภาพหลวงพ่อสอน วิธีนึกนิมิตรในการทำภาวนา สมาธิ แก่สาธุชน เป็นประจำตลอดอายุของท่าน

สมณศักดิ์ที่หลวงพ่อวัดปากน้ำได้รับ

พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้รับสมณศักดิ์ เป็นพระครูสมณธรรมสมาทาน

พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้รับพระราชทานพัดยศเทียบเปรียญ

พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะชั้นราชมีพระราชทินนามว่า **พระมงคลราชมุนี**

พ,ศ. ๒๕๐๐ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเทพ มีพระราชทินนามว่า **พระมงคลเทพมุนี**

ท่านมรณภาพเมื่อ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ยังความสลดใจแก่ศิษยานุศิษย์เป็นอันมาก ประทีปของโลกในยุคปัจจุบันได้ลาลับไปแล้วบัดนี้ แม้ว่าท่านจะมรณภาพมาได้ ๓๐ ปี/เศษ **วิชชาธรรมกาย** ก็ยังมีผู้ปฏิบัติกันอยู่สืบมาและนับวันจะเพิ่มมากขึ้น จากแสนคนเป็นล้านคน เกียรติคุณ ของวิชชานี้ไม่เพียงแต่จะโด่งดังในประเทศเท่านั้น แม้ชาวต่างชาติก็ยังสนใจปฏิบัติธรรมกันที่วัดปากน้ำมากมาย อีกทั้งมีสาขากระจายไปทั่วประเทศ และที่กำลังดำเนินการสร้างสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย เพื่อเป็นสถานปฏิบัติธรรมสมาธิภาวนาตามแนวหลวงพ่อวัดปากน้ำ แก่พุทธศาสนิกชนทั้งชาวพุทธไทยและ นาๆ ชาติใกล้เคียงเช่น พม่า, จีน, ลาว, ไทยใหญ่, ไทยลื้อ, ปะโอ, ปะหล่อง, ฮ่อ ฯลฯ และเป็นที่ประดิษฐานอนุสาวรีย์พระบูชนียาจารย์ รูปเหมือนยืนเต็มองค์ พลวงพ่อวัดปากน้ำ แกะสลักเจียรไนจากหินหยกขาวในพระมหาวิหาร พระมงคลเทพมุนี ซึ่งดำเนินการสร้างโดยเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ (เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ) พร้อมด้วยคณะสมาคม ศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ (ม.ส.จ.) ซึ่งมีท่านอาจารย์ ตรีธาเนียมขำ เป็นนายกสมาคม ขณะนี้ พระ-มหาวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งสร้างแบบศิลปะไทยแท้สวยงามทรงคุณค่าอนุรักษ์ไว้ซึ่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรมเก่าแก่แท้ของชาติไทย ได้สำเร็จลงแล้ว แต่ยังขาดพระประธาน ดังนั้นทางสำนักฯ จึงดำริสร้างพระประธาน **"ธรรมกาย"** ด้วยหินรัตนชาติ หยกเขียวแท้เลอค่า ที่มีความแข็งแกร่งคง

ทนอย่างยิ่ง และดำริสร้างรูปเหมือนท่านั่งเต็มองค์ หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินหยกแท้สีเขียวแบบเดียวกัน เพื่อประดิษฐาน ณ พระมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) สาขาวัดปากน้ำแม่สายนี้ เพื่อให้เป็นมรดกที่คงทนถาวรแห่งวิชชาธรรมกาย เป็นปูชนียวัตถุ ที่ศักดิ์สิทธิ์ทนทานยั่งยืนยาวนานสูงค่าแก่พุทธศาสนา ประเทศชาติ เป็นมรดกชาติมรดกโลก เป็นที่เคารพกราบไหว้แก่มหาชนชาวพุทธทั่วโลก นานนับล้านๆปี จึงขอเชิญเหล่าคณะศิษย์และท่านสาธุชนผู้เคารพนับถือในองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำทุกท่าน ได้พร้อมใจกันเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธาน **"ธรรมกาย"** หยกเขียว และรูปเหมือน หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกเขียวแท้ธรรมชาติ ตลอดจนเป็นเจ้าภาพสร้างเสนาสนะ ที่พักปฏิบัติธรรม ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขา วัดปากน้ำ) บ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย ๕๗๑๓๐ ผู้สนใจเป็นเจ้าภาพบริจาคสร้างพระประธาน โปรดติดต่อสอบถาม โทร. (๐๕๓) ๗๐๙๕๒๐, ๗๐๙๕๒๗ หรืออ่านรายละเอียดในหนังสือ **"ประวัติเรื่องราวการสร้างพระธรรมกายหยกเขียว"** และหนังสือ **"ดวงแก้วจักรพรรดิ-กายสิทธิ์"** และหนังสือ **"อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์แห่งสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำ"**

พระของขวัญวัดปากน้ำ

(พระสมเด็จวัดปากน้ำ)

ในวงการของผู้นิยมสะสมบูชาพระเครื่องในเมืองไทยนี้เห็นจะไม่มีใครเลยที่จะไม่เคยได้ยินกิตติศัพท์ ***พระของขวัญ****วัดปากน้ำ อันเป็นที่เลื่องลือกันมาแล้วทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะข่าวเกี่ยวกับการรอดชีวิตอย่างปาฏิหาริย์ หรือการได้รับโชคลาภอย่างมหัศจรรย์ของบรรดาผู้ที่มีพระของขวัญวัดปากน้ำไว้บูชา และในปัจจุบันก็นับว่าเป็นพระเครื่อง*

ที่ค่อนข้างจะหาได้ยากสักหน่อย เพราะมีผู้นิยมกันมาก

พระของขวัญวัดปากน้ำนี้ **พระมงคลเทพมุนี** (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) ได้สร้างไว้รวม ๓ รุ่นด้วยกัน มีจำนวนรุ่นละ ๘๔,๐๐๐ องค์ และได้แจกหมดไปแล้วทั้งสามรุ่น ส่วนประกอบที่สำคัญของพระผงชนิดนี้ได้แก่ดอกมะลิแห้งที่มีผู้นำไปบูชา และหลวงพ่อได้เก็บสะสมเอาไว้กับผมของหลวงพ่อที่เก็บไว้จากการปลงผม นอกจากนี้ยังมีผงวิเศษอื่นๆ อีกมากมาย

การแจกพระของวัดปากน้ำนี้ หลวงพ่อท่านได้แจกให้กับมือของทุกๆคนที่มีจิตศรัทธาบริจาคเงินสมทบทุนการกุศลของวัดปากน้ำฯ โดยท่านถือว่าเป็นการมอบของขวัญตอบแทนการบริจาคนั้นๆ และการแจกดังกล่าวนี้จะรับแทน หรือมอบหมายให้คนอื่นรับไม่ได้ ซึ่งวิธีปฏิบัติดังกล่าวนี้ก็ยังใช้ต่อมาภายหลังที่หลวงพ่อได้มรณภาพแล้วโดยท่านได้มอบหมายให้ท่าน**พระครูสมณธรรมสมาทาน**เป็นผู้แจกแต่เพียงองค์เดียว ไม่ยอมให้มีการรับแทนเช่นเดียวกัน

ทุกครั้งก่อนที่หลวงพ่อจะแจกพระของขวัญนั้นท่านได้อธิบายให้ผู้ที่จะได้รับพระของขวัญได้ทราบถึงวิธีอาราธนาและใช้พระของขวัญให้ได้สัมฤทธิ์ผล และต่อมาสมัยหลังก็ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงแทน เพราะวันหนึ่งๆท่านต้องต้อนรับแขกและมีภาระอื่นๆ อีกมาก

ต่อไปนี้ จะขอนำคำเทศนาอธิบายพระของขวัญของท่านที่ได้แสดงไว้ ดังนี้...

อาราธนาพระพุทธเจ้ามาสร้าง

บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย ได้เสียเวลาสละให้เป็นส่วนพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกียทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ให้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็น **ศาสนาสมบัติ** เมื่อสร้างสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั่นแหละ จักเป็นเหตุเป็นที่ตั้งให้มี

สมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว ๒๕ บาท ๓๐ บาท ๔๐ บาท ๕๐ บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ก็ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของ เจ้าของทรัพย์นั่นเองได้รับผลต่อไปในภายหน้า ที่ฝังฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ไม่เสื่อมทรามนับชาตินับภพไม่ถ้วนเพราะทานบริจาคของท่านที่สละทรัพย์นั้นจะส่งผลให้ท่านในมนุษย์ก็จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภายหน้านับประมาณมิได้ เหตุนี้ บัดนี้ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้ ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือ ของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบไม่เคยเห็นว่าศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก ผู้พูดนี้เองเป็นผู้อาราธนาพระพุทธเจ้าในนิพพานมีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอาราธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นให้แก่มนุษย์ ธรรมกายในมนุษย์นี้ ก็ได้เข้าสมทบด้วยดูแลการงานนั้นๆ ท่านทำอย่างไรก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนกระทั่งถึงวันออกพรรษาวินาทีหนึ่งมิได้หยุดเลยท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่านพอออกพรรษาแล้วพอได้อรุณก็สำเร็จความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญ องค์ต้นทรงรับสั่งว่า **"ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้บังเกิดเป็นครั้งแรกในโลก"** แล้วก็หับพระโอษฐ์ทีเดียว

เปล่งรัศมีรักษาโรค

...ผู้พูดก็ได้ลงมือแจกในวันแรม ๖ ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัศจรรย์ต่างๆความศักดิ์สิทธิ์ของขวัญนี้ ผู้ที่ได้รับไป **นางเขียว บางไผ่**เป็นผู้หญิงอายุ ๘๐ ปีกว่า ได้รับพระไปแล้ว เอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้น เปล่งรัศมีสว่างเต็มบ้านเต็มช่อง พากันตก

ตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน ทะเลือกทะลั๊กไปตามกันพักใหญ่นานอยู่แล้วแสงนั้นก็ค่อยโทรมลงไป ก็มาสว่างรวมอยู่ที่หลังมุ้งนางเขียว ก็รู้ว่าพระของขวัญเอาไว้ที่นั้น แสงสว่างนี้ออกจากของขวัญนั่นเอง แต่เช้าเชียวมาหาผู้พูดนี้ บอกว่าท่านเมื่อคืนนี้แสงสว่างเกิดที่บ้านดิฉัน พระท่านเปล่งรัศมีสว่างเชียว เดิมทีก็ไม่รู้ว่าอะไรแล้วก็มารวมอยู่ที่พระ จึงรู้ว่าพระ รูปร่างนางเขียว เมื่อวันมารับพระของขวัญนั้นมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำอยู่คืนเดียวเท่านั้น เวลามาบอกเช้าร่างกายเปล่งปลั่งไปหมด แปลกกว่าปกติเดิมทีเดียว ผิวพรรณเกลี้ยงเกลาไปหมด ดูสะอาดสะอ้าน มีผิวพรรณวรรณะ เขารู้สึกว่าของขวัญนี้อัศจรรย์แปลชั่วเป็นดีได้ขนาดนี้เชียวหนอ

ปาฏิหาริย์ลอยได้

เรารู้สึกว่าศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้แลหรือ ยังไม่ใช่เพียงเท่านี้ อีกหลายรายที่ได้รับของขวัญไป **มีเด็กหญิงคนหนึ่ง**อายุยังไม่ถึง ๑๓ ปี รับของขวัญ ไปจากวัดปากน้ำแล้วบ้านอยู่ทาง**ถนนตก** พอไปถึงบ้าน พระออกจากตัวไปลอยเรื่อยไปในอากาศ ตัวก็เห็นเรื่อยไป แล้วไปเข้าบ้านโน้นเข้าไปในห้องพระ แล้วเข้าไปในที่บูชานั้น เข้าไปในครอบพระที่เขาบูชานั้นตัวก็ตามเข้าไปจะเอาให้ได้ เขาก็ไม่ยอมให้เข้าไป เขาบอกว่าห้องพระนั้นคนอื่นมาเกี่ยวข้องไม่ได้ เขาคนเดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรไม่ต้องเข้าไป เด็กก็จะเข้าไปเกิดเถียงกัน เด็กเมื่อไม่ให้เข้าไปมันก็ร้อง เขาว่าถ้าจะเข้าไปก็ต้องไปบอกมารดาเองก่อน ให้ไปบอกผู้ใหญ่มาก่อน เด็กก็ไปบอกมารดาเขาก็ให้เข้าไปเปิดดู เปิดเข้าไปในห้องพระก็เห็นพระของขวัญนั้นอยู่ในครอบพระจริงๆ เจ้าของบ้านก็รับรองว่าไม่ใช่ของๆเขา เขาก็ให้แก่เด็กนั้นมา นี่ก็อัศจรรย์นึกว่าของตายๆ ดินๆ อย่างนี้แหละ ลอยไปก็ได้น่าอัศจรรย์นัก นี่อย่างอัศจรรย์

พูดช่วยชีวิต

...**มีนายทหารเรือผู้หนึ่ง** (เจ้าตัวต้องการสงวนนาม) เมื่อวันที่ ๒๙ ทหารเรือนัดประชุมเลี้ยงอาหารในกองสัญญาณ เมื่อเลี้ยงอาหารเสร็จแล้วคืนนั้น พอแจกปืนเท่านั้น พระซึ่งอยู่ในหน้าอกของทหารเรือผู้นั้น เสียงบอกลั่นออกมาว่า **ทิ้งปืนเสีย อย่าอยู่** นายทหารผู้นั้นคิดแต่ในใจว่า ไม่รู้จะไปทางไหน **ไปทางวัดแจ้ง** (วัดอรุณราชวราราม) นายทหารเรือผู้นั้นจึงทิ้งปืนแล้วไปทางวัดแจ้ง เขาก็ห้อมล้อมหมด เอ้ นี่เราจะต้องถูกยิงทิ้งละซี เขากั้นไว้หมดพระบอกว่า **ไปซ่อนตัวในที่ลับๆเสีย** ดังขึ้นอีก นายทหารเรือผู้นั้นซ่อนตัวอยู่ในที่ลับๆตามพระ พระว่าอย่างไรก็ไปอย่างนั้น สักพักใหญ่พระก็ว่าไปทางนี้ทางนั้น ไปเรื่อยๆ ไปตามพระเรื่อยไป หลุดพ้นมาได้ ครั้นเขาสงบลงไปนานทหารเรือผู้นั้นก็เข้าไปรายงานตัว พอรายงานตัวผู้ใหญ่เขาก็ให้สวมลงไปในหน้าที่ราชองครักษ์ ขาดผู้ใหญ่ไป นายทหารผู้นั้นเลยเป็นใหญ่ในหน้าที่ราชองครักษ์ ทั้งลาภทั้งยศได้ ๙ วัน เขาจึงได้มาหาฉัน เมื่อครั้งก่อนๆ เกิดเรื่องอะไรขึ้น เขาเคยมาเล่าให้ฟัง เคยบอกทีนี้ไปได้ ๙ วัน ไปทางไหนหายไป พอมาถึงเขาก็ว่า **หลวงพ่อให้ผมกราบตีนสักทีเถิด เอาตีนยื่นมาให้ผมกราบเถิด** ถามว่าเป็นอย่างไรเล่า เขาก็กราบตีนท่าเดียว ก็ว่าเป็นอย่างไรว่าให้ฟังซิ เขาก็เล่าให้ฟังดังกล่าวแล้วทุกประการ นี่เป็นเรื่องของนายทหารเรือผู้นั้น ในเวลานี้เขาเป็นนายพลจัตวาแล้ว ดูแลอยู่ในราชองครักษ์นั้น นี่พูดได้

พูดให้ลาภ

พูดได้ไม่ใช่คนเดียวเท่านั้น มีอีก **คุณนายทองคำ** พระของคุณนายทองคำนั้นก็พูดได้อีก ถูกล๊อตเตอรี่รางวัลที่สอง ๔๕,๐๐๐ บาท ไม่รู้ว่าเอาสลากกินแบ่งนั้นไปไว้ที่ไหน หาไม่ได้ ค้นหาเท่าไรเท่าไรก็ไม่ได้ เวลาก็จวนจะหมดเต็มทีแล้ว จวนจะครบกำหนดของเขา ก็นึกแต่ว่าจะทำอย่างไร

เขาก็เล่าลือกันว่า วัดปากน้ำแจกของขวัญศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริงละก็ ขอให้ได้สลากกินแบ่งที่หายไปนั้นลงมาทีเดียว สมทบทุนสร้างโรงเรียน สร้างแล้วก็ตั้งใจของเขาอย่างนั้น พอได้แล้วเขาก็กลับไป พอค่ำมืดนานๆสักหน่อยไปในรถมันก็ง่วง พอง่วงๆได้หน่อยๆเท่านั้น บอกแล้วดังเข้าไปในหน้าอกนี้ ที่กลัดพระไว้ในกระเป๋าที่หน้าอกนั้น ดังขึ้นมาว่า **สลากกินแบ่งของเอ็งมันอยู่ในลิ้นชักของดำๆปิดอยู่ ชักลิ้นชักออกเปิดของดำขึ้นก็เห็น** อยากให้ถึงบ้านเดี๋ยวนั้นทีเดียวเพื่อจะไปชักลิ้นชักดู แต่ก็ไปไม่ถึงเดี๋ยวนั้นดอก ถึงกำหนดไปถึงก็ตรงเข้าไปชักทีเดียว ชักก็เหมือนบอกไม่มีผิด ชักออกมาแล้วก็เปิดของดำๆ นั้นก็เห็นสลาก เขายังมาบอกฉันเองนี่ บอกว่าท่าน ซองใหม่เอี่ยมเชียว พอเห็นเข้าก็ดีใจ นี่ลองคิดซิว่าเขาเชื่อแค่ไหนความของเขาจะเชื่อแค่ไหน ๑๐๐% นั้นเต็มแน่ละ แต่ฉันให้ชื่อมันว่า **มันเชื่อจนตาลาย** เชื่อจนตาลายอย่างนั้น เชื่ออย่างไร พอเอาสลากนั้นไปเบิกเงินมาได้แล้ว ก็คิดอ่านจะถูกต่อไปใหม่อีก มันก็เอาของขวัญมาดู ก็เห็นล๊อตเตอรี่ที่พระของขวัญนั้นเป็นแถวๆนั่นเห็นไหมล่ะ? ตามันลายแล้ว มันเชื่อจนตาลาย เห็นล๊อตเตอรี่เป็นแถวๆ ที่พระของขวัญแล้วไปถูกล๊อตเตอรี่อีก ๔ ครั้ง เถ้าแก่ที่อยู่ในบุรีรัมย์ใกล้ๆกันนั้น เขาเล่าลือกันว่าคุณนายทองคำถูกล๊อตเตอรี่มากนักเถ้าแก่เขาคิดว่าคุณนายทองคำนี้คงจะมีของดีอะไรจึงถามพอได้ความก็ขอซื้อ ขอซื้อพันสองพันเรื่อยขึ้นไป เขาก็ไม่ยอมขายให้ ตั้งถึงหมื่นสองหมื่น สองหมื่นก็ไม่ยอม เขาว่าถ้าเถ้าแก่อยากได้จริงๆ วัดปากน้ำนั้นท่านยังแจกอยู่แต่ว่าฉันท่านไม่ให้อีกแล้ว ท่านให้องค์เดียว คนหนึ่งได้องค์เดียวเท่านั้นถ้าว่าหายหรือเป็นอย่างไรไปไม่ให้อีก ให้องค์เดียวเท่านั้น ถ้าอยากได้ก็ไปทำบุญสร้างโรงเรียนกับท่าน แล้วท่านก็จะแจกให้เอง นี่เรื่องนี้ พระพูดไม่แปลกประหลาดนักไม่น่าจะพูดได้ นิดเดียวเท่านั้น พูดดังเหลือเกินดังเหมือนวิทยุมาก

รถทับ รถชนไม่ตาย

ไม่ใช่แต่เท่านั้น รถทับ**ท่านขุนคนหนึ่ง**ลืมชื่อแกเสียแล้ว อธิบายให้เขาฟังที่เขารับไปบอกว่า เอาไปเถิดของขวัญชิ้นนี้นั้น รถทับก็ไม่ตาย พอพูดเสร็จท่านขุนนั้นก็โผล่ขึ้น **ผมนี่แหละขอรับ รถทับ** แล้วก็ให้แกเล่าให้ฟังว่าทับอย่างไร รถรางทับพืดเข้าไป คนข้างนอกเห็นแล้วว่าแหลกเหลวตายแน่ กว่ามันจะเบรคได้ไปตั้งสามวา พอเบรคหยุดแกก็ออกมา แกมาเล่าให้ฟัง แกบอกว่าพอทับเข้าไปแล้ว แล้วเข้าไปในท้องรถแล้วไปคว้าเอาเหล็กได้ดุ้นหนึ่ง กลมๆเท่าข้อมือที่ใต้รถนั้น เกร็งตัวไว้ไม่ให้ไถไปกับดินไม่ถูกอะไรเลย พอรถหยุดก็ผลุดออกมา เครื่องนุ่งเครื่องหมก็ดีๆไม่เป็นอะไรเลย มันเป็นอย่างนี้แหละ มี รถทับไม่ตาย

นายเฮง หน้าวัดตรงข้ามนี่ รถมอเตอร์ไซด์ใหญ่ๆ ทับพืดเข้าไปล้มหงายท้อง ทับไปบนตัวตามยาว รถก็แล่นทับหัวหูไปอย่างนั้น แดงๆที่จมูกนิดหนึ่ง ไม่เป็นอันตรายเลย แล้วนายเฮงก็ลุกเดินไปตามเรื่องของนายเฮง นี่อัศจรรย์อีกเหมือนกัน อัศจรรย์หลายประการ

ถูกระเบิดที่เกาหลี...รอดตายคนเดียว

ถ้าจะเล่าเรื่องศักดิ์สิทธิ์ให้ฟังสามชั่วโมงเห็นจะไม่จบ เขาเล่าให้ฟังมากมายก่ายกอง ที่เขาเล่าในทาง**เกาหลี** ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหารฝรั่งเศสกำลังคุยกันอยู่ มีทหารไทยอยู่บ้าง ลูกระเบิดทำลาย มันตกกลางประชุมกำลังคุยกันนั้น ปึงเดียวเท่านั้นตายหมด เหลือตายคนเดียวที่อยู่ในนั้น**เหลือไทยคนเดียว** นอกนั้นไม่เหลือ ตายหมด ไทยคนเดียวมีของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งให้เหรียญกล้าหาญ ให้เหรียญกล้าหาญแก่ไทยคนนั้นยังปรากฏอยู่ นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น

ตกต้นมะพร้าวแปดวา...เฉย

ตกต้นมะพร้าวลงมา **อำเภออัมพวา บางแค** ราวๆสักเจ็ดแปดวาลงมานอนนิ่งอยู่ ประเดี๋ยวลุกขึ้นได้ ลุกขึ้นดูโน่นดูนี่เรียบร้อยแล้ว เขาบอกว่ากระบอกแตกไปใบหนึ่งกลับขึ้นไปอีก ไปทำน้ำตาลตามหน้าที่ของเขาไม่เป็นอะไรเลย ชาวบางแคหลามมาทีเดียว มากันเรือย ของศักดิ์สิทธิ์ตกต้นมะพร้าวไม่ตาย

วิธีอาราธนาพระของขวัญ

เมื่อได้ของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้ :-

จงแก้ห่อของขวัญออกดูให้เข้าใจ ให้จำได้แม่นเชียวดูด้วยตามนุษย์เสียให้จำได้แม่นยำ เมื่อดูได้แม่นยำจำได้ถนัดถนี่ไม่คลาดเคลื่อนแล้วน้อมเข้าไปในตัวให้ถูกสัดถูกส่วนจะได้ศักดิ์สิทธิ์จริงๆตามความจริง หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจมูกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งไว้กลางตัว กลางตัวนั้น สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกั๊กที่เส้นด้ายจรดกันตรงกลาง เรียกว่า กลางกั๊ก ตรงกลางกั๊กนั่นถูกดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์พอดี ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้นพอดี เจ้าของหันหน้าไปทางไหน พระก็หันหน้าไปทางนั้น หันหน้าไปทางเดียวกัน นี่ขั้นที่หนึ่ง

ขั้นที่สอง ใจของตัวหญิงสอดเข้าไปทางช่องจมูกซ้าย ชายสอดเข้าไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งไว้ในกลางองค์พระ สอดใจเข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระ ถูกตัวพระพุทธเจ้านับอสงไขยมิถ้วน เพราะพระพุทธเจ้าท่านทำแบบสำเร็จไว้ สำหรับส่งใจมนุษย์กับนิพพานให้ถึงกันเหมือนเครื่องรับเครื่องส่งของมนุษย์ในเมืองนี้กับเมืองนอกมีทั้งเครื่องรับส่งเสียงกันได้ ส่งไปส่งมากันได้ นี่เอาใจไปจรดศูนย์กลางพระแล้วส่งไปถึงพระนิพพานได้ พระนิพพานก็ส่งมาได้ ทั้งส่งทั้งรับได้แบบเดียวกัน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น ใจนิ่งอยู่นั้นแล้วประกอบบาลีระลึกถึงความบริสุทธิ์

ของพระพุทธเจ้า ให้ประคองใจเราให้หยุดว่า **"สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง"** ให้ประคองใจเราให้หยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น ใจเราก็หยุดนิ่งอยู่กลางพระองค์พระของขวัญนั้นใจหยุดนิ่ง **ใจหยุดนั่นแหละถอดปลอกมาจากคำสอนของพระศาสนาทีเดียว** คำว่า **"หยุด"** นั่นแหละ **ถอดปลอกคำสอนมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว** ถอดอย่างไร เมื่อครั้งไปทรมานองคุลิมาล แต่พอหมดพยศแล้ว องคุลิมาลเปล่งวาจาว่า สมณะหยุด สมณะหยุด นี่ยอมเคารพแล้ว พระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มา สมณะหยุดแล้วท่านไม่หยุด หยุดนั่นเอง เรียกว่าถอดมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดา เอามาตั้งในกลางกั๊กนั้น หยุด พอใจหยุดก็ถูกพระโอษฐ์ของพระศาสนาดาทีเดียว ถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธศาสนาทีเดียว ไม่ผิดละ ไม่คลาดเคลื่อน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น หยุดนั้น หยุดอยู่กลางองค์พระนั้น พอหยุดเข้ากลางหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ซ้ายขวาหน้าหลังล่างบนไม่ไป กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ละเอียดหนักเข้าหนักเข้าก็เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็น หลับตาก็เห็น นั่งเห็น นอนเห็น ยืนเห็น เดินเห็น แจ่มอยู่กับพระที่แจ่มแล้ว สักอึดใจเดียวเท่านั้น **สร้างวัดสร้างวา สร้างวิหารการเปรียญสู้ไม่ได้** หยุดนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั่น เป็นสมาธิแล้ว สร้างวัดวาอารามเป็น**กามาพจรกุศล** ใจที่หยุดนิ่งอยู่กลางพระของขวัญนั้นเป็นสมาธิ เรียกว่าเป็น**มหัคคตกุศล** กุศลใหญ่กว่าสูงกว่าพระที่เห็นแจ่มนั้นแล้วก็เข้ากลางของกลางกลางของกลาง กลางของกลาง ไม่มีถอย ตามหลักเป็นจริงอย่าให้เคลื่อน กลางของกลางหนักขึ้น พอถูกส่วนหนักเข้าหนักเข้า พระที่เห็นแจ่มนั้นโตได้ แปลงสีได้ เปลี่ยนแปลงไปได้ หนักเข้าเป็นพระแก้วใส เท่าๆตัวเรา โตกว่าตัวเรา เราก็อยู่กลางองค์พระแก้ว สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกั๊ก นิ่งอยู่กลางองค์พระแก้ว ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระแก้ว **"สัมมา อรหัง สัมมา อรหัง สัมมา อรหัง"** นึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้ว ถ้าเข้าถึงพระแก้วเช่นนี้ นี่แหละถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธศาสนา

อาราธนาขอไปเที่ยวสวรรค์นรก

เดินกลางของกลางในองค์พระแก้วหนักขึ้น พระแก้วก็จะสะอาดหนักเข้า โตหนักขึ้น คล่องแคล่วหนักขึ้นชำนาญหนักขึ้น เปล่งรัศมีหนักขึ้น เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ก็จะไปนรกสวรรค์ได้ตามความปรารถนา ถามสัตว์นรก ไปพูดกับสัตว์นรก จับมือถือแขนกันพูดได้ เป็นตัวเป็นตนปรากฏทีเดียว หรือจะไปในพวกเปรต ๑๒ สกุล ไปพูดกับพวกเปรตไปถามพวกเปรตได้ ก็จับมือถือแขนได้ หรือจะไปในจำพวกอสุรกาย ก็จับมือถือแขนกันพูดได้ หรือจะไปในสัตว์เดรัจฉาน กายละเอียดของสัตว์เดรัจฉานเป็นมนุษย์ทั้งนั้น จับมือถือแขนกันพูดได้แบบเดียวกัน หรือจะไปในพวกกายมนุษย์ กายละเอียดเท่าไรๆพูดกันได้ จับมือถือแขนกันพูดได้ **พูดได้อย่างจริงๆจังๆ เป็นเนื้อเป็นตัวกันทีเดียว** นี่เป็นของสำคัญอย่างนี้

บูชาเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต

เมื่อรู้จักว่าของขวัญนี้เป็นของสำคัญขนาดไหน เริ่มต้นเมื่อเราได้รับของขวัญเป็นกรรมสิทธิ์แล้ว ขณะนั้นสมบัติติดตัวเราพันล้าน ที่เราสมทบทุนสร้างโรงเรียนปริยัติเป็น**โลกียสมบัติ** สิ่งนั้นจะกลับมาเป็น**อริยสมบัติ** ติดตัวของเราพันล้าน พันล้านนี่แหละชาตินี้สมบัติติดตัวพันล้าน **เลิกจน** จะไปนอนในป่า จะตาย ก็มีคนเอาข้าวเอาน้ำไปให้กิน **ไม่อดตายเด็ดขาด** เมื่อรู้จักคุณของบุญกุศลสามารถเช่นนี้แล้วให้ตั้งใจแน่วแน่รักษาพระของขวัญนี้ไว้ ให้ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้วนั้นทุกประการ ให้ศักดิ์สิทธิ์ให้เห็นแจ่ม จนกระทั่งเป็น**พระแก้ว**ละวิเศษประเสริฐนัก ถ้าแม้ว่าจะได้ผลช้า เราจะค้าขาย ชายก็จะค้าขายเอาผลในทางค้าขายขอพระองค์ได้ทรงโปรดข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าขายของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทยล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อง่ายขายคล่องกำไรงาม นิ่งอยู่กลางองค์พระ **"สัมมา อรหัง สัมมา อรหัง**

สัมมา อรหัง" ดังขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผังกว้างขวางเต็มประเทศไทยล้นประเทศไทย ซื้อง่ายขายคล่องกำไรงามเต็มตัวเรา ก่อนจะไปค้าขายอย่างนี้ทุกคราวไป ค้าขายง่ายคล่อง สะดวก เหมือนเทน้ำเทท่า

ถ้าเรารับราชการ ชายก็ว่าข้าพระพุทธเจ้ารับราชการหญิงก็ว่าหม่อมฉันรับราชการ หน้าที่ราชการของ ข้าพระพุทธเจ้าขอให้ราบรื่นเรียบร้อยไม่เป็นที่สะดุดตาสะดุดใจของผู้หลักผู้ใหญ่ ขอได้นิยมชมชอบต่อข้าพระพุทธเจ้า ให้เป็นข้าราชการชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอกสูงสุดในสายนี้ นิ่งอยู่กลางองค์พระ **"สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง"** ดังขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผังราชการสูงสุดมาเต็มตัวเรา ทำกิจการงานด้วยเรี่ยวแรงของตน ด้วยกำลังทรัพย์ของตน ขอพระองค์ได้ทรงโปรดข้าพระพุทธเจ้าเป็นผู้ประกอบกิจการงานดังนี้ การงานของข้าพระพุทธเจ้าที่ทำนี้ขอให้ทำง่ายทำดายทำสะดวก ได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระ **"สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง"** ดังขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผังเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา

ก่อนจะไปทำนา ทำสวน ทำไร่อย่างนี้เสมอไป ทำนา ทำสวน ทำไร่เป็นรวยทีเดียว

ถ้าจะไปในทางบกทางน้ำในทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าจำเป็นต้องไปทางบกทางน้ำทางอากาศ หม่อมฉันจำเป็นต้องไปทางบกทางน้ำทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงพระกรุณาไปดีมาดีสวัสดีมีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระ **"สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง, สัมมา อรหัง"** ดังขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผังไปดีมาดีมีชัย มาเต็มตัวเรา จะไปตกเรือบินก็ไปตกเถิด จะไปตกเรือยนต์กลไฟ จะแตกทลายในท่ามกลางมหาสมุทรไม่ตาย ที่ตกเรือบินตกมาแล้ว เรือไฟแตกก็แตกมาแล้ว กลับบ้านได้ไม่ตายด้วยกันทั้งสองฝ่าย เป็นมาแล้วทั้งนั้นรถทับนั่นก็ทับมามากแล้ว ชนก็ชนมามากไม่เป็นอันตราย เรือล่มในน้ำว่ายน้ำไม่เป็นแท้ๆไม่จม แปลกประหลาดนัก มีชายคนหนึ่งอายุ ๑๙ ปีมาบอกผู้พูดนี้เอง แปลกจริงๆ หลวงพ่อผมว่ายน้ำไม่เป็น แต่ผมก็ไม่จมน้ำ

คนที่ไม่จมน้ำนั้นได้ไปบอกพี่น้องให้มารับพระของขวัญอีกหลายคน

มีแล้วไม่หมั่นบูชา...หาย

บัดนี้ ของนี้ไม่ใช่เป็นของพอดีพอร้าย ของหายากนัก เราเกิดมาเป็นมนุษย์ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ยังไม่พบ บัดนี้เรามาพบแล้ว พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งว่า **"ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมา ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ เพิ่งบังเกิดขึ้นในโลก"** เราจะได้รับเดี๋ยวนี้แล้ว ได้รับแล้วไปปฏิบัติไว้ให้ดี รักษาไว้ให้ดีเป็นของสำคัญนัก ถ้าแม้ว่าไปทอดทิ้งธุระไม่เอาใจใส่ไม่อยู่ด้วยก็ได้หายไป หายเสีย หายไป ไม่อยู่ด้วยหายเลยไป ถ้าว่าอ้อนวอนหนักเข้าปฏิบัติบูชาหนักเข้า อาราธนาหนักเข้า กลับมาอยู่ด้วยอีก นี่ก็แปลก หลายคนต่อหลายคนเรื่องนี้มี**หมอโสภณ** เดิมบวชเป็น**พระครูราชวรวิหาร** อยู่วัดเบญจมบพิตร สึกออกมาเป็นหมออยู่ พอได้ของขวัญไปก็ศักดิ์สิทธิ์ดีใช้ๆไปอย่างไรไปพลั้งเผลออย่างไรหายไปเสียไม่มีแล้ว มาบอกฉันเองแล้วก็อาราธนาเข้าซิ อาราธนาเข้าให้ถูกส่วนเถิด สมัครรักใคร่ในท่านอ้อนวอนท่านเข้าท่านก็จะกลับอีก เขาไปทำตามปีนี้แหละ ไปฉันที่บ้านเขาเขาก็เล่าให้ฟัง เขาบอกว่า หลวงพ่อพระของกระผมทั้งพวงคอด้วย มาอยู่ที่ที่บูชานี้ ผมได้แล้วขอรับ กลับมาแล้ว นี่หมอโสภณ

บัดนี้เราได้ของศักดิ์สิทธิ์ที่จะได้ไปรักษาชีวิตของเราจะให้ชีวิตเรารุ่งโรจน์ในชาตินี้ จะเป็นบุญสิริของเราอย่างสำคัญในชาตินี้ ไปบูชาไว้ให้ดีให้ได้ตามสั่งตามบอก อย่าให้เคลื่อนคลาดได้

** เรียบเรียงจากหนังสือคำอธิบายพระของขวัญ ของพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ)*

เรื่องอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญนี้ หนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ ปีที่ ๖ สัปดาห์ที่ ๒๘๐ วันจันทร์ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๓ ได้เสนอข่าวว่า

"เมื่อมหาสงครามโลกครั้งที่ ๑ และศึกกรณีพิพาทอินโดจีน ซึ่งทหารไทยมีบทบาทร่วมรบด้วยนั้น ความเก่งกล้าสามารถของทหารไทยเลื่องลือไปทุกสาระทิศว่าทหารไทยร่างเล็ก แต่มีอภินิหารมหัศจรรย์ ราวกับผู้วิเศษ ถูกยิงจังๆ จนล้มฟุบก็หาเป็นอันตรายไม่ กลับลุกขึ้นยืนหยัดจับปืนต่อสู้อีก คล้ายกับว่าร่างกายทำด้วยเหล็กไหล เช่นเมื่อคราวศึกอินโดจีนฤทธิ์เดชของทหารไทยหนังเหนียวก็ได้เป็นที่กล่าวขานกันในหมู่อริราชศัตรู จนกลายเป็นความหวาดหวั่นครั่นคร้ามเมื่อเผชิญหน้าทหารไทยโดยเฉพาะกองร้อยเสือแดงซึ่งทหารแต่ละคนสวมเสื้อยันต์หลวงพ่อจาดพอข้าศึกเห็นแต่ไกลก็ทิ้งปืนวิ่งหนีอ้าวทันที เนื่องจากทหารเสือแดงเหล่านั้นยิงเท่าใดลูกปืนก็หาระคายเคืองผิวหนังไม่ ขืนสู้ไปก็มีแต่จะตายเปล่าข้างเดียว จึงพากันขนานนามทหารไทยว่า **"ทหารผี"** ฆ่าไม่ตาย

ครั้นสงครามเกาหลีอุบัติขึ้นอีก ประเทศไทยในฐานะภาคีขององค์การสหประชาชาติได้จัดส่งทหารไทยไปร่วมรบด้วย คราวนี้นามของ **"ทหารผี"** ซึ่งเคยสร้างความเข็ดขยาดมาแล้วในสงครามโลกครั้งแรกและศึกอินโดจีนก็ถูกนำกลับมาเรียกกันอีกในหมู่ของทหารคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้ก็ด้วยความเหนียวและแคล้วคลาดของทหารไทยซึ่งมีของดีคุ้มครองนั่นเอง

เพื่อเป็นการเสนอวีระกรรมของกองทหารไทยในยุทธภูมิเกาหลีและความศักดิ์สิทธิ์ของไสยศาสตร์ไทย ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ไปหาท่านเจ้าคุณพระมงคลเทพมุนี (สด) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ธนบุรี หรือที่ประชาชนนิยมเรียกว่า **"หลวงพ่อวัดปากน้ำ"** เพื่อนมัสการถามถึงความศักดิ์สิทธิ์อันลือเลื่องเกี่ยวกับอภินิหารพระเครื่องที่ท่านสร้างขึ้นแจกเป็นพระของขวัญของประชาชนชาวไทย เพราะปรากฏทหารไทยในสมรภูมิเกาหลีรอดตายมาอย่างไม่น่าเชื่อด้วยเหตุการณ์ต่างๆกัน นั้นมีพระเครื่องของ **"หลวงพ่อวัดปากน้ำ"** แขวนคออยู่ด้วยกันทุกคน ขณะที่

ข้าพเจ้าไปถึงวัดปากน้ำ ภาษีเจริญธนบุรี ตลาดพลูนั้น ตรงกับเวลาที่หลวงพ่อกำลังฉันจังหันเพลอยู่ที่ศาลาการเปรียญ ข้าพเจ้าจึงนั่งคอยอยู่ท่ามกลางบรรดาผู้คนซึ่งทะยอยกันเข้ามาไม่ขาดจังหวะ เพื่อพบหลวงพ่อในระหว่างที่นั่งรออยู่นี้เอง สายตาของข้าพเจ้าได้เหลือบไปเห็นจดหมายของหลวงพ่อฉบับหนึ่ง เป็นของสิบตรี วาสนา อาคมวัฒนะแห่งกรมผสมที่ ๒๑ ส่งจากสมรภูมิเกาหลีมานมัสการหลวงพ่อ และจากจดหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรที่จะนำมาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านได้ทราบทั่วกันดังต่อไปนี้

..เนื่องจากผมได้รับพระเครื่องซึ่งเป็นผงสีขาวไป ๑ องค์ และบัดนี้ผมก็ได้ออกสนามรบในยุทธภูมิเกาหลี และได้รับความคุ้มกันเป็นอันดีทั้งๆ ที่ตัวผมเองก็เป็นนักสะสมพระเครื่องมาเป็นเวลานานปี ก็ยังไม่เห็นพระองค์ใดที่จะให้ผลเป็นที่โจ่งแจ้งเช่นนี้ ตลอดจนปรารถนาสิ่งใดก็นึกภาวนาไปตามข้อปฏิบัติก็จักได้ผลสำเร็จทุกประการ นับว่าเป็นพระเครื่องที่ประเสริฐแท้ไม่มีที่พึ่งใดๆ จะยิ่งไปกว่า แม้การเงินการทองที่เคยขัดสนจนยาก นับแต่ได้พระเครื่องของพระคุณอาจารย์มาก็รู้สึกว่าค่อยมีฐานะกระเถิบขึ้นดีกว่าเก่ามากและเงินนั้นไม่รู้จักใช้หมดสิ้นเหตุการณ์ในแนวรบนั้นผมจะนำมากล่าวให้พระคุณทราบตลอดจนอุบาสิกา พระภิกษุ สามเณรและฆราวาสทั้งหลายยามนั้นกองพันทหารไทยได้ขึ้นสู่แนวรบในที่ดุเดือดและวาระหนึ่งกระสุนปืนใหญ่ของข้าศึกได้ยิงถูกคลังกระสุน จนผู้ที่พักอยู่ในที่นั้นต้องกระจัดกระจายไป เนื่องจากไฟได้ไหม้ถังน้ำมันบางอย่างจนเกิดเป็นแสงไฟอร่ามทั่วท้องฟ้าปืนต่างๆและเครื่องเหล็กละลายไปกับพระเพลิงในจำนวนนั้นมีทหารคนหนึ่งได้ทิ้งห่อพระไว้ ตอนสายๆ เพลิงค่อยสงบลงจึงได้รุดมายังที่นั้น ก็เห็นพระอันน่าประหลาดที่ห่อผ้าเช็ดหน้าแขวนเด่นอยู่กับเสาเหล็ก เป็นที่ประหลาดใจแก่ทหารทั้งหลายเป็นอันมากเพราะแม้แต่เหล็กก็ยังละลาย แต่ทำไมผ้าที่ห่อพระอันเป็นผ้าขาวเปล่าๆ โดยไม่ได้ลงเลขยันต์อะไร และภายในห่อผ้านั้นมีพระเครื่องอยู่หลายองค์โดยอาจารย์ต่างๆ แต่ที่เป็นผงก็ละเอียดป่นไปหมดส่วนที่เป็นชิ้นก็ละลาย

ไปสิ้นคงเหลือแต่พระเครื่องวัดปากน้ำ ภาษีเจริญธนบุรี องค์เดียว โดยไม่เสียหายแม้แต่กรอบที่หุ้มองค์พระไว้ จนเป็นที่ล่ำลือกันทั่วไป และในกองร้อยผมก็ได้สืบความมาว่าทั้งกองร้อยมีพระวัดปากน้ำเพียงสององค์คือรวมทั้งของผมเองและของเพื่อนที่ถูกปืนใหญ่ดังกล่าว อีกประการหนึ่งตัวผมเองก็ได้ผ่านมา ขณะนั้นจะลำเลียงอาวุธบางอย่างขึ้นไปบนยอดเขาตรงที่ยืนกำลังเจรจานั้นแหละ เป็นที่ลูกปืนใหญ่หล่นลงมายังหัวของผมพอเหมาะทีเดียวแต่เป็นด้วยอานุภาพของพระเครื่องของท่านที่ผมเคารพบูชาเป็นเหตุให้ผมเฉลียวใจแปลกๆ ผมจึงรีบนำอาวุธเคลื่อนจากที่นั้นรีบไปโดยด่วน และประมาณ ๑๕ นาที ลูกปืนก็ตกลงที่ๆผมยืนอยู่นั้น พอดีกับรอยเท้าที่ยืนเลย ถ้าผมมัวเจรจากันอยู่เยิ่นเย้อก็ไม่เป็นปัญหาอะไร อีกครั้งหนึ่งรถตกเหวตายกันทั้งคันและบาดเจ็บบ้างผมกระโดดรอดมาได้อีกโดยไม่เป็นอันตรายเลย บางครั้งหิมะและหมอกลงจัดทำให้ผมหลงทางในเวลาปฏิบัติการ จนหมดปัญญา เลยเสี่ยงยกมือขึ้นไหว้ ระลึกถึงพระคุณท่านให้ช่วย สักครู่ประมาณ ๑ ชั่วโมง หมอกนั้นก็ค่อยบางหายไปอย่างรวดเร็วราวกับปาฏิหารย์ ผมจึงได้กลับมายังฐานทัพได้ และยังมีอีกหลายเรื่องที่ผมมิได้นำมากล่าว เนื่องจากออกไปทำการยิงขนาดเผาขนกันแทบไม่เว้นแต่ละวัน ก็รอดมีชัยมาได้ทุกครั้ง หาได้ระคายผิวหนัง ทั้งนี้จึงขอนมัสการมาให้ทราบ เพราะผมและเพื่อนได้เป็นผู้ทดลองกันมาด้วยตนเอง บางครั้งอยู่ในวิถีปืนที่ยิงมาอย่างหนัก **ถ้าไม่มีโอกาสเพ่งศูนย์กลางตัวได้ก็เพียงภาวนาดังกล่าว และระลึกถึงอาจารย์คือ หลวงพ่อ ก็พอแล้วสามารถคุ้มกันได้และพลอยคุ้มเพื่อนฝูงไปได้เสียอีก...”**

นอกจากจ.ม.ของ ส.ต.วาสนา อาคมวัฒนะ ฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้ายังได้เห็นประจักษ์พยานยืนยันจากบรรดาสานุศิษย์ ผู้ได้รับพระของหลวงพ่ออีกหลายสิบราย ล้วนแต่เล่าถึงอภินิหารศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ กัน ที่ผู้ใช้ได้ประสบมา ซึ่งจะได้กล่าวในตอนต่อไป

เมื่อ **“หลวงพ่อวัดปากน้ำ”** ได้ลงมาจากศาลาการเปรียญหลังจากฉันจังหันเพลเสร็จแล้ว ผู้เขียนก็ได้นมัสการถามถึงการสร้างพระพิมพ์ของ

ท่านซึ่งเป็นที่เลื่องลือกันในอภินิหารหลวงพ่อได้แจ้งให้ทราบว่าการที่สร้างพระเครื่อง ๘๔,๐๐๐ องค์ขึ้นนี้ ก็เพื่อแจกจ่ายให้แก่บรรดาผู้เลื่อมใสได้มีไว้ใช้เป็นการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ชีวิตประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือ ท่านได้สร้าง ร.ร.พระปริยัติขึ้น โดยจะต้องสิ้นค้าใช้จ่าย ๒ ล้านบาทเศษแต่ทว่ามีเงินของกรมการศาสนาให้เพียง ๕,๐๐๐ บาท ฉะนั้นจึงได้อาศัยแจกพระเครื่องดังกล่าวนี้แก่ผู้บริจาคในการกุศล ซึ่งขณะนี้ก็ได้เงินร่วมล้านบาทแล้ว และคิดว่าโครงการที่ดำริไว้คงเป็นผลสำเร็จในไม่ช้า เกี่ยวกับความขลังของพระเครื่อง หลวงพ่อได้เล่าว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มากมายผู้ใดมีพระเครื่องซึ่งสร้างขึ้นนี้ไว้ประจำกาย จะมีความเจริญรุ่งเรืองแก่ชีวิตป้องกันภยันตรายได้นานาประการเพราะการสร้างทำพิธีอย่างถูกต้อง

นอกจากพระเครื่องของวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ธนบุรี จะได้สำแดงปาฏิหารย์แก่บรรดาทหารไทยในสมรภูมิเกาหลี ตามจดหมายยืนยัน ของ ส.ต.วาสนา อาคมวัฒนะ แห่งกรมผสมที่ ๒๑ นั้นแล้ว บรรดาสานุศิษย์ของหลวงพ่ออีกหลายท่านทั้งบรรพชิตและฆราวาส ที่ข้าพเจ้าพบปะสนทนาด้วยในวันนั้น ได้เล่าถึงการประสพอภินิหารประหลาดต่างๆกัน เช่นรายหนึ่งขึ้นเครื่องบินโดยสารไประหว่างทางเครื่องบินตกผู้โดยสารอื่นๆตายหมดยกเว้นแต่ผู้ที่มีพระเครื่องวัดปากน้ำคนเดียวเท่านั้น บางรายหลังจากได้พระเครื่องนี้ไปบูชาก็ปรากฏว่ามีความเจริญรุ่งเรืองฐานะร่ำรวยขึ้นและถูกสลากกินแบ่งของรัฐบาลแทบทุกงวด รางวัลใหญ่บ้างน้อยบ้างตามแต่โชคลาภเป็นครั้งคราว

เกี่ยวด้วยโชคลาภและเมตตามหานิยมนี้ สานุศิษย์ของหลวงพ่อคนหนึ่งเล่าว่า มีอยู่อย่างสมบูรณ์ในพระเครื่องที่หลวงพ่อสร้างขึ้น เพราะตัวของหลวงพ่อเองนั้นนับเป็นเวลาสิบๆปีมาแล้ว ที่ท่านไม่เคยแสดงให้ใครเห็นแต่สักครั้งเดียวว่าท่านว่างเว้นต่อการมีโชคลาภและเมตตามหานิยม ทั้งนี้จะเห็นได้จากปรากฏการณ์ธรรมดาที่เกิดขึ้นกับวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ทุกวันนี้ทั้งหลวงพ่อและพระภิกษุสงฆ์ในวัดซึ่งมีจำนวนนับร้อย ไม่เคย

ออกบิณฑบาตนอกวัดเลย เป็นเวลาหลายสิบปีติดต่อกันมา แต่ในทุกๆวันจะต้องมีผู้มีจิตศรัทธามาเข้าคิวทำบุญเลี้ยงพระทั้งวัดไม่ขาดเลย นอกจากนั้นยังมีผู้นำของสดของแห้งเหล่านี้มอบให้กับบรรดาแม่ชีและเด็กศิษย์วัด ซึ่งจำนวนกว่าร้อยคนหุงต้มรับประทานกันเองเป็นโรงครัวใหญ่ๆ ไม่ได้อนาทรเดือดร้อนแต่สักมื้อเดียว สำหรับค่าน้ำ-ไฟ ตกเดือนละนับพันๆบาท (ค่าของเงินสมัยนั้น) ก็มีผู้มาทำบุญออกให้เสร็จทุกๆเดือนไปเช่นเดียวกัน

"หลวงพ่อวัดปากน้ำ" เป็นพระเถระที่เชี่ยวชาญทางปฏิบัติวิปัสสนา สำนักของท่านจึงนับเป็นสำนักวิปัสสนาใหญ่ที่มีกิติศัพท์เลื่องลือไปไกล และเป็นที่ยอมรับนับถือกันในหมู่ชนทุกชั้นทุกประเภท แม้บุคคลสำคัญๆ ในคณะรัฐบาลทุกรัฐบาลก็เลื่อมใสยกย่องนิมนต์ไปในพิธีการต่างๆเสมอ พร้อมกันนั้นหลวงพ่อยังได้รับการนิยมจากบรรดาผู้เลื่อมใสให้ทำการรักษาโรคภัยร้อยแปดชนิดการบำบัดโรคของหลวงพ่อก็นับเป็นวิธีแปลกประหลาด ไม่ต้องใช้หยูกยาหรือน้ำมนต์อะไรเพียงแต่ผู้ป่วยเขียนชี้แจงอาการโรคของตนลงบนจดหมาย บอกชื่อและวันเดือนปีเกิดที่อยู่แล้วนำไปให้หลวงพ่อทุกๆวัน เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ส่วนผู้ป่วยอยู่ต่างจังหวัดไม่อาจจะมาได้ ก็เขียนทิ้งมาทางไปรษณีย์ เมื่อหลวงพ่อได้รับจดหมายจากผู้ป่วยเหล่านั้นแล้วก็จะนำเข้าที่วิปัสสนาใช้กระแสจิตส่งไปรักษา ปรากฏว่าการรักษาโรคของหลวงพ่อทำนองนี้ได้ช่วยให้ผู้ป่วยจำนวนมากหายขาดเป็นปลิดทิ้งมาแล้ว..."

พระของหลวงพ่อทุกรุ่นทุกแบบเป็นที่นิยมนำไปสักการะบูชามาตั้งแต่สมัยหลวงพ่อยังอยู่ แม้พระสมเด็จวัดปากน้ำ ที่สร้างหลังจากหลวงพ่อมรณภาพแล้วก็คงความศักดิ์สิทธิ์เหมือนกับพระของขวัญทั้ง ๓ รุ่น แต่มีบางคนรับพระไปแล้ว ทำไม่ถูกต้องไม่วางไว้ในที่สมควร ไม่สนใจกราบไหว้บูชามีปรากฏว่าอยู่ๆพระก็หายไปซึ่งเจ้าของเองก็ไม่ทราบว่าหายไปเมื่อใด เมื่อไปฟังผู้อื่นเล่าถึงอภินิหารของพระหลวงพ่อจึงเกิดศรัทธาใคร่จะนำมาบูชาติดตัวบ้าง ผลปรากฏว่าหายไปเสียแล้ว และมีบางท่านที่

อยากได้พระหลวงพ่อเหลือเกิน พยายามเสาะแสวงหาแต่ก็ได้ของที่ไม่แท้มา จึงจุดธูปอธิษฐานขอหลวงพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าทำอยู่เป็นเวลานานแล้วก็ได้พระหลวงพ่อมาบูชาข้าพเจ้าจึงขอเรียนให้ท่านผู้อ่านที่มีพระหลวงพ่อไม่ว่าจะเป็นพระของขวัญ พระธรรมขันธ์หรือรูปเหมือนหลวงพ่อ ขอให้ท่านหมั่นบูชา ถ้าเป็นพระผงก็ควรอาราธนาติดตัวตลอดเวลา ไม่ควรเก็บไว้ที่บ้าน เพราะพระหลวงพ่อนั้นท่านคุ้มครองป้องกันตัวและทรัพย์สินของผู้นั้นได้ การมีพระหลวงพ่อแล้วไม่แขวนติดตัวก็เหมือนกับมีเงินแล้วเก็บเอาไว้ที่บ้านจะจับจ่ายใช้สอยสิ่งใดก็ไม่ได้ดังปรารถนา ข้าพเจ้ามีเรื่องอภินิหารของพระหลวงพ่อมาเล่าให้ท่านผู้อ่านฟังดังนี้

พระสมเด็จปากน้ำช่วยคนถูกฟ้าผ่า

หลวงพ่อท่านช่วยคุ้มครองคนให้รอดชีวิตจากภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงได้อย่างน่าอัศจรรย์เรื่องนี้เกิดขึ้นกับนายธำรงค์ จิตรศิลป์ฉายากุล อยู่บ้านเลขที่ ๒๗/๒ ตลาดหลักสาม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร คือเมื่อประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.เศษ นายธำรงค์ได้ขี่รถมอร์เตอร์ไซค์ไปส่งเพื่อนที่บ้านที่ตำบลหนองสองห้อง ขณะนั้นอากาศแจ่มใสท้องฟ้าโปร่ง แต่มีแสงจากอสนีบาตและเสียงท้องฟ้าคำรณเป็นครั้งคราวหลังจากที่นายธำรงค์ส่งเพื่อนที่บ้านแล้วก็ขับรถกลับบ้าน ขณะที่ขับออกมาจากบ้านเพื่อนได้ประมาณ ๕-๖ เมตรก็เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาทจากท้องฟ้าเบื้องบน อสนีบาตฟาดเปรี้ยงลงมาที่ตัวนายธำรงค์อย่างแรงจนตัวเขาและรถกระเด็นไปคนละทิศละทาง กลุ่มควันปกคลุมร่างนายธำรงค์จนมองไม่เห็นตัวแสงและเสียงของอสนีบาตสั่นสะเทือนขวัญชาวบ้านแถบนั้นทุกคน เพื่อนคนที่นายธำรงค์ขับรถไปส่งตกใจแทบสิ้นสติเมื่อเห็นสภาพของนายธำรงค์ที่กำลังถูกไฟลุกไหม้ท่วมกายเขารีบพุ่งตัวเข้าไปช่วยดึงเสื้อผ้าที่ไฟลุกโพลงนั้นออกจากกายของเพื่อนนายธำรงค์ยังมีสติพอที่จะระลึกถึงหลวงพ่อที่ห้อยคออยู่กับสร้อยนาค

เขากำพระไว้แน่นพยายามยันตัวจะลุกแต่ก็ลุกไม่ไหวเมื่อเพื่อนเข้ามาประคอง จึงเอาพระใส่กระเป๋าเสื้อเพื่อนไว้ขณะนั้นมีหญิงเกี่ยวข้าวอยู่กลางนา ๒-๓ คนวิ่งเข้ามาช่วยประคอง ร่างกายของนายธำรงค์ปราศจากเสื้อผ้า แขนขาซีกขวาถูกไฟไหม้ลวกพอง เส้นผมด้านหลังถูกไฟไหมหงิกงอติดหนังศีรษะ สร้อยนาคละลายฝังเนื้อรอบคอลึกประมาณครึ่งเซ็นติเมตรซิปและตะขอกางเกงละลายเพราะไฟไหม้ เสื้อกางเกงขาดกะรุ่งกะริ่ง แผ่นดินตรงที่สายฟ้าฟาดลงมาเป็นหลุมลึกถึงประมาณ ๑ คืบ ถึงแม้ว่าสติยังดีอยู่แต่นายธำรงค์ก็ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ เพื่อนจึงช่วยประคองนายธำรงค์ ส่งโรงพยาบาลจังหวัดนครปฐม คณะแพทย์ต่างพากันพิศวงเมื่อเห็นสภาพของนายธำรงค์ พบว่าสายฟ้าผ่าลงตรงสร้อยนาคที่ห้อยคอด้านหลังศีรษะก่อนแล้ววิ่งมาด้านหน้าลงด้านล่าง โดนรถและพุ่งลงดินเป็นหลุมลึก ไม่น่าเชื่อว่านายธำรงค์จะรอดมาได้ และคณะแพทย์พากันคาดว่าประสาทหูจะต้องพิการเพราะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงจากเสียงฟ้า แต่เมื่อตรวจดูแล้วก็ไม่พบอาการผิดปกติใดๆ ทางด้านสมองก็เช่นเดียวกันนายธำรงค์ยังมีความทรงจำเป็นปกติ สามารถจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด เขานอนพักรักษาบาดแผลที่ถูกไฟไหม้อยู่ที่โรงพยาบาลประมาณ ๑ สัปดาห์ก็กลับบ้านในสภาพที่เป็นปกติดีทุกประการ

บริเวณที่เกิดเหตุนี้ก่อนหน้านั้นประมาณ ๑ เดือนมีผู้ถูกอสนีบาตตายถึง ๒ คน ทั้งๆที่สายฟ้ามิได้ลงถูกตรงตัวเพียงแต่ถูกไม้ที่ถือ นายสมศักดิ์พี่ชายของนายธำรงค์ซึ่งเป็นผู้นำพระธรรมขันธ์รุ่น ๔ มาให้น้องชายแขวนได้เล่าเรื่องน้องชายว่า ที่รอดตายมาได้เพราะหลวงพ่อท่านคุ้มครองเพราะยังไม่เคยเห็นใครที่ถูกฟ้าผ่าแล้วรอดตายเลยสักคนเดียวตัวนายสมศักดิ์เองก็เคยประสบกับอภินิหารของหลวงพ่อมาแล้ว เขาเล่าว่าได้นั่งรถโดยสารประจำทางแล้วเกิดชนกันอย่างจัง คนขับหนีผู้โดยสารบาดเจ็บมากมายแต่ตัวนายสมศักดิ์ไม่เป็นอะไรเลย นายสมศักดิ์ย้ำว่า มีคนชอบพูดกันว่าพระหลวงพ่อนั้น ถ้าไม่ได้รับกับมือหลวงพ่อแล้วจะไม่มีความศักดิ์สิทธิ์หรืออภินิหารใดๆเลย เขาบอกว่า เรื่องนี้ไม่เป็นความจริง เพราะเขาได้ประสบ

มาด้วยตนเอง เขาเองก็ไม่ได้รับพระกับมือหลวงพ่อเพราะเกิดไม่ทัน และบิดามารดาของนายสมศักดิ์ก็เป็นคนจีนที่ไม่รู้และศรัทธาในเรื่องพระ แต่ตัวนายสมศักดิ์มีความศรัทธานับถือพระพุทธศาสนามาก เขากราบไหว้บูชาพระทุกคืนและรักษาศีลทุกวันพระ เขาย้ำว่าไม่มีวันที่เขาจะขายหลวงพ่อวัดปากน้ำเป็นอันขาด เมื่อมีเวลาว่างเขาจะมากราบศพหลวงพ่อและทำบุญที่วัดปากน้ำเสมอ **"ท่านเป็นกำลังใจอย่างดีที่สุดของผม เป็นหลักใจให้ผมเกาะได้อย่างมั่นคง"**นอกจากผมจะชักชวนญาติพี่น้องให้เคารพนับถือท่านแล้ว ผมยังแนะนำผู้อื่นอีกด้วย" นายสมศักดิ์กล่าวอย่างหนักแน่น

ข่าวคนถูกฟ้าผ่าแล้วไม่ตายเพราะแขวนพระหลวงพ่อเป็นที่โจษขานกันมากในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดนครปฐม และเล่าลือกันต่อๆไป จนขยายเป็นวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ จนมีผู้เรียกพระสมเด็จปากน้ำ ว่ารุ่นฟ้าผ่ามีประชาชนเดินทางมาเช่าพระสมเด็จปากน้ำกันคับคั่งเกือบทุกวันโดยเฉพาะในวันหยุดราชการ

อีกท่านหนึ่งที่ประสพกับอภินิหารของพระหลวงพ่อ คือคุณสังวาลย์ ภูตยานนท์ได้เช่ารูปเหมือนหลวงพ่อขนาดหน้าตัก ๕ นิ้วไปบูชาที่บ้าน ตามปกติแล้วก่อนที่คุณสังวาลย์จะออกจากบ้านไปธุระที่ใดๆ ก็มักจะกราบเรียนหลวงพ่อให้ช่วยคุ้มครองป้องกันภัยมิให้เกิดขึ้นกับบ้านและทรัพย์สิน คุณสังวาลย์เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าไม่เคยฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแลบ้านเลย วันหนึ่งคุณสังวาลย์ออกไปธุระ เมื่อกลับมาก็พบว่าบานมุ้งลวดมีรอยถูกกรีดแต่หน้าต่างยังคงปิดสิ่งของต่างๆ ถูกขนมากองรวมไว้กลางบ้าน แต่เมื่อไปสำรวจดูแล้วไม่มีสิ่งใดหายเลยแม้แต่ชิ้นเดียว คุณสังวาลย์บอกว่าหลวงพ่อของเราท่านยอดเยี่ยมมาก แต่ที่ขโมยเข้าบ้านได้ก็คงเป็นเพราะขณะนั้นหลวงพ่อท่านไม่อยู่บ้านคงจะไปเยี่ยมบ้านลูกศิษย์คนอื่น ขโมยจึงเข้าบ้านได้ เมื่อหลวงพ่อกลับมาท่านคงจะแสดงอภินิหารให้ขโมยตกใจเลยหนีไปไม่นำเอาทรัพย์สมบัติติดตัวไปเลยทั้งๆที่ขนมากองรวมกันไว้แล้วแต่ข้าพเจ้าฟังแล้วกลับคิดไปอีกอย่างหนึ่งว่า ถ้าหลวงพ่อท่านไม่ทำอะไรให้คุณสังวาลย์เห็นบ้างแล้ว คุณสังวาลย์ก็อาจคิดว่าในหมู่บ้านนั้น

ไม่มีขโมยเลยมีแต่คนดีคนสุจริตทั้งนั้น หลวงพ่อท่านต้องการให้คุณสังวาลย์เห็นความจริงบ้างจะได้เชื่อมั่นในบารมี ของท่านมากขึ้น

ผู้ที่ประสพกับปาฏิหาริย์ของหลวงพ่ออีกท่านหนึ่งคือคุณบวรศรี ธีรธำรง อยู่บ้านเลขที่ ๘/๙ ซอยเจริญมิตรเอกมัย พระโขนง กรุงเทพมหานคร เรื่องเกิดขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๑๐ แต่เธอก็ยังจำได้แม่นยำและยังได้เก็บพยานหลักฐานไว้จนทุกวันนี้วันหนึ่งคุณบวรศรีมีเรื่องไม่สบายใจมากตัดสินใจไม่ตกว่าจะทำอย่างไร จึงมากราบหลวงพ่อที่วัดปากน้ำ คุณบวรศรีบอกว่าขึ้นมาบนหอที่ประดิษฐานศพหลวงพ่อวันนั้นไม่มีคนเลย รู้สึกปลอดโปร่งดีมากและสังเกตเห็นที่รูปยืนของท่านมีผู้นำธูปไปเสียบไว้ที่มือท่าน ๓ ดอก เป็นธูปที่จุดแล้ว คุณบวรศรีได้จุดธูปเทียนกราบท่านและเล่าเรื่องความข้องใจให้ท่านทราบ แล้วอธิษฐานขอให้ท่านได้โปรดรับทราบความทุกข์ของเธอด้วย ปรากฏว่าพออธิษฐานเสร็จมีเสียงดังแก๊ก คุณบวรศรีจึงลืมตาขึ้นดูก็เห็นมีธูปหนึ่งดอกตกอยู่ข้างหน้าเธอคุณบวรศรีเหลียวมองไปรอบๆ ก็ไม่เห็นมีผู้ใดขึ้นมา มองไปที่รูปยืนของท่านก็ปรากฏว่าเหลือธูปอยู่ในมือท่านเพียง ๒ ดอกเธอจึงแน่ใจว่าหลวงพ่อท่านแสดงอาการรับรู้การอธิษฐานของเธอ คุณบวรศรีจึงกราบเรียนท่านใหม่ว่าธูปที่หลวงพ่อให้มานี้เป็นธูปที่ผู้อื่นเขาจุดถวายท่าน เขาคงจะมาอธิษฐานขอสิ่งใดกับหลวงพ่อซึ่งไม่ตรงกับเรื่องของเธอ ขอหลวงพ่อได้โปรดให้ธูปดอกใหม่แก่เธอ และอธิษฐานขอให้ได้ประพฤติดีปฏิบัติธรรมะของพระเดชพระคุณหลวงพ่อทุกชาติทุกภพไป อย่าได้เดินผิดทางที่หลวงพ่อสอนเลยและขอให้ได้ธรรม สิ่งที่ทำลงไปทุกอย่างถ้าถูกต้องและดีงามและหลวงพ่อเห็นชอบด้วยแล้ว ขอหลวงพ่อได้โปรดให้ธูปดอกใหม่ด้วยเถิด

พอลืมตาจากการอธิษฐาน คุณบวรศรีก็เห็นธูปดอกใหม่ ๑ ดอกวางอยู่บนตักของเธอคุณบวรศรีก็เหลียวมองดูอีกว่ามีผู้อื่นอยู่บนที่นั้นบ้างหรือเปล่า แต่ก็ยังไม่มีใครขึ้นมาเลย คุณบวรศรีจึงแน่ใจว่าหลวงพ่อท่านรับรู้การอธิษฐานของเธอทุกประการ และได้ช่วยแนะนำทางที่ถูกที่ควรให้ด้วย

มีคนเป็นจำนวนไม่น้อยที่เคยฝันถึงหลวงพ่อ คนเหล่านั้นมีทั้งศิษย์และคนที่ไม่เคยรู้จักหลวงพ่อไม่เคยมาวัดปากน้ำมาก่อนเลยก็มี เท่าที่ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมาจากคนที่ฝันถึงหลวงพ่อว่า ส่วนใหญ่แล้วหลวงพ่อมักมาเตือนให้ระมัดระวังจะเกิดภัยอันตรายหรืออุบัติเหตุ และมาบอกให้ไปทำบุญที่วัดปากน้ำ บางคนบอกว่ายังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าพระที่เห็นในความฝันนั้นเป็นหลวงพ่อวัดปากน้ำ ต่อเมื่อมาที่วัดปากน้ำและมาเห็นรูปหลวงพ่อที่ตั้งหน้าหีบศพของท่านจึงทราบว่าหลวงพ่อไปเข้าฝัน ตามปกติแล้วการที่คนเราจะฝันนั้นมีเหตุอยู่ ๔ ประการ คือ

๑. เป็นเพราะบุพนิมิต (ปุพฺนิมิตฺตโต)

คนที่ฝันเพราะบุพนิมิต ย่อมเห็นความฝันที่เป็นบุพนิมิตแห่งความเจริญและความเสื่อมซึ่งจะต้องเกิดขึ้นด้วยอำนาจแห่งบุญและบาปดังเช่นพระพุทธองค์ก่อนที่จะตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณได้ทรงสุบินนิมิตประหลาด ๕ ประการคือ

๑.๑ ทรงสุบินว่าพระองค์ทรงบรรทมเหยียดยาวพระเศียรพาดภูเขาหิมาลัย พระบาททั้งสองจรดฝั่งมหาสมุทร พระพาหาเบื้องขวาจรดมหาสมุทรข้างหนึ่ง พระพาหาเบื้องซ้ายจรดมหาสมุทรอีกข้างหนึ่งเมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้วทรงแก้ว่า ต่อไปภายหน้าพระองค์จักได้ตรัสรู้แน่นอน

๑.๒ ทรงสุบินว่ามีนกหลากสีบินมาจากจตุรทิศ เมื่อมาหมอบลงแทบพระยุคลบาทของพระองค์ นกเหล่านั้นก็เปลี่ยนสีเป็นสีเดียวกันหมดคือสีขาว

พระองค์ทรงแก้พระสุบินนิมิตข้อนี้ว่า ต่อไปภายหน้าวรรณะทั้ง ๔ คือกษัตริย์ พราหมณ์ไวศยะ และศูทรจะเลื่อมใสในพระธรรมคำสอนของพระองค์จนถึงออกบวชตามพระองค์เป็นอันมากคนในวรรณะเหล่านั้นเมื่อบวชแล้วก็สละวรรณะของตน กลายเป็นพระสมณศากยบุตรเสมอกันหมด

๑.๓ ทรงสุบินว่า พระองค์เสด็จขึ้นไปบนยอดภูเขาลูกหนึ่ง สูงมากพื้นที่ที่พระองค์ทรงเหยียบย่ำขึ้นไปนั้นเปื้อนด้วยอุจจาระทั้งสิ้น แต่

พระบาทของพระองค์หาได้เปื้อนอุจจาระไม่

พระองค์ทรงแก้พระสุบินนิมิตข้อนี้ว่าต่อไปภายหน้าลาภสักการะจะบังเกิดขึ้นแก่พระองค์มากมาย แต่ พระองค์หาติดในลาภสักการะนั้นไม่

๑.๔ ทรงสุบินว่า มีหนอนตัวขาวหัวดำมากมายเหลือคณานับคลานขึ้นมาบนพระชงฆ์ทั้งสองข้างของพระองค์ พระองค์ทรงแก้พระสุบินนิมิตในข้อนี้ว่า จะมีพุทธบริษัทที่เป็นคฤหัสถ์มากมายเกิดขึ้นในธรรมวินัยของพระองค์

๑.๕ ทรงสุบินว่ามีหญ้าคางอกขึ้นที่นาภีของพระองค์และสูงขึ้นไปเทียมเมฆ ในข้อนี้ทรงทำนายว่า ต่อไปภายหน้าพระธรรมวินัยของพระองค์จักเป็นประโยชน์แก่เทพยดามนุษย์มากมาย

๒. เป็นเพราะจิตนิวรณ์ (อนุภูตปุพฺพโต)

คือฝันเพราะมีจิตใจผูกพันกังวลอยู่กับเรื่องนั้นๆ เมื่อหลับจิตยังคงพะวงอยู่ย่อมทำให้ฝันได้

๓. เป็นเพราะเทพสังหรณ์ (เทวโตปสํหรโต)

คือฝันเพราะอานุภาพของเทวดา พวกเทวดาย่อมนำอารมณ์หลายอย่างมุ่งเพื่อความเจริญบ้างเพื่อความเสื่อมบ้างแก่คนที่ฝันเห็น

๔. เป็นเพราะธาตุสำแดง (ธาตุกฺโขภโต)

คือคนที่มีธาตุไม่ปกติอาจเป็นเพราะรับประทานอาหารผิดสำแดงบ้าง นอนในที่ไม่เคยนอนบ้างย่อมเป็นเหตุให้ฝันเห็นต่างๆ มีการตกจากภูเขาบ้าง เหมือนเหาะไปในอากาศบ้างเหมือนมีสัตว์ร้ายหรือโจรติดตามบ้าง

คนที่ฝันเท่านั้นที่จะทราบว่าเหตุที่ตนฝันนั้นเป็นเพราะประการใดคือเป็นเพราะตนมีจิตใจหมกมุ่นกังวลอยู่กับเรื่องนั้นๆ หรือเป็นเพราะธาตุไม่ปกติ หรือเป็นเพราะบุพนิมิตอำนาจแห่งบุญและบาป กุศลกรรม อกุศลกรรมที่ตนทำไว้ หรือเป็นเพราะเทวดาดลใจ คนบางคนอาจไม่สนใจและไม่เชื่อความฝันคิดว่าเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระ บางคนคิดว่านอนมากก็ฝันมากเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าท่านศึกษาพุทธศาสนาอย่างละเอียดลึกซึ้งท่านจะทราบว่าความฝันนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องเหลวไหลเสียทั้งหมดทีเดียว

พระพุทธมารดาก่อนที่จะทรงพระครรภ์เจ้าชายสิทธัตถะพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงมีพระสุบินนิมิต พระพุทธบิดาก็เช่นกันก่อนที่เจ้าชายสิทธธัตถะจะเสด็จออกบรรพชาก็ทรงมีพระสุบินนิมิต พระนางยโสธราและแม้แต่พระองค์เองก็ทรงมีพระสุบินนิมิตซึ่งเปรียบเสมือนลางสังหรณ์แล้วไฉนปุถุชนธรรมดาจะมีความฝันอันเป็นลางสังหรณ์บ้างมิได้

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างความฝันของหลายๆ ท่านที่ฝันเกี่ยวกับหลวงพ่อและได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังมาเล่าให้ท่านผู้อ่านทราบ เพื่อเป็นประจักษ์พยานยืนยันว่าหลวงพ่อของเรานั้นท่านเป็นห่วงใยและคอยคุ้มครองป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นแก่ศิษย์ของท่านถึงแม้ท่านจะมรณภาพไปแล้วจริงหรือไม่และขอให้ท่านผู้อ่านได้โปรดใช้วิจารณญาณตัดสินว่าเหตุแห่งความฝันของท่านเหล่านี้จัดอยู่ในข้อใด เรื่องแรกที่ข้าพเจ้าจะเล่าเป็นเรื่องของคุณวนิดา ศรีพิพัฒน์มีนิวาสถานอยู่แถวสะพานควาย เธอเป็นศิษย์ของหลวงพ่อและมาทำบุญ นั่งสมาธิที่วัดปากน้ำเป็นประจำ

ก่อนที่คุณวนิดาจะเล่าเรื่องความฝันให้ข้าพเจ้าฟัง เธอได้ถามข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าเคยเห็นพญายมหรือไม่เมื่อข้าพเจ้าตอบเธอแล้วเธอก็ได้บอกสาเหตุที่ถามว่า**เธอฝันว่า** ได้ไปช่วยกันทำดอกไม้กับเพื่อนๆ ที่เป็นหญิงล้วน ณ สถานที่แห่งหนึ่ง เธอนั่งหันหน้าไปทางประตูทางเข้าจึงเห็นมีชายผู้หนึ่งเดินผ่านประตูเข้ามา แต่งกายด้วยชุดสีฟ้าหม่น มีผิวพรรณรูปร่างหน้าตางดงามมาก คุณวนิดามองตามชายผู้นี้ไปตลอดเวลาเพราะชื่นชมในรูปโฉมที่งดงามพร้อมกับนึกสงสัยว่าชายผู้นี้เป็นใคร เข้ามาในที่นั้นทำไมเข้ามาหาใคร ชายผู้นี้เดินเข้ามาสำรวจใบหน้าของทุกคนที่นั่งล้อมวงทำดอกไม้ และในที่สุดก็หยุดอยู่ตรงหน้าของคุณวนิดาพร้อมกับเอ่ยปากชวนว่าไปเถอะ คุณวนิดาถามว่าไปไหน ชายผู้นี้ตอบว่าถึงเวลาแล้วก็ต้องไป ไปกันเถอะ พวกเพื่อนๆ ที่นั่งอยู่ด้วยกันพากันตกใจ บางคนพูดว่า**สงสัยว่าจะเป็นยมบาลจะมารับตัวไปละมัง** คุณวนิดาได้ยินเช่นนั้นก็ตกใจกลัวมากรีบร้องว่า ไม่ไป ยังไปไม่ได้ ไม่อยากไป แต่ชายผู้นี้ก็ยังยืนยันว่าต้องไป คุณวนิดาตอบว่ายังไม่อยากไปเพราะยังมีห่วงมีภาระที่ต้องดูแล

อีกมากและเวลานี้ก็ไม่ได้เจ็บไข้ได้ป่วยอะไร ยังมีร่างกายแข็งแรงดียังไม่อยากไป ทีตอนป่วยทำไมไม่มารับตัวไป แต่ชายผู้นี้ก็ยังยืนกรานว่าเมื่อถึงเวลาแล้วก็ต้องไป จะป่วยหรือไม่ก็ต้องไป ขณะที่กำลังโต้แย้งกันอยู่นั้น ก็มีเสียงหลวงพ่อดังมาจากเบื้องบนว่า **ขอเถอะ** คุณวนิดาบอกว่าจำได้แม่นยำว่าเป็นเสียงหลวงพ่อเพราะเคยฟังเทปเสียงท่านที่สอนนั่งสมาธิเสมอๆ จึงรีบร้องว่ายังไม่อยากไป ขอชีวิตเถอะ เสียงหลวงพ่อดังมาอีกว่า คนๆ นี้ขอไว้สักครั้งเถอะขอไว้คนหนึ่งก่อนอย่าเพิ่งเอาตัวไปเลย แต่ชายผู้นี้ก็ยังพยักหน้าชวนคุณวนิดาอีกว่า ไปเถอะ หลวงพ่อพูดอีกว่าอย่าเพิ่งเอาไปเลยเพราะเขายังทำงานไม่เสร็จ ขอไว้ก่อนให้เขาทำงานให้เสร็จเสียก่อนชายผู้นี้ก้มหน้าคิดสักครู่แล้วจึงเงยหน้าเพ่งพิศใบหน้าคุณวนิดาแล้วตอบว่า **ตกลง** ขณะที่ตอบตกลงนั้น คุณวนิดาสังเกตว่า ในมือขวาของชายผู้นี้ถือคธาอันเล็กๆแล้วยกขึ้นมาเคาะมือซ้ายของตนเองในท่าครุ่นคิดหลังจากที่ตอบตกลงแล้วก็เดินกลับทันที ไม่เหลียวหลังมามองเลย คุณวนิดาบอกว่ายังจำใบหน้าของชายผู้นี้ได้ติดตาเธอบอกว่าเธอเชื่อหลวงพ่อช่วยต่ออายุของเธอแน่ๆ และเชื่อว่าชายที่เห็นในฝันนั้นเป็นพญายมจริงๆ

ผู้ที่ฝันเห็นพญายมอีกท่านหนึ่งคือคุณระเด่น เกษมสันต์ ณ อยุธยา ภรรยานายแพทย์ ม.ล.ทรัพย์สมบูรณ์อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๙/๑ ถนนปั้น สีลม กรุงเทพมหานคร ตามปกติคุณระเด่นไปวัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ ไปกราบหลวงพ่อบ้าง ไปนั่งสมาธิบ้างและเคยไปนุ่งขาวห่มขาวรักษาศีล ๘ ด้วย คืนหนึ่งคุณระเด่นฝันว่า ได้กลับไปบ้านเดิมที่จังหวัดหนองคาย ขณะที่กำลังเดินไปหาพี่สาวได้เห็นชายผู้หนึ่งมีร่างกายกำยำล่ำสันสูงใหญ่ยืนมองอยู่ชายผู้นี้นุ่งผ้าเตี่ยวสีแดงเพียงผืนเดียว คุณระเด่นรู้สึกกลัวจึงหนีไปลงเรือที่จอดอยู่ใกล้ๆ แต่พอคุณระเด่นลงนั่งท้ายเรือชายผู้นี้ก็ตามไปนั่งที่ท้ายเรือ คุณระเด่นเลยหนีไปนั่งทางหัวเรือเขาก็ตามไปนั่งด้วยอีก คุณระเด่นเลยหนีขึ้นฝั่งกลับมาที่บ้าน ขณะที่วิ่งขึ้นบันไดบ้านก็ได้ยินเสียงคุณน้าซึ่งอยู่บ้านติดกันตะโกนบอกว่า ถ้าเขายังตามขึ้นไปบนบ้านก็ให้คุณระเด่นหลบหนีมาอยู่ที่บ้านคุณน้า คุณระเด่นวิ่งหนีขึ้นไปบนชั้น ๒

ของบ้านซึ่งมืดมาก ไม่สามารถมองเห็นอะไรได้เลย ขณะที่เหลียวมองไปในความมืดรอบตัวคุณระเด่นก็เห็นพระใสลอยผ่านหน้าไป พระใสเป็นพระพุทธรูปประจำจังหวัดหนองคายที่มีชื่อเสียงว่าศักดิ์สิทธิ์ คนในภาคอิสานและประเทศลาวเคารพเลื่อมใสมาก พอพระใสลอยผ่านไปคุณระเด่นก็เห็นพระสงฆ์นั่งท่าขัดสมาธิลอยผ่านมาหยุดตรงหน้าแล้วก็ลอยผ่านไป คุณระเด่นพยายามจ้องมองว่าพระสงฆ์รูปนี้เป็นใครแล้วคุณระเด่นก็หมดความกลัวเพราะจำได้ว่าเป็นหลวงพ่อของเราท่านมาช่วยแล้ว เมื่อตื่นนอนขึ้นมา คุณระเด่นได้บอกกับสามีว่า ถ้าเธอเป็นอะไรถึงแก่ชีวิตให้สามีช่วยดูแลลูกให้ดีด้วยแล้วคุณระเด่นก็รีบมาวัดปากน้ำเพื่อกราบหลวงพ่อขอบารมีให้ท่านช่วยคุ้มครอง ต่อจากนั้นคุณระเด่นกับพี่สาวและหลานจะไปบ้านน้องสะใภ้ ขณะที่ทั้ง ๓ คน กำลังจะข้ามถนนก็ได้มองซ้ายขวาถ้วนถี่ดีแล้ว พี่สาวกับหลานนั้นเดินข้ามถนนก่อน ส่วนคุณระเด่นยังคงยืนดูรถอยู่กึ่งกลางถนนขณะนั้นมีรถแท็กซี่ขับมาทางด้านซ้ายมือของคุณระเด่นและพุ่งเข้าชนคุณระเด่นที่หัวไหล่ซ้ายเต็มแรง ชนจนตัวเธอหมุนกลับไปฟาดรถแต่ก็ไม่ล้มคุณระเด่นเพียงแต่รู้สึกชาเท่านั้นไม่เจ็บปวดเลย คนอื่นๆที่เห็นเหตุการณ์เข้าใจว่าคุณระเด่นต้องตายแน่ๆ เพราะถูกรถชนเต็มที่ คุณระเด่นรีบไปหาหมอแต่ก็ไม่มีอะไรที่น่าวิตก เพียงแต่มีรอบบวมเขียวเท่านั้นแต่ก็ไม่เจ็บจึงไม่ได้ทายาอะไรทั้งสิ้นรอยเขียวนั้นเป็นอยู่นานนับเดือน จึงหายไป

เช้าวันรุ่งขึ้นคุณระเด่นรีบมากราบหลวงพ่อและเพิ่งจะสังเกตเห็นว่าที่หอประดิษฐานศพหลวงพ่อนั้นมีรูปท่านนั่งขัดสมาธิ เป็นภาพเดียวกันกับที่คุณระเด่นเห็นในความฝัน การที่คุณระเด่นฝันเห็นพระใสนั้นแสดงให้เห็นถึงพุทธานุภาพ เพราะพระใสท่านเป็นพระพุทธรูปแทนองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่การที่คุณระเด่นฝันเห็นหลวงพ่อของเราด้วยนั้นทั้งๆที่ท่านเป็นพระสงฆ์ก็แสดงให้เห็นว่า หลวงพ่อของเราก็ยังเป็นที่ยอมรับของพระพุทธองค์ให้ร่วมอยู่ด้วย

คนต่อไปที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ไปเข้าฝันบอกเหตุคือ คุณเปรมใจ ชำนาญไพร ภริยาพลตำรวจตรี พิชัย ชำนาญไพร ผู้บังคับการตำรวจรถไฟ คุณเปรมใจเล่าว่าเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ พล.ต.ต.พิชัย ซึ่งขณะนั้นมียศเป็น พ.ต.อ. ได้พระผงที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาองค์หนึ่งให้คุณเปรมใจแขวนคอแทนพระของขวัญหลวงพ่อที่คุณเปรมใจแขวนอยู่เป็นประจำในระยะแรกๆ คุณเปรมใจไม่ยอมแขวนแต่แล้วก็เกรงใจสามี จึงถอดพระของขวัญออกและแขวนพระที่สามีให้มาใหม่แทน หลังจากที่แขวนพระองค์ใหม่ได้เพียงวันเดียว คุณเปรมใจก็ฝันเห็นหลวงพ่อเห็นในลักษณะรูปเหมือนที่ชัดเจนมากเหมือนกับองค์ท่านจริงๆหลวงพ่อท่านเตือนว่า **ถอดพระของขวัญออกแล้วถ้าเกิดอะไรขึ้นใครจะช่วย** คุณเปรมใจจึงถอดพระผงที่ได้มาจากสามีออกและนำพระหลวงพ่อมาแขวนอย่างเดิม

หลังจากนั้นอีก ๓ วัน พล.ต.ต.พิชัยเดินทางไปราชการภาคใต้ลืมนำปืนพกติดตัวไปด้วยและวันนั้นคุณเปรมใจออกไปธุระนอกบ้านลืมใส่กุญแจห้องนอนด้วย บุตรชายคนโตได้เข้าไปในห้องนอน พอเห็นปืนก็หยิบมาเล่นโดยเอามาจ่อที่ศีรษะตนเองและลั่นไก นัดแรกมีเสียงดังแชะกระสุนไม่ลั่น จึงลั่นไกนัดที่ ๒ อีกคราวนี้กระสุนลั่นเปรี้ยงแฉลบไปฝังที่หัวเตียงนอนแต่บุตรชายคุณเปรมใจมิได้รับอันตรายใดๆเลย

มีอีกคราวหนึ่งคุณเปรมใจเดินทางไปญี่ปุ่น บุตรชายคนเล็กได้ขับรถพาเพื่อนๆรวม ๑๑ คนไปเที่ยวกันเกิดอุบัติเหตุรถคว่ำพังยับเยินแต่ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บเลย มีบุตรชายคนเล็กของคุณเปรมใจโดนกระจกรถบาดที่ข้อมือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คุณเปรมใจเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าทุกคนในครอบครัวของเธอแขวนพระของขวัญทุกคนยิ่งหลวงพ่อมาเข้าฝันบอกไม่ให้ถอดพระด้วยแล้วก็ไม่มีใครยอมถอดพระของขวัญเลย และก่อนที่คุณเปรมใจจะจากบ้านเดินทางไปที่ใดๆ ทุกครั้งจะต้องจุดธูปกราบเรียนขอบารมีหลวงพ่อให้ช่วยคุ้มครองป้องกันภยันตรายต่างๆ มิให้เกิดแก่บุคคลในครอบครัวและทรัยพ์สิน

คนที่ฝันเห็นหลวงพ่อคนต่อไปคือคุณสมศรี เพ็ชรดี เจ้าของและ

ผู้จัดการบริษัทเชือกภาษีเจริญอุตสาหกรรม จำกัด อยู่บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ ๑ ซอยสุขาภิบาล ๑ อำเภอพระประแดง ถนนสุขสวัสดิ์ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ฝันว่าหลวงพ่อท่านมาแนะนำให้คุณสมศรีฝึกนั่งสมาธิ ท่านบอกว่าจะได้มีที่พึ่งที่ยึดเหนี่ยว คุณสมศรีได้กราบเรียนท่านว่า เธอเองยังไม่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติสมาธิ หลวงพ่อท่านชี้ไปที่กระดานวาดรูปคนด้านข้างผ่าซีกแสดงตำแหน่งที่ตั้งของฐานทั้ง ๗ แล้วอธิบายถึงวิธีการนั่งและการเลื่อนดวงอุคคหนิมิตไปยังฐานต่างๆทั้ง ๗ ฐาน แล้วแนะนำคุณสมศรีให้มาศึกษาการปฏิบัติธรรมกับข้าพเจ้า คุณสมศรีได้กราบขอบารมีให้ท่านช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาด้านธุรกิจการค้าที่ทำอยู่ท่าน**ก็แนะนำให้นั่งสมาธิ** คุณสมศรีได้ขอให้หลวงพ่อช่วยให้มีโชคขอให้ถูกล๊อตเตอรี่ หลวงพ่อท่านจึงเขียนอะไรไม่ทราบใส่กระดาษยื่นให้คุณสมศรีๆรับมายังไม่เปิดดูม้วนใส่กระเป๋ากางเกงไว้ พอกลับมาถึงบ้านนึกขึ้นได้จะหยิบกระดาษนั้นมาเปิดดูว่าหลวงพ่อท่านเขียนอะไรไว้พอดีรู้สึกตัวตื่นเสียก่อน แล้วตั้งแต่นั้นมาคุณสมศรีก็มาฝึกปฏิบัติธรรมเสมอๆ ธุรกิจการงานก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นปัญหาต่างๆก็สามารถแก้ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ความฝันที่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปเป็นความฝันของข้าพเจ้าเองซึ่งเป็นเสมือนลางสังหรณ์หรือนิมิตบอกเหตุและข้าพเจ้าก็ไม่ได้ฝันเกี่ยวกับหลวงพ่อ แต่ที่นำมาเล่าให้ท่านฟังก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าลางสังหรณ์นั้นมีจริงเป็นจริง ถ้าเรารู้เหตุล่วงหน้าก็สามารถแก้ไขได้ด้วยอำนาจวิชาธรรมกายและบารมีของหลวงพ่อให้ช่วยคุ้มครองป้องกันได้ ข้าพเจ้าฝันเมื่อคืนวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ฝันเห็นท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีนอนอยู่ ตรงที่รับแขกในกุฏิของท่านๆ นอนห่มผ้าสวยงามมาก ลักษณะสีสรรของผ้ามิใช่เป็นผ้าสำหรับพระภิกษุใช้เลยข้าพเจ้าไม่เคยเห็นผ้าที่สวยงามเช่นนี้มาก่อน และคิดว่าเป็นมงคลแก่ตัวยิ่งนักที่ฝันเช่นนี้ รุ่งเช้าข้าพเจ้าเล่าความฝันให้ท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีฟัง หารู้ไม่ว่าท่านฟังแล้วท่านคิดเช่นไร ในภายหลังท่านเล่าให้ฟังว่าเมื่อท่านฟังเรื่องความฝันของข้าพเจ้าแล้วท่านกลับคิดเป็นว่าการที่ท่านนอนห่มผ้าอยู่นั้น แสดงว่าท่าน

มรณภาพแล้วกำลังนอนให้คนมารดน้ำศพ

อีก ๓ วันหลังจากนั้นคือในวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นกำหนดที่ท่านจะเดินทางไปเยี่ยมสนามสอบประจำปีในเขตปกครองภาค ๑๗ ที่ท่านเป็นเจ้าคณะภาคอยู่ มีผู้ร่วมเดินทางคือพระครูนิทัศน์ธรรมธาดาเลขานุการเจ้าคณะภาค และคุณสมภพ กรอิ่ม ทำหน้าที่ขับรถให้ท่าน ก่อนออกเดินทางได้มีลางสังหรณ์หลายประการซึ่งไม่เคยมีปรากฏมาก่อนเลยทั้งๆ ที่ท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีท่านก็เดินทางไกลอยู่เป็นประจำ ท่านเล่าให้ฟังว่าตามปกติทุกปีที่เดินทางไปตรวจเยี่ยมสนามสอบประจำปีนั้นท่านไม่เคยนำสมุดบันทึกติดตัวไปด้วยเลย เพราะมีพระครูนิทัศน์ฯ ทำหน้าที่เลขานุการคอยบันทึกอยู่แล้ว แต่คราวนี้ท่านหยิบสมุดบันทึกไปด้วยและเมื่อเวลา ๑๒.๓๐ น. ก่อนออกเดินทางคุณสมภพ กรอิ่ม ก็ยังขึ้นไปบนโรงเรียนภาวนานุสนธิ์ซึ่งเวลานั้นใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมด้วยเพื่อลาข้าพเจ้าๆ กำลังนั่งสนทนากับผู้มาปฏิบัติธรรมก็ยังรู้สึกประหลาดใจเพราะทุกครั้งไม่ว่าจะเดินทางใกล้ไกลคุณสมภพไม่เคยมาลาข้าพเจ้าเลยและนอกจากนี้ยังร่ำลาทุกคนที่อยู่ในที่นั้นด้วยทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ จึงปรารภกับคุณกันยา มหาพิชยะกุลซึ่งนั่งอยู่ด้วยกันว่า รู้สึกเป็นห่วงคณะท่านเจ้าคุณมาก การเดินทางคราวนี้ไม่ดีเลย คุณกันยาถามข้าพเจ้าว่าแล้วพี่จะทำยังไง ข้าพเจ้าตอบไปว่าก็แก้ซิ คำว่าแก้ในที่นี้หมายความว่าแก้ด้วยอำนาจวิชาธรรมกายและขอบารมีหลวงพ่อให้ช่วยปกป้องคุ้มครอง

เมื่อคณะท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีกลับมา ข้าพเจ้าจึงได้ทราบว่าวันที่ออกเดินทางไปนั้นพอเดินทางไปได้สักครู่ คุณสมภพก็เลี้ยวรถผิดทางต้องย้อนกลับมาใหม่ และแล่นไปได้อีกสักพักแวะเติมน้ำมันคุณสมภพก็ลืมเงินทอนอีกต้องย้อนกลับมาใหม่ ทั้งท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีและพระครูนิทัศน์ฯก็รู้สึกประหลาดใจในความเลื่อนลอยของคุณสมภพเป็นอย่างยิ่งเพราะไม่เคยเห็นเป็นเช่นนี้มาก่อน

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ขณะที่กำลังเดินทางไปยังจังหวัดตรัง รถกำลังแล่นไปตามไหล่เขาเขตอำเภอกะเปอร์ พอถึงทางโค้งด้านหนึ่งเป็นลำราง

ระบายน้ำที่ตกจากเขา อีกด้านหนึ่งเป็นหน้าผาสูงชัน เหตุการณ์ที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็เกิดขึ้น คือรถที่กำลังแล่นอยู่นั้นหมุนเป็นวงกลมแล้วพลิกหงายพลิกคว่ำตกลงไปในลำรางระบายน้ำด้านเขาสูง ยกสองล้อชี้ฟ้ารับน้ำหนักรถไว้กับพื้นดินเพียง ๒ ล้อเท่านั้น ทั้ง ๓ ท่านต่างก็ดิ้นกันขลุกขลักอยู่ในรถ แล้วจึงหาทางปีนป่ายออกมาทางช่องหน้าต่างรถด้วยความระมัดระวังอย่างลำบากยากเข็ญ เคราะห์ยังดีที่ไม่มีผู้ใดได้รับอันตรายเลยและรถก็เสียหายไม่มาก มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนมาดูแลช่วยเหลือกันมากมายทุกคนที่เห็นต่างก็ตื่นเต้นและประหลาดใจว่า ทำไมไม่มีใครได้รับอันตรายเลย ทุกคนปราศจากรอยฟกช้ำดำเขียว ท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีเล่าว่า ทุกคนไม่ทราบหรอกว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้นแต่พวกเรานั่นแหละต่างก็ซาบซึ้งใจดีว่าเป็นเพราะบารมีของหลวงพ่อ ท่านคุ้มครองป้องกันชีวิตของพวกเราไว้

เป็นที่น่าประหลาดใจว่าเวลาเดียวกันกับที่ท่านเจ้าคุณธรรมธีรราช-มหามุนีไปประสบอุบัติเหตุนั้น ทางวัดปากน้ำมีเจ้าคุณพระเมธีวราภรณ์ พระอาจารย์เปล่ง ปภสฺสโรและข้าพเจ้ากำลังสนทนากันเรื่องศาลาการเปรียญหลังใหม่ว่าสวยงามใหญ่โตเหมาะสมในการจัดงานพิธีต่างๆ แล้วเพราะเหตุอันใดไม่ทราบการสนทนาก็พาดพิงไปว่าศาลานี้เหมาะที่จะตั้งโกศศพเจ้าอาวาสเป็นอย่างยิ่ง ทุกคนบอกว่ายังไม่พอใจโกศชั้นธรรมที่จะได้รับถ้าท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีมรณภาพ ควรจะได้โกศที่สวยงามกว่านี้ แต่พอทุกคนรู้สึกตัวต่างก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงสนทนากันในเรื่องที่ไม่เป็นมงคลเช่นนี้จึงรีบยุติเรื่องโดยเร็ว

เมื่อคณะท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีกลับมา และทราบเรื่องการสนทนานี้ท่านได้ถามท่านเจ้าคุณเมธีวราภรณ์ ท่านเจ้าคุณเมธีฯตอบว่าวันเดินทางของท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีนั้นเป็นวันอมาวสี หมายถึงวันเดือนดับหรือวันพระสิ้นเดือน ซึ่งผู้ที่ถือโชคลางมักจะไม่เดินทางหรือไม่ทำงานมงคล หลังจากนั้นท่านเจ้าคุณธรรมธีรราชมหามุนีท่านได้บำเพ็ญกุศลถวายหลวงพ่อ ในการที่ได้คุ้มครองป้องกันภัยมิให้เกิดแก่ตัว

ท่านและคณะของท่านทุกคน

เรื่องนิมิตบอกเหตุหรือลางสังหรณ์นั้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปของความฝันหรือเหตุการณ์ต่างๆก็เคยเกิดขึ้นแล้ว ไม่ว่าจะเกิดกับพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธมารดา พระพุทธบิดาดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว และสามารถหาอุบายแก้ไขให้เหตุการณ์ร้ายนั้นบรรเทาเบาบางลงได้ดังเช่นเรื่องของอายุวัฒนกุมาร บิดามารดาได้พาไปหาเพื่อนที่เป็นดาบส เมื่อบิดามารดาของอายุวัฒนกุมารได้ไหว้ดาบสๆก็กล่าวว่า ฑีฆายุโก โหตุ แต่พออายุวัฒนกุมารไหว้บ้าง ดาบสกลับเฉยเสียไม่กล่าวอะไร เมื่อบิดามารดาสงสัย ดาบสก็บอกว่าอายุวัฒนกุมารนั้นมีลางแห่งความมีอายุสั้น แล้วแนะนำให้ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า พระองค์ก็ตรัสเช่นเดียวกันและมีพระดำรัสสั่งให้แก้ไขโดยให้พระสงฆ์สวดพระปริตรเป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน อายุวัฒนกุมารจึงมีอายุยืนถึง ๑๒๐ ปี และที่ได้ชื่อว่าอายุวัฒนกุมารก็เพราะเหตุนี้ มีมนต์บทหนึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่า

ยนฺทุน นิมิตฺตํ อวมงฺคลญฺจโย จามนาโป สกุณสฺส สทฺโท ปาปคฺคโห ทุสฺสุปินํ อกนฺตํ พุทฺธานุภาเวน วินาสเมนฺตุ ฯลฯ

ลางบอกเหตุร้ายอันไม่ดีและเสียงของนกอันไม่ถูกใจ ซึ่งจะอำนวยบาปเคราะห์ให้ตลอดถึงความฝันอันร้ายไม่ชอบใจ ขอจงพินาศไปด้วยพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ

ดังนั้นชีวิตของคนเรานั้น ถ้ามีลางบอกเหตุให้ทราบเราก็มิควรจะนิ่งนอนใจ ควรจะหาทางแก้ไขที่หนักก็จะผ่อนเป็นเบา ที่เบาก็จะได้หมดไป วิธีการแก้ไขวิธีใดก็ไม่ดีไปกว่าการทำตัวให้เข้าถึงพระรัตนตรัย ทำใจเข้าถึงพระธรรมกาย

หลังจากที่หลวงพ่อมาเป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำไม่นานนัก ท่านก็สามารถพัฒนาวัดที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรมกึ่งวัดร้าง มีพระภิกษุจำพรรษาอยู่เพียง ๑๓ รูปให้กลายเป็นวัดที่เจริญรุ่งเรือง อุดมสมบูรณ์ทั้งด้านความเป็นอยู่และการศึกษาปริยัติและปฏิบัติ มีพระภิกษุ สามเณรจำพรรษาถึง ๖๐๐ กว่ารูป และยังมีแม่ชี อุบาสก อุบาสิกา ศิษย์วัดรวมกันแล้วเป็น

จำนวนถึง ๑๒๐๐ กว่าคน หลวงพ่อท่านมิใช่เป็นพระวิปัสสนาจารย์เพียงอย่างเดียว แต่ท่านยังเป็นนักพัฒนา นักบริหาร นักปกครอง นักการศึกษาและนักสังคมสงเคราะห์อีกด้วย ท่านสามารถสร้างสำนักเรียนที่มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่ใหญ่โตที่สุดในประเทศไทยในสมัยนั้น ช่วยให้พระภิกษุสามเณรมีที่ศึกษาเล่าเรียนที่สะดวกสบายทันสมัย และพิเศษกว่าวัดอื่นๆ คือมีโรงครัว จัดภัตตาหารถวายพระภิกษุ สามเณรทั้ง ๒ มื้อ พระภิกษุสามเณรที่เข้ามาอยู่ในบารมีธรรมของท่านไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ เลย หลวงพ่อท่านออกให้หมดทุกอย่าง แม้แต่เครื่องนุ่งห่ม สบง จีวร ท่านแจกจ่ายให้ทั่วถึงกันหมด ท่านเป็นที่พึ่งแก่คนทุกคน นอกจากจะให้ความสุขแก่คนที่อยู่ในปกครองของท่านโดยถ้วนหน้าแล้ว เด็กบางคนที่พ่อแม่ไม่สามารถปกครองเลี้ยงดูให้ดีได้ เมื่อพ่อแม่มากราบเรียนปรึกษาหลวงพ่อๆท่านบอกว่า เอามาจะเลี้ยงให้แล้วท่านก็ให้เอามาอยู่วัด ท่านอบรมสั่งสอนให้การศึกษาเล่าเรียนจนได้ดีกันไปเป็นหลายคน ไม่มีผู้ใดที่บากหน้าเข้ามาพึ่งพิงหลวงพ่อแล้วจะได้รับความผิดหวังกลับไปเป็นไม่มี ผู้ใดต้องการธรรมท่านก็อนุเคราะห์ธรรมผู้ใดต้องการปฏิบัติท่านก็สอนปฏิบัติ ผู้ใดต้องการศึกษาปริยัติท่านก็ให้ปริยัติ ผู้ใดต้องการอาหารท่านก็ให้อาหาร ผู้ใดต้องการรักษาโรคภัยท่านก็รักษาให้

การที่หลวงพ่อท่านสอนให้บุคคลรู้จักการบำเพ็ญทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา ๓ ประการนี้ เพราะเป็นวิถีทางที่ถูกต้องและรวดเร็วที่สุดที่จะช่วยมนุษย์ทุกคนให้หลุดพ้นได้ ท่านเปรียบเทียบว่า สภาพของคนเรานี้เหมือนกับอยู่ในกะเปาะฟองไข่ซึ่งถูกภวตัณหาห่อหุ้มอยู่ยังไม่สามารถหลุดพ้นจากสังสารวัฏได้ การทำบุญให้ทานก็เป็นแรงหนึ่งที่สามารถช่วยกะเทาะเปลือกให้หลุดได้เหมือนกัน แต่ก็เป็นไปได้ช้า ถ้ารักษาศีลด้วยก็ทำให้เร็วขึ้น เพราะการรักษาศีลช่วยให้บุคคลบริสุทธิ์ขึ้น ปราณีตยิ่งขึ้น แต่ถ้าทำบุญให้ทานด้วย รักษาศีลด้วยและเจริญภาวนาด้วย ก็ทำให้บุคคลมีกำลังมากขึ้นช่วยให้กะเทาะหลุดออกจากเปลือกไข่ที่ห่อหุ้มอยู่ออกไปสู่โลกภายนอกได้เร็วยิ่งขึ้น หลวงพ่อท่านอธิบายว่า โลกภายนอก

ในที่นี้หมายถึงพระนิพพาน

นอกจากนี้ท่านจะได้รับผลแห่งการฝึกจิตอีกด้วย คือทำให้เป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมีความสามารถ คนฉลาดก็คือคนที่มีปัญญานั่นเอง คนมีปัญญามากฉลาดมาก คนมีปัญญาน้อยฉลาดน้อย ปัญญานี้เป็นผลเนื่องมาจากสมาธิ คนที่เกิดมามีปัญญานั้นจะมีสมาธิติดตัวมาอยู่แล้วเป็นกรรมอันเกิดจากการสร้างสมไว้ กรรมทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นกุศลกรรมหรืออกุศลกรรมก็ตามจะมาปรุงแต่งในอัตตภาพในภพชาติปัจจุบันตราบใดที่เรายังไม่หลุดออกไปนอกโลก

ความหมายของ "สัมมาอะระหัง"

หลวงพ่อท่านสอนให้บริกรรมภาวนาว่า **สัมมาอะระหัง** เคยมีผู้วิจารณ์ว่าคำภาวนาของหลวงพ่อนั้นยืดยาว ไม่กะทัดรัด เมื่อหลวงพ่อทราบท่านก็ยิ้มรับคำติเตียนว่ากล่าวของผู้ไม่รู้ทั้งหลาย การที่หลวงพ่อท่านให้บริกรรมภาวนาว่า สัมมาอะระหัง เพราะท่านทราบความหมายของพระพุทธคุณบทนี้ว่า สำคัญและมีคุณประโยชน์อย่างไร ท่านเห็นว่าการนำบทพระพุทธคุณมาเป็นพุทธานุสติในการเจริญกัมมัฏฐานนั้นให้คุณประโยชน์ยิ่งใหญ่แก่ผู้ประพฤติปฏิบัติพระธรรมโกศาจารย์ วัดมหาธาตุได้อธิบายถึงการบริกรรมภาวนา สัมมาอะระหังว่าเป็นพุทธานุสติอันเป็นมงคลแก่ผู้ยึดถือไว้ดังนี้

พุทธานุสติดูจะเป็นธรรมประการต้นที่เจ้าคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำสนใจปฏิบัติและสอนสานุศิษย์เป็นพิเศษ ทุกครั้งที่ปฏิบัติธรรมจะต้องให้ตั้งใจระลึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ **เพราะพุทธานุสตินั้นเป็นธรรมให้จิตตื่น ให้จิตสว่าง ให้จิตมีกำลัง ให้จิตมีความกล้าที่จะปฏิบัติธรรมสืบต่อไป** เป็นวิสัยอันดีของพุทธศาสนิกชนทั่วไป ธรรมดาบุคคลเราถ้าไม่มีอะไรยึดแล้ว จิตย่อมคอยแต่จะฟุ้งซ่านจะทำให้สงบอยู่ไม่ได้จิตจึงต้องมีพุทธคุณยึด เมื่อมีพุทธคุณยึดแล้ว จะหลับก็ตามจะตื่นก็ตาม จิตย่อม

อยู่ในการรักษาทั้งนั้น เพราะพุทธานุภาพย่อมรักษาคนที่มีสติระลึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์อยู่เป็นนิตย์ ดังพุทธภาษิตว่า

สุปฺปพุทฺธํ ปพุชฺฌนฺติ สทา โคตมสาวกา
เยสํ ทิวาจ รตฺโต จ นิจฺจํ พุทฺธคตา สฺติ

แปลความว่า สติที่ไปในพระพุทธเจ้ามีแด่พระสาวกของพระโคดมเหล่าใดทั้งวันทั้งคืน พระสาวกของพระโคดมเหล่านั้นจะหลับก็ตาม จะตื่นก็ตาม ชื่อว่าตื่นๆแล้วด้วยดี ดังนี้

อาศัยเหตุนี้พุทธานุสติจึงเป็นคุณธรรมให้เกิดความสุขใจแก่ผู้ปฏิบัติธรรมเป็นประการแรก ดังนั้นเจ้าคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำจึงสนใจนักเป็นที่รู้กันทั่วไปว่าท่านเตือนพุทธบริษัทเสมอๆ ว่าอย่าให้เป็นคนว่าง ควรมีพระพุทธคุณเป็นอารมณ์แม้จะยังไม่บรรลุอริยผลเบื้องสูงก็ตาม แต่รับรองว่าตายแล้วก็ไม่ตกนรกเป็นไปสวรรค์แน่ ต้องด้วยกระแสพุทธภาษิตว่า

เยเกจิ พุทธํ สรณํ คตา เส
น เต คมิสฺสนฺติ อปายภูมึ
ปหาย มานุสฺสํ เทหํ
เทวกายํ ปริปูเรสฺสนฺติ

แปลความว่า ชนเหล่าใดถึงซึ่งพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ ชนเหล่านั้นแลจักไม่ไปสู่อบาย เมื่อเขาละร่างกายนี้แล้วก็จะไปเพียบพร้อมอยู่ในเทวสมาคม ดังนี้ฯ

เหตุดังนั้นพุทธานุสติจึงเป็นธรรมอารักขากัมมัฏฐาน รักษาใจบุคคลให้ควรแก่งานยิ่งนัก ดังที่เจ้าคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำได้เตือนศิษยานุศิษย์ให้มีพุทธานุสติเป็นอารมณ์ จึงเป็นที่น่านิยมน่าระลึกไว้ประจำตัวทั่วไป

ส่วนความหมายของพุทธานุสติว่า สัมมาอะระหังนั้น พ.อ.อาภรณ์ ดิลกโศภณ ได้อธิบายถึงความหมายและที่มาไว้ดังนี้

สัมมาอะระหัง

คำว่า **"สัมมาอะระหัง** เป็นภาษาบาลี มีศัพท์ควบคู่กันอยู่ ๒ ศัพท์

สัมมา ศัพท์หนึ่ง **อะระหัง** ศัพท์หนึ่ง

สัมมา เป็นศัพท์ที่มีความหมายสูง แปลว่า **ชอบ** ในพระพุทธคุณ ๙ บท ท่านเอาศัพท์นี้เข้าคู่กับสัมพุทโธ เป็นสัมมาสัมพุทโธ แปลว่า ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบนอกจากใช้ในบทพระพุทธคุณแล้ว ยังมีใช้ในองค์อริยมรรค ๘ ด้วย โดยมีคำว่าสัมมาควบองค์มรรค อยู่ทุกข้อเป็นสัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ เป็นต้น

ส่วนศัพท์ว่า **อรหัง** เป็นพระพุทธคุณบทต้น แปลว่า พระพุทธองค์ทรงเป็นพระอรหันต์ เมื่อเข้าคู่กันเป็นสัมมาอะระหัง ก็แปลว่า พระพุทธองค์ทรงเป็นพระอรหันต์โดยชอบ คือถูกต้อง ไม่ผิด โดยนัยว่า บทบริกรรมสัมมาอะระหังของหลวงพ่อวัดปากน้ำ จึงมีความหมายสูงและอยู่ในขอบข่ายของพุทธานุสสติโดยแท้

บทสัมมาอะระหังนี้ โบราณาจารย์สมัยก่อนท่านแยกพรรณนาพระพุทธคุณทีละอักษร ในบทภาวนานี้มี ๕ อักษร คือ **สัม, มา, อะ, ระ, หัง** แต่ละอักขระหรือแต่ละอักษรไปนี้ท่านโบราณาจารย์ได้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

(สัม)

สงฺขตาสงฺขเต ธมฺเม

สมฺมา เทเสติ ปาณินํ

สํสารสฺส วิฆาเฏติ

สมฺพุทฺธํปิ นมามิหํ

๑. พระพุทธองค์ทรงแสดงสังขตธรรม และอสังขตธรรม โดยชอบแก่สัตว์ทั้งหลาย

๒. พระพุทธองค์ ทรงทำลายการเวียนเกิดเวียนตายได้

๓. พระพุทธองค์ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง

ข้าพเจ้าขอนมัสการ

พระคาถาบทนี้ท่านบอกอุปเท่ห์ คือวิธีใช้ไว้ว่า ให้ภาวนาก่อนจะเข้าสู่สงครามหาผู้ทำร้ายมิได้แล

(มา)

มาตาว มานปาลิเต

มานสตฺเต ปมทฺทิ โย

มานิโต เทวสงฺเฆหิ

มานฆาตํ นมามิหํ

๑. พระพุทธองค์ทรงย่ำยีสัตว์ผู้มีมานะที่มานะเลี้ยงไว้ดุจมารดา

๒. พระพุทธองค์ อันหมู่ทวยเทพยอมรับนับถือ

๓. พระพุทธองค์ทรงทำลายมานะได้

ข้าพเจ้าขอนมัสการ

พระคาถาบทนี้ ท่านบอกอุปเท่ห์ไว้ว่า ภาวนาเพื่อทำคนแข็งให้อ่อน หมายความว่า ถ้าบังเอิญท่านต้องเผชิญกับคนใจแข็งให้มีอันแข็งข้อ แข็งกระด้างเอากับท่าน อย่างนี้แล้ว โบราณาจารย์ท่านแนะนำให้ใช้คาถาแบบนี้แก้ไขเหตุการณ์

(อะ)

อนุสฺสาหสพฺพสตฺตานํ

อนุสฺสาเหติ โย ชิโน

อนสฺตคุณสมฺปนฺโน

อนฺตคามี นมามิหํ

๑. พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนคนไม่มีอุตสาหะให้มีความอุตสาหะ

๒. พระพุทธองค์ทรงสมบูรณ์ด้วยคุณธรรมไม่สิ้นสุด

๓. พระพุทธองค์ทรงถึงที่สุดแห่งทุกข์

ข้าพเจ้าขอนมัสการ

พระคาถาบทนี้ ท่านบอกอุปเท่ห์ไว้ว่า ภาวนาป้องกันเสือและจระเข้ หมายความว่า ถ้าท่านต้องเข้าป่าที่มีสัตว์ร้ายชุกชุม หรือต้องลงน้ำในย่านที่มีสัตว์น้ำอันตราย ถ้าทำใจให้เป็นสมาธิ ภาวนาคาถาบทนี้ จะป้องกันสัตว์ร้ายได้

(ระ)

รโต นิพฺพานสมฺปตฺโต

รโต โส สตฺตโมจโน

รมาเปติธ สตฺเต โย

รมทาตํ นมามิหํ

๑. พระพุทธองค์ทรงยินดีในธรรมได้ทรงบรรลุถึงพระนิพพาน

๒. พระพุทธองค์ทรงปลดเปลื้องสัตว์ให้พ้นทุกข์

๓. พระพุทธองค์ทรงยังสัตว์ให้ยินดีในพระนิพพาน

๔. พระพุทธองค์เป็นผู้ทรงประทานให้ซึ่งพระนิพพานอันเป็นที่ยินดี

ข้าพเจ้าขอนมัสการ

พระคาถาบทนี้ ถ้าใครยึดมั่นท่องบ่นภาวนาเป็นนิจสามารถป้องกันการกระทำคุณผีและคุณคนทั้งปวงได้

(หัง)

หญฺญติ ปาปเก ธมฺเม

หํสาเปติ ปทํ ชนํ

หํสมานํ มหาวีรํ

หนฺตปาปํ นมามิหํ

๑. พระพุทธองค์ทรงฆ่าบาปธรรม

๒. พระพุทธองค์ยังชนให้ยินดี ซึ่งทางฆ่าบาปนั้น

๓. พระพุทธองค์ทรงร่าเริง

๔. พระพุทธองค์ทรงกล้าหาญยิ่งใหญ่

๕. พระพุทธองค์ทรงฆ่าบาปได้แล้ว

ข้าพเจ้าขอนมัสการ

พระคาถาบทนี้ โบราณาจารย์ท่านแนะนำว่า ให้หมั่นเพียรภาวนาเมื่อจะเข้าสู่ณรงค์สงครามทำให้แคล้วคลาดปลอดภัยได้

พระคาถา แสดงความหมาย แต่ละอักขระของบทสัมมาอะระหังที่นำมาลงไว้พร้อมทั้งอุปเท่ห์คือวิธีใช้นี้สำหรับผู้ที่นับถือและเชื่อมั่นภาวนา

ให้จริงจังจนจิตเป็นสมาธิมั่นคง ย่อมได้ผลจริงดังใจหมาย

จะอย่างไรก็ตาม บทสัมมาอะระหังนี้ ย่อมใช้ได้ทั้งในแง่ของโลก กล่าวคือเมื่อบริกรรมภาวนาอยู่เสมอย่อมจะหาผู้ทำร้ายมิได้ ทำคนใจแข็งให้อ่อน ป้องกันเสือและจระเข้ได้ ป้องกันการกระทำคุณผีและคุณคนได้ ที่ว่าตามคดีโลกที่คนโบราณท่านว่าไว้ และใช้ได้ทั้งในแง่ของธรรม กล่าวคือ ผู้ปฏิบัติตามบทสัมมาอรหัง ย่อมจะเห็นแจ้งในสังขตธรรมและอสังขตธรรมทำลายการเวียนเกิดเวียนตายได้ ทำลายมานะได้ มีความอุตสาหะเต็มที่ มีความยินดีในธรรมคือ พระนิพพาน และฆ่าบาปธรรมได้

อนึ่ง สำหรับบทอรหังโดยเฉพาะนั้น คนสมัยก่อนหรือคนสมัยนี้รู้เรื่องนิยมนำไปใช้กับคนไข้หนักก่อนสิ้นลมหายใจ คือกล่าวนำและเตือนเขาผู้กำลังจะสิ้นใจ ให้ท่องหรือนึกถึงพระอรหัง โดยเชื่อกันว่า ถ้าคนไข้มีสติน้อมใจตามคำบอกว่า **อรหัง** เพียงใจได้สัมผัสเท่านั้น ก็จะได้ไปเกิดในที่ดี สู่สุคติสรวงสวรรค์จึงนิยมแนะนำกันต่อๆ มาจนทุกวันนี้

เรื่องนี้เป็นสิ่งดี มิใช่ของเสียหายในคัมภีร์พระธรรมบทซึ่งเป็นหนังสือเรียนของพระ ได้กล่าวถึงเทพบุตรองค์หนึ่งชื่อมัฏฐกุณฑลีเทพบุตร ท่านผู้นี้ก่อนสิ้นใจ ขณะป่วยหนักในภาคเป็นมนุษย์ ใจได้สัมผัสกับพระพุทธรังสีแวบหนึ่งแล้วเกิดเป็นเทพบุตร ตัวอย่างมีอยู่ในคัมภีร์อย่างนี้ การบอกอรหังหรือพระอรหังแก่คนไข้หนัก จึงมีผลทางด้านจิตใจสูง แต่พระอรหังคืออะไร มีความหมายอย่างไรเราน่าจะได้ติดตามกันต่อไปอีก

ในหนังสือวิสุทธิมรรคภาค ๑ อันเป็นคัมภีร์สำคัญของพระพุทธศาสนาท่านให้คำจำกัดความบทอรหังไว้ชัดแจ้ง ดังบทพระบาลีว่า

อารกฺตตา หตตฺตา จ
กิเลสาริน โส มุนิ
หตสงฺสารจกฺกาโร
ปจฺจยาทีนมารโห
น รโห กโรติ ปาปานิ
อรหํ เตน วุจฺจติ

พระมุนีพุทธเจ้าพระองค์นั้น ทรงพระนามว่า อรหัง เพราะเป็นผู้ไกลจากข้าศึก และเป็นผู้กำจัดข้าศึกคือกิเลสได้ ๑ เพราะเป็นผู้ทำลายสังสารจักรได้ ๑ เพราะเป็นผู้ควรแก่เครื่องสักการะ มีปัจจัย ๔ เป็นต้น ๑ เพราะเป็นผู้ไม่ทำความชั่วในที่ลับ ๑

เมื่อท่านได้อ่านบาลีและคำแปลข้างบนนี้แล้ว ท่านจะเห็นคุณค่าของบท **สัมมา อรหัง** ทันทีว่ามีความหมายสูงมาก เป็นบทแสดงพระคุณอันสูงส่งของพระพุทธเจ้าโดยตรง การที่พระปรมาจารย์ทรงกรรมฐานนำเจ้าพระพุทธคุณบทนี้ไปใช้ในการบริกรรมฝึกจิตและฝึกสอนศิษย์ของตนนั้นนับว่าท่านเข้าใจ และมีจิตมุ่งสูงส่งเพราะตลอดเวลาที่บริกรรมบทอรหัง หรือสัมมาอะระหังท่านจะต้องพยายามเข้าถึงบทบริกรรมนี้ให้ได้ กล่าวคือมีจิตมุ่งทำลายกิเลส มุ่งทำลายสังสารจักร ประพฤติตนเป็นนาบุญบริสุทธิ์และเว้นขาดจากความชั่ว (บาป) ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง การที่ศิษย์สายสัมมาอะระหังทุกท่านพยายามอย่างยิ่งยวด เพื่อประคองจิตเข้าสู่ภาวะอะระหังใน ๔ จุด หรือ ๔ ความหมาย นับเป็นสุปฏิบัติแท้โดยไม่มีข้อสงสัย

รถยนต์จะเข้าถึงวัด

สมัยที่หลวงพ่อยังอยู่นั้นไม่มีถนนตัดเข้าถึงวัด ผู้ที่จะมาวัดปากน้ำต้องมาทางเรือหรือเดินเท้า ถนนในวัดจึงเป็นเพียงทางเท้าแคบๆ แต่หลวงพ่อท่านได้สั่งให้ตัดถนนผ่านคณะเนกขัมม์ มีความกว้างขนาดรถยนต์แล่นได้ ในสมัยนั้นถนนสายนี้จึงเป็นถนนที่ใหญ่ที่สุดในวัดทำให้ผู้คนพากันประหลาดใจ ว่า ทำไมหลวงพ่อจึงให้ตัดถนนใหญ่โตเช่นนั้น หลวงพ่อท่านตอบว่า ต่อไปรถยนต์จะเข้าถึงวัด มีหลายคนที่ไม่เชื่อคำพูดของหลวงพ่อบางคนถึงกับพูดว่า อีกร้อยปีรถยนต์ก็ยังเข้าไม่ถึงวัด แต่แล้วหลังจากที่หลวงพ่อมรณภาพเพียง ๒ ปี รถยนต์ก็แล่นเข้ามาจอดถึงในวัดได้ตามที่หลวงพ่อพยากรณ์

ถ้าระเบิดลง จะเลิกวิชาธรรมกาย

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประตูน้ำอ่างทอง ประตูน้ำบางยาง ประตูน้ำบางนกแขวก คลองภาษีเจริญล้วนแต่ถูกระเบิดลงหมดทุกแห่ง ระยะนั้นทหารกรมแผนที่อพยพหลบภัยลูกระเบิดมาอยู่ที่ตึกขาว (ปัจจุบันคือหอเจริญวิปัสสนา) หลวงพ่อท่านพูดว่า ถ้าวัดปากน้ำและประตูน้ำภาษีเจริญถูกระเบิดลง ท่านจะเลิกวิชาธรรมกายทันที ปรากฏว่า เครื่องบินมาทิ้งระเบิดประตูน้ำภาษีเจริญเหมือนกัน แต่พลาดไปลงที่ใกล้เคียงหลัง จากนั้นหลวงพ่อท่านได้เข้มงวดกวดขันการปฏิบัติภาวนาวิชาธรรมกายมากยิ่งขึ้น

สมบัติจะวิบัติ

มีศิษย์อีกหลายคนที่หลวงพ่อท่านทราบอนาคตล่วงหน้า และมีความเป็นห่วงพยายามจะหาทางแก้เหตุร้ายให้คลายลง เช่นเรื่องของพลตรีโสภณและคุณประทุม กะราลัย ท่านทั้งสองได้อนุญาตให้นำเรื่องของท่านที่ได้รับความเมตตากรุณาจากหลวงพ่อมาเผยแพร่ให้ศิษย์รุ่นหลังๆ ได้ทราบเรื่องดังนี้

พลตรีโสภณมาเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ สมัยยังเป็น ร.ท. เมื่อสมรสกับคุณประทุมก็ได้พาภรรยามาเป็นศิษย์ของหลวงพ่อด้วย เมื่อมีบุตรคนโตและอายุได้ประมาณ ๘ เดือนหลวงพ่อให้คนมาบอกที่บ้านพักในกรมทหารว่า ให้ระวังลูกจะเจ็บหนักคุณประทุมฟังแล้วก็นึกสงสัยว่าลูกจะเจ็บเป็นอะไร มากน้อยแค่ไหน ในเมื่อขณะนั้นลูกก็ยังแข็งแรงดี ไม่มีทีท่าว่าจะเจ็บป่วย แต่เมื่อทราบจากหลวงพ่อเช่นนั้นก็พยายามระมัดระวังดูแลบุตรอย่างดีที่สุด ครั้นวันที่ ๓ หลังจากหลวงพ่อให้คนมาเตือน บุตรคนโตของพลตรีโสภณ-คุณประทุมก็ป่วยหนักเป็นบิดอย่างแรง ถึงขนาดหมอไม่รับรองว่าจะรอดชีวิตหรือไม่ แต่ก็พยายามรักษาอย่างเต็มที่ พลตรีโสภณรีบมาส่งอาการโรคของบุตรกับหลวงพ่อที่วัดปากน้ำ หลวงพ่อท่านรับใบอาการโรคแล้วให้พวกที่ได้

วิชาธรรมกายแก้โรคท่านบอกว่า "มันจะเอาไป เราต้องต่อสู้กันหน่อย จะแก้ไขให้" วันที่ ๒ พลตรีโสภณไปส่งอาการโรคของบุตรอีกครั้ง หลวงพ่อรับใบอาการโรคไปดู แล้วบอกว่า ปลอดภัยแล้ว หลังจากนั้นบุตรของพลตรีโสภณ-คุณประทุมก็มีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ และหายเป็นปกติ

ต่อมาเมื่อคุณประทุมตั้งครรภ์บุตรคนที่ ๒ มีอาการแพ้อย่างมาก รับประทานอาหารและลุกไม่ได้เลย ต้องเข้าโรงพยาบาลเกือบเดือน แพทย์ที่ทำการรักษาแนะนำให้เอาเด็กออก มิฉะนั้นแม่จะเป็นอันตรายถึงชีวิต แพทย์ได้นำแบบฟอร์มมาให้พลตรีโสภณลงชื่อยินยอมให้เอาเด็กออกแต่พลตรีโสภณยังไม่ยอมลงชื่อ เพราะต้องการจะมาปรึกษาหลวงพ่อก่อนพลตรีโสภณ เรียนให้หลวงพ่อทราบว่าไม่อยากฆ่าลูก แต่ถ้าไม่ฆ่าลูกก็เหมือนฆ่าแม่ ถ้าไม่ฆ่าแม่ก็ต้องฆ่าลูก หลวงพ่อบอกว่าไม่ต้องฆ่าใครหรอก เอาไว้ทั้ง ๒ คนนั่นแหละ พลตรีโสภณได้พยายามหลบหน้าแพทย์ไม่ไปที่ รพ.อีก เพราะทราบดีว่าหมอจะต้องถามถึงการตัดสินใจ วันต่อมานายแพทย์ได้สั่งยาฉีดและยารับประทานให้คุณประทุมๆ ก็มีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ และปลอดภัยโดยไม่ต้องทำแท้งเลย

ประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕ บุตรคนโตของพลตรีโสภณ-คุณประทุมป่วยหนักอีกมีอาการเหมือนเป็นโรคไทฟอยด์ คราวนี้ไม่ไปให้แพทย์ตรวจรักษาเพียงแต่รับประทานยาแก้ไข้ เพราะมีความศรัทธายึดมั่นหลวงพ่อเต็มที่ พลตรีโสภณได้มาส่งอาการโรคกับหลวงพ่ออีกเช่นเคยหลวงพ่อให้พระฉวนซึ่งได้วิชาธรรมกาย มานั่งแก้โรคให้ที่บ้าน ๓ คืน คืนแรกที่พระฉวนมานั่งแก้โรคนั้น บุตรคนโตที่ป่วยหนักก็มีอาการดีขึ้น พอรับประทานอาหารได้บ้างเพราะก่อนหน้านี้รับประทานไม่ได้เลย ญาติทุกคนเข้าใจไปว่าคงจะกินสั่งลาเป็นครั้งสุดท้าย ไม่คิดว่าจะหายป่วยเพราะเร็วผิดปกติ พระฉวนได้ยินเช่นนั้น จึงมาเล่าให้หลวงพ่อฟัง หลวงพ่อพูดว่าเขายังไม่เชื่อวิชานี้ และท่านยังได้พยากรณ์ว่าลูกคนนี้ต้องพ้นอายุ ๑๖ ไปแล้วจึงจะดีขึ้นหมดโรคหมดภัย ทุกครั้งที่พลตรีโสภณมาส่งอาการโรคของบุตรกับหลวงพ่อ ครั้งแรกท่านจะรับใบอาการโรคไว้ อ่านดูแล้ว แต่ไม่

พูดอะไร ครั้นไปส่งครั้งที่ ๒ (สมัยนั้นต้องส่งใบอาการโรค ๓ ครั้ง เช้า กลางวัน เย็น)ท่านจะบอกว่า "ไม่เป็นไรแล้ว" เป็นอันสบายใจ แน่ใจได้ว่าบุตรต้องปลอดภัยแน่

ครั้นเมื่อหลวงพ่ออาพาธหนักคือประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๑ พลตรีโสภณ (ขณะนั้นมียศเป็น พ.อ.) กับคุณประทุมได้มากราบเยี่ยมหลวงพ่อบ่อยครั้งขึ้น วันหนึ่งขณะที่กำลังมาเยี่ยมหลวงพ่ออยู่นั้น หลวงพ่อได้มาสั่งให้สามเณรองค์หนึ่งที่ปรนนิบัติท่าน ให้เข้าไปหยิบแก้วกายสิทธิ์มา ๑ ดวง เมื่อได้แก้วกายสิทธิ์มาแล้วหลวงพ่อได้มองสำรวจดูทุกคนที่อยู่ในห้องแล้วพยักหน้าเรียกพลตรีโสภณให้เข้าไปหาใกล้ๆ ท่านบอกว่า **ดวงแก้วกายสิทธิ์ดวงนี้ชื่อบรมจักรองค์นี้นะเลี้ยงวัดปากน้ำเชียวนะทำวิชาควบคู่กันมา** ข้าจะให้เอ็งไปไหนให้เอาติดตัวไปด้วย

พลตรีโสภณเล่าว่าในขณะนั้นมีความดีใจปลาบปลื้มยินดีมากที่สุดที่หลวงพ่อท่านให้ดวงแก้วกายสิทธิ์ดวงที่สำคัญเป็นแก้วกายสิทธิ์ขนาดใหญ่ แต่ครั้นกลับมาถึงบ้านความปลาบปลื้มดีใจกลับลดน้อยลง เพราะเกิดความไม่แน่ใจว่าหลวงพ่อท่านตั้งใจให้ตนแน่หรือเปล่าหรือท่านให้เพราะท่านไม่รู้สึกตัว เนื่องจากอาพาธหนักจนไม่ได้สติและของดีวิเศษเช่นนี้สมควรจะมาตกอยู่กับตนหรือไม่ มีทั้งความดีใจและความวิตกกังวลผสมผสานกันอยู่

วันรุ่งขึ้นพลตรีโสภณตัดสินใจแน่นอนว่า จะนำดวงแก้วกายสิทธิ์บรมจักรมาคืนหลวงพ่อเมื่อเข้าไปหาหลวงพ่อในห้อง ก็รอหาโอกาสเหมาะที่จะคลานเข้าไปหาท่านใกล้ๆ เพื่อจะคืนดวงแก้วกายสิทธิ์ แต่ยังมิทันจะทำตามที่คิดเห็นหลวงพ่อท่านจ้องดูทุกคนที่อยู่ในห้องนั้น แล้วท่านก็เรียกสามเณรให้ไปหยิบดวงแก้วกายสิทธิ์มา ๑ ดวง ท่านพยักหน้าเรียกพลตรีโสภณให้เข้าไปหาท่านบอกว่า เอ็งไม่ต้องเอามาคืน เอ็งเอาไปอีกองค์หนึ่งองค์นี้ชื่อจักรพรรดิเอ็งเอาไว้ที่บ้านนะ **เพราะเอ็งน่ะสมบัติจะวิบัติให้เอาองค์นี้ไว้คุ้มครอง** พลตรีโสภณถึงได้แน่ใจว่าหลวงพ่อท่านตั้งใจให้ดวงแก้วกายสิทธิ์แก่ตนแน่ๆ มิใช่เป็นเพราะอาพาธหนักจนไม่ได้สติ ท่าน

ให้เนื่องจากท่านรู้เห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าท่านจึงเป็นห่วง ท่านรู้ตัวว่าท่านใกล้จะมรณภาพแล้ว ท่านจึงให้ดวงแก้วกายสิทธิ์แก่พลตรีโสภณเพื่อไว้คุ้มครองป้องกันภัย พลตรีโสภณจึงมีดวงแก้วกายสิทธิ์ที่หลวงพ่อให้ถึง ๓ ดวง คือจุลจักร บรมจักร และจักรพรรดิ ดวงแก้วกายสิทธิ์เหล่านี้ได้ช่วยคุ้มครองครอบครัวของพลตรีโสภณให้พ้นจากภัยพิบัติมาหลายครั้ง

ในปีพ.ศ. ๒๕๑๔ พลตรีโสภณและคุณประทุมต้องการจะทำบุญบ้าน จึงนิมนต์พระภิกษุวัดปากน้ำมาสวดมนต์ฉันภัตตาหารเพลที่บ้าน ในตอนเช้าของวันงานก่อนที่พระภิกษุจะมาถึงปรากฏว่าไฟฟ้าดับ เมื่อไปตรวจดูที่หม้อไฟก็พบว่าไฟฟ้าช๊อตไหม้เสาบ้านจนเกรียมหมดแล้วแต่แก้ไขได้ทันท่วงทีจึงมิได้มีเหตุการณ์ร้ายแรงกว่านั้น หลังจากนั้นทั้งพลตรีโสภณและคุณประทุมได้ประสบปัญหาร้ายแรงทั้งการงานและธุรกิจอื่นๆ จนเกือบจะสูญสิ้นทรัพย์สมบัติ แต่ก็สามารถผ่านอุปสรรคเหล่านั้นไปได้เพราะขอบุญบารมีของหลวงพ่อให้ช่วย เมื่อได้พิจารณาเรื่องราวต่างๆ แล้วก็เห็นว่าเป็นจริงตามที่หลวงพ่อท่านได้พยากรณ์ไว้

คนนี้จะเป็นผู้อุปถัมภ์วัดปากน้ำ

บุคคลอีกท่านหนึ่งที่เคยถูกหลวงพ่อพยากรณ์คือ คุณหญิงลมุน บุรกรรมโกวิท ภริยา พ.อ.หลวงบุรกรรมโกวิท อดีตอธิบดีกรมโยธาธิการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัยรัฐบาลฯพณฯจอมพล ป.พิบูลสงคราม คุณหญิงลมุนได้มาปวารณาตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อ เมื่อมีปัญหาขัดข้องในเรื่องใดๆจะต้องมากราบเรียนปรึกษาฯขอคำแนะนำจากหลวงพ่อเสมอ ครั้งหนึ่งบุตรคนหนึ่งของคุณหญิงป่วยหนัก คุณหญิงก็ได้มาขอความอนุเคราะห์จากหลวงพ่อโดยนิมนต์ท่านไปที่บ้านเพื่อช่วยแก้โรค หลวงพ่อท่านก็เมตตาสงเคราะห์ให้ตามความประสงค์ และสั่งพวกที่ได้ธรรมกายให้ช่วยกันแก้โรคบุตรของคุณหญิงด้วย หลวงพ่อท่านบอกกับพวกที่ได้ธรรมกายว่า **คนผู้นี้ (คุณหญิงลมุน) ต่อไปจะเป็นผู้อุปถัมภ์บำรุงวัดปากน้ำ** ข้าพเจ้าฟังแล้วสงสัยว่าคุณหญิงท่านจะอุปถัมภ์บำรุงวัดอย่างไร

มากน้อยขนาดไหน ต่อมาข้าพเจ้าก็ได้ประจักษ์ว่าคุณหญิงลุมน บุรกรรมโกวิทเป็นผู้มีศรัทธายึดมั่นในพระรัตนตรัยมีความเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อของเราอย่างจริงจังท่านมาปฏิบัติธรรมมารักษาศีล ๘ อยู่ในวัดปากน้ำคราวละหลายๆเดือน ได้ถวายที่ดินที่จังหวัดนครนายกถึง ๑๔๓ ไร่ ให้เป็นธรณีสงฆ์วัดปากน้ำ เป็นประธานถวายผ้ากฐินพระราชทานติดต่อกันมานานหลายปี และยังได้บริจาคทรัพย์เป็นจำนวนมากในการก่อสร้างปฏิสังขรณ์เสนาสนะต่างๆ

ปัจจุบันนี้ พ.อ.หลวงบุรกรรมโกวิทและคุณหญิงลมุน ได้ถึงแก่อนิจกรรมไปแล้ว แต่บุตรีของท่านคือ คุณจวงจันทร์ บุรกรรมโกวิท ยังคงสืบทอดเจตนารมณ์ของบิดามารดาในการอุปถัมภ์บำรุงวัดปากน้ำตลอดจนพระภิกษุสามเณรในวัดและที่วัดอื่นๆทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ

มะรืนนี้พ่อเอ็งก็จะมา

เมื่อข้าพเจ้ามีอายุประมาณ ๑๕-๑๖ คิดถึงบ้าน คิดถึงพ่อแม่พี่น้องมาก อยากขอนุญาตหลวงพ่อขอกลับไปเยี่ยมบ้าน แต่หลวงพ่อท่านไม่ให้ไป ท่านบอกว่ามะรืนนี้พ่อเอ็งก็จะมาข้าพเจ้าไม่แน่ใจ คิดว่าหลวงพ่อท่านต้องหลอกข้าพเจ้าแน่ๆ จึงย้อนถามท่านเพื่อความแน่ใจว่าหลวงพ่อพูดเอาเองหรือพ่อข้าพเจ้าได้กราบเรียนท่านไว้แล้ว พ่อบอกหลวงพ่อไว้หรือเจ้าคะว่าพ่อจะมามะรืนนี้ หลวงพ่อท่านตอบว่า **พ่อเอ็งไม่ได้บอกหรอก แต่เอ็งคอยดูซีน่า มะรืนนี้พ่อเอ็งต้องมา**ตอนนั้นด้วยความเป็นเด็กยังไม่มีความคิด ข้าพเจ้าก็คิดว่าถ้ามะรืนนี้พ่อไม่มาจะต้องต่อว่าหลวงพ่อ แต่พอถึงวันนั้นพ่อข้าพเจ้าก็มาเยี่ยมจริงๆ ข้าพเจ้ารีบถามพ่อว่าพ่อได้บอกหลวงพ่อไว้หรือเปล่าว่าพ่อจะมาในวันนี้ พ่อข้าพเจ้าตอบว่าเปล่า

บวชต่อไปแล้วจะดี

แม่ชีธัญญาณีสุดเกษซึ่งเป็นหัวหน้าแม่ชีและหัวหน้าโรงครัวในปัจจุบันมาบวชชีที่วัดปากน้ำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เดิมนั้นไม่ได้ชื่อธัญญาณี แต่สมัยนั้นแม่ชีและผู้รักษาศีลที่อยู่ในวัดนิยมเปลี่ยนชื่อกันมาก จึงได้ไป

กราบหลวงพ่อขอให้ท่านตั้งชื่อให้ใหม่ หลวงพ่อท่านตั้งชื่อว่า ธัญญาณี เวลาหลวงพ่อท่านจะตั้งชื่อให้กับผู้ใดท่านจะต้องตรวจดูเสียก่อน และตั้งชื่อให้เหมาะกับบุคลิก อุปนิสัยใจคอ และชื่อธัญญาณีที่ท่านตั้งให้นั้นก็เป็นชื่อที่ไม่ซ้ำกับใครและไม่มีใครซ้ำในสมัยนั้น เพราะหลวงพ่อท่านรู้เห็นแล้วว่าแม่ชีผู้นี้ต่อไปจะต้องมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องข้าวปลาอาหาร หลังจากนั้นไม่กี่วันคุณแม่ท้วม หุตานุกรมก็เรียกแม่ชีธัญญาณีให้มาช่วยทำครัวพิเศษ (คือ อาหารถวายพลวงพ่อ)

ปี พ.ศ. ๒๔๙๔ แม่ชีธัญญาณีอยากลาศีลจากแม่ชี เข้าไปกราบลาหลวงพ่อหลายครั้งท่านไม่อนุญาตให้สึกทุกครั้ง ครั้งสุดท้ายท่านบอกว่าอย่าสึกเลย สึกแล้วไม่ดี ให้บวชต่อไปแล้วจะดี แล้วท่านก็ได้แนะนำให้นั่งภาวนาในโรงทาน ท่านบอกว่าให้นั่งให้เห็นเสียก่อนแล้วจึงค่อยสึก ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ บิดาของแม่ชีธัญญาณีมาบวชอยู่ที่วัดหลวงพ่อท่านถามว่ามีลูกกี่คน เมื่อได้ทราบว่ามีลูกหลายคน ท่านก็บอกว่า **ไอ้คนนี้ให้มาอยู่กับข้า แล้วจะดี** (หมายถึงแม่ชีธัญญาณี)

เมื่อหลวงพ่อมรณภาพลง แม่ชีธัญญาณีต้องมารับตำแหน่งหัวหน้าโรงครัว ตอนที่มารับหน้าที่ใหม่ๆ นั้นยังไม่ชินกับงานหนัก ต้องตื่นตั้งแต่ตีสี่ทำอาหารถวายพระมื้อเช้า ต้องไปจ่ายตลาดเอง ไม่ว่าฝนจะตกฟ้าจะร้องต้องทำทุกวันไม่มีวันหยุดพัก ทำให้ป่วยอยู่บ่อยๆ ตนเองก็กลัวว่าจะรับหน้าที่นั้นต่อไปไม่ไหว คืนหนึ่งหลวงพ่อท่านมาเข้าฝันแม่ชีธัญญาณีจึงกราบเรียนถามว่าอาการป่วยจะหายหรือไม่ หลวงพ่อท่านตอบว่าหายแม่ชีธัญญาณีก็กราบเรียนท่านต่อไปว่า หน้าที่ที่ทำอยู่นั้นจะทำต่อไปไหวหรือไม่แล้วจะดีหรือไม่ หลวงพ่อท่านตอบว่าทำได้แล้วดีด้วย ตอนนั้นมีคนๆ หนึ่งมาขอยืมเงินแม่ชีธัญญาณีแล้วยังไม่นำมาคืนแม่ชีธัญญาณีจึงกราบเรียนถามหลวงพ่อว่า เงินที่มีคนขอยืมไปนั้นจะได้คืนหรือไม่ หลวงพ่อท่านตอบว่าได้ หลังจากนั้นไม่นานแม่ชีธัญญาณีก็ได้เงินคืน

เสนอโครงการพัฒนาประเทศ

ไม่เพียงแต่จะอุทิศชีวิตเพื่อสืบต่ออายุพระบวรพุทธศาสนาเท่านั้น หลวงพ่อของเราท่านยังมีความห่วงใยในประเทศชาติและพระราชวงศ์อีกด้วย ที่ข้าพเจ้าทราบเพราะท่านเคยปรารภให้พวกที่ได้ธรรมกายฟังเสมอๆ ท่านต้องการให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนาเทียมทันอารยประเทศ หลวงพ่อท่านเคยเสนอแนะโครงการพัฒนาประเทศแก่ฯพณฯ จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น ครั้งที่ฯพณฯ จอมพล ป.และท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม มาวางศิลาฤกษ์สร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมภาวนานุสนธิ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๓

โครงการพัฒนาประเทศที่หลวงพ่อได้เสนอแนะมีดังนี้

๑. ให้สร้างอาคารสงเคราะห์เพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยของตนเอง โดยใช้เงินที่ได้จากการขายสลากกินแบ่ง

๒. ให้จัดสรรที่ดินให้เกษตรกรได้ใช้ทำมาหากินโดยทั่วถึงกันอย่างน้อยคนละ ๒๕ ไร่

๓. ให้ประกาศเลิกสูบฝิ่น

๔. ให้เลิกโสเภณี

๕. ให้ตัดถนนหนทางเพิ่มขึ้นเพื่อสะดวกแก่การคมนาคม การค้าขาย

เราจะเห็นว่าโครงการพัฒนาประเทศที่หลวงพ่อท่านได้เสนอแนะแก่คณะรัฐบาลในสมัยนั้นเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก และมีหลายโครงการที่ ฯพณฯ จอมพลป.พิบูลสงครามได้ดำเนินการ

สู้ไม่ได้...ตายเถอะ

หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านรู้วาระจิตของคน เป็นการรู้จากความแก่อ่อนของธาตุธรรมของคนว่า บัดนี้ ถึงวาระที่จะเข้าถึงธรรมหรือยัง ท่านมีวิธีฝึกที่ชาญฉลาด

เรื่องนี้หลวงพ่อทัตตชีโวฟังมาจาก ท่านเจ้าคุณราชโมฬี รองเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ต่อมาเป็นเจ้าอาวาสวัดราชโอรส บัดนี้มรณภาพแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นนี้ ท่านเจ้าคุณอยู่ในเหตุการณ์ด้วย

เวลาบ่ายวันหนึ่ง ขณะที่หลวงพ่อวัดปากน้ำกำลังรับแขกอยู่ตามปกติ มีแขกจริงๆ เป็นชาวอินเดียคนหนึ่งได้ยินกิตติศัพท์ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ก็มาหา เห็นหลวงพ่อก็เข้าไปกราบ แล้วถามว่า สติปัญญาอย่างตน ถ้าตั้งใจปฏิบัติธรรม จะมีโอกาสเข้าถึงธรรมกายไหม หลวงพ่อตอบว่า มี เพราะการที่ได้มาเจอหลวงพ่อก็แสดงว่ามีบุญเยอะแล้ว

อาบังคนนี้ไม่ใช่ธรรมดา ถ้าญาณทัศนะของหลวงพ่อวัดปากน้ำไม่แน่จริงก็คงเสียท่าแล้ว เพราะเจ้าบังถามว่าสักกี่วันถึงจะได้

หลวงพ่อท่านนั่งเข้าที่ แล้วตอบว่า

"ถ้าบังนั่งวันละชั่วโมง ไม่กี่เดือนก็ได้"

บังว่า "อะไร เป็นเดือนเชียวหรือ? พรุ่งนี้ผมจะกลับอินเดียแล้ว เอาให้ได้ธรรมะวันนี้ไม่ได้หรือ?"

หลวงพ่อนั่งเข้าที่อีกครู่หนึ่ง แล้วลืมตาขึ้นมา

"ได้ แต่มีข้อแม้นะ เอ็งต้องนั่งกับหลวงพ่อตรงนี้ถ้าหลวงพ่อไม่เลิก เอ็งต้องไม่เลิก ห้ามขยับด้วย"

"ได้" บังรับคำ

หลวงพ่อจึงบอกให้บังไปล้างหน้าล้างตา เข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย แล้วสอนให้นั่งสมาธิ ท่านยังย้ำอีกว่า

"ถ้าพ่อไม่ลุก เอ็งห้ามขยับนะ เพราะธาตุของเอ็งยังต้องบ่มอีกระยะหนึ่ง ถ้าเอ็งจะเอาวันนี้ มันต้องบ่มเป็นพิเศษด้วยวิธีเฉพาะ"

หลวงพ่อวัดปากน้ำสั่งให้บังนั่ง บังก็ตั้งใจนั่งจริงๆอยากเข้าถึงธรรม สักราวครึ่งชั่วโมง บังลืมตา เห็นหลวงพ่อนั่งเฉย ก็หลับตาต่อ สักชั่วโมงหนึ่ง บังลืมตาอีก ตานี้เหงื่อโชกเลย บังก็อดทน นั่งต่อ นั่งสักชั่วโมงเศษ บังเนื้อสั่นเลย แข้งขาสั่น เพราะไม่เคยนั่งนาน บังหรี่ตาขึ้น เห็นหลวงพ่อนั่งเฉยอยู่ เจ้าบังอายุราว ๔๐ กว่าเกือบ ๕๐ ปี ส่วนหลวงพ่ออายุ ๗๐ แล้ว

บังคงตัดใจ เห็นท่านเฉย นั่งนิ่ง ผิวพรรณเปล่งปลั่ง หน้าตาสดใส ไม่แสดงอาการปวดเมื่อย บังจึงตัดใจ นั่งตัวสั่นต่อไปอีกราวชั่วโมงหนึ่ง คราวนี้บังตัวนิ่ง เหงื่อที่ไหลหลั่งก็หยุด บังคงตัดใจได้ ราวๆบ่าย ๓ โมงครึ่ง ผิวเจ้าบังผุดผ่องขึ้นมาเอง ทั้งที่ผิวดำๆอย่างนั้นน่ะ อาการปวดเมื่อยหายไป ท่าทางที่เกร็งก็กลับผ่อนคลายไปโดยอัตโนมัติ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านถามบังว่า

"เห็นความสว่างชัดไหม?"

"ชัดมั่ง ไม่ชัดมั่ง...เดี๋ยวเห็น เดี๋ยวหาย" บังตอบ

"ประคองนิ่งไว้กลางท้องที่ฐานที่ ๗" หลวงพ่อบอกวิธี ขณะนั้นพวกที่นั่งอยู่ด้วยหลายคนค่อยๆทยอยกลับไป เหลือคนเก่าๆ ไม่กี่คน

สักพัก เจ้าบังบอกเห็นชัดเลย หลวงพ่อจึงให้มองเข้าไปกลางดวงใสสว่างที่กลางท้อง คือดวงปฐมมรรคนั้นสักพัก เจ้าบังถาม

"หลวงพ่อ ทำไมตัวผมมานั่งอยู่ในท้อง?"

"เข้ากลางไป" หลวงพ่อสอนต่อ

"ผมเห็นพระพุทธเจ้าอยู่ในท้องครับ" บังบอกถึงความก้าวหน้าไปตามลำดับของตน

"นั่นแหละ เข้าถึงธรรมกายแล้ว"

จากบ่ายโมงถึง ๔ โมงเย็น เจ้าบังเข้าถึงธรรมกายบังกราบก้นโด่งเลย จากนั้นหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านถามว่าจะกลับกี่โมง ท่านจะไปส่ง ท่านเจ้าคุณซึ่งนั่งฟังอยู่สงสัยว่าหลวงพ่อไม่เคยไปส่งใคร ทำไมจึงไปส่งเจ้าบัง

๓-๔ เดือนต่อมา เจ้าบังมาหาหลวงพ่อวัดปากน้ำอีกมีของมาห่อหนึ่งก็เข้ามากราบ

"หลวงพ่อ ผมไปอินเดียมา ขากลับเลยซื้อของฝาก หลวงพ่อทายซิว่าในนี้อะไร?"

หลวงพ่อหัวเราะหึๆ แล้วตอบว่า

"ไอ้อย่างนี้หลวงพ่อชอบ แอปเปิลไง"

ปรากฏว่าคนนั่งรอบๆ ตื่นใจกันใหญ่ เจ้าบังถามหลวงพ่อต่อไปว่า

"หลวงพ่อวันที่ผมไปถึงดอนเมืองหลวงพ่อยืนอยู่ที่เชิงบันไดเครื่องบิน พอผมไหว้หลวงพ่อเสร็จ หลวงพ่อหายไปไหน"

"กายมนุษย์ละเอียดของหลวงพ่อไปส่ง ตัวหลวงพ่อไม่ได้ไปหรอก" หลวงพ่อตอบ

"พอไปถึงอินเดีย ก็เห็นหลวงพ่อไปรับ" บังเล่าต่อ

มีคนสงสัยถามว่า ทำไมบังถึงนั่งรวดเดียวได้ บังบอกว่า

"เห็นหลวงพ่ออายุมากกว่าตั้งเยอะ เลยคิดว่า ทหารออกไปรบ รู้ว่าจะต้องไปตาย ยังสู้ เราแค่สู้กับความเมื่อยถ้าสู้ไม่ได้ ตายเถอะ!"

ฝีสบายๆ

เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่น้องสาวคนตายเล่าให้หลวงพ่อธัมมชโยฟัง หลวงพ่อธัมมชโยเล่าให้หลวงพ่อทัตตชีโว ฟังอีกทีหนึ่ง

ครอบครัวอิสลามครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นพี่สาวเป็นคนเคร่งศาสนามาก มีอยู่คราวหนึ่ง พี่สาวเป็นฝีขึ้นที่คอใกล้ลูกกระเดือก เป็นฝีหัวพิษ หาหมอมาหลายหมอก็รักษาไม่หายสักที ทั้งหมอแผนปัจจุบันและแผนโบราณ ไม่ว่าหมอจีน ไทย แขก ฝรั่ง ไปรักษามาแล้วทั้งนั้น แต่ไม่หายโรคก็ลุกลามน่ากลัวขึ้นเรื่อยๆ เจ็บปวดทุกข์ทรมานมาก

คุณแม่พาพี่สาวตระเวนหาหมอไปเรื่อยๆ ใครว่าที่ไหนหมอดีเป็นไปหา จนกระทั่งได้ทราบจากคนรู้จักว่าหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านรักษาโรคได้ ไม่ว่าชาติไหน ภาษาไหน ไปให้ท่านรักษา ท่านรักษาให้หมด คุณแม่ก็พาท่านไปหา มากราบท่าน หลวงพ่อเห็นแล้วก็นิ่งไปสักพัก แล้วพูดว่า

"ฝีอย่างนี้เขาเรียกว่า **ฝีสบาย** ไม่ต้องไปหาหมอที่ไหนรักษาหรอก ให้ท่อง **สัมมา อะระหัง** นึกถึงดวงแก้วไป (ท่านเห็นว่าเป็นอิสลาม เลยให้นึกถึงดวงแก้วแทนองค์พระ จะได้ไม่รู้สึกลำบากใจ) อีก ๗-๘ วันก็สบายให้ตั้งใจภาวนาไปอย่างนี้" แล้วหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสอนทำสมาธิให้ แล้วให้กลับไป

พี่สาวตั้งใจทำตามที่หลวงพ่อแนะนำ พี่สาวตั้งใจมาก บอกว่าทำแล้วไม่ปวด พอจะปวด นั่งสมาธิก็หายแต่ว่าอาการไข้ยังเพิ่มขึ้นทุกวัน หมอมาตรวจก็ตกใจ แต่พี่ไม่มีอาการทุรนทุรายใดๆ

วันที่ ๕-๖ พี่สาวไม่พูดอะไร ได้แต่นั่งภาวนา "สัมมา อะระหัง" หน้าตาเปล่งปลั่งสดใสผิดกว่าทุกวัน อาการไข้หายไป แต่หัวฝียังขยายใหญ่น่ากลัวเหมือนเดิม ใครเอายามาให้ก็ไม่กิน บอกว่าอย่าเสียเงินซื้อมาเลย แล้วบอกแม่ว่าอีก ๒-๓ วันจะต้องไปแล้วนะ ทุกคนในบ้านได้ฟังก็ร้องไห้พยายามพูดปลอบโยนให้กำลังใจ แต่พี่สาวบอกว่าอย่าให้กำลังใจเลย เพราะรู้ตัวดี ยังบอกให้ทุกคนในบ้านภาวนา **"สัมมา อะระหัง"** อีกด้วย แต่ก็ไม่มีใครภาวนา

วันสุดท้ายก่อนจะตาย หมอมาดูอาการ บอกว่าไม่ไหวแล้ว น้องสาวกับแม่เข้าไปหา บอกให้ท่อง **"อัลเลาะห์"** พี่สาวบอกว่า ไม่ใช่ ต้อง **"สัมมา อะระหัง"** แล้วยังสั่งเสียอีกว่า เมื่อตนตายแล้ว ให้ไปหาหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพราะ **"สัมมา อะระหัง"** ช่วยได้ ขณะนี้เธอเห็น **"พระพุทธเจ้า"** อยู่ในตัวแล้ว พูดเสร็จสักพักหนึ่ง พี่สาวก็สิ้นใจอย่างสงบ

หลังจากจัดงานศพเรียบร้อยแล้ว แม่และน้องสาวก็มากราบหลวงพ่อวัดปากน้ำ บอกว่า พี่สาวบอกให้มากราบลา บอกว่าเห็นพระพุทธเจ้าในตัวแล้ว หมายความว่าอย่างไรกัน ท่านก็ตอบว่า

ก็บอกแล้วไงว่า ฝีสบายๆ

ท่านยังบอกอีกว่า พี่สาวจะเป็นโรคนี้เป็นชาติสุดท้าย หลังจากที่เป็นมาหลายร้อยชาติแล้ว จะไม่เป็นอีกมีแต่จะเข้านิพพาน เพราะเข้าถึงธรรมกายแล้ว

น้องสาวรู้สึกเลื่อมใสในพระพุทธศาสนามาก เพราะขนาดพี่สาวซึ่งเป็นอิสลามที่เคร่งครัดยังเปลี่ยนแปลงไปถึงเพียงนี้ ตั้งแต่นั้นมา น้องสาวก็หันมาฝึกสมาธิ ราว ๑ เดือนก็ถึง **ธรรมกาย** แม่จึงเปลี่ยนมานับถือพุทธศาสนาแต่ก็ยังคงอยู่ในกลุ่มของอิสลามตามปกติ

ไม่ว่าชาติใด ศาสนาใด ถ้าปฏิบัติมรรคมีองค์ ๘ ถูกส่วน คำสรุป

ก็จะเหลือเพียง ๓ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา เมื่อตั้งใจฝึกสมาธิมากเข้าๆ ศีล สมาธิ ปัญญา ประกอบกันถูกส่วน ***ธรรม*** *ย่อมเกิดขึ้น*

พระอาทิตย์ เป็นของกลาง

พระจันทร์ เป็นของกลาง

ธรรมะ เป็นของกลาง

เมื่อปฏิบัติได้ถูกส่วน ย่อมเข้าถึง ***ธรรมกาย*** *ทุกคน*

คุณภิญโญ อุดมเวชช์ ได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์ และ บารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำที่ได้ช่วยปกป้องคุ้มครองคุณภิญโญตามที่ประสบมาดังนี้

"ผมและคุณแม่ของผมได้กราบเท้าเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อวัดปากน้ำมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๖ ระหว่างสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ก็ได้เคยไปพักที่วัดปากน้ำภาษีเจริญ และทำบุญเลี้ยงพระคุณแม่ของผมเสียไปนานแล้ว ขณะนี้ผมก็อายุร่วม ๗๐ ปีแล้ว ยังกราบบูชาระลึกถึงหลวงพ่อวัดปากน้ำทุกวันคืน ตัวของผมเองนั้นก็ได้เคยประสบพบเห็นความมหัศจรรย์ด้วยตาของตนเองหลายครั้ง เช่น ครั้งหนึ่งในตอนเย็นประมาณ ๕-๖ โมงเย็นของวันมาฆะบูชา หลังจากฟังเทศน์ของท่านแล้ว ท่านบอกว่าให้ออกไปนอกโบสถ์ แล้วคอยดูสิ่งที่จะเกิดขึ้น ต่อไปจะไม่มีใครได้มีโอกาสเห็นอีก มีผู้คนในขณะนั้นมากมาย ทั้งเด็กผู้ใหญ่ ชายหญิงที่ร่วมฟังเทศน์พากันออกมาหน้าโบสถ์ สักครู่เดียวบนท้องฟ้าเบื้องบน ซึ่งมีพื้นท้องฟ้าสีฟ้าสด ก็มีกลุ่มเมฆใหญ่ลอยมาเพียงกลุ่มเดียว เป็นเมฆสีขาวกลุ่มมหึมา เมฆกลุ่มนั้นเป็นรูปพระพุทธเจ้าปางสมาธิลอยอยู่บนท้องฟ้าหันหน้ามาทางผู้คนที่ดูอยู่ ผมถามใครๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นรูปอะไร ทุกคนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่ารูปพระพุทธเจ้าเหมือนกับที่ผมเห็น มีรายละเอียดในองค์ท่านค่อนข้างชัดเจน ขณะนั้นหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็นั่งเก้าอี้อยู่หน้าโบสถ์ มีผู้คนนั่งล้อมรอบท่านก็นั่งยิ้ม และดูอยู่ตลอดเวลา เมฆก้อนนั้นเห็นอยู่ประมาณ ๕ นาที ก็ถูกลมพัดกระจายเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่น่า

ประหลาดใจที่สุดก็คือทุกกลุ่มก้อนที่แตกแยกออกไปนั้นจะเป็นรูปพระพุทธเจ้าปางสมาธิบ้าง ยืนบ้าง นอนบ้าง ทั้งสิ้นเห็นได้อย่างชัดเจน (กลุ่มก้อนเมฆนั้นมีประมาณสิบกว่ากลุ่ม) ผู้คนต่างก็นั่งลงกราบบูชาทุกๆ คน ประมาณไม่ถึง ๒๐ นาที กลุ่มเมฆทั้งหมดก็ถูกลมบนท้องฟ้าพัดพาลับหายไป บนท้องฟ้าต่อมานั้นก็ปราศจากก้อนเมฆเป็นท้องฟ้าโล่ง ไม่มีอะไรเลย จนครู่ใหญ่จึงมีก้อนเมฆลอยมาเหมือนปกติธรรมดา ประสบการณ์นี้เคยมีผู้เขียนลงใน น.ส.พ.สกุลไทย เมื่อหลายปีมาแล้ว ผม (นายภิญโญ อุดมเวชช์) ขอเรียนยืนยันว่าเป็นเรื่องจริงที่สุด จุดสำคุญก็คือหลวงพ่อท่านบอกก่อนที่จะเกิดขึ้น คือท่านบอกหลังจากท่านเทศน์ในโบสถจบแล้ว ท่านบอกว่าให้คอยดูสิ่งที่จะเกิดขึ้น แล้วผู้คนถึงออกมาดู ยืนคอยดูหน้าโบสถ์โดยไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร ตามที่เล่ามาข้างต้นนี้

ยังมีอีกหลายเรื่องที่ผมได้ประสบมาทั้งผมและคุณแม่ ตอนนั้นท่านยังไม่ได้สร้างพระสมเด็จ จะไปไหนก็กราบเท้าขอบารมีท่าน แล้วก็รอดปลอดภัย จากลูกระเบิดจากเครื่องบิน ๔ เครื่องยนต์บินทิ้งระเบิด ที่ดิ่งลงมา เพื่อจะยิงขณะที่อยู่ในเรือ กำลังฝึกใช้ฝีจักรอยู่ในทะเล ผมจึงกราบไหว้ขอบารมีท่าน และกราบไหว้รูปท่านทุกค่ำคืนตลอดมา ก่อนหัวถึงหมอนก็ยกมือไหว้ท่านชีวิตก็ปลอดโปร่งตลอดมา จนถึงขณะนี้ (อายุขณะนี้เกือบ ๗๐ ปี แล้ว)

เมื่อปี ๒๕๑๒ ผมไปราชการที่ จ.อุดร และเลยไป จ.เลย ขณะเดินทางกลับอุดรก่อนจะออกจากที่พักได้กราบอาราธนาขอบารมีท่านให้กลับโดยปลอดภัย เพราะขณะนั้นพื้นที่แถบนั้นเป็นเขตคอมมิวนิสต์แทรกซึมอยู่ทั่วไป ขณะยกมือไหว้หลับตานึกถึงหลวงพ่อก็พลันเห็นจีวรท่านเป็นสีเลือดแดง ผมตกใจมากคิดว่าคงมีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้นแน่นอน แต่ก็ขอบารมีท่าน และเพ่งจิตจนเห็นจีวรท่านเป็นสีเหลืองเหมือนธรรมดา พอขับรถกลับมาถึง อ.นากลาง ปัจจุบันขึ้นอยู่กับ จ.หนองบัวลำภู รถที่ขับก็พลิกลงข้างทาง เขตนั้นเป็นเขตอันตรายมีผู้ก่อการร้ายอยู่มากอยู่ติดกับลาวชั่วข้ามฟากแม่น้ำโขง พอรถพลิกคว่ำจากถนน ซึ่งยกสูงจากพื้นนาราว

๑ เมตรเศษ ก็มีชายฉกรรจ์ชาวบ้านวิ่งเข้ามาเป็นกลุ่ม พอรถคว่ำผมและเพื่อนที่มาด้วยอีก ๑ คน ค่อยๆคลานออกมาจากรถสำรวจตัวเองแล้วไม่มีบาดแผลอะไรเลย เพียงแต่เคล็ดยอกเล็กน้อย ผมนึกถึงบารมีหลวงพ่อขอให้คุ้มภัยให้ด้วย และบอกพวกที่วิ่งมาที่รถนั้นช่วยกันยกรถจิ๊บให้พลิกขึ้น ต่อมาไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็มีรถจากบริษัทซ่อมรถแทรกเตอร์ขับผ่านมาช่วยดึงรถกลับไปซ่อมที่อุดร ทั้งๆที่ถนนนั้นแทบจะไม่มีรถวิ่งเลยบารมีท่านคุ้มครองแท้ๆ

ผมเขียนมามากแล้วคิดว่าคงจะมีอีกหลายท่านได้ประสบพบเห็นกับบารมีความศักดิ์สิทธิ์แห่งหลวงพ่อวัดปากน้ำมากกว่าผม สุดท้ายนี้ขอบารมีของหลวงพ่อวัดปากน้ำจงช่วยอภิบาลรักษาคุ้มครองคณะศิษย์หลวงพ่อทุกๆ ท่าน จงประสบแต่ความสุขความเจริญ ประกอบด้วยจตุรพิธพรชัย คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดชั่วกาลนานเทอญ จากกระผมนายภิญโญ อุดมเวชช์ บ้านเลขที่ ๙๑๔ ซ.ประชาสงเคราะห์ ๑๐ ถ.ประชาสงเคราะห์ ดินแดง กทม. ๑๐๓๒๐

ความอัศจรรย์ของหลวงพ่อ
คือแก้โรคโดยคนไข้ไม่ต้องกินยา

เมื่อสมัยหลวงพ่อมีชีวิตอยู่ เราเห็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของวัดปากน้ำคือมีกล่องใบใหญ่เปิดรับใบขอแก้โรค กล่องนี้ตั้งอยู่หน้ากุฏิหลวงพ่อใครป่วยเป็นอะไร ไม่ต้องกินยา เพียงแต่เขียนบอกแก่หลวงพ่อว่า ป่วยเป็นโรคอะไร ขอให้หลวงพ่อช่วยแก้ให้ โดยบอกชื่อ อายุ และที่อยู่ของคนไข้ เมื่อถึงเวลา หลวงพ่อจะให้สามเณรอ่านใบขอแก้โรค แล้วหลวงพ่อท่านเข้าวิชาธรรมกายแก้โรค ตามความรู้ของท่าน ปรากฏว่า หายจากโรคโดยไม่กินยา มีจำนวนมาก รายที่ไม่หายก็มี ทางวัดไม่ได้คิดเงินทอง

อะไร เป็นการบริการฟรีแก่ประชาชน

ข่าวแก้โรคโดยไม่กินยาแพร่ไปทั่ว วันหนึ่งๆ มีคนนำใบแก้โรคไปส่งในกล่องวัดปากน้ำ มีจำนวนมากหลวงพ่อท่านอธิบายว่า วิชาธรรมกายแก้ได้จริง เว้นแต่อาการป่วยถึงขั้นแก้ไม่ได้ คือขั้นอเตกิจฉา หากป่วยใหม่ๆแก้หายทั้งนั้น

ข้อแรก ผู้ป่วยต้องเรียนภาวนาด้วย กระแสจิตของผู้แก้กับคนไข้จึงถึงกัน การแก้โดยวิธีนี้ได้ผลมากนอกจากจะหายจากโรคแล้ว ผู้ป่วยยังได้ฝึกภาวนา กุศลจากการฝึกภาวนามีส่วนช่วยคนป่วยอีกด้วย ในเรื่องนี้ต้องจัดว่าเป็นอภินิหารของหลวงพ่อ เพราะเป็นคนแรกของโลกที่รักษาคนป่วยโดยไม่กินยา พี่น้องประชาชนที่ป่วยเป็นผู้ยืนยันว่า เขาหายจากโรคร้ายเพราะหลวงพ่อวัดปากน้ำ เขาจึงเห็นหลวงพ่อว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ บางรายเขาบอกว่าเขาเองมีแต่ตายกับตายเท่านั้น เป็นโรคอย่างนี้แล้วไม่มีทางรอด ไปหาหลวงพ่อขอลาตาย ไม่มีทางรอดแล้ว ชีวิตนี้หมดหวังแล้ว เมื่อพบหลวงพ่อ หลวงพ่อรับสั่งว่า เธอยังตายไม่ได้ โรคร้ายนี้หลวงพ่อจะแก้ให้ เพียงแต่เธอไปท่องคาถา สัม มา อะ ระ หัง ทุกคืนวัน ไม่ช้าไม่นาน คนไข้ผู้นั้นไปหาหลวงพ่อ ขอกราบที่เท้า แจ้งต่อหลวงพ่อว่าเขาไม่ตายแล้ว หลวงพ่อสำทับไปว่า ให้บริกรรม สัม มา อะ ระ หัง ไว้เนืองๆจนกว่าจะเห็นดวงธรรมในท้องของเธอ แล้วเธอจะหายไข้เร็วขึ้น ตัวอย่างกรณีอย่างนี้ เป็นภาพที่เราท่านเห็นเกือบทุกวันที่วัดปากน้ำ

รายหนึ่ง ข้าพเจ้าพบมาเอง คือวันรุ่งขึ้นจะรับพระราชทานกระบี่ แต่เป็นเพราะไปทำผิดวินัยเข้า โรงเรียนเขาให้ระงับการรับกระบี่ไว้ก่อน ไปกราบหลวงพ่อ ให้หลวงพ่อช่วย ต่อมาเห็นนายร้อยผู้นั้นไปกราบขอบคุณหลวงพ่อ บอกว่าเขาได้รับกระบี่ในวันประกอบพิธีด้วย อีกรายหนึ่งจากจังหวัดสุรินทร์ บอกว่าฝนไม่ตก ขอให้หลวงพ่อช่วยให้ฝนตก เพื่อข้าวที่หว่านจะไม่เสียหาย หากฝนตกเขาจะนำข้าวสารมาเลี้ยงพระวัดปากน้ำ กาลต่อมาท่านผู้นี้นำข้าวสารมาลำเรือหนึ่ง มาถวายหลวงพ่อเลี้ยงพระ แปลว่าเขาประสบความสำเร็จ

ไม่ใช่แก้โรคอย่างเดียวเสียแล้ว หากเล่าไป ไม่รู้จบ วิชาธรรมกาย บำบัดทุกข์ให้แก่ชาวโลกมากมายวันหนึ่งหลวงพ่อรับแขกไม่รู้ว่าจำนวนเท่าไร วันหนึ่งอย่างต่ำมีจำนวนเป็นร้อย แต่ละท่านไปหาหลวงพ่อ ล้วนแต่มีเรื่องทุกข์ร้อนให้หลวงพ่อช่วย ร้อยคนก็ร้อยเรื่อง หลวงพ่อช่วยเขาได้จริง เขาจึงนับถือ และสนับสนุนกิจการของหลวงพ่อ หลวงพ่อท่านฉลาดมาก ถามความทุกข์ของแขกเรียงตัวไปเลย คนนี้จะให้ช่วยอะไร บรรยายไปจบแล้วขึ้นคนอื่นต่อไป จนกว่าจะครบแขก ทุกคนได้พูดกับหลวงพ่อ ที่แปลกมาก็คือ ใครมีอะไร เล่าไปเลย ไม่อายกันเรื่องของใครก็ของใคร เสร็จแล้วเขาก็ลากลับ กี่ปีกี่เดือนก็เป็นอย่างนี้ น่าเป็นทุกข์แทนหลวงพ่อ เพราะบางเรื่องหลวงพ่อไม่มีความรู้ เขาก็จะให้หลวงพ่อช่วย หลวงพ่อก็ขานรับ รับว่าจะช่วย หากไม่รับปากว่าจะช่วยเขาก็ไม่กลับเพราะไม่รู้จะพึ่งใครแล้ว

แม้ทหารจะไปรบ ก่อนเดินทางไปออกสนาม มักจะไปขอพรหลวงพ่อก่อน และเมื่อไปถึงหลวงพ่อแล้วอ้อนวอนต่อหลวงพ่อ ขอให้ได้กลับมาทั้งหมด ไม่ให้มีการตายจากเลย หลวงพ่อท่านก็รับคำ เราท่านเมื่อเห็นภาพพจน์เช่นนั้นแล้ว ย่อมหนักใจแทนหลวงพ่อ ว่าหลวงพ่อจะทำอย่างไร ทหารของเราจึงจะรอดปลอดภัย หลวงพ่อท่านก็บอกว่าไม่เป็นไร ภาวนาคาถา สัม มา อะ ระ หัง ไว้ แล้วพระพุทธองค์จะรักษาให้ปลอดภัย

สรุปว่า เรื่องแก้โรคโดยไม่กินยานั้น วิชาธรรมกายแก้ไขได้จริง และในเรื่องของทุกข์ร้อนน้อยใหญ่ที่บรรดาประชาชนไปให้หลวงพ่อช่วยนั้น หลวงพ่อท่านก็บอกว่า วิชาธรรมกายแก้ไขได้ หากเราเรียนภาวนาแล้ว การแก้ไขจะได้ผล เรื่องสำคัญก็คือต้องเรียนภาวนาวิชาธรรมกาย เพราะธรรมกายคือตถาคต และตถาคตคือธรรมกาย การเรียนวิชาธรรมกายก็คือการเข้าถึงพระรัตนตรัยนั่นเอง เมื่อเราเรียนแล้ว อานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย กำจัดทุกข์ กำจัดภัย และกำจัดโรคได้

การที่พี่น้องประชาชนศรัทธาในหลวงพ่อวัดปากน้ำ ก็เพราะหลวงพ่อบำบัดทุกข์ให้เขาได้

หลวงพ่อได้พิสูจน์อานุภาพของวิชาธรรมกายให้ชาวโลกได้เห็น ตั้งแต่หลวงพ่อมีชีวิตอยู่ จนกระทั่งหลวงพ่อถึงแก่มรณภาพ พอเอ่ยถึงชื่อ "หลวงพ่อวัดปากน้ำ" ทุกคนยอมรับ ไม่มีใครปฏิเสธ เรายอม เราเกรง และกลัวในบุญญาภินิหารของท่าน

ทุกวันนี้ คนเป็นต้องพึ่งคนตาย คนเป็นคือเรา เพราะเรายังไม่ตาย ต้องพึ่งคนตาย คือพึ่งศพหลวงพ่อวัดปากน้ำ นี่คืออภินิหารของหลวงพ่อ

ขอกล่าวแถมถึงเรื่องน้ำมนต์กับเนื้อมนต์ของหลวงพ่ออีกหน่อย คนสุพรรณฯ เขามาทอดผ้าป่าที่วัดปากน้ำท่านเหล่านั้นส่วนหนึ่งเป็นคนรุ่นหลวงพ่อก็มี และเป็นคนรุ่นใหม่ก็มี เมื่อทอดผ้าป่าเสร็จ เอ่ยปากขอน้ำมนต์จากหลวงพ่อ อยากให้หลวงพ่อพรมน้ำมนต์ให้ หลวงพ่อตอบว่า วัดปากน้ำไม่มีน้ำมนต์มีแต่เนื้อมนต์ พี่ป้าน้าอาถามว่าที่ว่าเนื้อมนต์นั้นคืออะไร หลวงพ่อตอบว่า เนื้อมนต์คือ สัม มา อะ ระ หัง ให้ท่อง สัม มา อะ ระ หัง ไว้เนืองๆ มีอานุภาพยิ่งกว่าน้ำมนต์ร้อยเท่าพันทวี เราจะมางมงายน้ำมนต์อยู่ทำไม ไม่ใช่ทางเดินทางของพระศาสดา พระศาสดาทรงทำพระทัยนิ่งที่ศูนย์กลางกาย เมื่อใจยังไม่นิ่งไม่หยุด ให้บริกรรม สัม มา อะ ระ หัง เข้าไว้เมื่อใจหยุดแล้ว จะเห็นดวงขาวใสในท้องของเรา และเมื่อเห็นดวงใสในท้องของเราแล้ว ให้ส่งใจนิ่งลงไปที่กลางดวงใสนั้น แล้วจะเห็นพระศาสดา พระศาสดาคือธรรมกาย ธรรมกายคือพระศาสดา เมื่อเห็นได้เช่นนี้ทุกข์ร้อนจะหมดไป โรคภัยไข้เจ็บหายหมด แล้วพี่น้องชาวสุพรรณก็ทดลองฝึกเบื้องต้นประมาณ ๑๐ นาที จากนั้นหลวงพ่อสวดอนุโมทนา จบเรื่องไม่มีน้ำมนต์มีแต่เนื้อมนต์เพียงนี้

อภินิหาร หลวงพ่อวัดปากน้ำ

ชื่อ "หลวงพ่อวัดปากน้ำ" เรียกขานกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ชื่อนี้ กล่าวขึ้นในที่ใด เราต่างถวายความเคารพ เห็นว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์

เมื่อมีทุกข์ร้อนขึ้นแก่ตน จะต้องท่องคาถา สัม มา อะ ระ หัง ทราบว่าคาถานี้ เป็นคาถาของหลวงพ่อวัดปากน้ำ หากท่องคาถานี้แล้ว ทุกข์ร้อนจะผ่อนคลาย ที่เจ็บก็จะคลาย ที่ไข้ก็จะหาย หากอยากได้รับความสำเร็จมักจะไปไหว้ศพหลวงพ่อ ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เชื่อว่าหลวงพ่อวัดปากน้ำเป็นเทพเจ้าแห่งความสำเร็จ

เมื่อเดือน ตุลาคม ๒๕๓๔ มีข่าวออกทางโทรทัศน์ว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำรับเป็นเจ้าภาพสร้างหอสมุดให้แก่พุทธมณฑลเป็นวงเงิน ๑๕๐ ล้านบาท กล่าวคือศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำรวมตัวกันในนามของหลวงพ่อวัดปากน้ำงานวางศิลาฤกษ์อาคารหอสมุดได้เริ่มแล้ว โดยกราบบังคมทูลสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระบรม-โอรสาธิราชฯ เสด็จวางศิลาฤกษ์ ณ บริเวณพุทธมณฑล อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม

ข่าวสร้างหอสมุดพุทธมณฑลกระจายไปทั่ว การโจษขานถึงอภินิหารศพหลวงพ่อวัดปากน้ำ ได้รับการวิพากย์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง นี่เป็นอภินิหารของศพหลวงพ่อ หากหลวงพ่อยังไม่ตายจะขนาดไหน และยังกล่าวในประการต่างๆ สรุปแล้ว ยอมรับในอภินิหารของหลวงพ่อวัดปากน้ำ

ชื่อ "หลวงพ่อวัดปากน้ำ" จึงเป็นอภิมหาอมตนิรันดร์กาล

อภินิหารพระของขวัญ (พระสมเด็จวัดปากน้ำ)

เขียนที่บ้าน

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๒

กราบนมัสการเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ข้าพเจ้า น.ส.สมบัติ เบญจวรรณ อายุ ๔๘ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๖ หมู่ที่ ๑ ต.ทับคล้อ อ.ตะพานหิน จ.พิจิตร

เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ ข้าพเจ้าได้เดินทางไปทำธุระที่

จังหวัดอุตรดิตถ์ เมื่อเสร็จธุระเรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าได้เดินทางกลับมายังกรุงเทพฯ เพื่อทำธุรกิจทางการค้า โดยเดินทางมากับรถ บ.ข.ส. พอเดินทางมาถึงจังหวัดนครสวรรค์ ก็ได้เกิดอุบัติเหตุ รถชนกับรถของข้าพเจ้า รถที่ข้าพเจ้าโดยสารมาคือ บ.ข.ส.ชนกับรถโดยสารทันจิต เวลาประมาณ ๐๒.๐๐ น. เศษ โดยที่ข้าพเจ้านั่งทางซ้ายมือ เลขที่ ๓๖ ของรถ บ.ข.ส. ปรากฏ ว่าผู้โดยสารที่นั่งมากับข้าพเจ้าเป็นชาย ได้ตายคาที่ และรวมแล้วครั้งนั้นผู้ได้รับอุบัติเหตุเสียชีวิตทั้งสิ้นจำนวน ๖๗ คน บางคนก็คอขาดสองท่อน เหลือรอดตายมาเพียงสองคน คือ ข้าพเจ้าและอีกคนหนึ่งไม่ทราบชื่อ เป็นชายอายุประมาณ ๒๕ ปี ทราบภายหลังว่าเขามีพระหลวงพ่อวัดปากน้ำรุ่น ๑ ท่าสัก สีทอง (ท่าสัก-สีทอง เป็นบ้านของผู้มีพระหลวงพ่อไม่ทราบว่าอยู่ในพื้นที่จังหวัดอะไร)

ข้าพเจ้าไม่ได้รับอันตรายร้ายแรงมาก จากอุบัติเหตุครั้งนั้น เพียงแต่รู้สึกเจ็บที่จมูก และมีเลือดออกทางจมูกทรัพย์สินทั้งหมดก็ไม่ได้หายไป ข้าพเจ้าหมดสติไปชั่วครู่หนึ่ง ทุกคนตายหมด ตำรวจและชาวบ้านถามว่า ข้าพเจ้ามีอะไรดีคุ้มกันบ้าง ข้าพเจ้าบอกว่ามีพระวัดปากน้ำ รุ่นอะไรข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้ามีรูปถ่ายตัวจริงของข้าพเจ้า พร้อมรูปถ่ายพระของขวัญ ที่รับจากหลวงพ่อปี ๒๔๙๓ หรือ ๒๔๙๔ ข้าพเจ้าจำไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน จะได้ประกาศเป็นประโยชน์ต่อไป ขอประกาศความดีความชอบของวัดและหลวงพ่อ ซึ่งมีบารมีให้เป็นที่พึ่งต่อบุคคลทั่วไป

กราบนมัสการด้วยความเคารพ

(ลงชื่อ) สมบัติ เบญจวรรณ

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าเป็นหนังสือของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งประสบอุบัติเหตุตามข้างบนนี้

๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๒

อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์แห่งหลวงพ่อวัดปากน้ำช่วยชีวิตสองดารา

วีระยุทธ รสโอชา และอำภา ภูษิต รอดชีวิตจากอุบัติเหตุเพราะบารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำ สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง อำนาจพุทธคุณช่วยชีวิตให้รอดปลอดภัยจากอุบัติเหตุร้ายแรงดาราดังในบ้านเราหลายคนได้ประสบการณ์ทางด้านอิทธิปาฏิหาริย์จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์บางคนงุนงงเกิดขึ้นได้อย่างไร เมื่อเป็นเรื่องเหลือเชื่อแต่ต้องเชื่อ อย่างดาราคู่ขวัญทั้งในจอนอกจอ วีระยุทธ รสโอชา อำภา ภูษิต เรียกว่าเฉียดตายแต่ไม่ตาย เพราะบารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำ (หลวงพ่อสด) ขนาดรถพลิกคว่ำหลายตลบตัวดาราหนุ่มวีระยุทธ รสโอชา ปาฏิหาริย์เข้าไปอยู่ใต้ท้องรถจนกระดิกกระเดี้ยตัวไม่ได้ ร้ายไปกว่านั้นยังเจอความร้อนจากเครื่องยนต์ที่หน้าเหมือนตกนรกทั้งเป็น และดาราสาวคู่ชีวิตของเขาเพียงไหปลาร้าหักเท่านั้น

"เหตุการณ์ที่ทำให้ แอ๊ว (อำภา) และพี่เบิ้ม (วีรยุทธ) อกสั่นขวัญหายและนึกว่าแย่กันไปแล้วเกิดขึ้นในปี ๒๕๓๔ ก็นานพอสมควร แต่เราทั้ง ๒ ไม่เคยลืมเรื่องนี้ โดยเฉพาะพี่เบิ้มแขนที่หักยังไม่ปกติ และแผลเป็นที่หน้ายังมีรอยจารึกอยู่บ้างหลังจากที่ได้รับการศัลยกรรมตกแต่งแล้วจำได้ว่าวันนั้นเราสองคนเดินทางจากอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ไปอัดละครชุดเหตุเกิดที่ ส.น. ของดาราวีดีโอ ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ความจริงแอ๊วไม่ได้เข้าฉากกับเขาหรอกค่ะ นั่งรถไปเป็นเพื่อนพี่เบิ้ม เขาเป็นคนขับรถเร็วมาก และจะเปิดเทปเพลงเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ ไปตลอดทาง แต่ก็ยังไม่เคยประสบอุบัติเหตุร้ายแรงเหมือนครั้งนี้ เขาไปอัดละครโทรทัศน์เรื่องนี้ก็เรียบร้อยดี อัดละครเสร็จก็ร่วม ตีหนึ่ง ต้องขับรถกลับบ้านที่อ่างทอง ซึ่งจะทำเช่นนี้เป็นประจำ ไม่ว่าดึกดื่น เลยเที่ยงคืนไปแล้วพี่เบิ้มต้องขับรถกลับบ้าน เพราะที่บ้านเลี้ยงวัวหลายสิบตัวเป็นโคบาลกันไปเลยค่ะ ตอนขากลับแอ๊วนั่งหลับๆ ตื่นๆ มาตลอดทางเพราะมันดึกมากแล้ว มาถึงรังสิตพี่เบิ้มจับมือแอ๊วและบอกว่าไม่ไหวแล้ว คงง่วงจัดเหมือนกัน กลัวหลับในแอ๊วก็เลยจะเปลี่ยนมาเป็นคนขับบ้าง แต่

ยังไม่ทันสับเปลี่ยนกัน อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นอย่างไรไม่รู้เนื้อรู้ตัว ดาราสาว อำภา ภูษิต เปิดเผยต่อไปว่าเหตุร้ายเกิดขึ้นรวดเร็วเหลือเกิน รถเสียหลักพลิกคว่ำลงข้างทางและพลิกหลายตลบ เพราะเกิดความรู้สึกศีรษะกระแทกกับหลังคารถหลายครั้ง ตอนนั้นเธอนึกถึงหลวงพ่อวัดปากน้ำ (หลวงพ่อสด) ท่องคาถาของหลวงพ่อ "สัมมาอรหัง สัมมาอรหังๆ ๆ ๆ ๆ เมื่อรถหยุดนิ่งโดยปกติแล้วก่อนอื่นเธอควานหาคู่ชีวิต วีรยุทธ รสโอชา ตรงที่นั่งคนขับที่เธอต้องควานหาเพราะมันมืดมาก มืดจนมองไม่เห็นอะไร ควานแล้วไม่สัมผัสตัวเขาก็ใจหายวาบคลำทางด้านหลังเผื่อเขากระเด็นไปตกอยู่ด้านหลัง ก็ไม่พบ ตอนนั้นใจคอไม่อยู่กับเนื้อกับตัว ไม่ได้เป็นห่วงตัวเธอเองทั้งที่ไหปลาร้าข้างหนึ่งหัก เป็นห่วงเขาลงจากรถค้นหาไปทั่วบริเวณ ซึ่งต่อมาพอจะมองเห็นๆได้เลือนลาง เพราะสายตาชินกับความมืดแล้ว จากบริเวณใกล้รถห่างไกลออกไปก็ยังไม่พบ ยิ่งเพิ่มความวิตกกังวลเป็นห่วงเขามากขึ้น ตอนนั้นเธอมีความรู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดาย มองไม่เห็นใครเลย มีแต่ความมืด และความเงียบสงัดนานๆ จะได้ยินเสียงรถผ่านมาจากบนถนน แต่เธอก็ยังนึกถึงหลวงวัดปากน้ำ ท่องสัมมาอรหัง ๆ ๆ ๆ ขอบารมีหลวงพ่อสดช่วยให้เธอได้พบเขาและปลอดภัย

ขณะที่แอ๊วกำลังค้นหาเขาอยู่นั้นเองก็ได้ยินเสียงแว่วๆ เป็นเสียงร้องขอความช่วยเหลือ ช่วยด้วย.....ช่วยด้วย....ร้อนเหลือเกิน แอ๊วตะแคงหูฟังจนแน่ใจว่าเป็นเสียงร้องของพี่เบิ้ม ดังมาจากบริเวณรถ ความดีใจจึงร้องเรียกชื่อเขาและวิ่งไปหาเขา เมื่อมาถึงรถก็ยังมองไม่เห็น ร้องถามว่าพี่เบิ้มอยู่ที่ไหนก็มีเสียงครางออกมาจากใต้ท้องรถแอ๊วดีใจจนทำอะไรไม่ถูก หลวงพ่อท่านศักดิ์สิทธิ์จริงๆ พี่เบิ้มยังมีชีวิตอยู่ พยายามช่วยเขาออกมาแต่ไม่สำเร็จ เพราะเขาขยับเขยื้อนตัวไม่ได้เลย แอ๊วจึงค้นหาเครื่องทุ่นแรงไม่พบอะไรนอกจากปืนพก จึงเอาปืนขุดเป็นร่องเพื่อขยับตัวออกมาได้ แต่ก็ยังไม่ทันใจ แอ๊วเลยเอามือคุ้ยดิน ไม่สนใจเล็บจะหักจะพังยังไง ขอให้เขาออกมาจากใต้ท้องรถก่อนในที่สุดแอ๊วก็ทำได้สำเร็จ แต่ตอนนั้นพี่เบิ้มอาการสาหัสมากใบหน้าซีกหนึ่งอาบไปด้วยเลือด ซึ่งตอนแรกคิดว่าตา

บอดแล้ว ความจริงเลือดกลบตา แขนขาหักแอ๊วจะทำอย่างไรตัวคนเดียว จึงบอกให้พี่เบิ้มรอแอ๊วอยู่ที่นี่ ความจริงไม่ต้องบอกเขาก็ไปไหนไม่ได้แล้ว แอ๊ววิ่งขึ้นไปบนถนนเพื่อขอความช่วยเหลือจากรถที่ผ่านไปมา แต่คันแล้วคันเล่าไม่ว่ารถยนต์ส่วนตัว ปิกอัพ สิบล้อ ไม่มีใครหยุดเลยเขาคงกลัวหรือธุระไม่ใช่ เพราะมันดึกมากแล้ว อาจเป็นอุบายโจรและคิดว่าแอ๊วเป็นนางนกต่อก็ได้ แอ๊วยกมือพนมขอให้หลวงพ่อสดช่วยลูกให้ตลอดรอดฝั่งเถิด มีคนบาดเจ็บสาหัสนอนรออยู่ข้างล่าง ส่วนตัวแอ๊วเองไม่ได้คำนึงถึงเป็นบุญของเราทั้ง ๒ คน ปรากฏว่ามีรถยอมจอดดูเป็นรถสิบล้อสองคัน แอ๊วก็บอกให้เขารู้เขาก็ช่วยกันเต็มที่และเต็มใจ คันหน้าไปบอกตำรวจที่อยู่ใกล้ที่สุด ช่วยกันประคับประคองขึ้นรถนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด ตัวแอ๊วเองก็ต้องเข้าด้วยเพราะไหปลาร้าหัก พี่เบิ้มนอนรักษาตัวเป็นเดือนต้องทำศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า สำหรับแอ๊วไม่เป็นอะไรมากนัก เพื่อนฝูงในวงการบันเทิงพอรู้เรื่องก็แห่กันมาเยี่ยมโดยเฉพาะทีมงานดารา วี ดี โอ ทำให้พี่เบิ้มและแอ๊วซึ้งใจมาก ภายหลังที่ออกจากโรงพยาบาลและทำงานได้เป็นปกติ แล้ววีระยุทธ รสโอชาก็เป็นคนใจเย็นมากขึ้น คือไม่ขับรถเร็วเหมือนแต่ก่อน ไม่มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนใกล้ชิด ซึ่งเคยปรากฏเป็นข่าวมาแล้ว และสำหรับเธอ อำภา ภูษิต เธอกราบไหว้บูชาหลวงพ่อวัดปากน้ำที่ช่วยให้เธอและเขาอยู่รอดปลอดภัยมาจนถึงทุกวันนี้

นางเอกภาพยนต์ตุ๊กตาทอง ๒ ตัว ลูกสาวดาราดังในอดีต (เหมยฟ้า) "เจี๊ยบ" ธิดา ธีระรัตน์ ประสบการณ์จากอิทธิปาฏิหาริย์ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำช่วยให้ของมีค่าที่สูญหายได้กลับคืนมาอย่างปาฏิหาริย์

"คุณเจี๊ยบทำกระเป๋าหายที่เขตบางกระปิ ในกระเป๋ามีของมีค่าหลายอย่าง เช่น เงินสด แหวนเพชร สร้อยคอทองคำ บัตรเครดิต และเอกสารสำคัญหลายชิ้น ซึ่งเจี๊ยบก็ได้แจ้งความไว้แล้ว แต่ไม่ได้หวังว่าจะได้คืน แต่เจี๊ยบก็ยังนึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่กับตัวเจี๊ยบ คือ รูปหลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งเจี๊ยบได้มาจากผู้ใหญ่ท่านหนึ่งคราวที่เจี๊ยบเดินทางไปช่วยงานการกุศลที่จังหวัดนครสวรรค์ ขอบารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำ ขอให้

เจี๊ยบได้เอกสารคืนก็พอแล้ว เงินทองอะไรเจี๊ยบไม่หวัง พอวันรุ่งขึ้นเท่านั้นแหละค่ะ ก็มีโทรศัพท์มาจากโรงพัก บอกให้เจี๊ยบไปเอาของคืนได้ที่โรงพักนายตำรวจที่โทรมาบอกเจี๊ยบว่ามีคนมาแจ้งที่โรงพักว่าเก็บกระเป๋าผู้หญิงได้ เจี๊ยบขนลุกซู่ทันที นึงถึงหลวงพ่อวัดปากน้ำ แรงตั้งจิตอธิษฐานของเจี๊ยบได้ผลทันตาเห็นเลย เมื่อเจี๊ยบไปรับกระเป๋าคืน และตรวจดูสิ่งของมีค่าภายในกระเป๋าแล้วปรากฏว่ายังมีอยู่ครบทุกอย่าง ไม่ต้องสงสัยว่าเจี๊ยบจะดีใจแค่ไหน ยกมือไหว้หลวงพ่อวัดปากน้ำที่ได้ช่วยเจี๊ยบ และความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อทำให้เจี๊ยบต้องเอาพระสมเด็จวัดปากน้ำของหลวงพ่อมาขึ้นคอเจี๊ยบภูมิใจที่มีพระสมเด็จวัดปากน้ำแขวนคออบอุ่นใจมีภัยอะไรมากล้ำกลายหลวงพ่อท่านก็ช่วย

"เจี๊ยบ" ธิดา ธีระรัตน์ เป็นดาราสาวคนหนึ่งที่ยึดมั่นอยู่ในอำนาจพุทธคุณ เธอมีพระเครื่องดีๆ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำหลายองค์ ส่วนใหญ่แม่เหมยฟ้าให้ไว้ เพราะรู้ดีว่าลูกสาวต้องเดินทางไกลอยู่เสมอเพราะอาชีพบังคับ อย่างที่เธอต้องบินไปถ่ายภาพยนต์ที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทำให้เธอได้พิชิตรางวัลพระสุรัสวดี หรือตุ๊กตาทองตัวแรก ในฐานะของผู้แสดงนำฝ่ายหญิงยอดเยี่ยม ซึ่งเธอถือว่ารางวัลที่ได้รับเป็นสิ่งที่มีค่าสูงสุดเป็นรางวัลที่ดารานักแสดงไฝ่ฝันที่จะได้ครองกันมากบ่งบอกถึงความสำเร็จทางด้านการแสดงไต่ขึ้นไปถึงดวงดาวได้สำเร็จแล้ว เกี่ยวกับของมีค่าหายของดารา และได้คืนพระอภินิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ มีดาราสาวอีกคนหนึ่งซึ่งเธอแจ้งเกิดจากภาพยนต์เรื่องวิถีคนกล้าของบริษัทไฟว์สตาร์โปรดั๊กชั่นคือ ต้อม ณ หทัย พิจิตรา เธอเล่าถึงประสบการณ์เรื่องนี้ว่า

"ต้อมมีพระเครื่องบูชาอยู่ ๒ องค์ คุณพ่อให้คือสมเด็จวัดระฆังและหลวงพ่อวัดปากน้ำ ตอนที่ต้อมเดินทางไปถ่ายหนังเรื่องวิถีคนกล้าที่จังหวัดกาญจนบุรี ต้อมแขวนหลวงพ่อวัดปากน้ำกองถ่ายไปพักที่โรงแรมก่อนเพื่อให้ทุกคนพักผ่อนอาบน้ำอาบท่าให้สบายตัว หลังจากนั้นก็เดินทางต่อไปยังสถานที่ถ่ายทำ ระหว่างทางต้อมนึกได้ว่าลืมหลวงพ่อวัดปากน้ำ ไว้ในห้องน้ำ จะย้อนกลับไปเอาเพราะกลัวหายก็เดินทางมาไกลเสียแล้ว

จึงได้แต่ภาวนาสัมมาอรหัง อธิษฐานว่าขอหลวงพ่ออย่าไปจากลูกเลย ขอให้ใครที่พบจงเอามาคืนลูก ตลอดเวลาถ่ายทำต้อมนึกถึงแต่หลวงพ่อวัดปากน้ำกลัวหายท่าเดียว พอถ่ายภาพยนตร์เสร็จกลับโรงแรมก่อนอื่นต้อมตรงไปหาผู้จัดการโรงแรมถามถึงสร้อยคอที่แขวนหลวงพ่อวัดปากน้ำทันที ผู้จัดการบอกว่าไม่เห็นมีใครนำมาฝากไว้เลย คำตอบของผู้จัดการโรงแรมทำให้ต้อมใจหาย นึกในใจว่าหลวงพ่อไม่อยู่กับเราแล้วหรือนี่ต้องอยู่น่าคงไม่หายไปไหนหรอกน่า ต้อมนึกเข้าข้างตัวเอง พอกลับมาที่ห้องพักก็พบกับแม่บ้าน เขายื่นสร้อยคอให้ต้อม ดีใจจนบอกไม่ถูก เขาบอกต้อมว่าพบในห้องน้ำเลยเก็บไว้ไม่ได้ไปให้ผู้จัดการ อยากคืนให้กับเจ้าของด้วยตัวเอง ต้อมดีใจจนบอกไม่ถูก ยกมือไหว้ขอบคุณแม่บ้าน จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ทำให้ "ต้อม" ณ หทัย พิจิตรา ดาราสาวหน้าหวานจากภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์หลายเรื่อง ทำให้เธอมีความเชื่อมั่นต่ออำนาจพุทธคุณไม่ว่า เธอจะทำอะไรหรือเดินทางไปไหนต้องตั้งจิตอธิษฐานขอบารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำ และพระสมเด็จวัดปากน้ำเป็นที่ตั้งก่อนเสมอ ชีวิตของเธอจึงเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าราบรื่นเป็นสุขมาตลอด

บารมีพระพุทธคุณแห่งพระสมเด็จวัดปากน้ำช่วยชีวิตนักร้องลูกทุ่ง

ศรเพชร ศรสุพรรณ เจ้าของเสียงเพลงข้าวไม่มีขาย โชคดีครับท่านเข้าเวรรอ และอีกนับร้อยๆผลงาน ได้ประสบพระพุทธานุภาพแห่งสมเด็จวัดปากน้ำ ช่วยให้เขารอดชีวิตจากการถูกรถชน คุณศรเพชร เล่าว่า

"วันนั้นผมกลับจากการแสดงดนตรีที่จังหวัดสิงห์บุรี พอถึงกรุงเทพฯ ก็ชวนเพื่อนๆร่วมวงไปทานข้าวต้มที่ร้านนิยม วันนั้นผมง่วงนอนมากเพลียกับงานเดินสายร้องเพลง บอกกับคนในโต๊ะว่าให้ซื้อกลับไปกินที่บ้านดีกว่า มีเพื่อนผมชื่อเหน่ง เขาเป็นตัวตลกประจำวง อยากกินเนื้อแดดเดียวทอด ซื้อเสร็จแล้ว ผมก็เดินข้ามถนนกลับมาก่อน ส่วนเพื่อนวิ่งตามมาพร้อมกับหิ้วถุงใส่เนื้อทอด พอมาถึงกลางถนนเขาเข้ามากอดคอ

ผมเขาตัวสูงกว่าผมเดินก็ไม่ถนัด ผมบอกว่าให้เขาระวังรถตอนที่ผมกำลังเตือนมันอยู่ มีรถปิ๊กอัพมาจากไหนก็ไม่รู้ชนตูมเลย เพื่อนกระเด็นเข้าไปอยู่ใต้ท้องรถ ส่วนผมกระเด็นไปไกล ๒๐ เมตรเห็นจะได้ คนข้างถนนเขาบอกตายแน่ทั้งสองคน พอผมลุกขึ้นมาได้ รู้สึกเจ็บตรงหัว โงหัวขึ้นมาได้หน่อยก็ล้มฟุบลงไป เพื่อนวิ่งมาอุ้มไปส่งโรงพยาบาลศิริราช ตอนนั้นผมไม่รู้สึกตัวแล้ว จนหมอเย็บแผลเข็มสุดท้ายเสร็จนั่นและถึงรู้สึกตัว ถามคนข้างๆว่าอยู่ที่ไหน เขาบอกว่าศิริราชผมยังงงอยู่เลย

หลังจากนั้นได้รับค่าชดใช้ ๔ หมื่นบาท และมีคนแห่มาขอเช่าพระสมเด็จวัดปากน้ำที่เขาแขวนอยู่ใครๆ ก็อยากได้ หลายคนให้ราคาเป็นแสนๆ แต่เขาไม่ยอมขายเพราะบารมีความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระสมเด็จวัดปากน้ำองค์นี้ที่เขาแขวนสร้อยไว้ช่วยชีวิตเขาได้จึงรอดตายมาอย่างไม่น่าเชื่อ พระสมเด็จวัดปากน้ำนี้ได้มาตั้งแต่สมัยร้องเพลงหยิกแก้มหยอก พี่สะใภ้ได้มาจากมือหลวงพ่อและมอบให้เขา ตอนแรกเขาไม่รู้เขาเอาพระสมเด็จไปใส่ตลับขี้ผึ้ง เวลาจะร้องเพลงก็แตะขี้ผึ้งมาทาปาก กะเอาพุทธคุณทางเมตตาใช้ร้องเพลงมีอยู่วันหนึ่งให้เซียนพระดูเขาทักว่าทำไมเอาไปใส่ตลับขี้ผึ้ง เขาจึงเอาพระออกมาล้างน้ำ จึงทำให้ผิวพระเลือนไปหมด ทำให้มองดูไม่ชัด ขนาดไม่ชัดก็มีคนมาขอเช่าเป็นแสนๆ แต่เขาไม่ยอมปล่อย เพราะเขาซาบซึ้งในพุทธานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของพระสมเด็จวัดปากน้ำที่ช่วยให้เขารอดตายมาแล้วอย่างน้อยก็ครั้งหนึ่ง

รอดตายเหมือนปาฏิหาริย์

เล่าสู่กันฟังโดย...สมชาย อัศวชัยกุล

นับเป็นเรื่องน่าสนใจเรื่องหนึ่ง "ไม่ถึงที่ตาย ก็ไม่วายชีวาวาตม์" จากเรื่อง "รอดตายเหมือนปาฏิหาริย์" นี้ โดยเฉพาะถ้าไม่ประสบพบเห็นด้วยตาตนเอง น่าจะเป็นปัญหาว่าควรจะเชื่อถือหรือไม่อย่างไร

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อปลายเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ คุณสมชาย อัศวชัยกุล กรรมการผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัดอัศวเทพก่อสร้าง เลขที่ ๒๒๓ ถนนวุฒากาศ ซอยช้อยหิรัญ บางขุนเทียน กทม. ได้เล่าให้ฟังมีความว่า

ขณะที่เขากำลังยืนคุยกับคนรู้จักกันกลุ่มหนึ่ง ที่หน้าบ้านเลขที่ ๒/๔๖ ถนนเอกชัย บางขุนเทียน เห็นรถเมล์สาย ๔๓ วิ่งสวนกัน ช่วงนั้นถนนแคบมากรถสวนกันไม่พ้น มีรถมอเตอร์ไซด์คันหนึ่งขับแซงขึ้นมา แต่แซงไม่พ้นถูกรถเมล์ชน คนขี่มอเตอร์ไซด์กระเด็นเข้าไปในล้อรถเมล์ ถูกรถเมล์ลากเสียงดังกุกกักๆ ไปอีกประมาณ ๒๐ เมตร ทุกคนที่ได้เห็นต่างก็ร้องด้วยความตกอกตกใจ เพราะคิดว่าคนขี่มอเตอร์ไซด์ผู้นี้ ต้องถูกล้อรถเมล์บดขยี้แหลกลาญแน่ๆ

คุณสมชายเล่าว่า เขาเห็นกับตาเลยว่า คอของคนขี่มอเตอร์ไซด์คาอยู่ล้อรถเมล์ และกระดอนขึ้นลงตามจังหวะที่รถลากไป แต่ปรากฏว่าพอรถเมล์หยุด ชายผู้นั้นก็คลานออกมาจากล้อรถ ทุกคนต่างก็ถอนหายใจด้วยความโล่งอกที่เห็นว่าคนขี่มอเตอร์ไซด์ผู้นั้นไม่มีอาการบาดเจ็บสาหัส เพียงแต่เสื้อผ้าขาดมีรอยถลอก และมีเลือดซึมตามผิวหนังนิดหน่อยเท่านั้น เขาเดินเข้ามาหาผู้เล่า (คุณสมชาย) และขอความช่วยเหลือให้ผู้เล่าช่วยเจรจากับคนขับรถเมล์ให้ช่วยซ่อมมอเตอร์ไซด์ให้เขาด้วย

คุณสมชายสังเกตเห็นว่า ที่คอของชายผู้นั้นมีเชือกสีดำแขวนพระหลวงพ่อวัดปากน้ำเพียงองค์เดียว คุณสมชายแน่ใจว่าเป็นพระหลวงพ่อวัดปากน้ำเพราะตัวเขาเป็นนักสะสมพระผงอยู่มีพระหลวงพ่อวัดปากน้ำทุกรุ่น และได้ตอบชายผู้นั้นไปว่า ยินดีจะช่วยเหลือ แต่ขอพระที่แขวนคอ

ชายผู้นั้นหันกลับทันที ไม่ยอมพูด ไม่ยอมมองหน้าคุณสมชายเลย คุณสมชายแน่ใจว่า การที่ชายผู้นั้นไม่มีอันตรายใดๆ ทั้งๆที่ถูกล้อรถเมล์ทับลากไปตั้ง 20 เมตร เป็นเพราะบารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำคุ้มกันภยันตราย ช่วยคุ้มครองรักษาจึงทำให้รอดตายเหมือนปาฏิหาริย์

บารมีหลวงพ่อช่วย

ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้น มักจะเป็นเรื่องที่เกินคิดเกินคาด คุณพิสิษฐ์ จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่าให้ฟังว่า มีลูกค้ามาที่ร้านชื่อ คุณอรรถพันธ์ บ้านอยู่เขตจตุจักร กรุงเทพฯ เล่าว่า ครั้งหนึ่ง เมื่อหลายปีมาแล้วได้ขับรถพาคนไปเที่ยวป่าล่าสัตว์ในป่าเมืองกาญจนบุรีระหว่างที่อยู่ในป่าตนก็ออกไปตกปลาอยู่ลำพัง ปรากฏว่ามีพระภิกษุรูปหนึ่งเดินเข้ามาหา ก็รู้สึกตกใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะท่านมีลักษณะคล้ายๆหลวงพ่อวัดปากน้ำ พอใกล้เข้ามาสังเกตเห็นไฝก็แน่ใจว่าเป็นหลวงพ่อ เพื่อความแน่ใจก็เลยถามว่า "หลวงพ่อสดใช่ไหม" พระท่านก็ตอบว่า "ใช่" หลวงพ่อท่านก็พูดว่า "เอ็งน่ะมันตัวร้ายที่พาเขามาล่าสัตว์" คุณอรรถพันธ์ก็ตอบท่านไปว่า "ถ้าไม่พาเขามาก็ไม่รู้จะทำกินอะไรอย่างผมนี่เมื่อไหร่จะรวยเสียที" หลวงพ่อก็บอกว่า "ถ้าเอ็งอยากรวยก็ให้ไปหาลูกศิษย์ข้าที่วัดปากน้ำซิ" หลังจากนั้นมาตนก็ยังไม่ได้ไปที่วัดปากน้ำ ต่อมาก็เกิดปัญหาทางด้านการเงิน สุขภาพย่ำแย่ครอบครัวก็แตกแยกเหลือเงินติดตัวเพียง ๒๕๐ บาท พอดีพี่ชายมาพบเข้าก็เลยชวนไปไหว้พระเพื่อความเป็นศิริมงคล ซึ่งก็พาไปวัดปากน้ำภาษีเจริญ ไปไหว้ศพหลวงพ่อแล้วก็อธิษฐานขอให้หลวงพ่อช่วย พอวันรุ่งขึ้นติดตามพี่ชายไปทำธุระ ปรากฏว่าได้พบเจ้านายเก่าก็เลยพูดคุยถามไถ่ถึงเรื่องงาน ในที่สุดเจ้านายก็ให้งานมาชิ้นหนึ่ง เป็นงานเหมาติดเครื่องปรับอากาศเรือโดยสาร ตั้งแต่นั้นมาชีวิตก็เริ่มดีขึ้นจนปัจจุบันเป็นเจ้าของรถทัวร์ถึง ๓ คัน และมีธุรกิจอื่นๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งคุณอรรถพันธ์ก็เชื่อว่าที่ตนเจริญก้าวหน้ามาได้ ก็เพราะมีหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านช่วยตลอดมา

หลวงพ่อไปต่างประเทศ

คุณบุญธรรม เล่าว่า ขณะที่ตนไปทำงานอยู่ในประเทศอิรักเป็นงานท่อส่งน้ำมัน ท่ามกลางทะเลทรายอันร้อนระอุ แต่ขณะที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ก็พลันเกิดพายุทะเลทรายขึ้นทำให้มองไม่เห็นทางข้างหน้าไม่รู้จะไปอย่างไร เกิดหลงทางอยู่เป็นเวลาถึง ๓ วัน เสบียงอาหาร น้ำไม่มีเลย อดมาตลอด ขณะกำลังจะหมดเรี่ยวแรงก็รู้สึกตื้อไปหมด ทรมานมากจนคิดว่าจะต้องเผารถและตัวเองให้ตายพ้นความทรมานไปเลยใจก็คิดถึงครอบครัว คิดถึงพระที่ชาวไทยเคารพบูชา คิดไปคิดมาก็ยังไม่รู้จะหาทางรอดให้กับตัวเองอย่างไร จนสุดท้ายคิดว่าตัวเองจะต้องตายแน่แล้ว ก็ปรากฎมีพระรูปหนึ่งเดินมาตามทะเลทราย เดินเข้ามาหา คุณบุญธรรมรู้สึกตกใจมาก เลยกระโดดลงจากรถแล้วถามว่าท่านเป็นใคร มาได้อย่างไรเพราะที่นี่ไม่ใช่เมืองไทย พระท่านก็ตอบว่าท่านคือหลวงพ่อสดวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ อยู่กรุงเทพฯ ครู่ต่อมาคุณบุญธรรมก็รู้สึกว่า ตนเองท่องคำว่า "สัมมาอะระหัง" ขึ้นมาในใจได้อย่างไรไม่ทราบ ปรากฎว่าข้างหน้าเป็นช่องโล่งเปิดขึ้นจึงรีบกระโดดขึ้นรถขับไปทางช่องโล่งนั้นขับไปเรื่อยๆ จนมาพบทางลาดยาง จึงรู้แน่ว่าตนรอดตายแล้ว เมื่อคำนวณดูเลขไมล์บนหน้าปัทม์แล้วรวมขับมาได้ร้อยกว่ากิโลเมตร ก็เลยขับรถต่อไปจนพบเมืองๆ หนึ่งในประเทศอิรักนั่นเอง ด้วยความที่ตนรอดตายอย่างปาฏิหาริย์ คุณบุญธรรมเมื่อกลับมาถึงเมืองไทยก็รีบไปกราบศพหลวงพ่อวัดปากน้ำทันทีด้วยความระลึกถึงพระคุณของหลวงพ่อที่ช่วยชีวิต

เป็นจริงได้อย่างไร

สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณณสิริ) พระองค์ทรงนิพนธ์เรื่องราวของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ไว้ตอนหนึ่งว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านมีวาทะตรงกับใจ เมื่อพูดอะไรก็ไม่สะทกสะท้าน วันหนึ่งพระองค์ได้

มีโอกาสไปฉันเพลที่วัดปากน้ำ (ขณะเมื่อครั้งยังไม่ได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช) เมื่อมรรคทายกประเคนอาหารเรียบร้อยแล้วมีพ่อค้าสำเพ็งผู้มั่งคั่งคนหนึ่งไปกราบและถามว่า "หลวงพ่อขอรับวันนี้จะมีผู้บริจาคสร้างกุฏิเพื่อเจริญกัมมัฏฐานบ้างไหม" ขณะนั้นก็มีชาวบ้านไม่น้อยกว่า ๒๐ คนนั่งอยู่ใกล้ได้ยินคำถามนั้นด้วย และคงกำลังตั้งใจฟังว่าหลวงพ่อจะตอบว่าอย่างไร สมเด็จพระสังฆราชทรงนิพนธ์บันทึกความรู้สึกได้อยู่ร่วมในเหตุการณ์นั้นว่า พระองค์ทรงรู้สึกทั้งโกรธผู้ถาม ทั้งหนักใจแทนหลวงพ่อ หลวงพ่อกลับมีใบหน้ายิ้มแย้ม หลับตาเพียง ๕ นาทีแล้วก็ตอบว่า "มี" ผู้ถามก็ถามว่า "กี่หลัง" หลวงพ่อก็ตอบว่า "๒-๓ หลัง" และย้ำว่า "ต้องได้แน่" เวลานั้นสมเด็จฯทรงรู้สึกแน่ๆว่าอาหารไม่มีรสเลย โกรธผู้ถามว่าช่างไม่มีอัธยาศัย คำถามเช่นนั้นเท่ากับเอาโคลนมาสาดหลวงพ่อ ควรจะเป็นคำถามเฉพาะสองต่อสอง แล้วก็พาลโกรธหลวงพ่อว่าช่างไม่รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า หลวงพ่อน่าจะพูดว่าเวลานี้ยังไม่ใช่โอกาสที่พยากรณ์คำถาม เพราะที่ตอบออกไปหมิ่นอันตรายมากอาจจะเป็นคำพูดที่ฆ่าตัวเองได้

หลังจากฉันภัตตาหารใกล้เสร็จแล้วก็ยังไม่มีใครมาบริจาคดังที่หลวงพ่อบอกสมเด็จฯ อยู่ที่นั่นด้วยก็ทรงรู้สึกอึดอัดจนได้เวลาอนุโมทนาก็มีคณะอุบาสกอุบาสิกากลุ่มหนึ่งมากราบหลวงพ่อ บอกว่าศรัทธาจะสร้างกุฏิหลังเล็กๆ (กุฏิเพื่อเจริญกัมมัฏฐาน) อย่างที่หลวงพ่อสร้างไว้สัก ๒-๓ หลัง ขอให้หลวงพ่อจัดการให้ด้วย หลวงพ่อก็ยิ้มน้อยๆ ครั้นแล้วก็เรียกผู้ถามบอกว่า *"ได้แล้วกุฏิกัมมัฏฐาน ๒-๓ หลังเจ้าของนั่งอยู่นี่"* แล้วท่านก็ชี้มือไปที่ผู้บริจาค สมเด็จฯดีพระทัยจนเหงื่อไหลที่ความจริงบังเกิดขึ้น สมดังที่หลวงพ่อท่านพยากรณ์ไว้ทุกประการพอมีโอกาสอยู่ด้วยลำพังสมเด็จฯได้ยกย่องหลวงพ่อว่าพยากรณ์แม่นยำเหมือนตาเห็นแล้วถามหลวงพ่อว่า ถ้าไม่จริงตามคำพยากรณ์ไม่กลัวชาวบ้านเขาเสื่อมศรัทธาหรือ หลวงพ่อตอบว่า *"เรามันเชอะพระพุทธศาสนาเก๊ได้หรือ ธรรมของพระพุทธเจ้าต้องจริงธรรมกายไม่เคยหลอกลวงใคร"*

นอกจากนี้ เรื่องเกี่ยวกับหลวงพ่อวัดปากน้ำและความศักดิ์สิทธิ์ของพระสมเด็จวัดปากน้ำ ทำให้มหาชนนิยมสูงสุดไม่แพ้สมเด็จวัดระฆัง หรือพระเกจิอาจารย์สำคัญๆ องค์อื่นๆ

ประสบการณ์สำคัญเกี่ยวกับหลวงพ่อวัดปากน้ำที่ได้รับรู้มานี้เกิดขึ้นกับนายตำรวจผู้หนึ่งเมื่อหลายปีก่อนเขาเป็นสารวัตรตำบลนาขยาด จังหวัดพัทลุง พื้นที่สีชมพูหรือดงผู้ก่อการร้ายในอดีต

สารวัตรผู้นี้ชื่อ วรชาติ เหมะ ตอนนั้นมียศเป็นนายพันตำรวจตรี ท่านผู้นี้มีความเคารพเชื่อมั่นในบารมีความศักดิ์สิทธิ์ของพระสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำ สารวัตรท่านนี้เคยถูกยิงด้วยอาวุธสงครามชนิดที่เรียกว่ารัวไม่นับ ร่างของเขาพรุนไปด้วยหัวกระสุน ของผู้ก่อการร้าย แต่ไม่ตาย ท่านรอดชีวิตมาได้ราวปาฏิหาริย์เพราะมีพระสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำเพียง ๒ องค์เท่านั้น ท่านสารวัตร เล่าว่า

"ตอนนั้นท่านมียศเป็นร้อยตำรวจโท ปฏิบัติการปราบปรามผู้ก่อการร้ายที่ทุ่งทับทราย ปีพ.ศ.๒๕๒๕ ผ.ก.ค. บุกเข้ามาที่ศูนย์ปฏิบัติการ มันมากันเป็นฝูงปืน ๑๗ กระบอกรุมยิงใส่ท่านสารวัตร ยิงเป็นชุดๆ มันบุกเข้ามาในพื้นที่ทหารพอดี ใบไม้รอบๆปลิวว่อน กิ่งไม้หักกระเด็นไปตามแรงกระสุน "ผมจำได้ว่ากระสุนชุดแรกเข้าที่แผ่นหลังของผมร้อนวาบเหมือนถูกไฟเผา เสื้อผ้า ขาดเป็นรูพรุนไปทั้งตัว" นี่คือคำบอกเล่าของสารวัตรวรชาติ เขาเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและอดประหลาดใจไม่ได้ว่าการที่รอดตายมาได้ถึงวันนี้มันไม่ใช่เรื่องธรรมดา แต่เพราะความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระสมเด็จและหลวงพ่อวัดปากน้ำ ติดตัวจะไม่มีตายโหงเด็ดขาด คงเป็นจริงเพราะมีตัวอย่างมากรายที่ประสบเหตุการณ์ ร้ายแรงคล้ายๆกันแต่รอดมาได้อย่างน่าอัศจรรย์

ข่าวใหญ่พาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๓

ข่าวปาฏิหาริย์พระสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำ กระสุนปืนอาร์ก้า ๔ นัด ยิงไม่เข้าทั้งรถทั้งฝาบ้านยังพรุน แต่หนังคนแค่เป็นผื่น

ข่าวนี้เป็นข่าวใหญ่พาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ปีพ.ศ.๒๕๓๓ จากข่าวหน้าแรกลงภาพนางนงลักษณ์ ไทรชมภู กับนายอรุณ เขียวอ่อน ซึ่งถูกลอบสังหารเกี่ยวกับการค้าที่ดิน โดยนางนงลักษณ์ ไทรชมภู ถูกกระสุนที่กลางหลังอย่างจัง ๔ นัด แต่ไม่เข้าเพียงรอยช้ำเท่านั้น โดยที่คอของนางนงลักษณ์ห้อยพระสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นใหม่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ส่วนนายอรุณ เขียวอ่อน ไม่ได้ห้อยพระหลวงพ่อวัดปากน้ำถูกกระสุนทะลุร่างหลายนัด และสภาพรถปิ๊กอัพก็ถูกกระสุนพรุนไปทั้งแถบ และลูกกระสุนยังทะลุเข้ามาในบ้านนับไม่ถ้วน

ข่าวนี้เป็นข่าวพาดหน้า ๑ ไทยรัฐเลยทีเดียว จึงทำให้ประชาชนแสวงหาพระเครื่องหลวงพ่อวัดปากน้ำกันมาก เพราะทุกๆคนประจักษ์ในบารมีความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อและพระสมเด็จทุกรุ่นของวัดปากน้ำ

แม้แต่ดาราภาพยนตร์ นักร้อง นักแสดงต่างก็มีพระหลวงพ่อวัดปากน้ำห้อยคอกันแทบทุกคน เช่น พระเอกหนังตุ๊กตาทอง บิณฑ์ บันลือฤทธิ์ เป็นต้นมีความเคารพนับถือในพระหลวงพ่อวัดปากน้ำมาก ดังนั้นตัวพระเอกบิณฑ์ จึงมีชีวิตรุ่งโรจน์ เป็นดารายอดนิยมเป็นที่รักและนิยมของประชาชนมากทีเดียว นอกจากนี้ดาราทีวี ช่อง ๗ สี คนดัง คุณแซม (ยุรนันท์ ภมรมนตรี) ได้ห้อยพระหลวงพ่อวัดปากน้ำและได้พบปาฏิหาริย์หลายครั้งที่เป็นข่าวไปหยกๆ ที่ตอนรถชนกันในกรุงเทพฯนี้แหละ ตอนแรกคุณยุรนันท์คิดว่าจะตายที่ไหนได้แค่คอเคล็ดนิดหน่อยเท่านั้น คุณยุรนันท์ เล่าว่าก่อนออกจากบ้านไปทำงานก็นึกถึงหลวงพ่อวัดปากน้ำ และ ท่องภาวนาสัมมาอรหัง ตามวิธีใช้พระอธิบายไว้นั้น คุณแซมไม่เคยลืมในวิธีอาราธนาพระสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำ คุณแซมบอกว่าพระ-สมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำนอกจากจะมีพุทธคุณทางแคล้วคลาดแล้ว ยัง

ให้เมตตามหานิยมอีกด้วย คุณแซมยืนยันว่าจริงเพราะไม่ว่าจะไปที่ไหนออกงานครั้งใด มักจะมีแฟนๆให้ความชื่นชมสนับสนุนมาตลอด

เป็นที่รู้จักกันของมหาชนว่าพระหลวงพ่อวัดปากน้ำมีปาฏิหาริย์โดดเด่นทั้งด้านคงกระพันชาตรี แคล้วคลาดปลอดภัย เมตตามหานิยม อุดมโชคลาภ ใครมีไว้จะทำมาค้าขึ้น ร่ำรวยเป็นเศรษฐีเงินล้านทุกคน

ส่วนในด้านทำมาค้าขึ้นนี้มีมากมายดังจะเห็นจากร้านค้าเพชร ร้านทอง แทบทุกร้านจะมีรูปหลวงพ่อสักการะบูชาที่ร้าน และมีพระสมเด็จวัดปากน้ำติดตัว ตามร้านค้า ทำให้กิจการรุ่งเรือง บางท่านทำท่าจะไปไม่รอดและหลายท่านเคยสิ้นเนื้อประดาตัวแต่พอได้รับพระสมเด็จวัดปากน้ำติดตัวปรากฏว่าทุกอย่างก็ดีขึ้น จากคนจนเป็นคนมีฐานะร่ำรวยมหาศาลมีกิจการใหญ่โตมากมาย

บางท่านมีทุกข์หนักจะฆ่าตัวตาย ขอบารมีหลวงพ่อช่วยจนทำมาค้าขึ้น ร่ำรวยมีเงินทำบุญปีละเป็นล้าน เพราะเขาได้พระสมเด็จวัดปากน้ำและนำมาบูชาอย่างถูกวิธี จึงได้รับผลดีทันตาเห็นในชาตินี้ จากคนโชคร้ายกลายเป็นคนโชคดี มีตัวอย่างมากมายหลายคนหากจะนำมาเล่าจะเป็นร้อยๆ หรือพันๆหน้ากระดาษ

อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์ของพระสมเด็จวัดปากน้ำที่ปรากฏแก่ผู้มีพระสมเด็จทุกรุ่น เพราะว่าพระสมเด็จทุกรุ่นนั้นประกอบวิชาธรรมกายขั้นสูงตามแบบที่หลวงพ่อวัดปากน้ำประสิทธิประสาทไว้แบบเดียวกัน ท่านผู้รู้ยืนยันว่ายิ่งพระรุ่นหลังๆ หรือรุ่นที่สร้างครั้งสุดท้ายนี้ น่าจะเก่งหรือขลังหรือศักดิ์สิทธิ์กว่ารุ่นแรก เพราะการประกอบวิชาธรรมกายเชี่ยวชาญขึ้นละเอียดขึ้น เนื่องจากทำหรือสร้างมาหลายครั้งความคล่องแห่งวิชาความละเอียดแห่งวิชาย่อมคล่องแคล่วและละเอียดขึ้น การสร้างพระแต่ละรุ่นพระบรมพุทธเจ้าบนพระนิพพาน อายตนนิพพาน ทุกนิพพานทรงซ้อนธรรมกายของพระองค์มาเดินวิชากระทำความศักดิ์สิทธิ์บรรจุความศักดิ์สิทธิ์แก่องค์พระสมเด็จทุกรุ่นทั้งหมด แม้แต่องค์หลวงพ่อวัดปากน้ำและคณะศิษย์ที่เก่งๆ ถึงแม้จะละโลกไปแล้ว แต่กายพิเศษกายฤทธิ์ท่านยังอยู่

ท่านมีเวลาเจริญวิชาได้มากและละเอียดกว่าเดิม ท่านก็สอดวิชาศักดิ์สิทธิ์ลงมากระทำความศักดิ์สิทธิ์พร้อมๆกับพระนิพพานพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ ดังนั้นความศักดิ์สิทธิ์แห่งวิชาที่กระทำแก่พระสมเด็จรุ่นหลังๆ สุดนี้จึงทับทวีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าก่อนๆ โดยเฉพาะพระผงสมเด็จรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑลนี้ เป็นที่ทราบกันดีในหมู่ศิษย์ว่าเป็นรุ่นสุดยอดของพระสมเด็จวัดปากน้ำเนื้อผง และพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำที่ทางสำนักขออนุญาตจัดสร้างขึ้น ซึ่งก็ได้กระทำพิธีความศักดิ์สิทธิ์ ณ ศูนย์ความศักดิ์สิทธิ์ (โรงงานทำวิชา) หรือสถานเจริญวิปัสนาขั้นสูงวิชาธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ วัดปากน้ำซึ่งเป็นสถานที่ทำความศักดิ์สิทธิ์พระผงรุ่น ๑, ๒, ๓ ของวัดปากน้ำและทุกรุ่น โดยเฉพาะพระสมเด็จหยกนั้นมีคุณสมบัติพิเศษ คือ เจียรไนจากเนื้อหินหยกแท้ชนิดทำกำไลหยกซึ่งมีความคงทนมีอายุยาวนานเป็นล้านๆ ปี และได้รับประทานอนุญาตจากเจ้าพระคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เข้าทำวิชา (หรือบรรจุ) กระทำความศักดิ์สิทธิ์ตามแบบของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เคยทำพระผงรุ่น ๑,๒,๓, โดยพระสมเด็จหยกนี้ได้ผ่านพิธีการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายศักดิ์สิทธิ์นาน ๙ เดือน เป็นพิเศษ ๓ เท่าของทุกรุ่น จึงเป็นที่ทราบดีว่าทรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์สุดยอดถือเป็นพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำแท้รุ่น ๑ เดียวในโลกและรุ่นสุดท้าย เป็นรุ่นอภิมหาอมตะนิรันดร์กาล คือ มีอายุของเนื้อหยกที่สร้างมาแล้วเป็นหลายสิบล้านปี และจะคงทนมีอายุยืนยาวต่อไปในโลกไม่อาจนับกาลเวลาได้ คือจะมีอายุยืนยาวต่อไปอีกเป็นล้านๆปี ไม่อาจกำหนดได้ตราบเท่าโลกสลายเป็นพระสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นพิเศษ เนื้อหยกพม่าแท้รุ่น ๑ มีจำนวนจำกัดสร้างขึ้นพิเศษเพื่อมอบเป็นของขวัญแด่ผู้เป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกายของสำนักสาขาวัดปากน้ำที่แม่สายเชียงราย

ดังนั้นพระผงรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑลของวัดปากน้ำจึงเป็นสุดยอดรวมความวิเศษศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระผงทุกรุ่นนับแต่สร้างพระสมเด็จมาทั้งหมด และพระผงสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมนฑลนี้

เป็นรุ่นสุดท้ายรุ่นสูงสุดยอดศักดิ์สิทธิ์สุดยอดของวัดปากน้ำ เป็นพระผงสมเด็จที่จะมีคุณค่าอานุภาพ ความสำคัญสูงสุดในอนาคตอันใกล้นี้และเป็นพระผงรุ่นสุดท้ายสุดยอดของวัดปากน้ำ จะไม่มีการสร้างต่อไป แปลว่าต่อไปจะไม่มีอีกแล้ว ดังนั้นหากใครไม่รีบบูชาไม่รีบไปรับพระผงในตอนนี้หากพระผงหมดลงแล้วก็จะพลาดโอกาสดีไป เพราะว่าใครก็ตามที่ทำบุญรับพระสมเด็จไปบูชาติดตัว หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านยืนยันว่าชีวิตจะปลอดภัยด้วยประการทั้งปวงและท่านอธิษฐานไว้ทุกรุ่นขอให้ผู้รับพระไปจงทำมาค้าขึ้น ขอให้มีสมบัติติดตัวหนึ่งพันล้านไปทุกชาติ และดังนั้นหลวงพ่อท่านจึงกล่าวไว้ว่า **"พระของเรา (พระสมเด็จ) มีคุณภาพสูงยิ่งกว่าราคาใดๆ เงินพันบาทหมื่นบาทนั้นยังไม่สมกับคุณภาพของพระ (สมเด็จ) เสียอีก"**

ทางสำนักปฏิบัติธรรมสาขาวัดปากน้ำแม่สาย ได้รับการประทานมอบพระสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมนฑลมาจำนวน ๑ หมื่นองค์ เพื่อมอบเป็นพระของขวัญคู่กับพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ พร้อมด้วยหยกเขียวหลวงพ่อวัดปากน้ำ และดวงแก้วกายสิทธิ์ มอบแก่ผู้บริจาคเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกายหยก ๙๙๙ บาท ตามรายละเอียดในหนังสือเล่มนี้

พระสมเด็จวัดปากน้ำมีบทบาทช่วยคุ้มภัยในสมัยสงครามโลก ครั้งที่ ๒

คำว่าพระผงของขวัญก็ดี พระผงสมเด็จก็ดี พระสมเด็จวัดปากน้ำก็ดี พระของขวัญก็ดี ล้วนแต่เป็นคำเรียกชื่อพระผงของวัดปากน้ำที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยม มีรูปองค์พระปางนั่งประธานพร ยกพระหัตถ์ขวาประทานพร พระผงวัดปากน้ำมี ๗ รุ่น มหาชนนิยมเรียกขานว่าพระสมเด็จวัดปากน้ำ แต่ในยุคหลวงพ่อท่านเรียกพระของขวัญเพราะท่านสร้างแจกเป็นของขวัญแก่คนผู้บริจาคเงินสร้างโรงเรียนพระปริยัติ

ธรรมวัดปากน้ำ ท่านเรียกพระผงที่แจกว่า "พระของขวัญ" แต่ต่อมา มหาชนชอบเรียกเป็นพระสมเด็จวัดปากน้ำ

พระผงสมเด็จรุ่นเก่าๆ ผู้ที่ได้รับไปต่างหวงแหน เพราะมีได้คนละ ๑ องค์เท่านั้น ดังนั้นคนในยุคหลังๆ จึงไม่ทันรับรุ่นแรกๆ แต่ได้รับรุ่นหลังๆ จนในที่สุดมาถึงรุ่นสุดยอด คือ รุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑล และรุ่น ๑ พิเศษเนื้อหยกพม่ารุ่นเดียวในประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นรุ่นที่กล่าวว่าจะมีความสำคัญสูงสุดในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะใครๆ ก็ทราบว่าเกี่ยวกับคำทำนายของนอสตราดามุสเกี่ยวกับสงครามโลก ครั้งที่ ๓ ที่จะเกิดในปี ๒๕๔๒-๒๕๔๗ นี้ เพราะคำทำนายของนอสตราดามุสเป็นจริงมาตลอดทุกเรื่อง และที่แล้วๆ มาก็มีสงครามโลก ครั้งที่ ๒ สมัยหลวงพ่อ ในสมัยนั้นใครมีพระผงสมเด็จวัดปากน้ำ (พระของขวัญ) ก็มีชีวิตรอดปลอดภัยพ้นภัยอันตรายมาได้ แม้แต่บรรดาทหารที่ออกศึกสงคราม บรรดาผู้มีพระสมเด็จวัดปากน้ำติดตัวก็แคล้วคลาดปลอดภัยทุกราย ขนาดระเบิดทำลายตกลงมาทหารตายทั้งกลุ่ม แต่รอดอยู่คนเดียวที่มีพระผงสมเด็จวัดปากน้ำติดตัว สงครามโลกครั้งที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ศิษย์หลวงพ่อเก่าแก่ได้บอกไว้ว่า หลวงพ่อเคยพูดว่าสงครามครั้งต่อไป (ครั้งที่ ๓) จะร้ายแรง มาก ผู้คนในโลก ๕ ร่ม จะเหลือร่มเดียว นั่นหมายความว่าถ้าสงครามเกิดขึ้นก็มีการใช้อาวุธทันสมัยร้ายแรงประหัตประหารกัน ผู้คนจะล้มตายกันเป็นเบือ แม้แต่พุทธทำนายก็มีหลักฐานกล่าวไว้ตรงกันว่ายักษ์ภายนอกพุทธศาสนา (หมายถึงชนชาติสูงใหญ่เป็นฝรั่ง และ แขกอิสลาม) จะรบราฆ่ากันล้มตายลงเป็นอันมาก ฯลฯ และคำทำนายของนอสตราดามุสก็ทำนายไว้ และเป็นจริงมาตลอดทุกเรื่อง และเรื่องทีจะเป็นจริงต่อไป คือ การเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ ในปี ๒๕๔๒-๒๕๔๗ นี้ ดังนั้นบรรดาผู้ที่เคารพ เชื่อมั่นในความศักดิ์สิทธิ์ในบารมีของหลวงพ่อวัดปากน้ำต่างรีบมาบูชารับพระผงสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑลไปครอบครัวละเป็นจำนวนมากเพื่อให้พอเพียงกับจำนวนสมาชิกลูกหลานญาติมิตรในครอบครัว และยังเก็บไว้มอบให้แก่ลูกหลานในอนาคต เพื่อ

จะได้มีของศักดิ์สิทธิ์สูงค่า ไว้ติดตัวช่วยคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายสงครามที่จะเกิดขึ้นครั้งที่ ๓ นี้ เพราะศิษย์หลวงพ่อทุกท่านต่างทราบดีว่าพระสมเด็จวัดปากน้ำนั้นมีอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ป้องกันภัยได้หากพระนั้นเป็นพระที่ได้มาจากทางวัด และเรานับถือเชื่อมั่นและบูชาอย่างถูกวิธี จะไม่มีตายโหงเด็ดขาด สงครามเกิดขึ้นหากใครมีพระผงสมเด็จวัดปากน้ำติดตัวจะปลอดภัย บรรดาผู้ที่เข้าใจและรู้เรื่องราวต่างๆ ก็พาลูกหลานญาติมิตรมารับพระรุ่นบรรจุกรุเจดีย์นี้กันทุกวัน เพราะเกรงว่าถ้าช้าอาจจะหมดในเร็วๆนี้ เพราะหมดแล้วก็หมดกัน หากจะเที่ยวไปหาเช่าหาซื้อตามภายนอกวัด ตามตลาดพระริมถนนนั้น เสี่ยงต่อการเจอของปลอมมากกว่าของจริง ดังนั้นในขณะนี้ที่วัดปากน้ำและสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม สาขาวัดปากน้ำ แม่สาย ยังมีพระผงรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑลอยู่ ดังนั้นขอให้รีบพากันมารับเพราะรับจากวัดในขณะนี้ยังมีอยู่เราจะได้ของดีของแท้หากหมดแล้ว เราพากันไปหาเช่าบูชาตามร้านค้าภายนอกตามรินถนนอย่างนั้นจะมั่นใจอย่างไร อาจเจอของปลอมมากกว่าของจริง สู้ไปรับที่มั่นใจคือของแท้ๆ จากที่วัดทั้ง ๒ มีดีกว่าหรือหากมัวแต่ประมาทผลัดวันประกันพรุ่งหากมีคนมารับพระหมดไปแล้วเราจะเสียใจใหญ่หลวง วันเวลากระแสน้ำไม่รอคอยใคร ชีวิตและวัยก็ใกล้ความตายเข้ามาทุกที สถานการณ์โลกก็ไม่น่าวางใจ อุบัติภัยต่างๆ เช่นแผ่นดินไหว น้ำท่วมไฟไหม้ โรคระบาดร้ายแรง ก็จะเกิดเมื่อใดก็ไม่รู้จงอย่าประมาท จงรีบสร้างบุญกุศลศักดิ์สิทธิ์ต่อชะตาชีวิต สะเดาะห์เคราะห์โดยการเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกายหยกเขียวและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพื่อเอาบุญศักดิ์สิทธิ์นี้ ติดตามรักษาตัวเราไปตลอดและจะได้บารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำคุ้มครองรักษาตลอดไป และก็ได้รับพระผงวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑลพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ ซึ่งเป็นรุ่นศักดิ์สิทธิ์อภิมหาอมตะนิรันดร์กาล ไม่มีรุ่นต่อไปอีกแล้วไว้ติดตัวคุ้มครอง ป้องกันภัยในยุคสงครามโลกครั้งที่ ๓ ที่จะเกิดนี้ ใครๆตลอดจนผู้รู้ทุกคนกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่าในยุคมหาภัยพิบัติสงคราม

มหาประลัยสุดยอดครั้งที่ ๓ ที่จะเกิดนี้ จะมีคนทั่วโลกล้มตายลงเป็นจำนวนมาก แต่บรรดาผู้นับถือพุทธศาสนาในประเทศไทยภายใต้ร่มพระบารมีปกเกล้าของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และภายใต้ร่มบารมีธรรมหลวงพ่อวัดปากน้ำ โดยเฉพาะผู้มีหรือผู้ได้ทำบุญรับพระผงวัดปากน้ำพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำติดตัวนี้จะมีชีวิตรอดปลอดภัยผ่านพ้นสงครามมหาประลัยครั้งที่ ๓ นี้ไปได้ เรื่องนี้ขอให้ดูหลักฐานจากสงครามอินโดจีน สงครามเวียดนาม สงครามโลกครั้งที่ ๒ บรรดาผู้มีพระสมเด็จวัดปากน้ำติดตัวแม้จะอยู่ในท่ามกลางสนามรบมีภัยร้ายแรงแต่เขาเหล่านั้นก็มีชีวิตรอดมาได้อย่างน่าอัศจรรย์

มาคิดๆ ดูเหตุผลหลายๆอย่าง อย่างน้อยเราก็มีความอบอุ่นใจ มีพระสมเด็จหลวงพ่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวยามหน้าสิ่วหน้าขวาน ยามสงครามยามฉุกละหุก เราก็มีพระที่คล้องคอนี่แหละให้ความอบอุ่นใจแก่เราเป็นที่พึ่งที่ระลึกแก่เรา หลายๆคนประมาทไม่เชื่อว่าสงครามจะเกิดเขาก็ไม่สนใจอะไร อยู่ไปวันๆ ไม่เตรียมตัวเตรียมใจใดๆ ไว้เลย พอเกิดสงครามจริงๆ พวกนี้ จะทำใจไม่ได้จะมีทุกข์มากกว่าใครทั้งหมด

ข้าพเจ้ามาคิดดูหากเกิดสงครามโลกระบาดลุกลามไปทั่วโลก จริงดังคำทำนายต่างๆ ที่ตรงกันจริงแล้ว เวลาเกิดสงครามจริงๆ มีการทิ้งระเบิดถล่มทะลายบรรดาตึกๆสูงใหญ่หลังละเป็นร้อยๆล้าน หรือพันล้านตลอดจนอาคารบ้านช่องต่างๆ ที่มีค่าก่อสร้างเป็นล้านๆ หากโดนระเบิดย่อมพังลงมากลายเป็นซากปรักหักพังเป็นเศษปูนเศษทรายเศษเหล็ก ซึ่งน่าเสียดายเงินค่าก่อสร้างเป็นร้อยล้าน บัดนี้กลับกลายเป็นเพียงซากปรักหักพังที่ไร้ค่า หรือถ้าไม่โดนทิ้งระเบิดก็อาจโดนไฟสงครามเผาไหม้วอดวายจากตึกสวยงามสูงสง่าราคาพันล้านกลายเป็นซากดำๆ ปรักหักพังทะลายลงมา บรรดาทรัพย์สินข้าวของมีค่านับล้านๆ ก็อันตรธานหายไปกับไฟสงครามและระเบิดทำลาย นอกจากนี้ยังไม่รวมบรรดารถยนต์มีค่าหลายพันหลายหมื่นคัน บางคันราคาหลายแสนหลายล้าน หากโดนระเบิดและไฟสงครามก็จะกลายสภาพเป็นเศษเหล็กผุๆ กองหนึ่งบรรดา

ธนาคารใหญ่โตทั้งหลาย หากเกิดสงครามมหาประลัยเกิดขึ้นเงินทองก็คงถูกทำลายเสียหายไร้ค่าไปกับภัยสงคราม ยามนั้นจะมีเงินสักกี่สิบล้านก็คงไม่มีประโยชน์อันใด บ้านเมืองที่เคยสวยงามหากโดนภัยสงครามไม่ว่าเมืองไหนประเทศไหนก็จะมีสภาพแบบเดียวกัน บรรดาสิ่งก่อสร้างอาคารต่างๆ ก็กลายเป็นซากปูนซากเหล็กไร้สาระแก่นสาร เสียดายเงินค่าก่อสร้างที่หมดไปเป็นพันๆ หมื่นๆ ล้าน พอยังไม่ทันไรไม่ถึง ๕๐ ปี ๑๐๐ ปี ก็กลายเป็นสิ่งไร้สาระแก่นสารเสียแล้ว บางคนอุตส่าห์หาเงินกอบโกยไว้มากมายเป็นร้อยๆล้าน พันๆ ล้าน มีที่ดินเป็นพันๆ หมื่นๆ ไร่ มีรถเก๋งราคาเป็นล้าน มีตึกราคาเป็นร้อยล้านพันล้าน มีเงินฝากธนาคารเป็นสิบๆ ร้อยๆ ล้าน พอเกิดสงครามโลกขึ้นเราจะหนีไปไหน เพราะทั่วโลกมีแต่ภัยสงครามมหาประลัย ทั้งบนท้องฟ้า อากาศ พื้นน้ำ ทะเล มหาสมุทร พื้นดิน ก็มีแต่การรบพุ่ง ยิงถล่มทะลายกันด้วยอาวุธร้ายแรงนาๆ ชนิด บางคนไม่สามารถจะหอบหิ้วสมบัติเงินทองพันล้านร้อยล้านติดตัวไปได้ แค่วิ่งหลบอาวุธหัวซุกหัวซุน เอาชีวิตรอดไปวันๆหนึ่งก็ยากไหนจะหอบลูกจูงหลาน บางคนก็ตายอย่างอนาถาโดยที่เอาอะไรไปไม่ได้เลย ตึกพันล้านร้อยล้านก็กลายเป็นซากอิฐซากปูน รถเก๋งราคาเป็นล้านก็กลายเป็นซากเหล็กไม่มีสาระอะไรเลยมานึกตอนใกล้ตายว่าเราอุตส่าห์หามากอบโกยมาตลอดชีวิตเราเอาอะไรไปไม่ได้เลย แม้แต่บาทเดียว แถมสมบัติที่สร้างไว้ก็โดนภัยสงครามภัยพิบัติต่างๆ จนพินาศไม่มีสาระอะไรเลย มาคิดได้ตอนใกล้ตายก็สายไปแล้วตอนนั้นเขามาชวนเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานหยกสร้างรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกเขียว เราก็ไม่ยอมทำเพราะเสียดายเงิน มาบัดนี้เราจะกำลังจะตายจากโลกนี้ไป นึกถึงบุญใหญ่ๆที่พอจะให้ชื่นใจ สบายใจ ปลื้มใจในยามนี้ก็ไม่มีเลย ตอนมีชีวิตอยู่คิดแต่จะกอบโกยเอาแต่เงินอย่างเดียวรวยเท่าไหร่ก็ไม่พอ มีร้อยล้านจะเอาให้ได้เป็นหมื่นล้าน ไม่เคยสละเงินเหล่านั้นที่หามามาสร้างพระธรรมกายหยกและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำเลย เราเอามาสร้างแต่ตึก เอามาสร้างศูนย์การค้า เอามาจัดสรรค์ในที่สุดมันก็เหลือแต่ซากอิฐซากปูน เราหมด

เงินค่าก่อสร้างไปเป็นร้อยๆล้าน พันล้าน มันไม่มีสาระอะไรเลย หากเราเอาเงินเหล่านั้นสัก ๑ ล้าน ๒ ล้าน หรือ แสน ๑ แสนไปสร้างองค์พระธรรมกายหยก และรูปเหมือนหลวงพ่อด้วยหยกซึ่งมีความคงทนต่อดิน น้ำ ลม ไฟเป็นเลิศ แม้จะเกิดภัยต่างๆ ใดๆ เกิดขึ้นแม้ว่าพระนี้จะจมดิน จมน้ำเป็นกี่พันปีก็ตาม ก็จะมีความคงทนไม่ผุสลาย จะยังคงทนอยู่อย่างนั้นให้มหาชนรุ่นต่อๆไปได้กราบไหว้ไปทุกยุค ทุกสมัย การสร้างพระธรรมกายหยกจึงเป็นสิ่งมีสาระแก่นสารยาวนานหากเราได้มีส่วนสร้างหรือเป็นเจ้าภาพสร้างทั้งหมดก็ยิ่งดี เราจะปลาบปลื้ม ใจปิติใจขนาดไหนหากเราจะตายลงเราก็ยังจะมีความดีบุญกุศลมหาศาลติดตัวเราไป เราจะตายอย่างสุขใจที่สุดหากจะตายไปก็มีความมั่นใจได้ว่าเราต้องไปสู่สุคติแน่นอนหากเราไม่ได้สร้างพระไม่ได้ร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระธรรมกายหยกนี้เลยเวลานี้เราใกล้ตายใจเรามีแต่ทุกข์ ไม่มีสิ่งใดนึกให้ภูมิใจเลย นึกเรื่องบ้านสมบัติทรัพย์สินเงินทองก็ถูกภัยสงครามฉิบหายหมดแล้ว เหลือแต่ตัวซมซานหนีตาย เรากำลังจะตายนึกหาบุญใหญ่ก็ไม่มีเราเสียใจเสียดายเราไม่ได้ร่วมสร้างพระหยกตอนนั้น (ปี ๒๕๔๐) สงครามยังไม่เกิด เรามีเงินหลายร้อยล้าน เขามาเชิญชวนเราเป็นประธานสร้างพระประธานหยกคู่แผ่นดิน กับรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำหยก เราก็ไม่สนใจ เราเสียดายเงินมาบัดนี้ (ปี ๒๕๔๒-๒๕๔๗) สงครามเกิดขึ้นทรัพย์เหล่านั้นวิบัติฉิบหายเสียหายไปกับภัยสงครามหมดแล้ว เราไม่มีสาระแก่นสารเลย ทรัพย์เหล่านั้นไม่ได้เป็นแก่นสารเลย ทรัพย์เหล่านั้นมากมายเราอุตส่าห์กอบโกยหามาตลอดชีวิต เวลานี้ไม่เป็นแก่นสารประโยชน์อันใดแก่เราเลยยิ่งคิดยิ่งเศร้าหมองยิ่งเสียใจ และหากตายลง ในขณะนี้จิตเศร้าหมองย่อมไปสู่ทุกขติ ตามพุทธพจน์ที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ หากเราได้สร้างเป็นเจ้าภาพสร้างพระธรรมกายหยกเป็นพระประธาน เป็นปูชนียวัตถุ เนื้อนาบุญทิ้งไว้ในโลก ให้ผู้คนกราบไหว้ต่อไป จิตใจเรายังมีบุญใหญ่ ความดีใหญ่ ผลงานใหญ่ ให้ระลึกถึงเป็นแก่นสาร ให้ใจยึดเหนี่ยวตอนใกล้ตายบ้าง หากจะตายลงเราย่อมไปสู่สุคติไปเกิดในภพภูมิที่สุขสบายต่อไป ใน

ทางตรงกันข้าม บางคนรวยมากแต่ไม่เคยทำบุญใหญ่ๆ อะไรก็ไม่มีเลย มีแต่บุญเล็กๆน้อย ไม่มีกำลังพอจะทำให้ใจสงบระงับชุ่มเย็นได้ จิตใจยามใกล้ตายจึงกระวนกระวายกระสับกระส่าย ตายไปอย่างทุกข์ทรมาร ตามตำราว่าตายลงด้วยจิตเศร้าหมองย่อมไปเกิดในทุคติ มีนรก เปรต อสุรกาย มีตัวอย่างเศรษฐีบางคนในสมัยพุทธกาลมีทรัพย์มากเป็นร้อยๆ ล้าน แต่ไม่ยอมทำบุญเลย พอตายลงจิตห่วงสมบัติกลายไปเกิดเป็นสุนัขบ้าง งูบ้าง มาเฝ้าสมบัติในบ้านของตัวเอง

พระพุทธองค์จึงทรงตรัสสอนว่าผู้มีทรัพย์มากๆ หากประสงค์จะให้ทรัยพ์สมบัตินั้นติดตัวไปภพหน้า ก็ต้องนำทรัพย์นั้นไปทำบุญ ทำทาน อย่างเช่นการทำบุญสร้างพระประธานหยกนี้ ได้ชื่อว่าฝังขุมทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา ใครบริจาคเงินสร้างก็ได้ชื่อว่าฝากทรัพยไว้กับพระธรรมกายและหลวงพ่อ ทรัพย์นี้จะเป็นอริยทรัพย์ติดตัวส่งผลดลบันดาลให้เกิดทรัพย์สมบัติต่างๆ แก่ตัวเราในชาตินี้ ชาติหน้าต่อไปอีกนับไม่ถ้วน เรียกว่าลงทุนสละทรัพย์สร้างพระประธานหยกธรรมกายและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ ๑ ล้าน แต่ผลบุญนี้จะกลายมาเป็นพันล้านสนองตอบตัวเราไป ทุกชาติ เรียกว่าเป็นการลงทุนที่ยิ่งกว่าคุ้มค่า คือการลงทุนสร้างบุญใหญ่นี้ และจะเป็นบุญญานิธิติดตัวส่งผลแก่เราไปตลอดกาล ตราบเท่าเข้าสู่นิพพาน

ขอท่านสาธุชนผู้มีปัญญาโปรดพิจารณาดูตามเหตุผลนี้เทอญ เวลานี้เรายังมีโอกาสสุดท้ายที่จะได้สร้างบุญใหญ่ บุญศักดิ์สิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่อันหาทำหาสร้างได้ยาก เมื่อมีโอกาสอันประเสริฐนี้ ขอจงอย่าปล่อยโอกาสผ่านเลยไป วันเวลาชีวิต วัยล่วงไป สถานการณ์สงครามโลกก็ไม่แน่ว่าจะเกิดปีนี้ปีหน้า ดังนั้นจงเป็นผู้ไม่ประมาท รีบสร้างสั่งสมบุญใหญ่ บุญศักดิ์สิทธิ์นี้ ด้วยกันทุกท่านเทอญ บุญใหญ่บุญศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้คือบุญที่ได้สร้างพระธรรมกายหยกและรูปเหมือนท่านั่งเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกสีเขียวอันมั่นคงอมตะนิรันดร์นี้

หลวงพ่อบอกให้ทำบุญสร้างพระประธานหยก

(ผ.ศ.ดร. สุพล บริพันธุ์)

ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้เขียนเรื่องนี้อยู่ที่จังหวัดขอนแก่น ไม่เคยได้ทราบข่าวคราวการสร้างพระประธานธรรมกายหยกและรูปเหมือนหยกหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายารามบ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย นี้มาก่อนเลยแต่อย่างใด อยู่ๆ ก็มีผู้เอาใบประกาศเชิญชวนร่วมทำบุญนี้มาให้ เหตุที่ผู้เขียนได้รับใบประกาศนี้ เป็นเรื่องที่ผู้เขียนเมื่อได้ทราบแล้ว รู้สึกปิติโสมนัสเป็นอย่างมาก นั่นคือ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านให้นำเอามาให้ เรื่องมีอยู่ว่าผู้ที่เอาใบประกาศนี้มาให้กับผู้เขียนเป็นพี่สะใภ้ของผู้เขียนเอง ซึ่งเป็นผู้ที่สนใจใฝ่ในธรรมมากผู้หนึ่ง พี่สะใภ้มีหลานสาวคนหนึ่งที่ฝึกสมาธิเป็นมานานพอสมควรแล้วจนสามารถรับสัมผัสจิตได้ดีพอสมควร ผู้เขียนเองไม่เคยได้พบ รู้จักกับหลานคนนี้เลย เพียงแต่เคยได้ยินพี่สะใภ้พูดถึงว่าจะไปปฏิบัติธรรมที่นั่นที่นี่ กับหลานคนนี้และทราบเพียงว่า พี่สะใภ้ก็เคยพูดถึงผู้เขียนกับหลานคนนี้ในฐานะที่เป็นผู้สนใจธรรมปฏิบัติเช่นกัน วันหนึ่งประมาณต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๓๙ หลานคนดังกล่าวนี้ได้ไปกราบสรีระของหลวงพ่อฯ ที่ประดิษฐานอยู่ ณ วัดปากน้ำ ก่อนที่เธอจะเข้าไปในอาคารที่ประดิษฐานสรีระของหลวงพ่อฯ ก็ได้สัมผัสกับกระแสบางอย่างที่ดึงดูดให้ไปดูอะไรสักอย่าง เธอจึงไปตามกระแสนั้น ก็พบว่าเป็นใบประกาศเชิญชวนทำบุญสร้างพระประธาน ธรรมกายหยกและรูปเหมือนหยกหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายารามบ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย จึงได้หยิบมาดูแผ่นหนึ่ง แล้วได้ขึ้นไปกราบสรีระของหลวงพ่อฯ และได้นั่งสมาธิเป็นการบูชา ณ ที่นั่นขณะที่กำลังทำสมาธิอยู่นั่นเอง ก็ได้นิมิตรเห็นหลวงพ่อวัดปากน้ำเดินออกมา และจากการสื่อกันทางจิต จึงทราบว่าหลวงพ่อท่านให้ร่วมทำบุญสร้างพระประธานนี้และให้

บอกบุญเรื่องนี้กับผู้เขียนด้วยก่อนกลับบ้านเธอจึงได้หยิบใบประกาศนี้เพิ่มมาอีกและได้ฝากต่อมาให้กับผู้เขียนผ่านทางพี่สะใภ้ของผู้เขียน โดยฝากบอกมาว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านให้เอามาให้ เมื่อผู้เขียนได้รับ ก็เกิดความสงสัยว่า หลานคนนี้ได้นิมิตรอย่างไรจึงได้ฝากบอกมาเช่นนั้น ผู้เขียนจึงได้ขอเบอร์โทรศัพท์ของหลานจากพี่สะใภ้ และโทรฯไปสอบถามเรื่องราวโดยได้แนะนำตัวเองทางโทรศัพท์ เธอจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟังดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นหลังจากที่ผู้เขียนได้ฟังเรื่องราวนี้แล้ว ก็ได้บอกบุญและเล่าเรื่องให้ญาติมิตรหลายคนได้ทราบ และได้ร่วมกันทำบุญสมทบเพื่อสร้างพระประธานธรรมกายหยกและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย ผู้เขียนเชื่อว่าผู้ที่ร่วมสร้างบารมีโดยการสร้างสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายารามนี้ย่อมจะอยู่ในข่ายญาณบารมีอันศักดิ์สิทธิ์และได้รับการคุ้มครองจากหลวงพ่อวัดปากน้ำ แน่นอน นอกเหนือจากการที่จะเกิดบุญศักดิ์สิทธิ์ที่คอยค้ำจุนรักษาเราไปทุกชาติภพตราบถึงพระนิพาน ผู้เขียนได้เขียนเล่าเรื่องนี้ตามคำปรารภของท่านเจ้าอาวาสสำนักปฏิบัติธรรมมงคลกายาราม เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการสร้างพระประธานธรรมกายหยกและรูปเหมือนหยกหลวงพ่อวัดปากน้ำปรมาจารย์ของวิชชาธรรมกาย และกิจการของสำนักปฏิบัติธรรมฯ แห่งนี้อยู่ในข่ายญาณศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อวัดปากน้ำอย่างแน่นอน การร่วมทำบุญกับสำนักปฏิบัติธรรมฯ แห่งนี้คงจะถูกเนื้อนาบุญของพระพุทธศาสนาและของวิชชาธรรมกาย และโดยเฉพาะของหลวงพ่อวัดปากน้ำที่เราเคารพบูชาอย่างสูงยิ่งแน่นอน

พระสมเด็จหยกพิมพ์วัดปากน้ำ รุ่น ๑

(พระสมเด็จหยกพิมพ์วัดปากน้ำเนื้อหยกเจียรไน รุ่น ๑, พระสมเด็จวัดปากน้ำเนื้อหยกแท้เจียรไน รุ่น ๑)

ได้รับความศรัทธามหานิยมจากบรรดาพุทธบริษัท สาธุชนและผู้เคารพนับถือในหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพราะเหตุว่าสร้างขึ้นจากหยก ซึ่งเป็นหินรัตนชาติที่ศักดิ์สิทธิมีคุณสมบัติวิเศษ อาถรรพ์ ศักดิ์สิทธิ์ โชคลาง ชุ่มเย็น เป็นสิริมงคล โดยธรรมชาติในตัวเอง (เป็นรัตนชาติกายสิทธิ์ชนิดหนึ่ง) พระสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นเนื้อหยกเจียรไน สร้างขึ้นจากเนื้อหินหยกพม่าแท้ (เจดไอท์) ที่เป็นหยกประเภทที่ใช้ทำกำไลหยก โดยเป็นเนื้อหยกบริเวณภายในวงกำไลหยกตรงใจกลางที่ตัด, เจาะ ออกในการทำกำไลหยก (กำไลหยกมีลักษณะเป็นวงกลมตรงกลางภายในกำไลที่เป็นรู หรือช่องว่างสำหรับสวมใส่มือ ตรงนี้แหละที่ตัดเจาะเนื้อหยกออกมาเป็นแผ่นกลมๆ แบนๆ นำมาเจียรไนเป็นพระสมเด็จหยกได้ ๒ องค์ และเหลือเศษเล็กๆ ทำเป็นพระหยกเพื่อทำวงกำไลหยกนั้น มีหยกที่เหลือจากการทำกำไล แต่ละวงนำมาทำพระสมเด็จหยกได้วงละ ๒ องค์ และเป็นพระหยกเล็กๆ อีก ๒-๓ องค์ ตามรูปลักษณะเศษหยกที่เหลือ

หยกที่เจียรไนเป็นพระสมเด็จหยกพิมพ์วัดปากน้ำนี้ เป็นหยกชนิดสำหรับทำกำไลหยก เป็นหยกจากพม่าแท้ ซึ่งทางวิทยาศาสตร์ วิชาการรับรองยืนยันว่าเป็นหยกแท้ชนิดเจไดต์หรือเจดไอท์ (JADEITE) มีส่วนประกอบ เป็น Na,AL (Si_2O_6) ความแข็ง ๗ มีความแข็งเป็นมัน ทนทาน ทนความร้อน ทนไฟ ทนต่อการผุพัง มีอายุของเนื้อหินหยกมาแล้วกว่า 150-510 ล้านปี และจะมีความคงทนต่อไปในโลกอีกหลายร้อยหลายล้านปี หรือตราบอายุขัยของโลก หยกพม่าชนิดทำกำไลหยกนี้เป็นหยกเนื้อดีสีต่างๆ เช่น ขาว ครีม ม่วงอ่อน เขียวคล้ำ ขาวปนเขียว เทา ขาวปนเหลือง ขาวหม่น ฯลฯ ส่วนหยกพม่า (เจดไอท์) สีเขียว เขียวมรกตนั้นเป็นหยก

มีราคาสูงมาก และหายากไม่สามารถนำมาทำพระได้ นอกจากเจียรไนเป็นหัวแหวน ซึ่งขายกันในราคาเม็ดละเป็นแสน เป็นล้านบาท ส่วนหยกพม่าชนิดทำกำไลเป็นหยกแท้อย่างเดียวกัน แต่ไม่ได้มีสีเขียว เพราะหยกพม่าแท้จริงแล้วส่วนใหญ่จะไม่มีสีเขียว หากเนื้อดี เนื้อมัน ใสจะนำมาทำกำไลหยก ชาวจีนตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงปัจจุบันเชื่อถือนิยมว่าหยกชนิดนี้เป็นรัตนชาติ กายสิทธิ์ มีความวิเศษอาถรรพ์ ช่วยคุ้มครองป้องกันอันตรายสิ่งชั่วร้าย อัปมงคล และนำความสวัสดิมงคล สิริมงคล แคล้วคลาดปลอดภัย นำโชควาสนา ความร่มเย็นเป็นสุข ความสดชื่นสมหวังในชีวิตมาสู่ผู้ครอบครองหินหยก ดังนั้นหยกชนิดนี้จึงนิยมนำมาทำเป็นกำไลหยกตราหยก (เครื่องราง) ประจำติดตัวมาแต่ยุคก่อนเกิดพุทธศาสนา และก่อนคริสตกาล ตลอดจนนำมาทำเป็นตราประจำตระกูล ตราประจำองค์พระเจ้าจักรพรรดิ์ ตราประจำแผ่นดิน และพระราชวงศ์ บรรดาเหล่าขุนนาง และเชื้อพระวงศ์ตลอดคหบดี ต่างมีหยกชนิดนี้ประจำติดตัวเป็นเครื่องราง คุ้มครอง และอำนวยโชควาสนาความสุขสดชื่นสมหวังแก่ชีวิตและครอบครัวด้วยกันทั้งนั้น ในยุคสมัยนั้นหยกต่างๆ ถือเป็นของสูงผู้ที่จะมีหยกติดตัวได้ต้องเป็นบุคคลชั้นสูง และเหล่าขุนนาง คหบดีเท่านั้น สามัญชนทั่วไปจะไม่มีวาสนามีสิทธิ์ได้ครอบครองหยกเลยแม้แต่ชิ้นเดียว ยกเว้นจะได้รับการพระราชทานจากฮ่องเต้ หรือประทานจากขุนนางผู้ใหญ่ ซึ่งน้อยคนนักที่จะมีวาสนาเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีคำกล่าวขานสืบต่อๆ กันมาว่า "ผู้มีวาสนามีบุญเท่านั้น จึงมีหยกหรือได้หยกไว้เป็นสมบัติสิริมงคลติดตัว" หรือได้ครอบครองหยก และจากเหตุผลหลักฐานทางประวัติศาสตร์ยาวนาน ที่ชนชาวจีนทุกยุคทุกสมัยเชื่อถือนิยมหยก แสดงให้เห็นว่าหยกต้องมีคุณมีพลังความวิเศษศักดิ์สิทธิ์สิริมงคลจึงเกิดความเชื่อถือกันมาอย่างต่อเนื่องยาวนานจากอดีตจนปัจจุบัน และเป็นที่นิยมเชื่อถือกันทั่วโลก เพราะทางวิทยาศาสตร์ยอมรับว่าหยกเป็นรัตนชาติที่ทนไฟ ทนความร้อน ทนกรด ทนด่าง ทนต่อการผุพังเป็นเลิศ และจะมีอายุความคงทนตลอดไปตราบอายุขัยของโลก พระสมเด็จพิมพ์วัดปากน้ำที่แกะ

เจียรไนจากหยกที่ทำกำไลหยกนี้ รวมทั้งพระหยกองค์เล็กๆ ที่เจียรไนจากหยกที่เหลือจากเจียรไนเป็นพระสมเด็จ พระหยกทั้งหมดนี้ได้รับพระเมตตาประทานอนุญาตจากสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำให้นำเข้าทำพิธีบรรจุความศักดิ์สิทธิ์ด้วยสมาธิจิตตภาวนาตามแนววิชาธรรมกายชั้นสูงของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ. สถานเจริญภาวนาชั้นสูงของวัดปากน้ำ ซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นสถานที่ทำพิธีบรรจุความศักดิ์สิทธิ์แก่พระผงทุกรุ่นของวัดปากน้ำ โดยทำนานครั้งละ ๓ เดือน จึงจะนำออกมาได้ แต่พระสมเด็จและพระหยกต่างๆ นี้ ได้ผ่านการทำพิธีนานถึง ๙ เดือน เป็นรุ่นแรกรุ่นเดียวในโลกที่สร้างโดยหินหยกแท้มีความคงทนถาวรเป็นอมตะคู่โลกและสร้างในปีมหากาญจนาภิเษกในวาระโอกาสทรงครองราชย์ครบ ๕๐ ปี จึงเป็นพระสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นเนื้อหยกเจียรไน รุ่น ๑ ที่มีอานุภาพพลังความวิเศษศักดิ์สิทธิ์เปี่ยมล้นสูงส่งสุดยอดด้วยวิชาธรรมกาย และบารมีแห่งหลวงพ่อวัดปากน้ำและคณะศิษย์ พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ ได้รับการถวายพระนามต่างๆ ดังนี้ คือ พระสมเด็จหยกศักดิ์สิทธิ์สุดยอดในสยาม, พระสมเด็จหยกศักดิ์สิทธิ์อภิมหาอมตะนิรันดร์กาล, พระสมเด็จหยกมหามงคลสมัยปีกาญจนภิเษก ฯลฯ พระสมเด็จหยกอมตะล้านปี, พระสมเด็จวัดปากน้ำหยกรุ่นหนึ่งในสยาม ฯลฯ

หมายเหตุ พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ เนื้อหยกกำไลนี้มอบให้เป็นของขวัญกับหยกหลวงพ่อวัดปากน้ำ รุ่น ๑ (รวมเป็น ๒ องค์) แด่ผู้บริจาคทำบุญสร้างพระประธานหยก ๙๙๙ บาท เพื่อถือเคล็ดแห่งความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าจะได้บังเกิดแก่ท่านผู้บริจาคทุกท่านเพราะพระสมเด็จหยกรุ่นหนึ่งนี้สร้าง จำนวน ๙,๙๙๙ องค์ ทำพิธีพุทธาภิเษก (ตามแนว วิชาธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ) นานถึง ๙ เดือน สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นปีมหามงคลสมัยปีกาญจนาภิเษกทรงครองสิริราชย์สมบัติครบ ๕๐ ปี แห่งพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ จึงถือเป็นพระหยกศักดิ์สิทธิ์รุ่น มหามงคลแห่งความเจริญรุ่งเรือง ร่ำรวย ก้าวหน้า

ทั้งทางโลก ทางธรรม และเพื่อบรรลุถึง นวโลกุตรธรรม ๙ ประการ อันเป็นสิ่งประเสริฐสุดยอด ของพุทธศาสนา คือ มรรค ๔ ผล ๔ นิพาน ๑ พระสมเด็จหยกรุ่น ๑ นี้ จึงอุดมประเสริฐศักดิสิทธิ์สูงสุดด้วยพระพุทธคุณพระพุทธานุภาพแห่งวิชาธรรมกาย และบุญบารมีแห่งหลวงพ่อวัดปากน้ำพระอริยสงฆ์ พระปูชนียาจารย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง

อนึ่งหยกพม่า (เจดไอท์) ที่เป็นหยกทำกำไลหยกนี้ และนำมาเจียรไนเป็นสมเด็จหยก พระหยกนี้ ส่วนมากเป็นหยกสีต่างๆ เช่น ครีม ขาวขุ่น ขาวปนม่วง ปนเหลือง ขาวเนื้อเทียน ฯลฯ เพราะเหตุว่าหยกชนิดนี้จะมีสีต่างๆ มากกว่า ๙ สี และอาจมีสีละม้ายคล้ายหินอ่อน จึงควรทำความเข้าใจข้อแตกต่างของหยกและหินอ่อน คือ หยกจะแข็งกว่ากันมาก (แข็ง ๗) ทนน้ำกรดทุกชนิด ทนไฟทุกอย่าง ทนการขูดขีด ส่วนหินอ่อนนั้นเนื้ออ่อนความแข็งแค่ ๒-๓ ไม่ทนน้ำกรดทุกชนิด ไม่ทนไฟ ไม่ทนการขูดขีด ข้อพิสูจน์ที่เด่นชัด คือ หากนำไปแช่น้ำกรด หากเป็นหยกจะคงทนไม่กัดกร่อน หากเป็นหินอ่อนจะผุพังผุกร่อนเปื่อยยุ่ยในเวลาไม่นาน หรือนำไปให้สถาบันอัญญมณีศาสตร์แห่งเอเซีย (AIGS) ตรวจสอบ หรือกรมทรัพยากรธรณีตรวจสอบโดยหลักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญอย่างถูกต้องแน่นอน และเป็นที่ยอมรับของสากลทั่วโลก

ขอเชิญท่านสาธุชน ผู้เคารพในหลวงพ่อวัดปากน้ำร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกาย และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินหยกเขียวแท้ธรรมชาติเท่าองค์จริง

เพื่อประดิษฐาน ณ พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งสร้างโดยสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์และคณะสมาคมศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำภาษีเจริญ ซึ่งสร้างถวายอุทิศแด่หลวงพ่อวัดปากน้ำเป็นพระวิหารทรงศิลปะไทยแท้ล้านนา อนุรักษ์สืบสานไว้ซึ่งศิลปะวัฒนธรรมไทย บัดนี้พระวิหารดังกล่าวสำเร็จแล้ว และได้ก่อแท่นพระประธาน แต่ยังขาดพระประธาน ดังนั้นทางสำนักจึงประสงค์สร้างพระประธานธรรมกายด้วยหินหยกเขียวแท้ธรรมชาติ พร้อมด้วยรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเท่าองค์จริง

หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกเขียวแท้แบบเดียวกัน เพื่อประดิษฐาน ณ พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านผู้บริจาคจะได้รับพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำ เนื้อหยกพม่าเจียรไน รุ่น ๑ ซึ่งผ่านการทำพิธีที่วัดปากน้ำนาน ๙ เดือน ในปี ๒๕๓๙ และได้รับสมเด็จพระผงวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุพระเจดีย์ที่พุทธมณฑลนครปฐม ๑ องค์ ตามรายการและภาพที่ปรากฏ ณ ปกหลังนี้

วิธีอาราธนาบูชาพระหยกศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกวิธีและให้เห็นผลเร็ว

พระสมเด็จหยกศักดิ์สิทธิ์สร้างจากหินหยกเจียรไน ซึ่งเป็นรัตนชาติกายสิทธิ์ที่มีคุณค่าความศักดิ์สิทธิ์ในตัวเอง เป็นที่ยอมรับเชื่อถือกันมายาวนานของชนชาติต่างๆ ที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางอารยธรรม วัฒนธรรมทั้งในทวีปอเมริกา ยุโรป เอเซีย เช่นคนจีนถือว่าหยกเป็นของอาถรรพ์เป็น ของดีคนดีมีบุญมีวาสนาย่อมได้ครอบครองมีหยกติดตัว ส่วนคนชั้นต่ำคนบาปหนาจะไม่มีวาสนาได้ครอบครองเป็นเจ้าของหยกเลยแม้แต่ชิ้นเดียว

ดังนั้นพระหยกศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อวัดปากน้ำ หรือพระหยกอมตะล้านปี จึงเป็นของดีมีคุณค่าทั้งเนื้อวัตถุ และความศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นควรที่ท่านผู้มีพระหยกศักดิ์สิทธิ์จะได้รู้วิธีใช้บูชาอาราธนาให้ถูกต้องเพื่อจักได้เห็นผลความศักดิ์สิทธิ์ในพระพุทธานุภาพของพระหยก เพื่อเกิดผลดีแก่ตัวท่านเอง และญาติมิตร หากมีของดีแล้วไม่รู้คุณค่าไม่รู้จักวิธีการอาราธนาบูชา ก็จะเห็นผลช้า หรือได้รับประโยชน์น้อยได้รับผลน้อยกว่าที่ควรจะได้ ดังนั้นจึงควรทราบวิธีอาราธนาบูชาพระหยกที่ถูกวิธี คือ

การบูชาอาราธนาพระหยกศักดิ์สิทธิ์ไว้รักษาคุ้มครองตัวเองอย่างถูกวิธีปรากฏผลดังนี้

๑. ไม่มีอุบัติเหตุตายโหงด้วยประการทั้งปวง

๒. ศัตรูทำร้ายไม่ได้

๓. ชีวิตไม่ตกต่ำ จะประกอบการใดก็มีแต่ความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรือง

๔. เอาตัวรอดได้เมื่อยามตกอับคับขัน ช่วยให้รอดพ้นจากภยันตรายทั้งปวง

๕. ชีวิตจะมีแต่ความสุขความเจริญ มั่งมีศรีสุข ด้วยโภคทรัพย์สมบัติ ไม่มีคำว่าอดอยากยากจนเด็ดขาด ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน

๖. มีเสน่ห์เป็นที่นิยมนับถือของมหาชนทั่วไป

การที่จะได้รับผลดีดังกล่าวในปัจจุบัน จะต้องประกอบด้วยเหตุผลดังกล่าวคือ

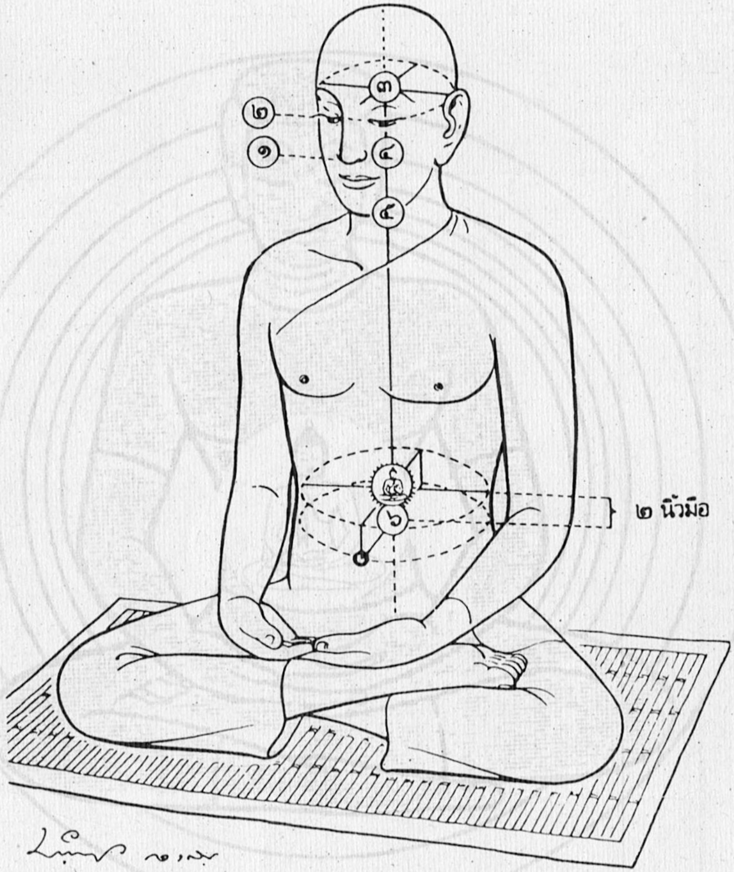
๑. พระหยกนั้นเป็นพระหยกแท้ของทางวัดที่ได้รับจากทางวัดหรือกรรมการตัวแทนวัดที่ทางวัดมอบหมายเท่านั้น

๒. ผู้ใช้พระหยกต้องไม่ประพฤติชั่วด้วยกาย วาจา ใจ และหมั่นสร้างความดี มีทาน ศีล การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิภาวนาบ้าง ยิ่งทำบ่อยๆ เป็นประจำยิ่งดีมากเท่านั้น

๓. ต้องรู้จักวิธีอาราธนา การบูชา การอธิษฐานขอพรที่ถูกต้องให้เป็นให้ถูกต้องจึงจะเห็นผลเร็ว คือ

- ลำดับแรกให้นึกปล่อยวางภาระกิจต่างๆ ทั้งหลายทั้งทางกายและเรื่องนึกคิดทางใจต่างๆ ชั่วคราว ทำจิตใจให้ผ่องใสสงบสบาย กราบพระบูชาพระรัตนตรัยสวดมนต์เท่าที่จะสามารถสวดได้ หากยังสวดไม่ได้ก็ควรหาหนังสือสวดมนต์มาหัดเปิดหัดท่องหัดสวดหรือจะซื้อเทปสวดมนต์ไหว้พระเช้า-เย็น มาฟังและหัดสวดตามไปก็ได้ (ขณะสวดมนต์ก็ให้นึกภาพพระหยกองค์ใดองค์หนึ่งไว้ในใจตลอดเวลา)

- เมื่อไหว้พระสวดมนต์เสร็จแล้วก็หยิบพระหยกศักดิ์สิทธิ์องค์เดิมมาพิจารณาดูองค์พระให้จำติดตาติดใจ จำลักษณะองค์พระพุทธให้ได้แม่นยำหลับตาลืมตาก็ยังนึกภาพออก

ภาพแสดงวิธีนึกอาราธนาพระสมเด็จหยกและสมเด็จวัดปากน้ำทุกรุ่น ให้นึกเห็นที่ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ 7 เหนือระดับ สะดือ 2 นิ้วมือ ตามรูปภาพ ให้นึกเห็นสงบนิ่งที่ตรงศูนย์กลางกาย กลางตัว นี้เพียงที่เดียวตลอดไป ตามวิธีอาราชธนาพระจึงจะเห็นผลความศักดิ์สิทธิ์เร็วพลัน ในปัจจุบัน (โปรดอ่านวิธีบูชา อาราธนาพระสมเด็จให้เข้าใจหลาย ๆ ครั้ง)

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

ให้หมั่นนึกถึงพระสมเด็จวัดปากน้ำที่ศูนย์กลางตัวโดยหลับตา นึกภาพด้วยใจพร้อมกับท่องภาวนาคาถาศักดิ์สิทธิ์ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำว่า "สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง" โดยท่องภายในใจ ควบคู่กันไปกับการนึกภาพพระสมเด็จฯ ท่องให้มาก ๆ หลายร้อยหลายพันครั้งจนใจสงบนิ่งอยู่กับภาพองค์พระสมเด็จที่นึกไว้กลางตัวภายในตัวเรา

- นั่งขัดสมาธิเท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้มือขวาชนหัวนิ้วโป้งมือซ้าย (โปรดดูจากภาพ) หลับตาเบาๆ พอปิดสนิทไม่ถึงกับบีบกล้ามเนื้อตา น้อมนึกอาราธนาภาพองค์พระหยกนั้นไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ (คล้ายกับกลืนองค์พระไว้ในท้อง) โดยให้องค์พระหยกหันพระพักต์ (หันหน้า) ไปทางเดียวกันกับตัวเรา

- หลับตานึกภาพพระหยกที่ศูนย์กลางกาย (ฐานที่ ๗) ให้ต่อเนื่องกันไป โดยไม่นึกถึงสิ่งใดๆทั้งสิ้น (หยุดคิดเรื่องต่างๆชั่วคราว) พร้อมกับภาวนาในใจไปด้วยว่าสัมมา อะระหัง ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ มีสตินึกถึงภาพพระหยก และคาถาสัมมาอะระหังไว้เสมอมิได้ขาด อย่าให้ใจว่อบไปแว่บมาภายนอก ท่องภาวนาคาถาสัมมาอะระหังในใจไปเรื่อยๆ จนกว่าภาพองค์พระหยกนั้นจะปรากฏขึ้นชัดเจนตรงกลางกายฐานที่ ๗ (เห็นภาพทั้งที่หลับตา) ถ้าเห็นภาพองค์พระอยู่นอกกาย หรือที่อื่นๆ ก็ให้พยายามน้อมนึกเข้าไปตั้งไว้ตรงฐานที่ ๗ ให้ได้

- เมื่อเห็นภาพพระหยกปรากฏชัดที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ แล้ว ให้วางใจเบาๆอย่าตื่นเต้นยินดียินร้าย พึงน้อมใจของเราให้หยุดนิ่งเข้าที่กลางกายองค์พระตรงฐานที่ ๗ แบบเดียวกันอีกชั้นหนึ่ง จรดใจรวมใจของเราให้หยุดนิ่งรวมเป็นจุดเดียวกันที่กลางองค์พระหยก (ตรงฐานที่ ๗ ขององค์พระหยก) นึกหยุดนิ่งตรงกลาง หยุดนิ่งตรงกลางของกลางจนกว่าภาพองค์พระหยกแจ่มใส เราก็พยายามรวมใจทำใจหยุดนิ่งเข้ากลางของกลางหนักขึ้น ภาพพระหยกที่เห็นนั้นก็จะแสดงปาฏิหาริย์โปรดเรา เช่น โตขึ้นได้ แปลงเป็นสีต่างๆ เช่น เขียวมรกตบ้าง เป็นสีทองบ้างขาวเป็นเงินยวงบ้าง ในที่สุดท่านจะปาฏิหาริย์ใสเป็นแก้วเป็นเพชรไปทั้งองค์ มีรัศมีสว่างเย็นตาเย็นใจงดงามสุดพรรณา (เห็นด้วยใจในขณะหลับตาภาวนา)

เมื่อเรารวมใจหยุดนิ่งไม่ตื่นเต้นยินดียินร้าย พยายามรวมใจหยุดใจหยุดเข้ากลางของกลางศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ขององค์พระแก้วหนักเข้าไปไม่ถอยกลับก็จะปรากฏเป็นองค์พระแก้วใสสว่างยิ่งขึ้นตามลำดับ

องค์พระที่เห็นนี้อาจนึกขยายให้ใหญ่ได้ เล็กได้ตามปรารถนาองค์พระที่เห็นด้วยใจนี้ ต้องหมั่นใส่ใจประคองรักษาให้นึกเห็นให้ชำนาญในทุกอิริยาบถ นั่ง เดิน ยืน นอน กิน ถ่าย (ถ้าไม่ใส่ใจนึกไว้ให้ดีจะเห็นได้ยากหรืออาจไม่เห็นอีก ต้องมาเริ่มต้นกันใหม่)

แต่ถ้าเราหมั่นเคารพระลึกให้เห็นพระอยู่ในใจเสมอที่ศูนย์กลางกายของเราเป็นที่ประทับของท่าน ใจของเราก็ต้องหยุดที่ศูนย์กลางกายองค์พระเหมือนกัน เมื่อเราฝึกหัดทำใจให้หยุดนิ่งในนิ่ง อยู่ในกลางของกลางองค์พระดังนี้แล้ว เราต้องการอะไรอาราธนาให้ท่านช่วย ต้องสำเร็จตามปรารถนา ต่างแต่ช้ากับเร็วเท่านั้น หรือทันใดนั้นก็ได้อยู่ที่ว่าเราจะหัดทำใจให้เข้าถึงองค์พระได้นิ่งชำนิชำนาญคล่องแคล่วเพียงใด หยุดนิ่งเข้ากลางของกลางองค์พระได้นานเพียงใด มากเท่าไรยิ่งดี หลวงพ่อวัดปากน้ำยกย่องว่าได้มหัคตกุศลที่ยิ่งใหญ่ประเสริฐนัก ได้บุญมากกว่าสร้างโบสถ์ร้อยหลังก็สู้ใจหยุดนิ่งอยู่กับองค์พระที่เห็นใสแจ่มนั้นไม่ได้

ผู้ที่เห็นองค์พระใสแจ่มเป็นแก้วใสสว่างที่ศูนย์กลางตัวนี้ ขอให้รักษาองค์พระที่เห็นนั้นไว้เท่าชีวิต หลวงพ่อวัดปากน้ำยืนยันรับรองว่าชีวิตของผู้นั้นจะไม่มีวันตกต่ำมีแต่จะเจริญทั้งทางโลกทางธรรมฝ่ายเดียว และเป็นผู้ปิดประตูอบาย เป็นหลักประกันว่าจะไม่ไปสู่อบายภูมิไม่ตกนรกแน่นอน

ปาฏิหาริย์พระหยกศักดิ์สิทธิ์

รวมใจหยุดซ้ำหยุดนิ่งๆ ลงไปตรงศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ขององค์พระหยกที่เห็นใสแจ่มเป็นแก้ว เมื่อรวมใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนได้ที่ องค์พระที่เห็นด้วยใจนั้นจะเปล่งรัศมีสว่างไสว ใสสะอาด สว่างกว่าดวงอาทิตย์ในยามเที่ยงนับล้านๆ ดวงมารวมกัน แต่เยือกเย็นชุ่มชื่นยิ่งกว่าแสงจันทร์ องค์พระก็จะขยายใหญ่ตามส่วนขึ้นไป ครั้นรวมใจหยุดซ้ำๆ เข้ากลางองค์พระที่เห็นใสสว่างนั้นเข้าไปไม่ถอยหลังกลับ จนเห็นองค์พระ

ใสสว่างเต็มที่แล้วก็นึกอาราธนาองค์พระปาฏิหารย์ไปนรก-สวรรค์ได้ตามปรารถนา ไปถึงนรกก็เข้าไปจับมือถือแขนพูดคุยถามไถ่กับสัตว์นรก หรือจะไปในเปรต ๑๒ สกุล ไปจับมือถือแขนพูดจาถามไถ่กับเปรต อสุรกาย ก็จับมือถือแขนพูดจาถามไถ่กันได้แบบเดียวกัน

เมื่อไปตลอดอบายภูมิทั้ง ๔ แล้ว ก็อาราธนาองค์พระไปสวรรค์ไปรูปพรหม ไปอรูปพรหม ไปจับมือถือแขนพูดจาถามไถ่กับพระอินทร พระพรหมได้ดังใจปรารถนา หรือจะตรวจดูบิดา-มารดา บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วว่าไปเกิดอยู่ที่ไหน ก็ไปเยี่ยมเยียนได้สิ้น ผู้ถึงองค์พระเห็นพระแก้วใสในตัวแล้วย่อมหมดสงสัยในเรื่องบุญ-บาป สวรรค์-นรก ด้วยประการฉะนี้

วิธีบูชาองค์พระหยกเพื่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิต

ทุกอริยาบท จะยืน เดิน นั่ง นอน ก็ตามหมั่นนึกถึงภาพองค์พระหยกจนกว่าใจจะหยุดนิ่ง เห็นภาพองค์พระหยกเป็นพระแก้วใสสว่างอยู่กลางตัวในตัวเรา ดังกล่าวแล้ว ครั้นเห็นองค์พระชัดใสก็ทำให้ใจหยุดซ้ำหยุด อยู่กลางองค์พระนั้นไม่ถอยหลังกลับ เมื่อทำได้ดังนี้บุญเก่าที่เคยทำไว้มากน้อยเท่าใด ตั้งแต่ร้อยชาติพันชาติหมื่นชาติแสนชาติ ฯลฯ ก็ตาม จะไหลมาบรรจบกับบุญใหม่ในชาตินี้กลายเป็นบุญปัจจุบันอันศักดิ์สิทธิ์ สามารถส่งผลได้ทันที ถ้าต้องการสิ่งใดในทางที่ถูกที่ควรให้ตั้งใจอธิฐาน สิ่งนั้นย่อมสำเร็จผลทันตาทุกประการ ดังตัวอย่างการอธิษฐานต่อไปนี้

- สำหรับท่านที่เป็นนักธุรกิจการค้า ถ้าปรารถนาก็อธิษฐานให้กิจการค้าขายของตนเจริญก้าวหน้ากว้างขวางเต็มประเทศ กระทั่งล้นออกนอกประเทศให้ซื้อง่ายขายคล่องกำไรงาม ฯลฯ อธิษฐานซ้ำอยู่อย่างนี้ทุกวัน แล้วตั้งใจปฏิบัติธุรกิจต่อไปด้วยความไม่ประมาท ไม่ช้าย่อมสำเร็จได้ตามคำอธิษฐานนั้นทุกประการ

● สำหรับท่านที่เป็นข้าราชการ ถ้าปรารถนาก็อธิษฐานให้หน้าที่ราชการของตนราบรื่น เรียบร้อยไม่เป็นที่ผิดตาผิดใจของผู้หลักผู้ใหญ่แต่ประการใด ให้ปฏิบัติราชการได้ดีจนสูงสุดในสายงานนั้นโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ เลย ฯลฯ

อธิษฐานซ้ำๆ เช่นนี้ทุกวัน แล้วตั้งใจปฏิบัติราชการอย่าให้บกพร่องหน้าที่ย่อมได้รับความก้าวหน้าอย่างอัศจรรย์ทันตาเห็นตามคำอธิษฐานทุกประการ

● สำหรับท่านที่เป็นชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ถ้าปรารถนาก็อธิษฐานให้พืชพันธุ์ธัญญาหาร ผลหมากรากไม้ของตนงอกงามดี ไม่มีสัตว์ไม่มีโรคไม่มีแมลงมารบกวน ทำได้ง่ายสะดวก พืชผักผลไม้มีรสโอชาได้ผลเกินควรเกินค่า ฯลฯ อธิษฐานซ้ำๆ อยู่อย่างนี้ก่อนออกไร่ออกสวน ออกนาแล้วตั้งใจไม่เกียจคร้านทำงานไป ย่อมได้ผลเกินควรเกินค่าอย่างน่าอัศจรรย์

● สำหรับท่านที่เป็นแพทย์เป็นพยาบาล ก็อธิษฐานด้วยความเมตตาให้คนไข้ของตนหายป่วย หายไข้ สิ้นทุกข์ สิ้นโศก สิ้นโรค สิ้นภัยหายวันหายคืน เหมือนกินยาทิพย์ ฯลฯ แล้วตั้งใจรักษาคนไข้เหมือนมารดารักษาบุตรอันเกิดในอกของตน ย่อมจะมีชื่อเสียงร่ำรวยได้อย่างน่าอัศจรรย์

ครั้นถึงคราวต้องเดินทางจะไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศก็ตามให้อธิษฐานก่อนเดินทาง ขอให้เดินทางโดยสวัสดีมีชัยทั้งไปและกลับ มีผู้คนคอยต้อนรับเป็นมือเป็นเท้าให้อย่างสะดวก ฯลฯ ครั้งถึงเวลาเดินทางก็นึกอาราธนาองค์พระที่เห็นในใจใสเป็นแก้วให้ขยายใหญ่ซ่อมยานพาหนะที่อาศัยและซ่อนกายเราไว้ในกลางองค์พระที่ใสสว่างนั้น ทำดังนี้แม้รถคว่ำเรือจมเครื่องบินตกก็หาเป็นอันตรายไม่ เพราะอาศัยบุญเก่า บุญใหม่คอยคุ้มครอง

เมื่อทราบว่าองค์พระสมเด็จหยกมีความศักดิ์สิทธิ์ มีปาฏิหาริย์มากมายถึงเพียงนี้ให้เร่งขวนขวายตั้งใจหมั่นอาราธนาบูชาด้วยการทำใจให้

หยุดตามวิธีที่กล่าวมาตอนต้นไม่ว่างเว้นยืนก็อย่ายืนเปล่าเดินก็อย่าเดินเปล่า นั่งก็อย่านั่งเปล่า นอนก็อย่านอนเปล่าให้ผูกใจไว้กับองค์พระตลอดไป จะเป็นบุญศิริของตนเองอย่างสำคัญที่สุดในชาตินี้ให้จดจำไว้จงดี

นัตฺถิ สนฺติ ปรํ สุขํ

สุขอื่นใดก็ไม่เท่าสุขที่เกิดจากใจสงบหยุดนิ่ง

ใจหยุดเท่านั้นคือความสุข ใจหยุดเท่านั้นคือนิพพาน

ข้อเตือนใจ

สำหรับท่านที่อาราธนาบูชาพระหยกด้วยวิธีนี้ซึ่งเป็นการบูชาพระหยกพระพุทธเจ้าอย่างยิ่งไม่มีการบูชาอย่างอื่นจะดีกว่านี้ เมื่อทดลองปฏิบัติตามนี้แล้วแต่ยังไม่เห็นองค์พระไม่เห็นปาฏิหาริย์ทันทีก็อย่าเพิ่งท้อแท้ใจล้มเลิกเสีย เพราะทุกอย่างในโลกก็จำเป็นต้องใช้เวลาบ้างพอสมควร เช่นการจะอ่านหนังสือเป็นก็ต้องหัดอ่านอยู่หลายวัน หรือเป็นเดือน ขึ้นอยู่ที่ความตั้งใจเพียรพยายามสม่ำเสมอไม่ลดละ ไม่ใช่ทำๆบ้างไม่ทำบ้าง ทำวันเดียวเลื่อนไปเป็นหลายวันแบบนี้จะเห็นผลช้ามาก

อย่างไรก็ตาม แม้ในขณะยังไม่เห็นองค์พระก็จะได้ความสงบกาย ใจ ความกังวลตึงเครียดในหน้าที่การงานก็ลดลง และเป็นการสั่งสมบุญและสมาธิไปในตัวด้วย

สำหรับท่านที่ไม่เชื่อว่าจะเห็นองค์พระในตัวได้ ก็ขอให้ลองพิจารณาพระพุทธอุทาหรณ์ ดังนี้

"คนตาบอดมาแต่กำเนิดไม่สามารถเห็นสีดำ ขาว แดง เหลือง ฯลฯ ได้ ไม่สามารถเห็นแผ่นดิน ภูเขา ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวได้ คนตาบอดจึงยืนยันว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มี และไม่มีใครอื่นเห็นสิ่งเหล่านั้นได้เลย เพราะเขาไม่เห็นจึงเข้าใจว่าไม่มีส่วนผู้สามารถมองเห็นจึงเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่ คนตาบอดต่างหากที่ไม่เห็นเอง"

อนึ่งองค์พระหยกที่เห็นที่กลางตัว มีลักษณะใสสว่างเป็นแก้วใส เรียกว่าพุทธรัตนะหรือธรรมกายนั่นเอง มีลักษณะเช่นเดียวกับพระปฏิมากร เกตุเป็นรูปดอกบัวตูม ดังนั้นผู้บูชาพระสมเด็จหยกศักดิ์สิทธิ์จนเห็นองค์พุทธรัตนะ หรือเข้าถึงธรรมกายภายในกลางตัว ได้ชื่อว่าบูชาพระพุทธเจ้าอย่างยิ่งเป็นการบูชาสูงสุด ได้บุญสูงสุดทันตาเห็น เรียกว่าปฏิบัติบูชาพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ทรงสรรเสริญอย่างยิ่ง เป็นการบูชาที่ถูกพระทัยของพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์

ผู้ที่เห็นองค์พระแก้วในตัวแล้ว เมื่อมีปัญหาทางโลกให้อาราธนาองค์พระแก้วช่วยคุ้มครอง เมื่อมีปัญหาทางธรรมนึกสนทนาซักถามธรรมที่ติดขัด เมื่อยามเจ็บไข้ก็อาราธนาให้รักษา ด้วยอำนาจบุญแห่งการเข้าถึงพระพุทธรัตนะเป็นที่พึ่ง โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ จักพินาศหายไป โลกุตรปัญญานับเวลาจะยิ่งเจริญ

นัตถิเม สรณัง อัญญัง พุทโธเม สรณังวะรัง

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธรัตนะเป็นสรณะที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้าบุญใดที่ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธรัตนะ ขวนขวายแล้วในที่นี้ แม้สรรพอันตรายทั้งหลายอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชะบุญนั้นเทอญ.

ดังนั้นบัดนี้ท่านทั้งหลายจะได้พระหยกศักดิ์สิทธิ์สุดยอดในสยามที่จะได้บูชาอาราธนาไปเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประเสริฐไปรักษาคุ้มครองชีวิตของท่านและบุตรหลานเหลน ญาติสนิทมิตรสหาย เพื่อให้ชีวิตรุ่งโรจน์ในชาตินี้และชาติหน้า จะเป็นบุญศิริของเราอย่างสำคัญในชาตินี้ไปบูชาติดตัวไว้ให้ดีตามวิธีที่บอกมาแต่ต้น โปรดจดจำให้จงดี

หมายเหตุ

พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำ และพระหยกเขียวรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำชุดนี้ได้รับการยกย่องขนานนามจากผู้รู้ในวงการพระเครื่องว่าเป็นพระหยกศักดิ์สิทธิ์ดังสุดยอดในสยามอมตะนิรันดร์กาลบ้าง เรียกว่าพระหยกอมตะล้านปีบ้าง สมเด็จหยกรุ่น ๑ ไม่มีสองบ้าง พระสมเด็จหยกมหามงคลสมัยปีกาญจนาภิเษกบ้าง พระสมเด็จหยกรุ่น ๑ ก้าวหน้าอมตะนิรันดร์กาลบ้าง พระหยกเขียวสดรุ่งโรจน์โชตนาการบ้าง

เพราะเหตุว่าพระหยกชุดนี้สร้างเจียรไนจากเนื้อหยกเนื้อดีสีดีคุณภาพดีเยี่ยม ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ยืนยันว่าหยกเป็นรัตนชาติสีเขียวที่มีอายุการเกิดมานานนับล้านๆปี มีคุณค่ามีความแข็งมีความคงทนเป็นเลิศไม่ผุพังง่ายและพระสมเด็จหยกรุ่นแรกนี้ จัดเป็นพระเครื่องที่เก่าแก่ที่สุดในโลก เพราะเจียรไนมาจากเนื้อวัตถุ คือ หยกที่มีอายุนับล้านๆปี และจะสามารถอยู่คงทนไปในอนาคตกาลอีกนับเป็นล้านๆปี ตามเหตุผลที่เป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ยืนยัน

ความสำคัญของพระพุทธรูป

พระพุทธเจ้าของเราได้ทรงบำเพ็ญความดีอย่างสูงสุดที่เรียกว่า"บารมี" ไว้แล้ว ในอดีตชาติอย่างเอนกอนันต์ ผลแห่งความดีนั้นนอกจากจะส่งให้พระองค์ทรงพระปรีชาญาณสามารถตรัสรู้ได้เองโดยชอบแล้วยังส่งให้พระองค์ทรงได้ลักษณะมหาบุรุษ คือ มีลักษณะที่สง่างาม องอาจสมส่วนเป็นที่ดึงดูดนัยย์ตาของชาวโลก และโน้มน้าวจิตใจผู้พบเห็นให้เลื่อมใสได้ ความงามแห่งรูปกายของพระองค์นี้ เป็นความงามที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย ไม่ก่อให้เกิดกิเลสราคะแก่ผู้พบเห็น แต่เป็นความงามที่โน้มน้าวศรัทธาปสาทะให้เกิดเพียงอย่างเดียว จึงปรากฏว่าในครั้งพุทธกาล มีผู้ได้ยลพระรูปโฉมของพระองค์แล้วเกิดศรัทธายอมฟังธรรมของพระองค์ และออกบวชตามเป็นจำนวนไม่น้อย

ภายหลังจากพระพุทธเจ้าปรินิพพานแล้ว พุทธบริษัททั้งหลายมีความระลึกถึงพระองค์จึงได้สร้างรูปจำลองของพระองค์ขึ้นอย่างประณีตบรรจง ถูกต้องตามพุทธลักษณะไว้สำหรับเคารพสักการะบูชา เรียกว่าพระพุทธรูป ปรากฏว่าพระพุทธรูปที่สร้างนั้นสามารถบันดาลใจให้ผู้พบเห็นเกิดศรัทธาในพระองค์ได้อย่างน่าอัศจรรย์ประดุจว่าพระองค์มีพระชนม์อยู่ เมื่อเกิดศรัทธาขึ้นแล้วก็ยอมรับทั้งคำสั่งสอนของครูอาจารย์ ศึกษาอบรมจนกระทั่งเกิดความเข้าใจเพิ่มพูนขึ้น สามารถมองเห็นเหตุผลแห่งความดีความชั่ว ที่ถูกต้องด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ชาวไทยแต่โบราณเมื่อสร้างวัดขึ้นแล้ว จึงนิยมสร้างพระพุทธรูปไว้เพื่อเคารพ สักการะ บูชาประจำวัดนั้นๆเป็นการปลูกศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เข้ามาสู่ศาสนาใหม่ๆ และเป็นการเพิ่มพูนศรัทธาแก่ผู้มีศรัทธาอยู่แล้วให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้นยังได้อาศัยพระพุทธรูป สำหรับเจริญพุทธานุสติให้จิตเป็นสมาธิอีกด้วย

วัดโดยทั่วไปมีอาคารที่สำคัญ ๒ แห่ง คือ ๑.อุโบสถ ๒. ศาลาสอนธรรม (หรือพระวิหาร) เป็นศูนย์กลางสำหรับอบรมสั่งสอนธรรมแก่

ประชาชนทั่วไป ภายในทั้งอุโบสถและพระวิหารและศาลาจะมีพระพุทธรูปประดิษฐาน เด่นเป็นประธาน เมื่อทุกคนเข้าไปภายในอาคาร แล้วจึงเท่ากับว่าได้เข้าเฝ้า พระพุทธเจ้าต่อพระพักตร์ หรือในเวลาทำศาสนกิจต่างๆ เท่ากับพระพุทธเจ้า เป็นประธานทำพิธีนั้นๆ ด้วย ดังนั้นพระพุทธรูปที่เป็นพระประธานจึงนิยมสร้างพิถีพิถันให้งดงาม ถูกต้องตามพุทธลักษณะเป็นพิเศษ ทั้งแบบและขนาดให้พอเหมาะพอดีกับอาคาร

พระประธานหยกธรรมกาย และรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ที่จะสร้างขึ้นนี้ จะสร้างด้วยรัตนชาติหยกเขียวซึ่งจะแกะสลักเจียรไนโดยนายช่างหยกฝีมือเยี่ยม เพื่อให้ทรงไว้ซึ่งพุทธลักษณะพระธรรมกายของพระพุทธเจ้า ให้ปรากฏเป็นอมตะปูชนียวัตถุ คงทนยั่งยืนยาวนานคู่พุทธศาสนา ประเทศชาติต่อไป เพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจและศรัทธาปสาทะของมหาชนชาวพุทธนาๆชาติ ในอนาคตยาวนานตลอดไป

ดังนั้นการที่ท่านได้ร่วมเป็นเจ้าภาพ สร้างพระประธานหยกและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินรัตนชาติหยกเขียวนี้ จึงเป็นการกระทำของบัณฑิตผู้มีปรีชาหลักแหลม เป็นสัมมาทิฐิเป็นผู้ไม่ประมาทมัวเมาในชีวิต สมควรแก่การอนุโมทนาสาธุของเหล่ามนุษย์และเทวดาทั้งหลายอย่างยิ่งในกาลทุกเมื่อเทอญ

พระพุทธเจ้า

พระโพธิสัตว์ผู้บำเพ็ญบารมีเต็มเปี่ยมแล้วทั้ง ๑๐ ประการ เมื่อถึงกาลอันสมควร ก็จะถือกำเนิดเป็นมนุษย์ แล้วออกบวชแสวงหาโมกขธรรม คือธรรมที่จะทำให้พ้นทุกข์ได้จริง ถึงความเป็นพระพุทธเจ้า เนื่องจากใจของพระองค์ประณีตเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ครั้นทำสมาธิปรารภความเพียรไม่ลดละชนิดยอมสละชีวิตเป็นเดิมพัน ในที่สุดก็สามารถน้อมประคองและเพ่งใจให้หยุดติดนิ่งเข้าไปตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ได้ เมื่อใจ

หยุดนิ่งได้ถูกส่วนแล้ว ก็ทรงบรรลุถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นกายสำหรับใช้พิจารณาธรรมโดยเฉพาะ

พระธรรมกาย

มีลักษณะเป็นรูปพระพุทธปฏิมาหรือพระพุทธรูปมีเกตุเป็นรูปดอกบัวตูม ประกอบขึ้นด้วยธาตุ-ธรรมที่ละเอียดประณีตอย่างยิ่ง จนกระทั่งกิเลสทั้งหยาบทั้งละเอียดทุกชนิด ไม่สามารถซึมซาบเอิบอาบเข้าไปย้อมติดได้ (ทำนองเดียวกับแก้วเนื้อละเอียด หมึกย่อมไม่สามารถซึมซาบเข้าไปในเนื้อของมันได้ อย่างมากก็จับเป็นความแต่เพียงผิวๆ) ในจนกระทั่งเกิดรัศมีสว่างปรากฏออกมา

เมื่อพระโพธิสัตว์บรรลุถึงพระธรรมกายแล้ว ก็ทรงอาศัยพระธรรมกายนี้พิจารณาธาตุธรรมอื่นๆ ทั้งหมด จนกระทั่งได้รู้เห็นความเป็นไปของชีวิต และการทำงานของกิเลสทั้งมวลตามเป็นจริง พร้อมทั้งได้บรรลุความสว่างไสวแห่งญาณปัญญา สามารถรู้แจ้งแทงตลอดอริยสัจจ์ ๔ ประการ คือทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค คลายความยึดมั่นถือมั่นในสรรพสิ่งต่างๆ เหล่านั้นจึงหมดจดจากกิเลสได้โดยสิ้นเชิงมีความบริสุทธิ์เหมือนพระธรรมกาย พระองค์จึงได้ชื่อว่าเป็นพระพุทธเจ้า

- ดังนั้นคำว่าพระพุทธเจ้าในความหมายหนึ่ง หมายถึงกายที่ประกอบด้วยเลือด-เนื้อของเจ้าชายสิทธัตถะ ที่ได้ทรงออกบวชจนกระทั่งตรัสรู้
- อีกความหมายหนึ่ง หมายถึง "พระธรรมกาย" ซึ่งเป็นกายหนึ่งที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงบรรลุถึง แล้วอาศัยกายนี้ พิจารณาธรรมจนกระทั่งตรัสรู้
- เมื่อทรงเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ก็ทรงแสดงธรรมสอนมวลมนุษย์เพื่อบรรลุพระธรรมกาย เช่นเดียวกับพระองค์บ้าง ทำให้เกิดพุทธศาสนาขึ้นในโลก ครั้นถึงอายุขัยแล้ว ขันธ์ 5 ที่ประกอบขึ้นเป็นกายมนุษย์ของ

พระองค์ก็ดับลง ส่วนพระธรรมกายก็เสด็จสู่อายตนะนิพพาน คงเหลืออยู่แต่ศาสนาไว้

ศาสนาที่พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ทรงตั้งขึ้นนั้น จะดำรงอยู่ในความนับถือของมหาชนเป็นเวลาพันๆ ปี แล้วจะค่อยๆอันตรธานไปเพราะไม่มีคนศึกษาไม่มีคนปฏิบัติโลกว่างเปล่าจากพระพุทธศาสนา คืนสู่ยุคมืดของศีลธรรมที่เต็มไปด้วยการเบียดเบียนข่มเหงรังแกกันไม่รู้จบอีกตามเดิมแล้วอีกนานแสนนานจึงจะมีพระโพธิสัตว์องค์ใหม่จุติมาเกิดแล้วได้บรรลุพระธรรมกายตรัสรู้แล้วตั้งศานาพุทธขึ้นอีกเป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยๆไปโดยนัยนี้ จึงปรากฏว่าในอดีตอันยาวนานมาได้มีพระพุทธเจ้าตรัสรู้มาแล้วเป็นจำนวนมาก และโดยนัยเดียวกันนี้ ก็จะมีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ในอนาคตอีก ในลักษณะสืบเนื่องด้วยเหตุอย่างเดียวกัน

พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน

พระพุทธเจ้าที่ทรงตั้งพระพุทธศาสนาไว้ในปัจจุบันมีพระนามเดิมว่าสิทธัตถะ สกุลโคตมะ เป็นพระราชโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะกับพระนางมหามายา พระราชาและพระราชินีแห่งแคว้นสักกะ ประสูติก่อนพุทธศักราชแปดสิบปี

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะทรงผนวชแล้ว ทรงบำเพ็ญเพียรทางใจ อย่างสุดยอดจนแทบสิ้นพระชนม์ ในที่สุดก็ได้บรรลุ "พระธรรมกาย" ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า แล้วได้ทรงสั่งสอนวิธีปฏิบัติเพื่อทำให้ใจหยุด (แล้วติดนิ่งเข้าไปตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗) ได้มีผู้เลื่อมใสเข้ามานับถือปฏิบัติตามพระองค์และบรรลุพระธรรมกายพ้นทุกข์ได้จริงตามพระองค์เป็นจำนวนมาก แล้วอบรมสั่งสอนกันต่อๆมาจนกระทั่งทุกวันนี้

อานิสงส์การสร้างพระพุทธรูปพระธรรมกายด้วยหินหยก และหินแก้วขาวใสกายสิทธิ์

เนื่องจากพระประธาน พระพุทธรูป ซึ่งเป็นรูปจำลองของพระพุทธเจ้านั้นนอกจากจะเป็นสื่อน้อมนำให้ผู้พบเห็นได้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าแล้ว ยังน้อมนำให้ระลึกถึงพระธรรมคำสั่งสอนอันบริสุทธิ์ และพระอริยสงฆ์ผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบ จนกระทั่งได้พ้นทุกข์ตามไปด้วย จึงกล่าวได้ว่าพระพุทธรูปที่ตั้งใจสร้างขึ้นอย่างประณีตสง่างามถูกพุทธลักษณะนั้น แท้ที่จริงก็คือสัญญลักษณ์ของทั้งพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ดังนั้นผู้สร้าง หรือร่วมบริจาคทรัพย์สร้างพระพุทธรูปขึ้น ย่อมได้รับอานิสงส์ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ทำให้ผู้สร้างมีจิตศรัทธามั่นคงในพระพุทธเจ้าเต็มเปี่ยมย่อมเป็นบุญตั้งแต่เริ่มคิดจะสร้าง

๒. ย่อมได้บุญ เพราะการบริจาคทรัพย์ได้ชื่อว่าฝังขุมทรัพย์ไว้ดีแล้วในพระพุทธศาสนา จัดเป็นทานบารมี

๓. ขณะลงมือสร้างพระพุทธรูปจิตย่อมตั้งอยู่ในพุทธานุสติ อกุศลธรรมต่างๆ เช่น ราคะ โทสะ โมหะ ย่อมกลุ้มรุมใจไม่ได้ นิวรณ์ คือเครื่องปิดกั้นความดีต่างๆ ย่อมพลอยสงบทำให้จิตใจแจ่มใส เบิกบานแช่มชื่นได้อย่างอัศจรรย์ นับว่าเป็นผลบุญทันตา

๔. เมื่อสร้างพระพุทธรูปเสร็จแล้ว และอาศัย พระพุทธรูปเจริญพุทธานุสติ ย่อมทำให้เป็นผู้มีความเคารพยำเกรงในพระพุทธเจ้ามากยิ่งขึ้น ศรัทธา สติ ปัญญา ความเพียร ความอดทน หิริโอตตัปปะ ก็จะเจริญงอกงามยิ่งขึ้นเป็นเงาตามตัว ต่อไปเบื้องหน้าหากมีสิ่งจูงใจให้ประพฤติชั่วทำผิดน่าล่วงละเมิดก็จะสามารถห้ามใจห้ามอารมณ์ไม่ให้ทำความชั่วนั้นๆ ประดุจเห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมาเฉพาะหน้าฉนั้น จะเป็นคนร่าเริงแจ่มใสตลอดกาล สามารถอดทนต่อภัยที่น่าหวาดเสียว สามารถอดกลั้นความทุกข์ได้อย่างดี และหากได้อาศัยพระพุทธรูปเป็นนิมิต เจริญสมาธิ

จนกระทั่งได้ดวงตาเห็นธรรม ก็จะยิ่งมีจิตน้อมนำไปในพุทธภูมิ เลิกเป็นคนเขลา คนหลง งมงาย มีแต่สัมมาทิฐิตลอดไป หากผู้สร้างนั้นยังไม่แทงตลอดในมรรคผลนิพพาน เวลาใกล้สิ้นชีวิต เมื่อยึดถือพระพุทธรูปเป็นอารมณ์สิ้นชีวิตแล้วย่อมเกิดในสุคติ เพราะนิมิตปรากฏดีจะไม่ไปเกิดในอบายภูมิ คือในภูมิของสัตว์นรก สัตว์ดิรัจฉาน เปรต อสุรกาย เป็นอันขาด

๕. พระพุทธรูปนี้ ประชาชนชาวพุทธนาๆ ชาติได้เคารพกราบไหว้บูชา บุญกุศลก็จะเกิดแก่ผู้สร้างด้วย แม้ว่าตัวผู้สร้างจะละโลกไปแล้วก็ตาม โดยได้บุญในฐานะที่สร้างสื่อน้อมนำใจให้พวกเขาเกิดศรัทธาและถ้าหากมีประชาชนคนหนึ่งคนใดอาศัยพระพุทธรูปนั้นเจริญพุทธานุสติเป็นนิมิตในการทำสมาธิจนได้ดวงตาเห็นธรรมด้วยแล้วบุญกุศลก็จะได้แก่ผู้สร้างทวีมากขึ้นอีกด้วย

๖. เนื่องจากรูปกายของพระพุทธเจ้านั้นสง่างามและ ประณีตมาก ผู้สร้างจำเป็นต้องศึกษาถึงพุทธลักษณะ ตลอดจนการสร้างกุศลต่างๆที่ทำให้ได้พุทธลักษณะนั้นๆแล้วอบรมตนให้มีศิลปะมีความประณีต และมีความตั้งใจจริง จึงจะสร้างพระพุทธรูปสำเร็จ บุญกุศลแห่งการอบรมตนดังกล่าวนี้จึงตอบสนองให้ได้ว่า หากเกิดในภพต่อๆไป ย่อมเป็นคนรูปงามมีสง่า มีบุคคลิกน่าเกรงขาม เป็นที่รักใคร่นับถือของปวงชนทั่วไป ศัตรูครอบงำไม่ได้ เจริญด้วยทรัพย์ ยศและบริวาร โดยเฉพาะย่อมไม่วิกลวิการทางอวัยวะคือพ้นจากฐานะแห่งความอาภัพ ๑๘ ประการ เช่น ใบ้ บ้า ตาบอด ฯลฯ

7. ด้วยอำนาจกุศลกรรมนี้ หากยังไม่บรรลุมรรคผลนิพพานย่อมส่งผลให้ได้เกิดในร่มเงาพระพุทธศาสนาอีก

8. เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะในด้านพุทธปฏิมาให้กว้างขวางอันเป็นผลโดยอ้อม พระพุทธปฏิมาศิลป์นี้ ผู้เจริญแล้วทั้งหลายล้วนยกย่องว่าเป็นศิลปะละเอียดอ่อน ประณีตงดงาม ทำให้ผู้ดู ผู้ชม แม้จะมิได้นับถือเกิดอารมณ์อ่อนโยน เยือกเย็น สงบตามไป พร้อมทั้งให้เกิด

แนวความคิดด้านปัญญาสร้างสรรค์แก่ผู้ดู ผู้ชม นอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่จะมีอายุความมั่นคง คงทน ต่อทุกสภาพต่อกาลเวลาได้ยาวนานให้มหาชนในอนาคตที่ยาวนานข้างหน้าได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

อานุภาพแห่งบุญ

ในอดีตกาลสมัยพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้มีคณะทานบดีช่วยกันรับเป็นเจ้าภาพจัดภัตตาหารถวายพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พร้อมพระสาวกถึง ๒ แสนรูป หลังจากที่เสร็จภัตกิจแล้วพระบรมศาสดาได้ตรัสอนุโมทนาทานว่า

บุคคลบางคนในโลก ทำทานด้วยตนเองแต่ไม่ชักชวนผู้อื่นทำทาน เขาย่อมได้โภคทรัพย์สมบัติ แต่ไม่ได้บริวารสมบัติในสถานที่ที่ตนเกิด (ร่ำรวยแต่ไม่มีเพื่อนฝูงพวกพ้องบริวาร)

บุคคลบางคนในโลก ไม่ทำทานด้วยตนเอง แต่ชักชวนผู้อื่นทำทาน เขาย่อมได้บริวารสมบัติ แต่ไม่ได้โภคทรัพย์สมบัติในสถานที่ตนเกิด (มีเพื่อนพ้องมากแต่ตัวเองยากจน)

บุคคลบางคนในโลก ทำทานด้วยตนเอง และชักชวนผู้อื่นทำทาน เขาย่อมได้ทั้งโภคทรัพย์สมบัติ และบริวารสมบัติในสถานที่ที่ตนเกิด (ตัวเองร่ำรวยและมีเพื่อนพ้องมิตรสหายมาก)

บุคคลบางคนในโลกไม่ยอมทำบุญทำทานด้วยตนเองทั้งยังไม่ชักชวนสรรเสริญให้ใครทำบุญทำทาน บางทียังขัดขวางไม่ให้ผู้อื่นทำบุญทำทาน เขาย่อมไม่ได้ทั้งบริวารสมบัติ โภคทรัพย์สมบัติในสถานที่ตนเกิด (เป็นคนอาภัพอับโชคทั้งยากจน และไร้ญาติมิตรเพื่อนฝูง)

การให้ผลของบุญ

เมื่อเกิดศรัทธาควรรีบทำทันที

ในสมัยพุทธกาลมีพราหมณ์สามี-ภรรยาคู่หนึ่งยากจนมาก สองสามีภรรยามีผ้านุ่งอยู่คนละผืน แต่มีผ้าห่มอยู่ผืนเดียว ถ้าคนใดมีกิจที่จะต้องออกไปนอกบ้านอีกคนหนึ่งก็ต้องอยู่ในบ้านด้วยผ้านุ่งผืนเดียวไม่มีผ้าห่ม คราวหนึ่งพราหมณ์สามีออกจากบ้านไปฟังธรรม จากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งแต่หัวค่ำ ขณะฟังธรรมพราหมณ์เกิดมีจิตศรัทธาคิดจะบูชาธรรมด้วยผ้าห่มผืนเดียวที่ห่มอยู่ แต่ใจหนึ่งก็คิดเสียดายว่า "ถ้าถวายผ้าแล้วตนกับภรรยาจะเอาผ้าที่ไหนมาห่ม" คิดอย่างนี้ตั้งแต่หัวค่ำจนดึกก็ยังตัดใจถวายไม่ได้ จนกระทั่งใกล้รุ่งอรุณหลังจากได้ฟังธรรมโดยตลอดจนเกิดสัมมาทิฏฐิเต็มเปี่ยมมีความเข้าใจในเรื่องบุญ-บาป นรก-สวรรค์ อย่างเต็มที่ จึงคิดว่าถ้าผ้าห่มแค่นี้ยังตัดใจถวายไม่ได้ เราคงไม่พ้นจากนรก เพราะความตระหนี่อย่างแน่นอนคิดอย่างนี้แล้วจึงตัดสินใจลุกขึ้น เอาผ้าห่มผืนเดียวนี้วางที่เบื้องบาทของพระบรมศาสดา แล้วอุทานออกมาว่า

"ชิตํ เม ชิตํ เม" แปลว่า เราชนะแล้ว เราชนะแล้ว บังเอิญพระราชานั่งฟังธรรมอยู่ด้วยเกิดความสงสัย จึงให้ราชบุรุษสอบถามสาเหตุที่พูดอย่างนั้น ครั้งทรงทราบความก็ทรงพอพระทัยได้พระราชทานผ้าและทรัพย์เป็นจำนวนมาก เมื่อพระบรมศาสดาทรงทราบจึงตรัสว่า

"ถ้าพราหมณ์ได้ถวายผ้าแก่เราในปฐมยาม เขาจะได้ทรัพย์มีช้าง ม้า กหาปณะสตรี ทาสี บุรุษ บ้านส่วยตำบล อย่างละ ๑๖"

"ถ้าพราหมณ์ได้ถวายผ้าแก่เราในมัชฌิมยาม เขาจะได้ทรัพย์อย่างละ ๘"

"แต่เพราะพราหมณ์ได้ถวายในเวลาใกล้รุ่ง เขาจึงได้ทรัพย์อย่างละ ๔ เท่านั้น"

ดังนั้นเมื่อศรัทธาเกิดขึ้นเมื่อใด ควรรีบทำทันทีเพราะกุศลที่ทำช้าเมื่อคราวบุญส่งผล จะส่งช้าเช่นเดียวกัน (พระสูตรและอรรถกถาแปล

ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย เล่ม ๔๒ หน้า ๔)

- การได้อัตตภาพเป็นมนุษย์ก็ด้วยอานุภาพของบุญ
- การเข้าถึงความเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐีก็ด้วยอานุภาพของบุญ
- การเข้าถึงความเป็นกษัตริย์ หรือพระเจ้าจักรพรรดิก็ด้วยอานุภาพของบุญ
- แม้การเข้าถึงความเป็นพระอรหันต์ผู้หมดกิเลส หรือพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ด้วยอำนาจของบุญ
- บุญจึงเป็นต้นเหตุ แห่งความสุขและความสำเร็จตามความปรารถนาทั้งปวง (พระสูตร และอรรถกถาแปล ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย เล่ม ๔๑ หน้า ๓๑๘

เมื่อลงทุนแล้วกำไรเกินคาด

"ในอดีตชาติบุคคลใดเคยปวารณาจะถวายปัจจัยกับพระภิกษุหรือผู้ทรงคุณธรรมแล้วเปลี่ยนใจไม่ถวาย มาชาตินี้เมื่อถึงคราวลงทุนประกอบการค้าขายใดๆ ย่อมขาดทุน"

บุคคลใดเคยปวารณาจะถวายปัจจัยกับพระภิกษุหรือผู้ทรงคุณธรรมแล้วถวายน้อยกว่าที่ปวารณาไว้ มาชาตินี้เมื่อถึงคราวลงทุนประกอบการค้าขายใดๆ ย่อมได้กำไรน้อยกว่าที่ควรจะได้

บุคคลใดเคยปวารณาจะถวายปัจจัยกับพระภิกษุ หรือผู้ทรงคุณธรรมแล้วถวายตามที่ปวารณาเอาไว้ มาชาตินี้เมื่อถึงคราวลงทุนประกอบการค้าขายใดๆ อานุภาพแห่งบุญย่อมส่งผลให้ได้กำไรตามเป้าหมายที่ควรจะได้

บุคคลใดเคยปวารณาจะถวายปัจจัยกับพระภิกษุ หรือผู้ทรงคุณธรรมแล้วถวายปัจจัยมากกว่าที่ปวารณาเอาไว้ มาชาตินี้ถึงคราวลงทุนประกอบการค้าขายใดๆ อานุภาพแห่งบุญย่อมส่งผลให้ได้กำไรเกินคาด

ฉะนั้นบุญจึงเป็นต้นเหตุของความสุข ความสำเร็จและความสมหวัง

ในสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย (พระสูตร และอรรถกถาแปล ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัยเล่ม ๓๕ หน้า ๒๓๘)

เนื้อนาบุญอันเลิศ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า

"ผู้มีอัธยาศรัยอันประณีต จึงทำบุญอยู่เป็นนิจ และบุญที่ทำไว้ดีแล้วในบุคคลผู้เป็นเนื้อนาบุญ ย่อมมีผลมากมีอานิสงส์มาก"

ดังที่พระองค์ได้ทรงปรารภถึงอังกุรเทพบุตร ในคราวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปแสดงพระธรรมเทศนาโปรดพุทธมารดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ในการไปแสดงพระธรรมเทศนาครั้งนั้นเหล่าเทวดาทั้งหลายต่างเดินทางมาเฝ้าพระบรมศาสดา เพื่อฟังธรรมเป็นจำนวนมากในที่ประชุมนั้น เทวดาที่มีบุญมีรัศมีกายสว่างไสวมาก จะได้นั่งในที่ใกล้กับที่ประทับ แต่องค์ที่มีบุญหย่อนลงมาก็จะนั่งห่างออกมาตามลำดับตามกำลังบุญของแต่ละองค์

ในครั้งนั้นเทพบุตร ๒ องค์ เดินทางมาถึงที่แสดงธรรมพร้อมกัน องค์หนึ่งชื่อ "อังกุรเทพบุตร" อีกองค์หนึ่งชื่อ "อินทกเทพบุตร"เมื่อมาถึงแล้วต่างก็นั่งใกล้ที่ประทับของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เมื่อเวลาผ่านไปๆ เทวดาองค์อื่นๆ ก็ทยอยกันมา เทวดาผู้มีบุญมากก็ได้มานั่งใกล้ที่ประทับของพระองค์ ส่วนอังกุรเทพบุตรต้องถอยออกห่างจากที่ประทับ ของพระบรมศาสดาออกไปทุกที จนในที่สุดเขาต้องนั่งห่างออกไปถึง ๑๒ โยชน์ แต่อินทกเทพบุตร ยังคงนั่งในที่ใกล้ๆที่ประทับเหมือนเดิมมิต้องย้ายไปนั่งที่อื่นเลย

พระบรมศาสดาทรงเห็นอาการของเทพบุตรทั้งสองนั้นแล้วทรงมีพระประสงค์ที่จะประกาศผลแห่งทานที่ทำไว้ในบุคคล บุคคลซึ่งเป็นทักขิไนยบุคคล และทานที่ทำไว้ในโลกียชน จึงตรัสถามอังกุรเทพบุตรว่า "อังกุรเทพบุตร ก็ท่านทำทานมาตลอดเวลาหมื่นปีไม่ใช่หรือ ทำไมจึงไป

นั่งในที่ไกลจากเราอย่างนั้น" อังกุรเทพบุตรกราบทูลว่า "ข้าพระองค์ทำบุญทำทานมาตลอดหมื่นปีนั้นจริงทุกๆ วัน ข้าพระองค์จะให้คนก่อไฟหุงต้มอาหารซึ่งเรียงกันยาวถึง ๑๒ โยชน์เพื่อแจกจ่ายแก่มหาชนเป็นจำนวนมาก แต่ในมหาชนเหล่านั้นไม่มีใครเป็นผู้มีศีลเลยแม้แต่คนเดียว เขาเหล่านั้นเป็นผู้มีกิเลสหนาทั้งสิ้น ทานของข้าพระองค์แม้บริจาคไปเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีผลน้อยพระเจ้าข้า"

พระบรมศาสดาทรงฟังคำกราบทูลของอังกุรเทพบุตรแล้วก็ทรงหันมาถามอินทกเทพบุตรบ้างว่า "อินทกเทพบุตร แล้วท่านเล่าทำบุญมาอย่างไรจึงได้นั่งในที่ใกล้เราเช่นนี้" อินทกเทพบุตร กราบทูลพระบรมศาสดาว่า "ข้าพระองค์ได้ถวายข้าวเพียงทัพพีเดียวแก่พระอนุรุทธเถระซึ่งเป็นพระอรหันต์ เป็นผู้ปราศจากกิเลสแล้ว ข้าพระองค์จึงได้ผลบุญดังนี้พระเจ้าข้า"

พระบรมศาสดาจึงกล่าวสรุปในที่ประชุมเทวดานั้นว่า "ดูก่อนท่านทั้งหลาย พื้นนาที่เต็มไปด้วยวัชพืช และศรัตรูพืช แม้จะหว่านข้าวลงไปมาก ข้าวก็ไม่อาจงอกงาม และเติบโตได้เต็มที่ฉันใด ทานที่ทำไว้ในบุคคลผู้ยังเต็มไปด้วย ราคะ โทสะ และโมหะก็ย่อมมีผลน้อย มีอานิสงส์น้อย ฉันนั้น"

แต่ทานที่บุคคลทำไว้ดีแล้ว ในบุคคลผู้เป็นเนื้อนาบุญคือเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสแล้วหรือกำลังทำความเพียรเพื่อความหมดกิเลสนั้น ทานแม้เพียงจำนวนน้อยแต่ผลบุญที่ได้รับจะยิ่งใหญ่ไพศาลจนจะนับจะประมาณมิได้ ดังชาวนาผู้ฉลาดหว่านข้าวลงในนาที่มีเนื้อดินดี ข้าวก็ย่อมออกรวงงอกงาม ฉันนั้น

บัดนี้นับเป็นโอกาสอันดียิ่งของเราทั้งหลายที่ได้ร่วมกันสร้างมหากุศลอันยิ่งใหญ่ คือ

๑. การสร้างพระธรรมกาย แห่งของพระบรมสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์และแห่งของหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพื่อประดิษฐานเป็นพระประธานประจำพระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พระมงคลเทพมุนี) (ซึ่งจะยกขึ้นเป็นพระอุโบสถต่อไป เมื่อขอพระราชทานวิสุงคามสีมาแล้ว) เพื่อเป็น

ศูนย์รวมใจของชาวพุทธนาๆ ชาติ เป็นที่เคารพกราบไหว้เป็นนิมิตรปฏิบัติธรรมเพื่อบรรลุถึงพระพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะของพุทธบริษัท อันจะเป็นที่พึ่งทางใจที่แท้จริงของชาวพุทธในสากลทั่วโลก ซึ่งจะเป็นหนึ่งเดียวกัน คือพระธรรมกาย ซึ่งจะสร้างด้วยหินรัตนชาติหยกสีเขียว ซึ่งมีความคงทนต่อ ดิน, น้ำ, ลม, ไฟ ทนกรด-ด่าง ทนต่อการผุพังเป็นเลิศ และจะเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ล้ำค่า ปรากฏแก่มหาชนทั่วหล้าคู่ชาติคู่พุทธศาสนา คู่แผ่นดินไทยยังยืนยาวนานต่อไปในอนาคตกาลได้ถึงนับล้านๆ ปี ตามความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ เพราะหินหยกเป็นหินรัตนชาติที่นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์และยอมรับว่า ทนต่อความร้อน, ทนไฟ ทนกรด-ด่าง ทุกชนิด จะคงทนอยู่คู่โลก คู่แผ่นดินตลอดถึงอายุขัยของโลกเลยทีเดียว

๒. การสร้างอนุสาวรีย์ปูชนียาจารย์ หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกสีเขียวในท่านั่งสมาธิเท่าองค์จริง เพื่อประดิษฐานคู่กับพระธรรมกายหยก ณ พระวิหารปูชนียาจารย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งเป็นบุญสถานปฏิบัติธรรมเผยแพร่วิชาธรรมกายแก่ชาวพุทธนาๆ ชาติ

ดังนั้นท่านผู้ที่เป็นเจ้าภาพบริจาคทรัพย์สร้างพระธรรมกายของพระบรมสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ให้ปรากฏเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อมตะถาวร เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจอันประเสริฐ เพื่อให้เข้าถึงธรรมกายภายใน อันเป็นจุดหมายเป้าหมายของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ในสากลธาตุสากลธรรมในอนันตจักรวาล การบริจาคทรัพย์สร้างอนุสาวรีย์รูปเหมือนนั่งสมาธิเต็มองค์เท่าองค์จริงหลวงพ่อวัดปากน้ำ องค์ปูชนียาจารย์ผู้ค้นคว้าวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าให้ปรากฏแก่ชาวพุทธทั่วโลก ทั้ง ๒ ประการนี้เป็นเนื้อนาบุญอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้เป็นเจ้าภาพบริจาคทรัพย์สร้างก็จะได้บุญมากมายมหาศาลสุดจะนับจะประมาณจะเป็นดวงบุญศักดิ์สิทธิ์ที่จะติดตามรักษาส่งผลแก่ผู้เป็นเจ้าภาพไปทุกชาติตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน และโอกาสที่จะได้สร้างบุญศักดิ์สิทธิ์สร้างพระธรรมกายหยกเขียว สร้างรูปเหมือนท่านั่งเต็มองค์เท่าองค์จริงหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกเขียวซึ่งมี

เป็นครั้งแรกในโลก จึงขอบอกข่าวบุญมายังท่านผู้โชคดีมีบุญทั้งหลาย จะได้เชิญชวนญาติมิตรมาร่วมสร้างบุญใหญ่ร่วมกัน เพื่อจะสร้างพระประธานธรรมกายด้วยหยกเขียว และรูปเหมือนเต็มองค์เท่าองค์จริงของหลวงพ่อวัดปากน้ำให้สำเร็จเพื่อให้เป็นพระธรรมกายหยกเขียวศักดิ์สิทธิ์อยู่คู่โลก คู่แผ่นดินไทย คู่พุทธศาสนา คู่วิชชาธรรมกายที่เป็นอมตะถาวรยืนยาวนานตลอดไปในอนาคตกาล อีกหลายร้อย, พัน, หมื่น, แสนหลายล้านๆ ปี จะเป็นที่เคารพกราบไหว้ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายตลอดทุกยุคทุกสมัยในอนาคตกาล และจะเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปรากฏเป็นหลักฐานที่อมตะถาวรให้มนุษย์ในยุคอนาคตกาลได้รู้จักพระธรรมกายและหลวงพ่อวัดปากน้ำทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าปฏิบัติธรรมวิชชาธรรมกายอย่างต่อเนื่อง ไม่ขาดตอนสูญหายอีกต่อไป

ดังนั้นบุญของผู้บริจาคทรัพย์ร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกายหยก และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหยกเขียวที่คงทนนี้จะเกิดบุญศักดิ์สิทธิ์ทับทวีส่งผลให้แก่ท่านาเจ้าภาพไม่มีวันหมดสิ้นเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ไพศาลส่งผลไปทุกชาติตราบท่านเข้าสู่นิพพาน

สิ่งสำคัญที่ควรสังวร

คนเราเมื่อทำบุญทำทานไปแล้ว บุญที่เกิดขึ้นจะได้ผลส่งผลเต็มที่ถ้าเจ้าของทานตั้งมั่นอยู่ในคุณงามความดีไม่ทำชั่วใดๆ พร้อมกันไปเหมือนต้องการนำภาชนะ เช่น กระป๋องไปตักน้ำ ก็ให้ใช้กระป๋องดีๆ ไม่แตกรั่วใส่น้ำได้เต็มที่ ถ้าทำทานแล้วไม่รักษาศีล คือทำชั่วไปพร้อมๆ กันก็เหมือนนำภาชนะรั่วๆ ไปตักน้ำ ได้มาก็รั่วหมด พอผลบุญจะเกิดบาปก็ตามมาทวง บุญก็หมดแรงให้ผล แล้วจะโทษว่าทำบุญไม่ได้บุญ ย่อมไม่ถูกต้องนี้เป็นความสำคัญที่ควรสังวรประการหนึ่ง

วิธีที่จะอธิษฐานเรียกบุญเก่าบุญใหม่มาใช้ให้ได้ผลและเป็นการรักษาและทับทวีเพิ่มพลังบุญศักดิ์สิทธิ์ได้ผลดี คือต้องนั่งสมาธิภาวนาตามแนวที่หลวงพ่อวัดปากน้ำสอน เช่น วิธีบูชาอาราธนาพระของขวัญ (พระสมเด็จวัดปากน้ำ) หรือวิธีอาราธนาบูชาพระสมเด็จวัดปากน้ำหยกที่พิมพ์อยู่ในหนังสือเล่มนี้

พระพุทธเจ้าทรงเตือนไม่ให้ประมาท

๑. ไม่ประมาทในวันเวลา มีสติเตือนตนอยู่เสมอว่า “วันคืนล่วงไปๆ ชีวิตก็หมดไปสั้นไปทุกวัน” เราแก่ไปทุกวัน และเวลาที่ผ่านไปแล้วเรียกกลับคืนมาไม่ได้ ชีวิตเราใกล้ตายไปทุกวัน เหลือเวลาน้อยเต็มทีควรรีบทำบุญทำทานสร้างกุศลผลบุญไว้มากๆ หากมัวรีรอประมาทอยู่จะตายก่อนโดยไม่ได้สร้างบุญกุศลอะไรก็ได้

๒. ไม่ประมาทในวัย อย่าคิดว่าตัวเองยังเด็กอยู่ยังหนุ่มสาวอยู่เลย มัวแต่สนุกสนานเพลิดเพลินไม่สนใจทำบุญทำทาน เพราะคิดว่าจะรอไปทำบุญตอนแก่ๆ บางคนตายในวัยเด็ก วัยหนุ่มสาว เลยไม่ได้บุญกุศลติดตัวไปเลย และบางคนตอนเด็กตอนหนุ่มสาวไม่ยอมทำบุญ ไปรอทำบุญตอนแก่ๆ เกิดชาติหน้าบุญกุศลก็ตามไปส่งผลเอาตอนแก่ๆ ซึ่งชีวิตเหลือน้อยเต็มที แต่ตอนเป็นเด็กเป็นหนุ่มสาวทุกข์ยากลำบาก เพราะไม่เคยทำบุญไว้

๓. ไม่ประมาทในความไม่มีโรค อย่าคิดว่าเราจะแข็งแรงอย่างนี้ตลอดไป ถ้ากรรมชั่วในอดีตตามมาทันอาจป่วยเป็นโรค ไม่สบายเมื่อไรก็ได้ เพราะฉะนั้นในขณะที่สุขภาพยังดียังแข็งแรงอยู่นี้ ต้องรีบขวนขวายทำบุญกุศลความดีให้เต็มที่

๔. ไม่ประมาทในชีวิต อย่าคิดว่าเรายังมีชีวิตอยู่สุขสบายดี เราจะยังมีชีวิตอยู่อีกนาน เพราะจริงๆ แล้วเราอาจจะตายเมื่อไรก็ได้ ความ

ตายไม่มีเครื่องหมายนำหน้า จึงควรเร่งทำบุญกุศลสร้างความดี ละความชั่วทุกรูปแบบทุกโอกาส

๕. ไม่ประมาทการงาน การศึกษา การสร้างบุญกุศล เพราะการสร้างบุญกุศลการถือศีล การภาวนา การปฏิบัติธรรมบูชาพระที่ถูกวิธี ทำให้เกิดความสุขแก่ตนทั้งโลกนี้และโลกหน้า พระพุทธเจ้าตรัสว่าบุญเป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลายทั้งโลกนี้และโลกหน้า (ชาติหน้า) คนเราจะเกิดมาสุขสบายมีสติปัญญาดี รูปร่างดีมีฐานะดีเป็นที่นับถือรักใคร่ของปวงชน ก็ล้วนเป็นผลมาจากบุญที่ได้สร้างไว้ทั้งนั้น

คนที่สร้างบุญมาดีก็เกิดมาสุขสมบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งรูปร่างผิวพรรณวรรณะ ฐานะยศศักดิ์ สติปัญญาความรู้ ความเป็นอยู่ ส่วนคนที่ไม่ได้ทำทานทำบุญไว้เกิดมาก็จะอาภัพอับโชคทั้งรูปร่างหน้าตาผิวพรรณก็ไม่งาม ฐานะยากจน ขัดสน สติปัญญาก็โง่เขลา ล้วนแต่ต่ำต้อยไปเสียทุกอย่าง การที่คนเราเกิดมาแตกต่างกันก็เพราะสร้างบาป-บุญไว้ไม่เหมือนกัน คนที่สร้างบุญทำทานรักษาศีลภาวนามาดีเกิดมาก็สุขสบายไปเสียทุกอย่าง คนที่สร้างบุญไว้มากก็สุขสบายมาก คนที่ทำบุญไว้น้อยก็สุขสบายน้อย บาป-บุญกุศลย่อมจำแนกให้คนเราเกิดมาแตกต่างกันอย่างนี้

แต่บุญที่ทำไว้มีวันหมดได้ เช่น บางคนเป็นดาราดังๆ อยู่ดีๆ ก็ดับไปเสียกระทันหัน เช่น เป็นดาราภาพยนต์ นักร้อง กำลังมีชื่อเสียงโด่งดัง เงินทองไหลมาเทมากำลังสุขสบายพอหมดบุญก็ตกอับหรือตายอย่างกระทันหันก็มี

บางคนมีบุญวาสนาเป็นเจ้าใหญ่นายโต มีทั้งยศฐาบรรดาศักดิ์สูงส่ง พอหมดบุญปั๊บก็ตกกระป๋องไปเลย ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ก็มี หรือเศรษฐีบางคนมีเงินเป็นร้อยล้านพันล้าน มีรถเบ็นซ์นั่ง สะดวกสบายพอหมดบุญปั๊บล้มละลายหมดตัวไม่มีแม้จักรยานจะถีบด้วยซ้ำ บางคนพอบุญหมดประสบอุบัติเหตุตายอย่างกระทันหันทรัพย์สมบัติตกเป็นของคนอื่นหมดสิ้น

ดังนั้นบุญกุศลเก่าๆ ที่ส่งผลให้ตัวเราสุขสบายมีวันหมดได้ และเราไม่รู้จะหมดวันใด เผลอๆ กำลังโด่งดัง ร่ำรวย ลอยฟ้าอยู่ดีๆ เกิด

บุญหมดตกแอ้กลงมากระทันหันเจ็บอย่าบอกใครเชียว ดังนั้นขณะที่เรากำลังร่ำรวยสุขสบายอยู่นี้ไม่ควรประมาท ควรรีบทำบุญทำทานบริจาคทรัพย์สร้างพระประธานธรรมกาย เพื่อเป็นการสร้างบุญใหญ่เพิ่มเติมเสริมบุญเก่าไม่ให้หมด และสร้างบุญใหม่ที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อติดตามสนองผลคุ้มครองตัวเราไปทุกชาติ เพราะการบริจาคทรัพย์สร้างพระประธานธรรมกายนี้นอกจากได้บุญแล้ว ยังเป็นการสะเดาะเคราะห์ต่อดวงชะตาชีวิตของตัวเองให้ยืนยาวไปอีกด้วย

ข้อเตือนใจ

บางคนคิดว่าฉันอยู่อย่างนี้ก็ดีแล้วสุขสบายแล้ว ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใครแต่ความดีบุญกุศลฉันก็ไม่สนใจจะทำเข้าทำนองบุญก็ไม่ทำบาปกรรมก็ไม่สร้าง วัดก็ไม่เข้าเหล้าก็ไม่กิน เขาย่อมจะมีโอกาสเผลอไปทำความชั่วได้ในไม่ช้า เพราะใจของคนเราพร้อมที่จะไหลเลือนลงไปในที่ต่ำตามอำนาจกิเลสอยู่แล้วผู้ที่คิดอย่างนี้เป็นคนประมาทอย่างยิ่ง

ดังนันชาวพุทธทั้งหลาย นอกจากจะต้องพยายามงดเว้นบาปเพื่อป้องกันใจของเราไม่ให้เลื่อนไหลไปทางต่ำแล้ว จะต้องหมั่นยกใจของเราให้สูงอยู่เสมอด้วยการขวนขวายสร้างสมบุญกุศลอยู่เป็นนิจ

พระพุทธพจน์

"ปมาโท มจฺจุโน ปทํ

ความประมาท เป็นทางแห่งความตาย"

"อปฺปมาโท อมตํ ปทํ

ความไม่ประมาท เป็นทางอมตะ

พระพุทธเจ้าทรงตรัสสรรเสริญว่า กัลยาณมิตร เป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์ คือเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับทุกชีวิตในโลก การชักชวนกัน

ทำบุญสร้างกุศลเป็นหมู่คณะเป็นหน้าที่ของกัลยาณมิตร

เพราะฉะนั้นทุกครั้งที่คิดจะทำบุญ อย่าลืมชักชวนเพื่อนสนิทมิตรสหายให้ร่วมทำบุญด้วยการบริจาคทรัพย์สร้างพระประธานธรรมกายสร้างรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำสร้างกำแพงเสนาสนะสงฆ์ ณ สำนักสาขาวัดปากน้ำแห่งนี้ก็ถือว่าเป็นการทำบุญให้ทานเป็นหมู่คณะได้บุญกุศลใหญ่เพราะทุกครั้งที่พระสงฆ์หรือใครก็ตามมากราบไหว้พระประธาน หรือใช้สถานที่ซึ่งเราบริจาคทรัพย์สร้างไว้ เราก็จะได้บุญทับทวีงอกเงยมากขึ้นทุกที

การชักชวนแนะนำให้คนอื่นๆ ได้ร่วมทำบุญบริจาคทรัพย์ให้ทานได้มากเท่าใดเหมือนช่วยกันจุดเทียนต่อๆ กันไป ย่อมได้ความสง่างไสวมากเพียงนั้น บุญกุศลนี้จะเกิดสนองตอบตัวท่านเอง จะมีกัลยาณมิตรที่แสนดีคอยชักนำประคับประคองตัวท่านให้อยู่ในเส้นทางที่ดีเส้นทางบุญทั้งโลกนี้โลกหน้า ไม่ตกไปในเส้นทางชั่วทุกภพทุกชาติตราบเข้าสู่พระนิพพาน

ขอเชิญเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกาย

และ

รูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินหยกเขียวแท้

ผู้เป็นเจ้าภาพบริจาคจะได้รับพระสมเด็จวัดปากน้ำของขวัญดังนี้

๑. ผู้บริจาค ๔๙๙ บาท จะได้รับพระสมเด็จหยกเขียว พระหยกเขียวแบบต่างๆ ตามรูปภาพปกหน้าใน ๑ องค์ พร้อมดวงแก้วกายสิทธิ์กลมใสแท้ ๑ ดวง

๒. ผู้บริจาค ๓๐๐ บาท จะได้รับพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำเนื้อหยกพม่าแท้ชนิดหยกจากวงกำไลหยก สีขาว สีครีม เป็นหยกเนื้อแข็ง ๑ องค์ พร้อมดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง

๓. ผู้บริจาค ๑๐๙ บาท จะได้รับพระผงสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑล ๑ องค์

การบริจาค

๑. บริจาคกับทางสำนักโดยตรง คือสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม บ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย เชียงราย ๕๗๑๓๐ โทร. (๐๕๓) ๗๐๙๕๒๐, ๗๐๙๕๒๗

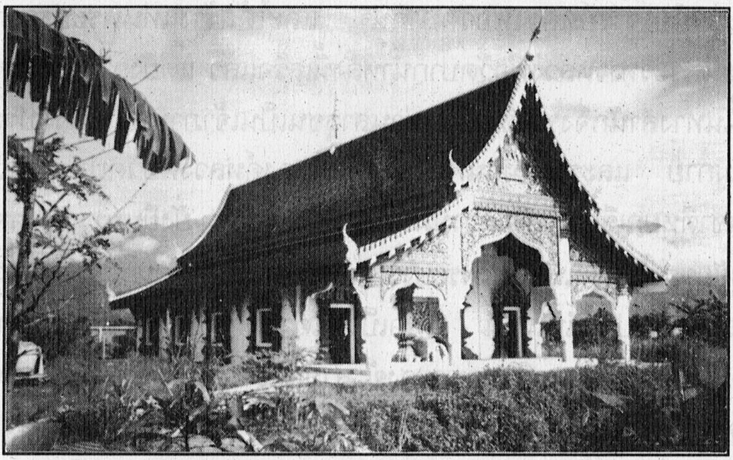
๒. โอนเงินผ่านธนาคาร ทหารไทย เข้าบัญชี กองทุนสร้างพระ-ประธาน บัญชีเลขที่ ๔๕๙-๒-๐๓๕๕๒-๓ ชื่อบัญชี กองทุนสร้างพระประธาน ธนาคารทหารไทย สาขาแม่สาย เมื่อโอนเงินเสร็จแล้วให้ท่านถ่ายเอกสารใบโอนเงินเก็บไว้ แล้วส่งใบโอนเงินตัวจริงมาทางจดหมายลงทะเบียนส่งมาให้ทางสำนักพร้อมแจ้งรายละเอียดเพื่อทางวัดจะได้เป็นหลักฐานส่งพระให้ท่านต่อไป

๓. โอนเงินเข้าบัญชีกองทุนสร้างพระประธาน หยก และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ บัญชี เลขที่ ๓๙๘-๐๓๘๔๔๐-๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาแม่สาย เมื่อโอนเงินแล้วก็ถ่ายเอกสารใบโอนเงินเก็บไว้ ส่งใบตัวจริงมาทางจดหมายลงทะเบียนมายังสำนักปฏิบัติธรรมเพื่อจะเป็นหลักฐานส่งพระให้ท่านต่อไป

๔. บริจาคส่งเงินธนาณัติ สั่งจ่ายพระอาจารย์สมศักดิ์ มหพฺพโล สำนักปฏิบัติธรรมมงคลกายาราม ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย ๕๗๑๓๐ เมื่อส่งธนาณัติแล้วท่านต้องเก็บหลักฐานไว้และหากส่งมาเกิน ๗ วัน ท่านยังไม่ได้รับพระท่านต้อง แจ้งหรือโทรถามกับทางสำนักบ่อยๆ

เพราะป้องกันการสูญหาย เพราะทางไปรษณีย์ ธณาณัติ มักมีปัญหาสูญหายบ่อยดังนั้นต้องระวังและคอยสอบถาม โปรดงดการส่งเงินทางโทรเลข ธณาณัติและเช็คต่างๆ จดหมายทุกฉบับควรลงทะเบียนหรือ EMS ป้องกันการสูญหาย

หมายเหตุ ทุกรายการโปรดเพิ่มเงินอีก ๕๐ บาท เป็นค่าส่งพระกลับทางด่วน EMS ป้องกันการแตกหักและสูญหาย

"การสร้างวัดวาอาราม สำนักปฏิบัติธรรม ทุกครั้งที่พระ หรือใครก็ตามได้มาใช้สถานที่ซึ่งเราสร้างไว้ให้เพื่อปฏิบัติธรรม เราก็จะได้บุญทับทวีขึ้นทุกที ตราบเท่าที่นั้น สถานที่นั้นยังเป็นสื่อให้คนรุ่นหลังได้สร้างบุญ"

สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย คณะศิษย์ผู้เคารพนับถือในองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำได้บริจาคถวายที่ดิน แด่วัดปากน้ำเพื่อถวายบูชาคุณแห่งหลวงพ่อวัด-ปากน้ำ เพื่อสร้างเป็นสำนักปฏิบัติธรรม เพื่อเป็นสถานอบรมเผยแผ่ปฏิบัติธรรมตามแนววิชชาธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำแก่สาธุชนชาวพุทธนาๆ ชาติใกล้เคียง และเปิดการอบรมแก่พระสงฆ์-สามเณรนาๆ ชาติ เพื่อสืบทอดเผยแพร่เจตนารมณ์ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำที่ประสงค์ให้การปฏิบัติธรรม สมาธิภาวนาวิชาธรรมกายเผยแพร่ไปยังชาวพุทธทั่วไป ทุกทิศทุกทางให้ กว้างขวางออกไปทุกหมู่เหล่า ได้รู้และประพฤติธรรม อันจะนำมาซึ่ง สันติสุขแก่ชาวโลก บัดนี้ท่านเจ้าพระคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญได้เป็นองค์ประธานสร้างพระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำขึ้นทรงศิลปล้านนาไทยเดิมงดงามทรงไว้ซึ่งศิลปประจำชาติไทย ภายในประดิษฐานรูปเหมือนยืนเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำแกะสลัก จากหินสีขาวบริสุทธิ์ เป็นอนุสาวรีย์

พระปูชนียาจารย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ และได้สร้างแท่นพระประธานขึ้น ขณะนี้พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำหลังนี้เสร็จแล้ว แต่ยังขาดพระประธาน ดังนั้นทางสำนักจึงขอเชิญชวนท่านสาธุชนเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานธรรมกาย และรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินรัตนชาติหยกเขียว เพื่อความมั่นคงทน ถาวร ยั่งยืนยาวนานตลอดคู่อายุขัยของโลก เพื่อเป็นพระประธานประจำประดิษฐาน ณ พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำแห่งนี้ เพื่อเป็นที่เคารพกราบไหว้เจริญพุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติ แก่พระสงฆ์ สามเณร ชาวพุทธไทย และนาๆชาติ สืบต่อไปยาวนาน

การทำบุญเป็นเจ้าภาพสร้างพระธรรมกายหยกและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำเหมือนกับได้ทำบุญกับองค์พระพุทธเจ้านับพระองค์ไม่ถ้วน เพราะพระธรรมกายคือพระพุทธรัตนะแก่นแท้ของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ และเหมือนกับได้ทำบุญกับองค์หลวงพ่อสดวัดปากน้ำ จึงเป็นมหาทานบารมีที่ยิ่งใหญ่ เป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ที่จะติดตามรักษาส่งผลให้ตัวท่านตลอดไป

"การทำบุญให้ทานเป็นเหตุให้ร่ำรวย

การรักษาศีลทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ไม่พิการ

การทำสมาธิทำให้ เป็นผู้มีปัญญารู้แจ้ง ไม่เป็นคนเขลา มัวเมาหลงติดยึดในสิ่งผิด"

บุญ-บารมี คือ แก่นสารของชีวิต

คนที่ไม่ยอมสร้างบุญสร้างกุศล พากันใช้ชีวิตอย่างประมาท ตายแล้วก็ไปทุคติคนเราเกิดมาไม่เอาบุญและจะไปเอาอะไรที่เป็นแก่นสารของชีวิต เงินทองที่สะสมแสวงหามาจับจ่ายสำหรับเลี้ยงชีวิตตนเองและคนในครอบครัว ซึ่งร่างกายของเรา หรือใครๆ ก็ตามถึงแม้จะบำรุงเลี้ยงด้วยอาหารอย่างดี นอนอย่างดี ปรนเปรอขนาดไหนก็ตาม เมื่อถึงเวลามันก็แก่ เจ็บ แล้วก็

ตายไปจนได้ ตายแล้วไม่ได้อะไรติดตัวไปเลย มีเงิน ๑๐ ล้าน ร้อยล้าน พันล้านก็เอาข้ามชาติไปไม่ได้ แม้เงินที่ญาติๆ เอาใส่ปากให้ไว้เวลาตายก็ยังเอาไปไม่ได้ ถูกสับปะเหร่อลักล้วงเอาไปจนหมด

มีหนทางเดียวที่จะขนทรัพย์สมบัติเหล่านี้ข้ามภพข้ามชาติติดตัวเราไปได้คือการเป็นเจ้าภาพนำทรัพย์นั้นมาสร้างพระประธานธรรมกาย และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ และสร้างพระธรรมกายประจำตัว สิ่งนี้แหละเหมือนกับฝากขุมทรัพย์มหาศาลไว้ในองค์พระพุทธเจ้า และหลวงพ่อวัดปากน้ำ จะเป็นบุญติดตัวข้ามภพข้ามชาติ จะมีทรัพย์สมบัติมากมายมหาศาลไปทุกภพ ทุกชาติ ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

ดังนั้นการบริจาคทรัพย์สร้างพระประธานธรรมกาย และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำจึงเป็นบุญบารมีที่ยิ่งใหญ่ในยุคนี้ และจะเป็นอมตะถาวรวัตถุ ปูชนียวัตถุที่มั่นคงยาวนานเท่าอายุขัยของโลก ให้คนกราบไหว้ยาวนานเท่าใด บุญก็เปิดทับทวีให้เราอยู่ตราบนั้น ในฐานะผู้สร้างสิ่งประเสริฐสุด ย่อมได้รับบุญและสิ่งประเสริฐสุดตอบแทนคือ

๑. มนุษย์สมบัติ

๒. สวรรค์สมบัติ

๓. นิพพานสมบัติ

สมบัติทั้ง ๓ นี้ เป็นสมบัติที่เลิศที่ประเสริฐตลอดไป เป็นอมตะนิรันดร์กาล

พระของขวัญ (พระสมเด็จวัดปากน้ำ)

คือการสอนกัมมัฏฐานอย่างพิสดารของหลวงพ่อ

เคยมีผู้กราบเรียนถามท่านเจ้าคุณภาวนาโกศลเถระ (พระอาจารย์วีระ) พระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสนาวัดปากน้ำ ว่าเหตุใดหลวงพ่อต้องทำ

พระของขวัญ (พระสมเด็จ) แจกท่านเจ้าคุณภาวนาโกศลเถระชี้แจงว่าหลวงพ่อมีกลวิธีสอนให้คนเรียนภาวนาอย่างแยบยล โดยเอาพระของขวัญ (สมเด็จ) เป็นนิมิตร เอานิมิตรพระของขวัญไปตั้งที่ศูนย์กลางกาย จากนั้นก็ภาวนา "สัมมา อะระหัง" จนกว่าพระของขวัญกลายเป็นพระพุทธรูปแก้วขาวใส (ธรรมกาย) จากนั้นจึงอธิษฐานขอความสำเร็จ ท่านเจ้าคุณภาวนาโกศลเถระบอกว่าหลวงพ่อมีความประสงค์อย่างนั้น

ปกติคนทั่วไปชอบพระเครื่องกันอยู่แล้ว จะแก้ไม่ให้นิยมพระเครื่องทำไม่สำเร็จเลยหนามยอกต้องเอาหนามบ่ง พระของขวัญในครั้งนั้น ใครมาร่วมบริจาคเงินสร้างโรงเรียนปริยัติธรรม ๒๕ บาท ๑๐๐ บาท หรือพันบาท บางคนบริจาค ๒ แสนบาท ท่านก็มอบให้เพียง ๑ องค์ การแจกพระ-ของขวัญ (พระสมเด็จ) นั้นหลวงพ่อต้องการให้เรียนภาวนาโดยไม่รู้ตัวเพราะถ้าสอนให้เรียนภาวนาแก่คนบางพวกเขาจะรู้สึกเบื่อวิธีนี้เป็นกลอุบายที่ให้เขาเรียนภาวนาโดยไม่รู้ตัว เพราะใครๆ ก็อยากได้ความสำเร็จ เมื่ออยากได้ก็ต้องปฏิบัติตามวิธีใช้ วิธีบูชาพระของขวัญ (สมเด็จ) นั้น เพราะพระสมเด็จทุกองค์จะมีใบสลากอธิบายวิธีบูชาพระของขวัญแจกคู่กับพระทุกองค์ให้แก่ผู้รับ เมื่อรับพระไปแล้วท่านก็สั่งว่าให้อ่านวิธีบูชาพระสมเด็จให้เข้าใจ คือให้ดูพิจารณาองค์พระสมเด็จ ให้จำได้แม่นยำหลับตาก็นึกออก หญิงน้อมอาราธนาภาพองค์พระเข้าปากช่องจมูกซ้ายชายน้อมอาราธนาภาพองค์พระเข้าปากช่องจมูกขวา ไปตั้งไว้กลางตัวเหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ เอาใจนึกหยุดนิ่งกลางองค์พระนั้นควบคู่กับบริกรรมภาวนาว่า "สัมมาอรหัง" จนกระทั่งภาพองค์พระกลายเป็นพระแก้วขาวใส (เห็นในใจ) จึงอธิษฐานขอความสำเร็จต่างๆ

ซึ่งวิธีนี้ หลวงพ่อวัดปากน้ำประสบความสำเร็จในการเผยแพร่วิชชาธรรมกายโดยวิธีสร้างพระของขวัญ (สมเด็จ) อีกแนวหนึ่ง

ขอพูดวิธีทำพระของขวัญ (สมเด็จ) ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านไม่ได้ทำพิธีพุทธาภิเษกอย่างที่เราเห็น ไม่ต้องมีการสวดมนต์ จุดเทียนชัยแต่ท่านใช้จิตตภาวนา ภาวนาวิชชาธรรมกายอันบริสุทธิ์สูงส่งไปอาราธนา

พระพุทธเจ้าที่เสด็จนิพพานไปแล้วนับพระนิพพานไม่ถ้วนมาทำวิชชาศักดิ์สิทธิ์เป็นเวลา ๓ เดือน และบรรดาพระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาที่ได้และเป็นวิชชาธรรมกายก็เดินวิชาตามไปด้วย ผลัดเวรทำอย่างต่อเนื่องกันไป พอครบไตรมาส ๓ เดือนก็นำพระมาแจกได้

การสร้างพระสมเด็จ (พระของขวัญวัดปากน้ำรุ่นหลังๆ นี้) ก็ดำเนินการตามแบบอย่างวิธีที่หลวงพ่อทำทุกอย่าง และเป็นเรื่องแปลก แต่จริงคือพระรุ่นหลังๆ ยิ่งขลังกว่ารุ่นแรก มีอภินิหารกว่ารุ่นแรกๆ ท่านผู้รู้อธิบายว่า เป็นเพราะวิชาชำนาญขึ้นแก่กล้าละเอียดขึ้นนั่นเอง ยิ่งทำยิ่งละเอียดยิ่งชำนาญ ความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งทับทวียิ่งขึ้น พระของหลวงพ่อวัดปากน้ำ หรือพระที่สร้างตามแบบของหลวงพ่อนี้ไม่มีสิ่งใดมาทำลายความศักดิ์สิทธิ์ให้เสื่อมลงได้ มีแต่จะทับทวีศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้นทุกที และพระ-สมเด็จวัดปากน้ำทุกรุ่นทุกองค์ ต้องใช้หรือบูชาตามแบบที่หลวงพ่อวัดปากน้ำบอกสอนไว้ จึงจะเห็นผลเร็ว และได้รับความสำเร็จจากองค์พระในปัจจุบันทันตาเห็นในปัจจุบันชาตินี้

อนึ่งการสร้างพระสมเด็จวัดปากน้ำด้วยหยกแท้รุ่น ๑ ของสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) แห่งอำเภอแม่สายจังหวัดเชียงรายนี้ ก็ได้ดำเนินการขอประทานอนุญาตจากเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์วัดปากน้ำภาษีเจริญอย่างถูกต้องและประทานอนุญาตให้นำพระสมเด็จหยกทั้งหมดทุกอย่างเข้าไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สถานวิปัสนาขั้นสูงของหลวงพ่อวัดปากน้ำ (ที่เคยกระทำความศักดิ์สิทธิ์แก่พระผงสมเด็จรุ่น ๑,๒,๓ และทุกรุ่นของวัดปากน้ำ) หรือที่เรียกกันในหมู่ศิษย์ว่า "โรงงานทำวิชชา" คือเป็นสถานเจริญภาวนาธรรมวิชาธรรมกายขั้นสูงอย่างต่อเนื่องกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง และพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำนี้ก็ผ่านการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายศักดิ์สิทธิ์ ณ สถานที่ดังกล่าว ณ วัดปากน้ำนี้นานถึง ๙ เดือน ในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ปีมหา-กาญจนาภิเษก ทรงครองราชนานเป็นปีที่ ๕๐ จุดประสงค์เพื่อแจกเป็นพระของขวัญที่เป็นอมตะนิรันดร์กาลแด่ท่านผู้เป็นเจ้าภาพบริจาคเงินสร้าง

พระประธานธรรมกายและรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม สาขาวัดปากน้ำ แม่สาย แห่งนี้เพื่อเป็นที่เคารพกราบไหว้ให้ระลึกถึงพระธรรมกายเป็นนิมิตรหมายให้เข้าถึงธรรมภายในและ เป็นอนุสาวรีย์พระปูชนียาจารย์ผู้เลิศด้วยคุณ คือ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ผู้ค้นคว้าและนำวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าที่สูญหายกลับมาเผยแพร่แก่ชาวโลกได้รู้จักวิธีการทำใจให้ใสอันเป็นสุดยอดแห่งบุญกุศลและความดีทั้งปวง

วิชชาธรรมกาย แท้ที่จริงคือเรื่องการทำใจให้ใสตามคำสอนของพระบรมศาสดาที่ว่า "สจิตฺตปริโยทปนํ" อานิสงส์เบื้องต้นของการพัฒนาใจ ถ้าคนทุกคนทำใจให้ใสได้ เขาย่อมมีใจเป็นหิริโอตตัปปะ หากคนทั้งโลกมีสภาพใจอย่างนี้ สันติสุขจะมาสู่โลกทันที ดังนั้นเรื่องการสร้างและแจกพระสมเด็จวัดปากน้ำ (พระของขวัญ) นี้ก็เป็นการส่งเสริมหรืออุบายวิธีที่ชักนำให้ผู้คนทั่วๆไป ปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า สจิตฺตปริโยทปนํ อันเป็นสุดยอดแห่งกุศลธรรมทั้งปวงในพุทธศาสนา และเป็นเหตุให้เข้าถึงพระรัตนตรัย และมรรคผลนิพพานในปัจจุบันชาติ เมื่อคนทั้งหลายได้รับพระสมเด็จวัดปากน้ำ (พระของขวัญไปแล้วก็ต้องจำเป็นนำไปบูชา อาราธนาตามวิธีที่กำหนดบอกอธิบายไว้ หากไม่ปฏิบัติตามนั้นพระก็จะไม่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ได้ผลความศักดิ์สิทธิ์จากองค์พระในปัจจุบันทันตาเห็น ดังนั้นใครๆ ก็อยากได้รับผลสำเร็จจากองค์พระสมเด็จฯ ก็จะต้องปฏิบัติตามวิธีนั้น จนใจสงบใจใส เมื่อเกิดสภาพแห่งใจใสก็จะก่อให้เกิดคุณธรรมแก่ใจตน คุณธรรมที่ว่านี้คือ หิริ-โอตตัปปะ เป็นคนที่มีสภาพใจเป็นหิริโอตตัปปะ เป็นคนที่สังคมปรารถนา ทุกวันนี้ไม่ว่ายุคไหนๆ ปัญหาน้อยใหญ่เกิดแก่ชาติบ้านเมืองเราก็ดี เกิดแก่โลกก็ดี มูลเหตุมาจากคนที่สภาพใจขุ่นมัวทั้งสิ้น ดังนั้นพระสมเด็จวัดปากน้ำทุกรุ่น และวิธีใช้พระหรือบูชาพระสมเด็จวัดปากน้ำตามวิธีที่หลวงพ่อสอนให้คนรับพระได้ไปปฏิบัติบูชาพระนั้นก็เป็นการปฏิบัติธรรม ส่งเสริมให้เกิดคุณธรรมสภาพแห่งใจใส ตามพระพุทโธวาทแห่งพระบรมศาสดา ข้อที่ว่า

สจิตฺตปริโยทปนํ ซึ่งแปลว่าการทำใจใสอันเป็นสุดยอดคำสอนของพุทธศาสนาโดยแท้

คำว่า "ธรรมกาย" สู่วงการสงฆ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒

เดิมคำว่า "ธรรมกาย" ไม่คุ้นหูเราท่าน แต่แรกที่ฟัง ย่อมเกิดความเข้าใจกันไปต่างๆ แต่คนที่ฝึกหัดพัฒนาใจกับหลวงพ่อวัดปากน้ำเข้าใจคำว่า "ธรรมกาย" เป็นอันดี

เมื่อปี พ.ศ.๒๔๙๒ ศิษย์หลวงพ่อ คือ อุบาสิกาเนาวรัตน์ หิรัญรักษ์ ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าสมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระวชิรญาณวงศ์ แห่งวัดบวรนิเวศวิหาร ทรงถามอุบาสิกาเนาวรัตน์ ว่า อยู่ศึกษาปฏิบัติธรรมกับพระครูสมณธรรมสมาทาน (หลวงพ่อสด) แห่งสำนักวัดปากน้ำนั้นหลวงพ่อท่านสอนอย่างไร และเห็นอะไรบ้าง

อุบาสิกาเนาวรัตน์ หิรัญรักษ์ ก็กราบทูลเล่าเนื้อวิชาถวาย เรียนอย่างไร ฝึกอย่างไร เห็นอะไรก็กราบทูลเช่นนั้น ปรากฏว่าเป็นที่สนพระทัยพอพระทัยของสมเด็จฯ จึงทรงบัญชาให้อุบาสิกาเนาวรัตน์ หิรัญรักษ์ เขียนเป็นตำราถวาย ดังนั้นอุบาสิกาเนาวรัตน์จึงนำความไปกราบเรียนหลวงพ่อวัดปากน้ำ หลวงพ่อได้แจ้งแก่ศิษย์ว่า นี้เป็นพระบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช เมื่อทรงบัญชาสั่งมายังพวกเธอ พวกเธอจงช่วยกันรวมความรู้ และพิมพ์เป็นเล่มถวายสมเด็จพระสังฆราช ดังนั้นคณะศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ประกอบด้วย อุบาสิกาเนาวรัตน์ หิรัญรักษ์ อุบาสิกาสมทรง สุดสาคร และคุณฉลวย สมบัติสุข ประชุมกัน ก็ช่วยกันเรียบเรียงหลักการสอน สมถ-วิปัสนา การปฏิบัติธรรมที่หลวงพ่อวัดปากน้ำสอนไว้ออกมาเป็นตำรา หรือหนังสือแนวการปฏิบัติธรรมวิชชาธรรมกาย ชื่อว่าหนังสือ "คู่มือสมภาร" และได้นำหนังสือนี้ทูลเกล้าถวายแด่สมเด็จพระสังฆราชฯ ในปี พ.ศ.๒๔๙๒ หนังสือคู่มือสมภารกล่าวถึงการพัฒนาใจตามคำสอนของพระศาสดา ข้อ ๓ ที่ว่า สจิตฺตปริโยทปนํ จนในที่สุด

เข้าถึง "ธรรมกาย" เป็นอันว่าคำ "ธรรมกาย" ได้เข้าสู่วงการของสงฆ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๙๒ เป็นต้นมา

การเผยแพร่ธรรมกายในต่างประเทศครั้งแรก

พระ ดร.ทิตเวโทภิกขุศิษย์ของหลวงพ่อได้ไปต่างประเทศ เมื่อไปถึงประเทศอังกฤษได้พบกับศาสตราจารย์ ดร.วิลเลียม เปอร์เฟอรัท ชาวอังกฤษ ศาสตราจารย์สอนวิชาปรัชญาศาสนา มหาวิทยาลัยอ๊อกซ์ฟอร์ด ดร.วิลเลี่ยมสนใจมาบวชเรียนวิชชาธรรมกายที่วัดปากน้ำ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๙๗ เป็นฝรั่งคนแรกที่เข้ามาบวชเป็นพระสงฆ์ในประเทศไทย ครั้นต่อมามีเพื่อนบัณฑิตต่างประเทศ ๓ ท่าน จำได้ว่า หลวงพ่อให้ฉายาวัฑโฒ ทั้งนั้น คือ ปัญญาวัฑโฒ กปิลวฑฺโฒ และสัทธาวฑฺโฒ ต่อมาพระต่างประเทศ ๓ รูป กลับไปต่างประเทศ การเผยแพร่วิชาธรรมกายในต่างประเทศ เริ่มแต่ครั้งนั้นแล้ว

การปลูกฝังการศึกษาปริยัติธรรม และวิปัสนาธุระ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำเอาเป็นแบบอย่างได้

หลวงพ่อวัดปากน้ำได้ปลูกฝังงานการศึกษาทั้งฝ่ายปริยัติธรรมและวิปัสนาธุระที่วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ในสมัยที่หลวงพ่อมีชีวิตอยู่นั้น ถือเป็นแบบอย่างได้อย่างดี

การศึกษาด้านปริยัติธรรม คือการศึกษานักธรรมและบาลีนั้นไม่ต้องอธิบายเลยเพราะเราเห็นอยู่และเข้าใจดีแล้ว ขณะนี้ที่ไหนๆ ก็จัดได้ไม่เป็นที่ข้องใจแก่เรา มีหลักสูตร มีครู มีสถานที่ เราก็ทำได้แล้วไม่ยากอะไร

การศึกษาด้านวิปัสนาธุระ คือ การศึกษาเพื่อแจ้งนิพพานนั้นเป็นเรื่องยากยิ่งกว่าอะไรทั้งหลาย แม้มีเงิน มีสถานที่ มีวัสดุอุปกรณ์เครื่อง

ใช้เราก็ดำเนินการศึกษาไม่ได้ เพราะขาดหลักสูตร แม้ตำราวิสุทธิมรรคมีให้เราศึกษาก็จริง เราจะจัดการศึกษาด้านวิปัสนาธุระไม่ได้ เหตุผลที่วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ จัดการศึกษาด้านวิปัสนาธุระขึ้นได้ก็เพราะหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านบรรลุวิชชาธรรมกาย คือ ท่านบรรลุวิธีทำใจให้ใสตามคำสอนของพระศาสดา ข้อ ๓ ที่ว่า สจิตฺตปริโยทปนํ ท่านสามารถกำหนดหลักสูตรวิชชาวิปัสสนาธุระได้ เมื่อมีหลักสูตรแล้วหลวงพ่อก็หาครู ครูจึงได้แก่ผู้บรรลุวิชาตามที่หลวงพ่อสอน เพียงเท่านี้หลวงพ่อก็สามารถตั้งโรงเรียนวิปัสนาธุระที่วัดปากน้ำได้ โดยหลวงพ่อท่านเป็นอาจารย์ใหญ่เป็นผู้ควบคุมดำเนินการสอน หนังสือหลักสูตรที่ใช้สอนที่หลวงพ่อพิมพ์ขึ้นใช้ในสมัยนั้นมี ๒ เล่ม คือ

๑. หนังสือมรรคผลนิพพาน (หนังสือ ๑๘ กาย)

๒. หนังสือคู่มือสมภาร

ทั้ง ๒ เล่มนี้ท่านพิมพ์แจกฟรี แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ทางวัดปากน้ำก็พิมพ์แจกฟรีติดต่อกันมานับเป็นหลายแสนจนเป็นล้านเล่มแล้ว

หนังสือมรรคผลนิพพาน ๑๘ กาย ใช้สอนเป็นแนวทางปฏิบัติในเบื้องต้น เมื่อปฏิบัติได้ผลครบตามขั้นต้นแล้วก็ใช้หนังสือคู่มือสมภารและหนังสือมรรคผลพิสดารต่อไป

การเรียนปริยัติธรรมต่างกับการเรียนวิปัสนา คือการเรียนปริยัติธรรมเราลืมตาเรียน ต้องท่องจำ เข้าใจ แต่การเรียนวิปัสนาต้องหลับตาเรียน ต้องนั่งสมาธิหลับตาทำใจ ฝึกใจไปตามหลักสูตรที่หลวงพ่อกำหนดไว้

วิปัสนาเป็นธุระที่เราควรทำ เพื่อให้เกิดสภาพแห่งใจใส สภาพแห่งใจใสก่อให้เกิดคุณธรรมแก่ใจตน คุณธรรมที่ว่า คือ หิริโอตตัปปะ และคนที่มีสภาพใจเป็นหิริโอตตัปปะ เป็นคนที่สังคมปรารถนา

ปัญหาเดือดร้อนน้อยใหญ่เกิดแก่ชาติบ้านเมืองเราก็ดี เกิดแก่โลกก็ดี มูลเหตุมาจากคนที่สภาพใจขุ่นมัวทั้งสิ้น

ดังนั้น หากเราศึกษาแต่ทฤษฎีอย่างเดียว เราจะเจริญแต่ความรู้แต่ขาดการเจริญทางใจ ส่งผลให้คนของเราทำกรรมบาปอยู่ดี และเมื่อมี

การทำกรรมชั่วเกิดขึ้น จะส่งผลกระทบต่อสังคมทันที คือ สังคมจะมีแต่ความทุกข์ร้อน แม้เราไม่ได้ทำ แต่เราก็พลอยได้ทุกข์ไปกับเขาด้วย เหมือนตีวัวกระทบคราด หยิกเล็บแล้วเจ็บเนื้อ ถึงเราจะศึกษาหรือจัดปริยัติธรรมได้ดีปานใด หากไม่จัดการศึกษาวิปัสนาเราก็ตกอยู่ใน "ความประมาท" อยู่ดี ไม่ว่านักปราชญ์คนไหน ท่านจะว่าเราประมาททั้งนั้น ครั้งเราจะโต้ว่าขาดตำรา ขาดครู พูดได้แต่ฟังไม่ขึ้น เพราะเราทราบทั่วกันว่าวัดปากน้ำภาษีเจริญให้บริการทุกอย่าง หากขาดตำราก็ขอไปได้ ทางวัดแจกฟรีมาตลอดอยู่แล้ว หากขาดครูก็ขอหรือส่งคนไปเรียน ปัญหาการขาดครูสอนก็จะหมดไป

วิธีการสอนของแนวหลวงพ่อวัดปากน้ำ ก็คือ วิธีทำใจให้ใสที่ว่า สจิตฺตปริโยทปนํ แปลว่าการทำใจให้ใส หากเราไม่รู้วิธีการของพระศาสดาในเรื่องนี้จะส่งผลให้สภาพใจคนต่ำเมื่อสภาพใจต่ำเพียงอย่างเดียว ย่อมทำบาปไม่ทำกุศล ปิดทางมรรคผลนิพพานอย่างสิ้นเชิง ก็แปลว่า ธรรมภาคกิเลสมีอนุภาพแก่กล้า เหตุนี้เอง จำต้องค้นคว้าวิชชาธรรมกายให้รุดหน้าเพราะธรรมกาย คือพระศาสดาและพระศาสดาคือธรรมกาย เมื่อเราค้นพบธรรมกายแล้ว งานสะสางธาตุธรรมจะเริ่มทันที งานสะสางธาตุธรรมของหลวงพ่อคือปราบมารนั่นเอง

มารที่หลวงพ่อวัดปากน้ำต้องการปราบ

มาร คือ อุปสรรคในการดำรงชีวิตหรือการทำความดีของมนุษย์ มารที่หลวงพ่อวัดปากน้ำตั้งใจปราบ คือ มาร ๕ ฝูง มี

๑. ขันธมาร คือความเจ็บไข้ได้ป่วย โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ที่เกิดขึ้นในมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย เป็นโรคทันสมัยอยู่เสมอเพราะมารบังคับให้มนุษย์ทำกรรมที่เป็นอกุศล เพื่อให้มนุษย์เป็นบ่าว เป็นทาส ต้องเวียนตายเวียนเกิดต่อไป ต้องเจ็บป่วยต่อไป ซึ่งในสมัยหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านได้ใช้วิชชาธรรมกายในการรักษาโรคต่างๆ เป็นที่รู้กันทั่วไป

๒. กิเลสมาร คือ นิสัยไม่ดีในสันดารมนุษย์ที่มารผูกมนุษย์ไว้ในภพ ๓ ด้วยการทำให้มนุษย์อยู่ในกระแสอำนาจของโลภะ โทสะ โมหะ ใช้อวิชชาครอบงำไม่ให้รู้เห็นหนทางมรรคผล นิพพาน ทำให้ห่างไกลออกไปจากเส้นทางบุญ ตัดโอกาสในการสั่งสมบารมี

๓. อภิสังขารมาร คือ อกุศลกรรมในอดีตที่ได้ทำไว้ตามมาตัดรอนขัดขวางในการสร้างบุญสร้างบารมี ทำให้มนุษย์เกิดมาเป็นใบ้ บ้า ปัญญาอ่อน เกิดมาไม่สมบูรณ์ ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ทำให้การสร้างบารมีติดขัด มีอุสรรคนานัปการ ก่อให้เกิดความท้อแท้ หมดกำลังใจที่สั่งสมอบรมบารมีให้แก่ตนเอง

๔. มัจจุมาร คือ ความตายของมนุษย์ทุกคน ตราบใดที่ยังอยู่ในอำนาจมาร เกิดมาแล้วต้องตาย บางยุคบางสมัยที่มนุษย์มีบุญมากมาเกิดอายุของมนุษย์ยุคนั้นๆ ยืนยาวเป็นอสงไขยปีก็มี บางยุคเป็นหมื่นปี ในยุคปัจจุบันอยู่ในช่วงกัปไขลง อายุมนุษย์เหลือเพียง ๗๕ ปี ก็ต้องตายแล้วพอหมดอายุขัยก็ต้องตาย ถ้าทำวิชชาปราบมารได้ก็พ้นจากความตายได้

๕. เทวบุตรมาร คือ ให้อำนาจคนพาลที่คอยรังแกคนดีไม่ให้มีโอกาสสร้างบุญสร้างบารมี คอยขัดขวางหนทางไปสู่มรรคผลนิพพาน ชักนำมนุษย์ให้เดินทางหนทางผิดลืมเป้าหมายชีวิตที่เกิดมา ทำให้ละเลยในการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระนิพพาน

เรื่องปราบมารนี้ เป็นความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของหลวงพ่อวัดปากน้ำ จนเป็นที่รู้กันว่า ถ้าพูดถึงหลวงพ่อวัดปากน้ำแล้ว ก็ต้องพูดถึงเรื่องปราบมารด้วย ท่านตั้งใจปราบมารให้ราบคาบอย่างชนิดที่เรียกว่า "ปราบมารประหารกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษเลยทีเดียว"

กล่าวถึงงานปราบมารของหลวงพ่อ หลวงพ่อท่านระดมสรรพกำลังทุกสถาน ตั้งเป็นเวรถึง ๖ เวรๆ ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดวันตลอดคืนไม่หยุดเลย พลรบเวรบางเวร ๒๐ คน บางเวรน้อยกว่านั้น ขณะหลวงพ่อฉันอาหาร หรือทำวัตรเย็น ทำวัตรเช้า เวรเข้าเดินวิชชาไปเรื่อยๆ พอหลวงพ่อเสร็จภารกิจเหล่านั้น จะมาซักถามผลงานของเวรที่กำลังเดินวิชชาอยู่

ทันทีว่าขณะนี้ได้ความรู้อะไร และจะทำประการใดต่อไป หลวงพ่อท่านจะตรวจสอบทางญาณทัสนะทันที หลวงพ่อชั้ว โอภาโส เล่าว่าหลวงพ่อกวดขันวิชาปราบมารแบบหามรุ่งหามค่ำเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี

นี่คือผลงานอันประเสริฐ เป็นอภินิหารของหลวงพ่อวัดปากน้ำที่สามารถทำได้ พลรบมีทั้งพระสงฆ์ สามเณร อุบาสิกา และคฤหัสถ์ สามารถปกครองให้ศิษย์ทั้งหลายเข้าเวรโดยไม่มีขาดหน้าที่ติดต่อเป็นเวลา ๓๐ ปีกว่า

ภาพถ่ายของหลวงพ่อมีความจำเป็นแก่บ้านเรือน

ไม่ว่าจะไปที่ใด เห็นมีภาพของหลวงพ่อประดิษฐานไว้ในที่สูงเกือบทุกบ้าน ร้านค้า ร้านทอง ร้านเพชร และตามบ้านคนมีฐานะ เขามักมีภาพถ่ายของหลวงพ่อตั้งบูชา บ้านใครขึ้นบ้านใหม่ หากไม่มีภาพถ่ายหลวงพ่อก็แปลว่าขาดสิ่งศักดิ์สิทธิ์แทบทุกรายจะบอกว่าภาพหลวงพ่อวัดปากน้ำศักดิ์สิทธิ์ บูชาไว้กับบ้านช่วยให้แคล้วคลาดไฟไม่ไหม้บ้าน และคุ้มครองบ้านเรือนให้ปลอดภัยจากภัยต่างๆ มีผู้ประสบเหตุการณ์หลายรายและช่วยให้บ้านเรือนเป็นสุข ร้านค้าหากมีรูปหลวงพ่อบูชาดูว่าจะทำมาค้าขายดีมีกำไร ทำมาค้าขึ้น ฐานะร่ำรวยขึ้นทันตาเห็น บางรายบอกว่าหลวงพ่อวัดปากน้ำสำเร็จธรรมขั้นสูง มีไว้บูชาแล้วเกิดมงคล และได้นำไปติดหน้ารถยนต์บ้าง เขาบอกว่าเกิดความอุ่นใจและหลายรายประสพปาฏิหาริย์หลวงพ่อช่วยให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้อย่างเหลือเชื่อ บางรายก่อนจะออกจากบ้านไปทำงานหรือทำธุรกิจค้าขายเขาจะยกมือไหว้ภาพหลวงพ่อก่อนและกลับมาจะต้องไหว้อีกครั้งยามมีความทุกข์ร้อนก็กราบอธิษฐานขอบารมีหลวงพ่อช่วยก็ได้รับผลอย่างน่าอัศจรรย์

บรรดาศิษย์เก่าแก่ในสมัยหลวงพ่อเขาจะเคารพนับถือหลวงพ่อมาก เขาได้รู้เห็นหลวงพ่อใช้วิชชาธรรมกายแก้สงคราม เพราะขณะนั้นเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นเข้าเมืองไทย ถ้าญี่ปุ่นไม่ยอมแพ้ กรุงเทพฯ

ก็จะเป็นทะเลเพลิง ศิษย์เก่าแก่รู้เห็นงานสำคัญนี้ จึงเคารพหลวงพ่อ เพราะว่าหลวงพ่อวัดปากน้ำมีคุณแก่ชาติบ้านเมือง แต่ไม่มีใครรู้ รู้กันเฉพาะศิษย์หลวงพ่อรุ่นเก่าๆ ที่เป็นวิชชาธรรมกายขั้นสูงเท่านั้น

ขณะนี้ทางสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) บ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย กำลังดำเนินการหาทุนสร้างพระประธานธรรมกาย และรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินหยกแท้ธรรมชาติสีเขียว เท่าองค์จริง เพื่อประดิษฐาน ณ พระมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) ซึ่งพระ-มหาวิหารทรงศิลปไทยเดิมงดงามทรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ศิลปะเก่าแก่ของชาติไทย สร้างสำเร็จแล้ว โดยมีเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญกรุงเทพฯ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ เป็นองค์ประธานสร้างพร้อมด้วยคณะสมาคมศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ขณะนี้พระวิหารหลังนี้สำเร็จแล้ว แต่ยังขาดพระประธาน ทางสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม จึงขอประทานอนุญาตสร้างพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำ รุ่น ๑ ขึ้น พร้อมด้วยหยกเขียวรูปหลวงพ่อวัดปากน้ำแบบต่างๆ ด้วยหินรัตนชาติหยกแท้ ๒ ชนิด คือ หยกเขียวแท้เนไฟรต์ และหยกเนื้อแข็งแท้เจดไอท์ และได้รับการประทานอนุญาติให้นำพระหยกทั้งหมดเข้าพิธีกระทำความศักดิ์สิทธิ์ตามแนวแบบของหลวงพ่อวัดปากน้ำที่เคยสร้างพระผงสมเด็จ รุ่น ๑,๒,๓ ณ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งเดียวกัน ณ สถานเจริญวิชชาธรรมกายขั้นสูง วัดปากน้ำ (โรงงานทำวิชชา) ณ วัดปากน้ำ โดยผ่านการเจริญวิชชาธรรมกายศักดิ์สิทธิ์นาน ๙ เดือน ในปี พ.ศ.๒๕๓๙ ปีแห่งมหากาญจนาภิเษกแห่งรัชกาลที่ ๙ เพื่อนำมาแจกเป็นพระสมเด็จหยกของขวัญศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้เป็นเจ้าภาพบริจาคเงินสร้างพระประธานธรรมกายและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ ด้วยหินหยกเขียวดังกล่าว

ท่านสาธุชนผู้สนใจโปรดหาอ่านรายละเอียดได้จากหนังสือ "อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์แห่งสมเด็จหลวงพ่อวัดปากน้ำที่มหาชนประสบ" และ

หนังสือ "ประวัติเรื่องราวการสร้างพระประธานธรรมกายและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินหยกเขียว" หากท่านไม่มีหนังสือ ๒ เล่มนี้ โปรดติดต่อขอมายังสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม บ้านถ้ำ ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย ๕๗๑๓๐ โทร. (๐๕๓) ๗๐๙๕๒๐, ๗๐๙๕๒๗ ทางสำนักแจกฟรีเป็นธรรมทาน และมอบรูปภาพหลวงพ่อวัดปากน้ำที่ศักดิ์สิทธิ์ให้แก่ผู้สนใจและศรัทธาในองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ฟรี โปรดติดต่อขอรับได้ตลอดเวลา หากมาไม่ได้จะแจ้งขอมาทางจดหมายก็ได้ เขียนชื่อเลขที่อยู่ของท่านมาให้ชัดเจนพร้อมส่งแสตมป์มา ๔ บาท เป็นค่าส่งรูปภาพหลวงพ่อวัดปากน้ำ และหนังสือต่างๆ เกี่ยวกับหลวงพ่อไปให้ทุกท่านฟรี เป็นธรรมทาน

สพฺพทานํ ธมฺทานํ ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

"การทำบุญช้าหรือเร็วมีผลวิบากต่างกัน ใครมีศรัทธาแล้วรีบทำทันที เวลาเกิดมาอีกกี่ภพกี่ชาติ เวลาบุญส่งผลจะได้อะไรก็ได้รวดเร็วกว่าผู้อื่น ได้โดยง่ายไม่ยากลำบาก ส่วนคนที่ทำบุญชักช้า มัวลังเล เมื่อนั้นเถอะ เมื่อนี่เถอะ ได้อะไรก็ได้ชักช้าทีหลังคนอื่น จะบรรลุมรรค ผลนิพพานก็ช้ากว่าคนอื่น"

เมื่อมีโอกาสได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต
อย่าปล่อยให้โอกาสนั้นผ่านไป

สร้างมหากุศลใหญ่ให้ชีวิต คือ สร้างพระธรรมกายพุทธรัตนะไว้บูชาสักการะ เป็นพระประจำตัว ประจำครอบครัว วงศ์ตระกูล และเป็นรัตนมรดกล้ำค่า ตกทอดสืบทอดแก่วงศ์ตระกูล

คตินิยมของบรรพชนชาวพุทธ

เป็นประเพณีมาแต่โบราณ พุทธศาสนิกชนทั้งหลายนิยมสร้างพระพุทธรูปประดิษฐานไว้ตามวัดวาอารามต่างๆ เพื่อสักการะบูชา เคารพกราบไหว้ และเพื่อเจริญพุทธานุสติ ระลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นนี้ นิยมสร้างเป็นพระพุทธรูปประจำวงศ์ตระกูลประจำครอบครัว และเป็นพระพุทธรูปประจำตัว

พระมหากษัตริย์ในกาลก่อน ก็ทรงสร้างวัด และพระพุทธรูปประจำรัชกาล สืบต่อกันเป็นราชประเพณีมาช้านาน โดยถือว่าพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นนั้น มีความศักดิ์สิทธิ์ มีอานุภาพสามารถปกปักรักษาบ้านเมืองและส่งผลให้อาณาประชาราษฎร์อยู่เย็นเป็นสุข

ท่านพุทธศาสนิกชน และคณะศิษยานุศิษย์ผู้เคารพนับถือในองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำทั้งหลายทุกท่าน ท่านเคยคิดหรือไม่ว่าอยากจะสร้างสิ่งมหัศจรรย์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ ในยุคนี้ไว้เป็นมรดกให้แก่อนุชนรุ่นหลัง

ในวาระสำคัญนี้ ท่านทั้งหลายจะได้มีโอกาสสืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ และชาวพุทธในกาลก่อน ด้วยการสร้างพระพุทธรูป ซึ่งถอดแบบจากพระธรรมกาย ประดิษฐาน ณ พระมหาวิหารพระมงคลเทพมุณี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) พระวิหารนี้สร้างทรงศิลปะไทยแท้ อนุรักษ์สืบสานมรดกศิลปวัฒนธรรมไทยสร้างโดยเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ พร้อมด้วยคณะศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ (ม.ส.จ.) บัดนี้พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งใช้เป็นสถานอบรมปฏิบัติธรรมแก่พระสงฆ์ทั่วประเทศ และนาๆชาติ และเป็นที่ปฏิบัติธรรมของชาวพุทธนาๆชาติ ได้ก่อสร้างสำเร็จลงแล้ว แต่ยังขาดพระประธาน ดังนั้นทางสำนักฯ จึงขอประทานอนุญาตสร้างพระประธานธรรมกายขนาดใหญ่ด้วยหินรัตนชาติธรรมชาติหยกเขียวแท้

อายุหลายสิบล้านปี ซึ่งจะต้องให้ทุนทรัพย์เป็นค่าแกะสลักเจียรไนสร้างพระธรรมกายหยกเขียวนี้หลายล้านบาท ดังนั้นจึงขอเชิญท่านสาธุชนทุกท่านผู้เคารพนับถือในองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำได้ร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธาน "ธรรมกาย" ด้วยหินหยกเขียวนี้ และสร้างรูปเหมือนท่านั่งสมาธิเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำขนาดเท่าองค์จริงด้วยหินหยกเขียวธรรมชาติเพื่อประดิษฐานคู่กัน ณ พระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำแห่งนี้ เพราะหลวงพ่อวัดปากน้ำเป็นพระปูชนียาจารย์ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าที่สูญหายไปนานนับพันปีให้กลับคืนมาเผยแผ่ต่อชาวโลกได้ปฏิบัติและเข้าถึงเพื่อมรรคผลนิพพาน และเกิดสันติสุขที่แท้จริงต่อชาวโลก

ในวาระโอกาสอันสำคัญนี้ขอเชิญท่านร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธาน "ธรรมกาย" และรูปเหมือนเต็มองค์หลวงพ่อวัดปากน้ำด้วยหินรัตนชาติหยกเขียว เพื่อถวายไว้เป็นพระประธาน ณ พระมหาวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม สาขาวัดปากน้ำ อ.แม่สายนี้ เพื่อเป็นสมบัติศักดิ์สิทธิ์ เป็นปูชนียวัตถุศักดิ์สิทธิ์ เป็นมรดกชาติ มรดกโลก เป็นของศักดิ์สิทธิ์เลอค่าสูงค่า คู่แผ่นดิน คู่ชาติ ศาสนา วิชาธรรมกายเป็นอมตะมั่นคงทนยั่งยืนยาวนานนับล้านๆ ปี ตามคุณสมบัติที่เป็นจริงของหินรัตนชาติหยกเขียวแท้ธรรมชาติที่คงทนเป็นเลิศ

ขอเชิญท่านสาธุชนทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระประธานดังกล่าวโดยสั่งจองสร้างพระธรรมกายประจำตัวเพื่ออัญเชิญไปสักการะบูชาเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำตัว ประจำครอบครัว และสามารถตกทอดเป็นสมบัติล้ำค่าแก่วงศ์ตระกูลได้ยาวนาน ไม่มีอายุสิ้นสุดครบอายุขัยของโลก พระธรรมกายประจำตัวที่ให้ท่านสาธุชนสั่งจองเพื่ออัญเชิญไปบูชาที่บ้าน หรือเป็นพระประจำตัวมีดังนี้

๑. พระธรรมกายพุทธรัตนะ เจียรไนจากหยกเขียวแท้ธรรมชาติมีอายุของหินหยกหลายสิบล้านปี ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว มอบแก่ผู้บริจาคสั่งจอง ๓ หมื่นบาท พร้อมมอบดวงแก้วกายสิทธิ์กลมใสแท้ธรรมชาติไว้เป็นนิมิตรปฏิบัติธรรมอีก ๑ ดวง

๒. พระธรรมกายพุทธรัตนะ เจียรไนจากหินหยกเขียวหน้าตัก ๓ นิ้ว บริจาคสั่งจอง 4 พันบาท พร้อมมอบดวงแก้วกายสิทธิ์กลมใสแท้ธรรมชาติให้ ๑ ดวง

๓. พระธรรมกายพุทธรัตนะ เจียรไนจากหินหยกเขียวหน้าตัก ๒ นิ้ว มอบแก่ผู้บริจาคสั่งจอง ๓ พันบาท พร้อมมอบดวงแก้วกายสิทธิ์กลมใสแท้ธรรมชาติให้ ๑ ดวง

๔. พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ พร้อมด้วยหยกเขียวรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำพร้อมด้วยพระผงสมเด็จวัดปากน้ำรุ่นบรรจุกรุเจดีย์พุทธมณฑล และดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง รวมเป็น ๑ ชุด (สี่ประเสริฐศักดิ์สิทธิ์อมตะนิรันดร์กาล) มอบแด่ผู้บริจาค ๙๙๙ บาท

พระธรรมกายพุทธรัตนะ

(เจียรไนจากหินผลึกแท้ธรรมชาติขาวใสบริสุทธิ์) อายุของหินมากกว่า ๓๕ ล้านปี

พระธรรมกายพุทธรัตนะ ซึ่งสร้างจากหินรัตนชาติหินผลึกขาวใสแท้ธรรมชาติขนาดใหญ่ (ซึ่งภาษาจีนเรียกหินแก้วจุยเจีย ภาษาจีนกลางเรียกสุ่ยจิง) ภาษาอังกฤษสากลเรียกร๊อค คลิสตัล ควอทซ์ มีลักษณะขาวใสบริสุทธิ์ตามธรรมชาติ และมีลายหินม่านหิน อันเป็นของแท้ธรรมชาติปรากฏเป็นรอยลายหิน ม่านหิน มากบ้างน้อยบ้างในเนื้อหินแก้วแท้ธรรมชาตินั้นต้องมีทุกก้อน มากบ้างน้อยบ้าง

๑. พระธรรมกายหินแก้วผลึกขาวใส ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว มอบให้แก่ผู้บริจาคสั่งจอง ๕ หมื่นบาท พร้อมมอบดวงแก้วกลมใสแท้ให้ ๑ ดวง

๒. พระธรรมกายหินแก้วผลึกขาวใส ขนาดหน้าตัก ๓ นิ้ว พร้อมฐานมอบให้แก่ผู้บริจาคสั่งจอง ๓ หมื่นบาท พร้อมมอบดวงแก้วกลมใสแท้ให้ ๑ ดวง

๓. พระธรรมกายหินแก้วผลึกขาวใสขนาดหน้าตักต่ำกว่า ๒ นิ้ว

มอบให้แก่ผู้บริจาค ๒,๕๐๐ บาท, ๒,๐๐๐ บาท พร้อมดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง

๔. พระธรรมกายหินแก้วผลึกขาวใส ขนาดหน้าตักต่ำกว่า ๑.๕ นิ้ว มอบให้ผู้บริจาค ๑,๐๐๐ บาท พร้อมดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง

๕. พระธรรมกายหินแก้วผลึกขาวใสขนาดหน้าตักต่ำกว่า ๑ นิ้ว มอบให้แก่ผู้บริจาค ๕๐๐ บาท พร้อมดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง

๖. พระแก้วหินผลึกขนาดเลี่ยมห้อยสร้อยแขวนคอได้ มอบแก่ผู้บริจาค ๑๙๙ บาท พร้อมดวงแก้วกลมใส ๑ ดวง

ขอเชิญสร้างพระธรรมกายประจำตัว

ขอเชิญท่านสาธุชนสั่งจองสร้างพระพุทธรูป "ธรรมกาย" เป็นพระพุทธรูปไว้สักการะบูชาประจำตัวและจะเป็นสมบัติล้ำค่าตกทอดแก่วงศ์ตระกูล ท่านผู้บริจาคจะได้รับการจารึกชื่อ สกุล ลงใต้ฐานพระพุทธรูป การสร้างพระพุทธรูปธรรมกายเป็นพระบูชาประจำตัว เป็นการสร้างบุญเสริมโชคชะตา บุญวาสนา บารมีให้แก่ตัวท่านเอง และเป็นการสะเดาะเคราะห์ต่อชะตาอายุให้ยืนยาวตลอดไปทุกภพชาติ และจะได้บุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์แห่งพระพุทธานุภาพแห่งธรรมกายคุ้มครองปกป้องรักษาตัวท่านตลอดไป และท่านสามารถสร้างเพื่อไว้กราบไหว้บูชา หรือ สร้างเพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่ผู้มีพระคุณทั้งหลาย และปิยะชนอันเป็นที่รักและญาติมิตรทุกท่าน พระธรรมกายประจำตัวนี้สร้างด้วยหินรัตนชาติมีค่า ๒ ชนิด คือ

๑. พระธรรมกายหินหยกแท้สีเขียวสด

๒. พระธรรมกายหินแก้วผลึก (จุยเจีย) ขาวใสบริสุทธิ์ ทางสำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม ขอเชิญท่านสั่งจองสร้างพระพุทธรูปธรรมกายประจำตัว เพื่อท่านจะได้อัญเชิญ ไปสักการะบูชาเป็นพระพุทธรูปล้ำค่าประจำตัว, ประจำครอบครัว วงศ์ตระกูลของท่านดังต่อไปนี้

๑. พระพุทธรูปธรรมกายหยกเขียวสดแท้ขนาดหน้าตัก ๙ นิ้ว

มอบให้แก่ผู้บริจาคสั่งจอง ๑ แสน ๔ หมื่นบาท

๒. พระพุทธรูปธรรมกายหยกเขียวสดแท้ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว มอบให้แก่ผู้บริจาคสั่งจอง สามหมื่นบาท

๓. พระพุทธรูปธรรมกายหยกเขียวสดแท้ ขนาดหน้าตัก ๓ นิ้ว มอบให้แก่ผู้บริจาคสั่งจอง สี่พันบาท

๔. พระพุทธรูปธรรมกายหยกเขียวสดแท้ขนาดหน้าตัก ๒ นิ้ว มอบให้แก่ผู้บริจาค สามพันบาท

๕. พระพุทธรูปธรรมกายหินแก้วผลึกแท้ธรรมชาติ (จุยเจีย) ขาวใสบริสุทธิ์ขนาดหน้าตัก ๓ นิ้ว พร้อมฐานมอบให้ผู้บริจาค ๓ หมื่นบาท

ท่านสั่งจองต้องชำระปัจจัยเต็มจำนวนล่วงหน้าและทางสำนักจะออกใบอนุโมทนาบัตรและใบรับสั่งจองมอบให้เป็นหลักฐาน

การรับมอบพระพุทธรูป

การกำหนดวันรับพระ จะแจ้งให้ท่านทราบเมื่อมีผู้สั่งจองครบแล้ว

การรับพระจะเรียงตามลำดับของผู้สั่งจอง การรับขอให้ติดต่อรับได้ที่สำนักปฏิบัติธรรมแห่งนี้ หรือ ให้ทางสำนักจัดส่งพระพุทธรูปทางคาร์โก้สายการบินไทยโดยผู้สั่งจองมารับที่สำนักงานคาร์โก้ การบินไทยสายในประเทศหรือให้จัดส่งทางพัสดุไปรษณีย์ด่วน EMS.

หมายเหตุ ขอช่วยเพิ่มค่าจัดส่ง ดังนี้

๑. พระพุทธรูปหยกธรรมกายขนาด ๙ นิ้ว - ๕ นิ้ว ถ้าให้ส่งทางคาร์โก้สายการบินไทยเพิ่มค่าส่ง ๕๐๐ บาท ถ้าส่งทางพัสดุไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ๓๐๐ บาท

๒. พระธรรมกายหยกขนาด ๓ นิ้ว - ๒ นิ้ว ส่งทางพัสดุไปรษณีย์ด่วนพิเศษเพียงอย่างเดียว เพิ่มค่าส่ง ๑๐๐ บาท

การบริจาคเงินสั่งจอง

๑. โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ มหาชนจำกัด เลขบัญชี 398-0-38440-2 พร้อมทั้งส่งเอกสารใบโอนเงินและจดหมายสั่งจองพระ ส่งลง

ทะเบียนกันสูญหายมายังสำนักปฏิบัติธรรม (ก่อนส่งใบหลักฐานมา ขอให้ท่านถ่ายเอกสารเก็บไว้ ๑ ชุด)

๒. โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารทหารไทย สาขาแม่สาย เลขบัญชี 459-2-03552-3 (459-2-03552-3 ชื่อบัญชี กองทุนสร้างพระประธานหยก)

พร้อมทั้งส่งเอกสารใบโอนเงินพร้อมจดหมายสั่งจองพระ ส่งแบบลงทะเบียนกันสูญหาย มายังสำนักปฏิบัติธรรม (ก่อนส่งเอกสารมาให้ท่านถ่ายเอกสารเก็บไว้ ๑ ชุด)

หมายเหตุ ข้อ ๑ ข้อ ๒ นี้ ท่านต้องส่งหลักฐานใบเสร็จรับเงินหรือโอนเงิน ที่ทางธนาคารออกให้ท่านหลังการโอนเงินแล้ว โดยท่านนำไปถ่ายเอกสารให้ท่านเก็บใบถ่ายเอกสารไว้ส่วนใบจริงส่งมาเป็นหลักฐานให้ทางสำนักโดยสอดใส่มากับจดหมายสั่งจองพระธรรมกายหยก ส่งแบบลงทะเบียนกันสูญหาย ขอให้ท่านเก็บหลักฐานการส่งจดหมายลงทะเบียนไว้ด้วยทุกอย่าง

๓. ส่งดราฟท์เงินธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) หรือเช็คบุญบำเพ็ญ (เช็คอย่างอื่นไม่รับ) ส่งลงทะเบียนหรือ EMS ป้องกันการสูญหายและท่านต้องเก็บหลักฐานใบส่งจดหมายลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานด้วย

๔. การส่งเงินแบบธณาณัติทุกชนิด หากหลีกเลี่ยงได้โปรดหลีกเลี่ยงเพราะมีปัญหาบ่อยครั้ง เช่น จดหมาย ธนาณัติ สูญหาย ท่านสาธุชนส่งมาแล้ว แต่ทางวัดยังไม่ได้รับระบบการทำงานของไปรษณีย์มีความบกพร่องมาก มีปัญหามากที่สุด พอมีปัญหาเกิดขึ้น กว่าจะรู้ก็นาน กว่าจะขอให้ทำการตรวจสอบหลักฐาน กว่าจะรู้ผลก็นานเป็น ๑-๒ เดือน ดังนั้นทางวัดเจอปัญหานี้บ่อยมาก ดังนั้นจึงขอร้องให้ท่านสาธุชนโปรดใช้การส่งเงินผ่านทางธนาคารกรุงเทพ, ทหารไทย, จะปลอดภัยและรวดเร็วและมั่นใจ กว่าระบบธนาณัติทุกชนิดของไปรษณีย์

หากท่านอยู่ในเขตท้องถิ่นไม่มีธนาณัติเป็นแดนกันดารจริงๆ จำเป็นต้องส่งธนาณัติมา ก็ขอให้ท่านเก็บหลักฐานการส่งและเมื่อท่านส่ง

มาแล้วพอครบ ๗ วัน ท่านต้องโทรศัพท์หรือมีจดหมายมาติดต่อสอบถามทางวัดอีกที ว่าได้รับหรือยัง พร้อมแจ้งหมายเลขธนาณัติที่ท่านส่งมาหมายเลขอะไรด้วย จะได้ตรวจสอบได้ หากโทรมาติดต่อกับทางสำนักหากโทรตอนกลางวันไม่มีผู้รับสาย ก็ให้โทรมาเวลากลางคืน ๓-๔ ทุ่มและตอน ๖-๗ โมงเช้า

และข้อควรระวังไม่ว่าจะส่งเงินแบบวิธีใดก็ตาม ท่านต้องเก็บหลักฐานการส่งเงินไว้ทุกอย่าง และการส่งจดหมายมาทุกครั้ง ท่านต้องส่งแบบลงทะเบียนหรือด่วน EMS อย่าส่งแบบธรรมดาเพราะแบบธรรมดาส่งมาแล้วสูญหายง่าย เราไม่มีหลักฐานตรวจสอบ

ดังนั้นขอจงจดจำหากส่งจดหมายมาทุกครั้งโปรดส่งแบบลงทะเบียนหรือ EMS และต้องเก็บหลักฐานใบส่งไว้ด้วยทุกครั้ง และถ้าส่งเงินมาต้องคอยติดตามส่งข่าว สอบถามมาที่วัดภายหลังการส่งเงินแล้ว ๗ วัน และจดหมายทุกฉบับท่านต้องเขียนชื่อ-สกุล บ้านเลขที่อยู่ของท่านโดยเฉพาะตัวเลข ทุกตัว อย่าเขียนหวัดโปรดเขียนตัวบรรจงชัดๆ พร้อมหมู่ที่ตำบล อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์ทุกอย่างให้ชัดเจนหากท่านเขียนชัดเจนถูกต้อง ทางวัดก็จัดส่งพระไปให้ ท่านได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด หากท่านจ่าหน้าตัวเลขไม่ชัดเจนทางวัดเดาไม่ถูก หรืออ่านไม่ออกทำให้เสียเวลาส่งไป หากผิดพลาดสิ่งของพัสดุ อาจสูญหายส่งผิดบ้านได้

ดังนั้นขอย้ำให้ท่านเขียนที่อยู่ทุกอย่างของท่านให้ละเอียดชัดเจนครบทุกอย่างให้ถูกต้องอย่าลืม

การขอถึงพระเป็นที่พึ่งที่ระลึกเป็นบุญกุศล

ตามทัศนะทางพระพุทธศาสนา ถือว่าการขอถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หรือการขอให้พระคุ้มครอง มิใช่เป็นเรื่องจิตวิทยา คือ เพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเท่านั้นแต่เป็นยิ่งกว่านั้นหลายเท่าพันทวี ซึ่งในพุทธศาสนาเรียกว่า เป็น "บุญ" ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ใดก็ตามขอถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หรือขอให้พระคุ้มครอง ย่อมแสดงว่าผู้นั้นมีศรัทธาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงพร้อมไปด้วยพระปัญญาธิคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระกรุณาธิคุณ

เมื่อมีศรัทธาดังนี้แล้ว บุคคลผู้นั้นย่อมตั้งอยู่ในความดี ตรึกระลึกถึงแต่ความดี เป็นเหตุให้บุญกุศลเกิดขึ้นถ้ารู้จักวิธีปฏิบัติ สามารถรวมจิตไว้ภายในกายได้แล้ว บุญกุศลย่อมทวีขึ้นตามส่วนและถ้าสามารถวางจิตไว้ที่ศูนย์กลางกาย บุญกุศลย่อมเพิ่มขึ้นอีกเป็นทวีคูณ

ในทำนองเดียวกัน การขอให้พระสงฆ์หรือแม้พระเครื่องคุ้มครอง จิตใจของผู้ขอย่อมตรึกระลึกถึง คุณความดีของพระที่ตนยึดเป็นที่พึ่งที่ระลึก บุญกุศลจึงเกิดแก่เขาได้ ดังนั้น ขณะใดที่เราขอให้พระคุ้มครอง ขณะนั้นจิตใจของเราจะระลึกถึงแต่คุณความดีของพระ ทั้งนี้จะก่อให้เกิดผลเป็นบุญกุศล บุญกุศลที่เกิดขึ้นจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการวางใจของเราว่า ไกล-ใกล้ หรือ ตรงจุดศูนย์กลางกาย ซึ่งถ้าจิตตกศูนย์กลางกาย ดวงปฐมมรรคย่อมเกิด และดวงปฐมมรรคนี้เองจะเป็นหนทางเบื้องต้นที่จะนำไปสู่ธรรมกาย (พระพุทธรัตนะ)

ถ้าจิตของเราตรึกระลึกถึงแต่คุณความดี บุญกุศลย่อมเกิดขึ้น จะน้อยหรือมากก็ตามบุญกุศลนี้จะคุ้มครองเราเอง ฉะนั้น จะเห็นว่าการเกิดของบุญมีลักษณะสัมพันธ์ต่อเนื่องเหมือนปฏิกิริยาลูกโซ่ กล่าวคือ พระมิได้คุ้มครองเราโดยตรง แต่พระเป็นต้นกำเนิดให้เกิดบุญกุศล และบุญกุศลนี้ สามารถคุ้มครองเราอีกต่อหนึ่ง

ถ้าจะมีผู้สงสัยว่า เหตุใดคนที่มีมิจฉาทิฏฐิ ไม่มีศรัทธาในพุทธศาสนา มีความเชื่อว่า "ตนเป็นผู้ลิขิตชีวิตของตน" ไม่เชื่อเรื่องโลกนี้โลกหน้า ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ไม่เคยอ้อนวอนขอให้พระคุ้มครอง บางครั้งก็ประพฤติผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง แต่เขาก็ได้รับความสำเร็จในการประกอบกิจการต่างๆ เป็นอย่างดี ทัศนะทางพระพุทธศาสนาที่จะใช้อธิบายเรื่องนี้ก็คือ แม้เขาจะไม่ได้สร้างบุญกุศลในชาตินี้ แต่บุญกุศลในอดีตชาติยังส่งผลอยู่ เขาจึงสามารถทำกิจการต่างๆ ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ตรงกันข้าม คนบางคนซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของคนทั่วไป เขาเป็นคนดี มีความวิริยะอุตสาหะอย่างสูงแต่กลับประสบความล้มเหลว ผิดหวัง เดือดร้อน ไม่สร่างซา ในกรณีนี้ โดยหลักกฎแห่งกรรม อธิบายได้ว่า แม้ชาตินี้เขาได้สร้างบุญกุศลไว้บ้าง แต่ปริมาณน้อยกว่าที่จะคุ้มครองให้เขารอดพ้นจากความเดือดร้อนได้ ด้วยเหตุว่าบุญกุศลในอดีตของเขาได้สิ้นสุดลงแล้ว และเป็นระยะที่บาปในอดีตของเขากำลังส่งผล เขาจึงต้องเผชิญอุปสรรคและความเดือดร้อนนานาประการ

บุญและบาปเกิดจากเหตุ

ตามปกติ บุคคลที่ตรึกระลึกถึงแต่ความดี บุญกุศลย่อมเกิดแก่เขาไม่รู้จบ ตรงกันข้ามบุคคลที่จิตใจขุ่นมัว คิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว อยู่เสมอ ผลแห่งพฤติกรรมของเขาคือความทุกข์ ความเดือดร้อน กระวนกระวายใจอยู่ร่ำไป ขาดความสุขสงบ

ขอให้ลองระลึกนึกถึงว่า ถ้าเราตั้งพระพุทธรูปไว้ในที่ที่เหมาะสม บุคคลที่ผ่านไปมาย่อมนอบน้อมกราบไหว้หรืออย่างน้อยแม้ไม่แสดงการคารวะก็จะไม่แสดงอาการลบหลู่ดูหมิ่น ในทำนองกลับกัน ถ้าเรานำถุงขยะไปวางไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งไม่เคยเป็นกองขยะมาก่อน ไม่ช้าไม่นานก็จะมีคนนำขยะมากองสุม ทำให้เกิดกองขยะที่ใหญ่โตขึ้นเรื่อยๆ แม้จะเอาป้าย

"ห้ามทิ้งขยะ" ไปปักไว้ ก็ยากที่จะห้ามได้

จะเห็นว่า การที่ผู้กราบไหว้พระพุทธรูปก็ดี การที่มีกองขยะเกิดขึ้นก็ดี ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากเหตุดีหรือไม่ดีนำมาก่อน บุญหรือบาปก็เช่นกัน ย่อมเป็นผลอันเนื่องมาจากเหตุ กล่าวคือ ผู้ใดที่มีจิตกุศล หรือมีคำเรียกง่ายๆว่า "ใจใส" ย่อมคิดดี พูดดีและทำดี คือสร้างกรรมดีอยู่เป็นนิจ "บุญ" ย่อมไหลมาสู่ เสมือนคนที่เห็นพระพุทธรูปแล้วกราบไหว้ ตรงกันข้ามกับคนที่มีจิตอกุศล หรือมี "ใจขุ่นมัว" ย่อมคิดชั่ว พูดชั่วและทำชั่ว หรือมีกรรมชั่วอยู่เป็นนิจ ความเลวร้ายหรือ "บาป" ย่อมประดังเข้ามาไม่ขาดสาย เสมือนขยะที่มีคนพากันมาเทรวมกันไว้เป็นกอง โดยไม่ต้องเชื้อเชิญ

คนที่ขอให้พระคุ้มครอง ย่อมตรึกระลึกถึงแต่คุณความดี ฉะนั้นบุญกุศลย่อมบังเกิดแก่ตัวเขา และบุญนี้เองที่จะช่วยปกป้องให้เขาแคล้วคลาดจากภัยพิบัติทั้งปวงในขณะเดียวกัน ก็มีกำลังใจแข็งแกร่งพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง

พระในตัวเรา

ถ้าพิจารณาให้ดีจะรู้สึกว่า ในตัวเรานี้ประกอบด้วยบุคคลสองคน คนหนึ่งใฝ่ดีเสมออีกคนหนึ่งมักจะคิดและทำแต่เรื่องไม่ดีไม่งามอยู่เป็นประจำ เราจะสังเกตพฤติกรรมของบุคคลทั้งสองได้ตลอดเวลา เป็นต้นว่า บางครั้งเรารู้สึกขี้เกียจไม่อยากตื่นนอนไปทำงาน ไม่อยากไปโรงเรียนก็จะมีบุคคลที่ใฝ่ดี เตือนให้เรารีบตื่นนอนไปทำงาน ไปโรงเรียน ไม่ยอมขาดงานขาดโรงเรียน บางครั้ง เราผูกโกรธคนอื่น มีความอาฆาตพยาบาทผู้อื่นที่ทำให้เราเดือดร้อน เราอยากจะตอบแทนกระทำของเขาให้รุนแรงยิ่งกว่าที่เขาทำต่อเรา แต่บุคคลที่ใฝ่ดีจะห้ามปรามจิตใจเรา โดยตักเตือนเราให้มีความละอายต่อบาป ดังนั้น จะมีการต่อสู้ระหว่างบุคคลทั้งสองเป็นนิจ คราใดที่บุคคลผู้ใฝ่ดีชนะเราก็จะประพฤติดี แต่ถ้าแพ้ เราก็จะประพฤติ

เลวร้ายทันที ผู้ที่รู้จักสังเกตตนเอง ย่อมจะยอมรับว่า ลักษณะทั้งสองซึ่งขัดแย้งกันนี้ มีอยู่ในตัวเราตลอดเวลา

คนบางคนมีความประพฤติเรียบร้อย อารมณ์เยือกเย็น สุขุม จะทำสิ่งใดก็ไต่ตรองอย่างรอบคอบ ฉลาดเฉลียว รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เป็นที่รักใคร่ของผู้ใกล้ชิด และผู้ที่คบหาสมาคมด้วยทุกคน ทั้งนี้ ย่อมแสดงว่าบุคคลที่ใฝ่ดีในตัวเรา เป็นผู้ชนะอยู่เสมอ บุคคลที่ใฝ่ดีก็คือพระในตัวเรานั่นเอง

ในทางกลับกัน คนบางคนมักจะฉุนเฉียว โกรธง่าย พูดจาเอะอะหยาบคาย ก้าวร้าวขาดความอดทน เอาแต่ใจตัวเป็นใหญ่ ต้องการเป็นผู้ชนะ ขาดเหตุผล เป็นที่อิดหนาระอาใจของเพื่อนฝูง หรือผู้ร่วมงานตลอดเวลา อย่างนี้แสดงว่า บุคคลที่ใฝ่ต่ำในตัวเขาเป็นผู้ชนะตลอด บุคคลที่ใฝ่ต่ำในตัวเราก็คือมารนั่นเอง

การที่คนเราแสดงพฤติกรรมร้ายกาจออกมา แสดงว่าจิตใจของเขาขุ่นมัว เพราะถูกห่อหุ้มด้วยกิเลส จึงกลายเป็นคนใจบาป สร้างกรรมชั่วสร้างบาปอยู่เสมอ ขณะเดียวกันก็หมดโอกาสสร้างความดี ระหว่างที่มีชีวิตอยู่ย่อมมีทุกข์มีปัญหาเดือดร้อนไม่สร่างซา เมื่อสิ้นชีวิต ก็มีแต่ทุคติเป็นที่ไป

ได้กล่าวแล้วว่าเราทุกคนมีพระอยู่ในตัว แม้จะยังมองไม่เห็น แต่ก็สามารถรู้สึกได้หากเรา ทำทาน รักษาศีล ทำสมาธิมากๆ จนกระทั่งจิตใจผ่องใส เกิดความสว่างโพลงที่ศูนย์กลางกาย ความสว่างนั้นก็จะส่งให้เห็นองค์พระในตัวเรา ซึ่งเรียกว่า "พระธรรมกาย" (หรือพุทธรัตนะ)

ท่านผู้รู้เปรียบพระธรรมกายนี้ว่า เป็นเสมือนหลุมหลบภัยในตัวเรา เมื่อเราสามารถสอดใจไว้ในหลุมหลบภัยนี้ได้ ก็จะรู้สึกชุ่มชื่นหัวใจเป็นอย่างยิ่ง ทุกข์โศกโรคภัยอันตรายใดๆ ก็จะละลายหายไปหมด

เพราะฉะนั้น พระที่คุ้มครองเราได้อย่างแท้จริงก็คือ พระธรรมกายในตัวเรา ไม่ใช่พระนอกกาย ซึ่งทั้งนี้เราจะต้องประพฤติปฏิบัติธรรม จนสามารถเข้าถึงได้ด้วยตนเอง แล้วเราจะเป็นที่พึ่งต่อตนเองได้ ดังพุทธพจน์

ที่ว่า "อัตตาหิ อัตโน นาโถ" (ตนแลเป็นที่พึ่งของตนเอง)

หมายเหตุสำคัญ

การสร้างพระผงสมเด็จ (พระของขวัญ) วัดปากน้ำของหลวงพ่อวัดปากน้ำก็ดี ตลอดจนการสร้างพระผงสมเด็จวัดปากน้ำ, พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำ รุ่น ๑ ก็ดี พระสมเด็จทั้งหมดนี้ก็ได้ผ่านการทำพิธีบรรจุความศักดิ์สิทธิ์ด้วยอานุภาพวิชชาธรรมกายของพระบรมพุทธเจ้า, พระธรรมกายของพระพุทธเจ้าในนิพพาน นับอสงไขยไม่ถ้วน ตลอดจนธรรมกายในกายมนุษย์ได้เจริญภาวนาวิชชาศักดิ์สิทธิ์แก่องค์พระสมเด็จทุกองค์ เท่ากันหมด และหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็สอนให้ผู้ที่ได้รับพระสมเด็จวัดปากน้ำเหล่านี้นึกน้อมอาราธนาภาพองค์พระไปตั้งไว้ ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้น้อมใจหยุดนิ่งกลางองค์พระบูชา อาราธนาพระตามแบบที่ท่านมอบให้ไป เพื่อให้เข้าถึงความศักดิ์สิทธิ์และปาฏิหาริย์ขององค์พระสมเด็จ หากผู้ใดปฏิบัติตามวิธีการบูชาพระสมเด็จนี้จนเห็นปาฏิหาริย์เป็นองค์พระแก้วขาวใสภายในตัวได้ ก็ได้ชื่อว่าบูชาพระอาราธนาพระสมเด็จถูกต้องตามจุดประสงค์ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ผู้บูชา อาราธนาก็จะได้รับความศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองจากทั้งพระภายนอก และพระภายในที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง

ดังนั้นจุดประสงค์ที่แท้จริงของหลวงพ่อวัดปากน้ำที่แจกพระผงสมเด็จวัดปากน้ำ (พระของขวัญ) แก่ผู้บริจาคทรัพย์ทำบุญนี้ ก็เพื่อจุดประสงค์ให้ผู้รับพระไปได้เข้าถึงองค์พระภายในตัวที่ขาวใสบริสุทธิ์ดุจเพชร คือ "พระธรรมกาย" หรือพระพุทธรัตนะภายในตัวนั่นเอง ซึ่งพระธรรมกายนี้แหละคือที่พึ่งที่ประเสริฐที่สุด ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่แท้จริงของทุกๆคน ดังนั้นหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านจึงประสงค์ให้ทุกคนได้เข้าถึงพระพุทธรัตนะหรือพระธรรมกายนี้ ท่านจึงสร้างพระสมเด็จวัดปากน้ำขึ้นแจกและให้ผู้ที่ได้รับพระไปปฏิบัติตามวิธีการบูชาอาราธนาพระที่พิมพ์มอบแจกคู่กับ

พระสมเด็จพระของขวัญนั้น และการสร้างพระสมเด็จวัดปากน้ำ. พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำ รุ่น ๑ นี้ ก็ดำเนินตามแบบของหลวงพ่อนั้นทุกประการ ดังนั้นพระสมเด็จวัดปากน้ำหยกรุ่น ๑ ตลอดจนพระหยกทุกองค์จึงมีความวิเศษศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนักที่ทรงคุณค่ามหาศาล มีอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ทั้งภายใน-ภายนอกมีปาฏิหาริย์เห็นผลทันตา ถ้าผู้รับพระได้ปฏิบัติบูชาตามวิธีบูชาพระที่ถูกวิธีที่บอกไว้ในหนังสืออภินิหารความศักดิ์สิทธิ์นี้แล้ว โปรดอ่านให้เข้าใจ และปฏิบัติตามนั้นเทอญ

ขอความสุขสวัสดี ความเจริญรุ่งเรือง ทั้งทางโลก และทางธรรม จงบังเกิดมีแก่ท่านผู้อ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยกันทุกท่านเทอญ

หมายเหตุ

พระสมเด็จหยกและหยกทุกชนิดของทางวัด เป็นหยกที่ประกอบอานุภาพคุณพระศรีรัตนตรัยเข้าไว้ เพื่ออำนวยความสุขสวัสดิ์ แก่ผู้ร่วมสมทบทุนตั้งทุนนิธิเพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัติทั่วโลก ทั่วประเทศ และสร้างพระประธานหยกและรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ

ความจริงหยกก็มีคุณค่าในตัวอยู่แล้วแต่ครั้นเชิญอานุภาพแห่งพระศรีรัตนตรัยเข้าไปอีกย่อมให้หยกมีคุณค่ายิ่งขึ้น จึงเป็นหยกศักดิ์สิทธิ์กว่าหยกในที่แห่งอื่นๆ และท่านผู้บริจาคทรัพย์ได้รับหยกไปเกิดประโยชน์ ๔ ประการคือ

๑. ท่านได้บุญใหญ่กุศลใหญ่

๒. ท่านได้หยกหรือพระหยกเนื้อดี

๓. ท่านได้อานุภาพพระรัตนตรัย หยกที่ได้เป็นบุญ เป็นมงคลประเสริฐ

๔. ท่านได้ชื่อว่าเผยแพร่ธรรม. ได้ร่วมสร้างวัด สร้างพระประธานเป็นบุญใหญ่ เงินที่ท่านบริจาครับพระหยก เป็นประโยชน์ต่อศาสนาอย่างเต็มเปี่ยม เงินที่ท่านบริจาคบูชาพระหยกเงินนั้น

เป็นอริยะทรัพย์ เป็นบุญติดตาม ส่งผลแก่ท่านไปทุกภพทุกชาติ

- หากท่านไปซื้อหยก หรือพระหยก ที่พวกนักฉวยโอกาสทำเลียนแบบขายแข่งกับทางวัด เงินนั้นไปบำรุงกิเลสบำรุงบาป ไม่เป็นประโยชน์ต่อพุทธศาสนาเลยท่านไม่ได้บุญของที่ท่านได้ไปเป็นอัปมงคล ไม่ศักดิ์สิทธิ์ไม่มีอานุภาพ บุญที่จะตามคุ้มครองรักษาตัวท่าน ไม่มีสิ่งน่าภาคภูมิใจเลย ขอท่านผู้เจริญด้วยความรู้และสติปัญญาจงโปรดพิจารณาตามความเป็นจริง

- พระสมเด็จหยกปากน้ำ รุ่น ๑ รุ่นแรกในโลกเรียกว่า รุ่นอภิมหาอมตะนิรันดร์กาล หรือรุ่นล้านปี เพราะเจียระไนจากเนื้อหินหยกจากพม่าที่มีอายุหลายสิบล้านปี ตามหลักฐานยืนยัน จากนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกยอมรับ

- พระสมเด็จหยกปากน้ำ รุ่นประวัติศาสตร์โลกนี้ ผู้ได้รับไปย่อมเป็นบุญวาสนาแก่ตนเอง และครอบครัว เพราะสามารถตกทอดเป็นสมบัติตกทอดแก่บุตรหลาน-เหลน-โหลน นานเท่านานคู่แผ่นดิน เพราะเป็นเนื้อหยกมีความแข็งแกร่ง คงทนยิ่งกว่าพระเครื่องใดๆในโลก

- "พระหยก, และหยก เป็นของอาถรรพ์ จะไม่ตกไปอยู่กับคนใจบาปหยาบช้าแต่จะอยู่กับคนใจบุญ คนมีบุญเท่านั้น และเป็นเครื่องหมายแห่งความเจริญรุ่งเรือง"

อานิสงส์การบริจาคทรัพย์ตั้งทุนนิธิเผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัติ

๑. ได้ชื่อว่าเป็นการทำนุบำรุงพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เพราะหนังสือธรรมปฏิบัติเป็นหลักปฏิบัติให้เข้าถึงพุทธธรรมและสามารถแพร่หลายไปอย่างไม่มีวันจบสิ้น

๒. ทุนนิธิ บุญนิธิ (ขุมทรัพย์) คือบุญนั้นบุคคลฝังไว้ดีแล้ว ใครๆทำลายล้างไม่ได้ สามารถติดตามตัวไปได้ในบรรดาทรัพย์ที่จำต้องละไป ก็มีแต่บุญนิธินี้เท่านั้นที่จะพาเอาไปได้ เพราะไม่เป็นของสาธารณะแก่คนทั่วไป เป็นของเฉพาะตัว โจรลักไปไม่ได้ มนุษย์สมบัติ ความยินดีในเทวโลก และนิพพานสมบัติ อิฐผลทั้งปวงนี้ อันเทวดาและมนุษย์ย่อมได้ด้วยบุญนี้ ดังมีบาลีรับรองมาใน นิธิกัณฑ์ ขุททกนิกาย ขุททกปาฐ

พระสุตตันตปิฎก ดังนี้

เอโส นิธิ สุนิหิโต อชยฺโย อนุคามิโก
ปหาย คมนีเยสุ เอตํ อาทาย คจฺฉติ
อสาธารณํ มขเญสํ อโจรหรโณ นิธิ

มานุสสิกา จ สมฺปตฺติ เทวโลเก จ ยาสติ
ยา จ นิพฺพาน สมฺปตฺติ สพฺพเมเตน ลพฺภติยา
(นิธิกัณฑ์ สุททกนิกาย ขุททกปาฐ พระสุตตันตปิฎก)

การบริจาคทรัพย์ตั้งทุนนิธิเพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมะเป็นทานนี้ได้ชื่อว่าฝังขุมทรัพย์ที่ไม่มีวันหมดไว้ ในพระพุทธศาสนา เพราะการให้ธรรมเป็นทานถือว่าเป็นการให้ทานที่ได้บุญสูงสุด มีคุณค่ากว่าการให้ทานทั้งปวง เพราะทำให้ผู้รับได้มีปัญญารู้ผิดชอบชั่วดี สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่รู้จักจบสิ้น ทั้งชาตินี้และชาติหน้าต่อๆไป ส่วนทานชนิดอื่นๆ ผู้รับได้รับแล้วไม่ช้าก็หมดสิ้นไป

ดังนั้นผู้บริจาคทรัพย์ตั้งทุนนิธิ เพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมะเป็นทานนี้ได้ชื่อว่าฝังขุมทรัพย์ที่ไม่มีวันหมดไว้ในพุทธศาสนาได้ชื่อว่าเป็นบุญใหญ่ อานิสงส์ใหญ่ ยอดเยี่ยมกว่าการทำบุญ ทำทาน ทั้งปวง มี พระพุทธภาษิตทรงรับรองยืนยันว่า "สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ" การให้ธรรมเป็นทานชนะการให้ทานทั้งปวง

ทานแปลว่าการให้ การสละทรัพย์สินสิ่งของเงินทอง หรือเครื่องอุปโภค บริโภคของตนเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่นแก่ส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

พ่อแม่ถ้าไม่ให้ทานเลี้ยงเรามา เราก็ตายเสียตั้งแต่เกิดแล้ว สามีภรรยาหาทรัพย์ได้ไม่แบ่งปันกันใช้ ก็บ้านแตก ครูบาอาจารย์ ถ้าไม่ให้วิทยาทานแก่เรา เราก็โง่ดักดาน คนเราถ้าโกรธกันแล้ว ไม่ยอมให้อภัยทานกันโลกนี้ก็เป็นกลียุค ชีวิตของคนเรา จึงดำรงอยู่ได้ด้วยทาน เราโตมาได้ก็เพราะทาน เรามีความรู้ในด้านต่างๆ ก็เพราะทาน การให้ทานจึงเป็นสิ่ง

จำเป็น และมีคุณประโยชน์ใหญ่หลวงต่อมนุษยชาติ

ทานมี ๒ ประเภท คือ อามิสทาน ได้แก่การให้วัตถุสิ่งของเป็นทาน และธรรมทานคือการให้ธรรม เป็นทาน จัดเป็นยอดของทานที่ได้บุญสูงสุดไม่มีทานชนิดใดเทียมเท่าได้เลย

ทานบางอย่างทำหรือให้แล้วไม่ได้บุญคือ

๑. ให้สุราของมึนเมาทุกชนิด ยาเสพติดทุกชนิด เช่นยาบ้า สุรา บุหรี่ ฝิ่น กัญชา เฮโรอีน ฯลฯ ตลอดจนสิ่งเสพติดต่างๆ

๒. ให้อาวุธทุกชนิดเครื่องประหัตประหารกัน (ทำให้เกิด อาชญากรรม ฆาตกรรม)

๓. ให้มหรสพ เช่นพาไปดูหนัง ละคร ฟังดนตรี เพราะทำให้กิเลสกามกำเริบ

๔. ให้ยาพิษต่างๆ (ทำให้เกิดมลพิษภาวะ สารพิษตกค้างเป็นต้น)

๕. ให้สัตว์เพศตรงข้าม เช่น หาสัตว์ตัวเมียไปให้ตัวผู้ หาสาวๆ ไปให้เจ้านาย

๖. ให้หนังสือ ให้ภาพลามก ภาพโป้เปลือย ตลอดจนสิ่งยั่วยุกามารมณ์ ทั้งหลายต่างๆ (เป็นต้นเหตุ ปัญหาสังคมฉุดคร่า อนาจารข่มขืน)

ทั้ง ๖ อย่างนี้ ทำแล้วไม่ได้บุญ แล้วยังเป็นบาปมลทินติดตัวไปอีกด้วย

ข้อเตือนใจ

คนเราเมื่อตายไปแล้วทรัพย์สมบัติแม้แต่เข็มเล่มเดียวก็ไม่สามารถนำติดตัวไปได้วิธีเดียวเท่านั้นที่ จะนำทรัพย์ติดตัวไปได้คือ การนำทรัพย์นั้นไปทำทาน ทานเป็นประโยชน์แก่ผู้มีชรา พยาธิ มรณะเผาผลาญอยู่ ถ้ารู้จักขนทรัพย์ออกด้วยการให้ทานทรัพย์นั้นย่อมเป็นประโยชน์แก่เขาได้ ทรัพย์ที่บำเพ็ญทานแล้วชื่อว่า ขนออกหมด ดูเถอะเจ้าของเรือน (บ้าน) ที่ถูกไฟไหม้ ภาชนะใดที่ขนออกได้ก็เป็นประโยชน์แก่เขา ส่วนที่ขนออกไม่ได้ก็ต้องถูกไฟไหม้อยู่ในเรือนนั้นเอง

โลกจะร่มเย็นเพราะธรรมนำโลกให้เกิดสันติ

คณะผู้ดำเนินงานโครงการเผยแพร่ หนังสือธรรมปฏิบัติ เพื่อชาวพุทธไทยและต่างประเทศ ตั้งความหวังตามนโยบายเผยแพร่หนังสือธรรมะ เพื่อโลกร่มเย็นซึ่งเป็นการทำงานทวนกระแสธรรม ที่ต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานัปการ แต่เราต้องไม่ท้อถอย

ดังนั้นขอเราท่านทั้งหลาย ร่วมแรงร่วมใจกันเสียสละทุนทรัพย์เพื่อจัดตั้งทุนนิธิเผยแพร่หนังสือ ธรรมปฏิบัติเพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมะให้กว้างขวาง ผลักดันให้ธรรมนำโลก สร้างความภาคภูมิใจที่เกิดมาทั้งทีได้ช่วยกันสร้างความดีจรรโลงโลกไว้ให้ร่มเย็นสืบต่อไป

ดังนั้นจึงขอเชิญท่านสาธุชนผู้มีปัญญา มีโอกาสโปรดช่วยกันประชาสัมพันธ์เผยแพร่กันต่อๆไป เพื่อร่วมบริจาคจัดตั้งทุนนิธิ เพื่อสนับสนุนโครงการ เผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัติ เผยแพร่ไปทั่วโลกสืบเนื่องต่อๆไป เพื่อให้มนุษยชาติอยู่ด้วยกันอย่างสงบสันติสุข ตามคติธรรมที่ว่า

"ร่วมแรงลงทุนเผยแพร่หนังสือธรรมะ
ย่อมผดุงไว้ซึ่งสันติสุขแด่ชาวโลก"

เรียนพระธรรมแท้ ผูกไมตรี
รวมเหล่าหมู่คนดี ก่อตั้ง
ทุนนิธิเพื่อเกิดมี ในสัจจ ธรรมนา
เผยแพร่ธรรมเพื่อรั้ง แก่นแท้ศาสนา

คนควรให้ ในสิ่งที่ควรให้
การเลือกให้ทาน พระสุคตทรงสรรเสริญ
คนพาลเท่านั้นที่ไม่สนับสนุนไม่สรรเสริญการให้ทาน
บุญของผู้ให้ย่อมเจริญก้าวหน้า
ผู้ให้ย่อมผูกไมตรีไว้ได้
ผู้ให้ย่อมเป็นที่รักของคนหมู่มาก
ผู้มีปัญญาให้ความสุข ย่อมได้รับความสุข
(พุทธพจน์)

ผู้ให้ธรรมทาน ชื่อว่าให้อมฤตธรรม (กินททสูตร)
ผู้ให้ของที่พอใจ ย่อมได้ของที่พอใจ
ผู้ให้ของที่เลิศ ย่อมได้ของที่เลิศ
ผู้ให้ของที่ดี ย่อมได้รับของที่ดี
ผู้ให้ของที่ประเสริฐ ย่อมเข้าถึงฐานะอันประเสริฐ

นระใดให้ของที่ดี ให้ของที่เลิศ และให้ของที่ประเสริฐ
นระ (คน) นั้นจะเกิด ณ ที่ใดๆ ย่อมมีอายุยืนมียศ ณ ที่นั้นๆ
(มหาปทายีสูตร)

ขอเชิญบริจาคสั่งจองพระธรรมกาย หยกเขียวแท้ และพระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น ๑ เพื่อเป็นพระหยกศักดิ์สิทธิ์ประจำตัว, ติดตัว และประจำครอบครัว วงศ์ตระกูล

การได้เป็นเจ้าของพระหยก หรือมีพระหยกติดตัว ถือเป็นบุญวาสนาในหมู่มนุษย์ที่เจริญด้วยวัฒนธรรมและจารีตประเพณี ชาวจีนเชื่อถือกันมาทุกยุคสมัยว่า หยกเป็นของอาถรรพ์ มักไม่ตกอยู่กับ คนใจบาปหยาบช้าไม่อยู่กับคนชั้นต่ำ หยกมันตกอยู่กับคนมีบุญ หรือชนที่เจริญด้วยคุณธรรม ศีลธรรม วัฒนธรรม หรือผู้ดีมีตระกูล มีฐานะมียศศักดิ์ เป็นเช่นนี้มาแต่ยุคโบราณมาจนถึงยุคปัจจุบัน

ดังนั้นผู้ใดมีพระหยกติดตัว หรือบูชาประจำครอบครัว เป็นบุญสมบัติประจำวงศ์ตระกูล จึงเป็นบุญวาสนาอันประเสริฐในหมู่มนุษย์และยังได้บุญและอานิสงส์พิเศษอีกดังนี้

๑. ย่อมได้บุญมาก เพราะท่านบริจาคทรัพย์เพื่อตั้งทุนนิธิเผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัติไปทั่วโลก จัดเป็นธรรมทานที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า

"สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ" การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทานทั้งปวง

การให้	บริจาคเพื่อ	เป็นทาน
ธรรมะ	ที่สอนนิพพาน	สุขให้
ชนะ	กิเลสแลมาร	ก่อเกิด ปัญญา
การให้ทุกอย่าง	ไม่	อาจสู้ให้ธรรม

ดังนั้น เงินที่ท่านบริจาคเพื่อตั้งทุนนิธิเผยแพร่ธรรม จึงเป็นอริยทรัพย์ติดตัวท่านไปไม่มีวันหมดเงินนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่พุทธศาสนาและสังคมส่วนรวมมนุษย์ไปทั่วโลกท่านจะได้บุญไม่มีวันจบสิ้น เป็นบุญสูงสุด

๒. ท่านได้บุญและพระหยกดีที่มีคุณค่า ทั้งเนื้อวัตถุ และความศักดิ์สิทธิ์ที่หายากยิ่ง การได้เป็นเจ้าของพระหยก ไม่ว่าองค์เล็กหรือใหญ่จิตใจของท่านย่อมตั้งอยู่ในพุทธานุสติ อกุศลต่างๆ และนิวรณ์ คือเครื่องกั้นความดี ย่อมพลอยสงบลง ทำให้จิตใจแจ่มใส เบิกบานแช่มชื่นได้อย่างอัศจรรย์ นับว่าเป็นผลบุญทันตา

๓. ถ้าท่านบูชาพระหยกตามวิธีที่ถูกต้อง ท่านจะเห็นผลบุญทันตาในชาตินี นอกจากนี้ท่านจะเกิดคุณธรรม คือมีความเคารพในพระพุทธเจ้ามากขึ้น มีศรัทธา สติปัญญา ความเพียร ความอดทน มีหิริ โอตตัปปะก็จะเจริญงอกงามขึ้นในจิตใจท่านจัดเป็นบุญบารมีอย่างยิ่ง จิตท่านจะน้อมไปในพุทธภูมิ จะไม่ไปเกิดเป็นคนเขลา คนหลงงมงาย มีแต่สัมมาทิฏฐิตลอดไป และในเวลาใกล้สิ้นชีวิต เมื่อเจริญพุทธานุสติยึดพระหยกเป็นอารมณ์ สิ้นชีวิตแล้วย่อมเกิดในสุคติภพ เพราะนิมิตปรากฏดี จะไม่ไปเกิดในอบายภูมิ คือ ภูมิของสัตว์นรก, เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉานเป็นอันขาด

๔. ด้วยอำนาจบุญที่ท่านบริจาคทรัพย์ ตั้งทุนนิธิเผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัตินี้ได้ชื่อว่าเป็นการสร้างปัญญาบารมีที่ยิ่งใหญ่ จะทำให้ท่านเกิดเป็นคนดีมีปัญญาสูงส่งในภพชาติต่อๆไป และการที่ท่านได้เป็นเจ้าของพระหยกนี้ ท่านได้ชื่อว่าสร้างพระพุทธรูปอันเป็นตัวแทนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้เคารพกราบไหว้ หรือระลึกถึง จัดเป็นบุญอีกส่วนหนึ่ง บุญส่วนนี้จะส่งผลให้ท่านไม่เกิดเป็นคนพิกลพิการทางอวัยวะคือพ้นจากฐานะแห่งความอาภัพ 18 ประการ มีขาด้วน, แขนขาด, ตาบอด, หูหนวก, เป็นใบ้, ปากแหว่ง ฯลฯ เป็นต้น แต่ด้วยบุญที่เป็นเจ้าของพระหยกนี้จะส่งผลให้ท่านเกิดในตระกูลสูง มีรูปร่างสมส่วนงดงาม ไม่พิกลพิการต่างๆ และได้เกิดในสถานที่ดีงาม ไม่ไปเกิดในแดนหรือประเทศทุรกันดาร อดอยากยากจน หรือประเทศที่มีภัยจากศึกสงครามภัยธรรมชาติต่างๆ แต่จะได้เกิดในร่มเงาของพระพุทธศาสนาอีกย่อมทำให้ได้ทรัพย์สมบัติโดยง่าย มีหลักฐานมั่นคง ยืนนาน มีอายุยืนนาน อุปัทวอันตรายใดๆ ไม่สามารถกล้ำกรายได้ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน เป็นที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

๕. พระหยกนี้ ย่อมตกเป็นสมบัติสืบทอดแก่บุตรหลานเหลนในอนาคตต่อๆไป บุญจะเกิดแก่เราผู้เป็นเจ้าของคนแรกอยู่ตลอดเวลาเพราะได้บุญมากในฐานะเป็นผู้สร้างพระหยกไว้ให้ลูกหลานได้กราบไหว้

บูชาเกิดศรัทธา บุญกุศลนี้จะทับทวีแก่เราผู้สร้างมากขึ้นไม่จบสิ้น

๖. จิตใจที่ศรัทธาพระพุทธรูปหยก ย่อมส่งผลให้เกิดในประเทศที่ร่มเย็นเป็นสุขในร่มเงาพุทธศาสนา ไม่ไปเกิดในประเทศที่ไร้ศาสนา ป่าเถื่อน หรือประเทศกลียุค มีแต่การรบราฆ่าฟันกัน

๗. การเป็นเจ้าของพระหยก เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะในด้านพุทธศิลป์, พุทธปฏิมา ให้กว้างขวางออกไป อันเป็นผลโดยอ้อม

พระพุทธปฏิมาศิลป์นี้ ผู้ที่เจริญแล้วทั้งหลายล้วนยกย่องว่าเป็นศิลปะชั้นสูงที่ละเอียดอ่อน ประณีต งดงาม ทำให้ผู้ดู ผู้ชมเกิดอารมณ์อ่อนโยน เยือกเย็น สงบตามไปพร้อมทั้งให้เกิดแนวความคิดด้าน ปัญญาสร้างสรรค์แก่ผู้ดู ผู้ชม และนอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของพุทธศาสนาอีกด้วย เพราะพระหยกสามารถคงทนอยู่ได้นานกว่าพระทุกชนิดที่สร้างจากโลหะ และผงปูนทั้งปวงเพราะพระโลหะหากจมดินตากแดดฝนก็ยังผุพังได้ ส่วนพระที่สร้างจากผง, จากดิน, จากปูนขาวต่างๆ มีอายุอย่างมากไม่เกิน 100-200 ปี ก็ผุพังจนหมดสิ้นไม่คงทนด้วยประการทั้งปวง

และถ้ามองในด้านเนื้อวัสดุ พระที่สร้างจากปูน, ผง มีค่าทางวัตถุต่ำไม่คงทน และหาง่ายเกลื่อนกลาด มีวางขายแบกะดิน ริมทางเท้าสนามหลวง ทางไปท่าพระจันทร์ และในตลาดวัดมหาธาตุ, ท่าพระจันทร์ วัดราชนัดดา มีขายเกลื่อนกลาดมากมาย มีพระผง, พระสมเด็จของทุกวัด, ทุกรุ่น ทั้งเก่าใหม่ มีวางขายชนิดเอารถบรรทุกสิบล้อไปขนได้เลยที่ไหนๆ ก็มี มีวางขายริมถนน หรือแบกะดิน ริมทางเท้ามากมายเกลื่อนกลาด

แต่พระหยก หาเป็นเช่นนั้น เพราะมีคุณค่าทางเนื้อวัตถุสูง มีความคงทนเป็นเลิศ ไม่ผุพังง่าย และมีอายุเนื้อวัตถุเก่าแก่กว่าพระใดๆ ในโลก สามารถคงทนไปคู่โลกอีกนับล้านๆปี ตามเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นจริง

ดังนั้น การเป็นเจ้าของพระหยก จึงมีอานิสงส์มากมายดังที่กล่าวมาแล้วนี้

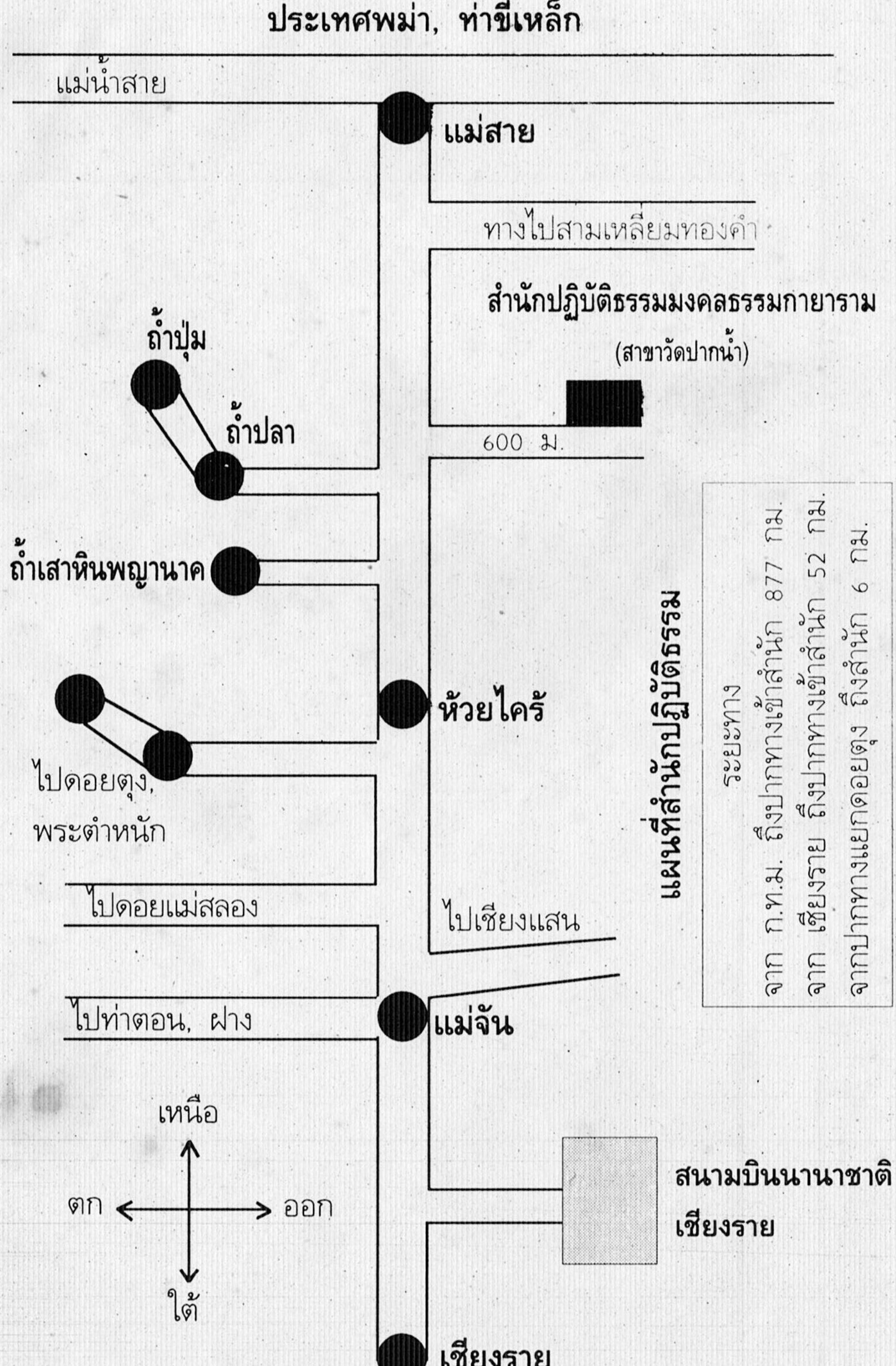
การบริจาคตั้งทุนนิธิ ได้ชื่อว่าฝังขุมทรัพย์ที่ไม่มีวันหมดไว้ในพุทธศาสนา เพราะการให้ธรรมทานถือเป็นการให้ทานที่ได้บุญสูงสุด มีคุณค่ากว่าการให้ทานทั้งปวง เพราะทำให้ผู้รับมีปัญญา รู้ผิดชอบ ชั่วดี สามารถนำไปใช้ได้ ไม่รู้จักจบสิ้น ทั้งชาตินี้ และชาติหน้าต่อๆไป แต่ส่วนทานชนิดอื่นๆ ผู้รับได้รับแล้วไม่ช้าก็หมดสิ้นไป

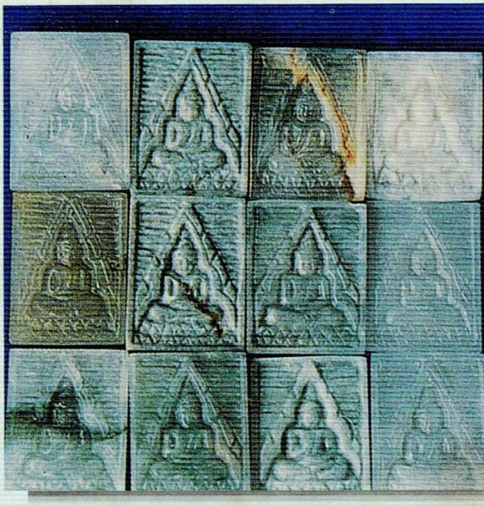
การบริจาคทรัพย์เพื่อตั้งทุนนิธิ เพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมปฏิบัติได้ชื่อว่า เป็นการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง มีอานิสงส์ ดังนี้

บุญนิธิ (ขุมทรัพย์ คือ บุญ) นั้น บุคคลฝังไว้ดีแล้ว ใครๆทำลายล้างไม่ได้ สามารถติดตามตัวไปได้ ในบรรดาทรัพย์ที่จำต้องละไป ก็มีแต่บุญนิธินี้เท่านั้นที่จะพาเอาไปได้ เพราะไม่เป็นของสาธารณะแก่คนทั่วไป เป็นของเฉพาะตัว โจรลักไปไม่ได้ มนุษย์สมบัติ ความยินดีในเทวโลก และนิพพานสมบัติ อิฐผลทั้งปวงนี้ อันเทวดาและมนุษย์ย่อมได้ด้วยบุญนิธินี้ด้วย

ดังนั้น การบริจาคทรัพย์ตั้งทุนนิธิ จึงชื่อว่าได้สร้างพระธรรม, เผยแพร่พระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปรอบโลก และยังได้สร้างพระหยก เป็นเจ้าของพระหยกอันเป็นองค์แทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งและมีคุณค่ายิ่งในทุกๆด้าน

ดังนั้น ขอเชิญบริจาคทรัพย์ตั้งทุนนิธิและขอรับพระหยกได้ที่สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย ๕๗๑๓๐ โทร. (๐๕๓) ๗๐๙๕๒๐, ๗๐๙๕๒๗

ประเทศพม่า, ท่าขี้เหล็ก
แม่น้ำสาย
แม่สาย
ทางไปสามเหลี่ยมทองคำ
สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม
(สาขาวัดปากน้ำ)
600 ม.
ถ้ำปุ่ม
ถ้ำปลา
ถ้ำเสาหินพญานาค
ห้วยไคร้
ไปดอยตุง,
พระตำหนัก
ไปดอยแม่สลอง
ไปเชียงแสน
ไปท่าตอน, ฝาง
แม่จัน
แผนที่สำนักปฏิบัติธรรม
ระยะทาง
จาก ก.ท.ม. ถึงปากทางเข้าสำนัก 877 กม.
จาก เชียงราย ถึงปากทางเข้าสำนัก 52 กม.
จากปากทางแยกดอยตุง ถึงสำนัก 6 กม.
เหนือ
ตก
ออก
ใต้
สนามบินนานาชาติ
เชียงราย
เชียงราย

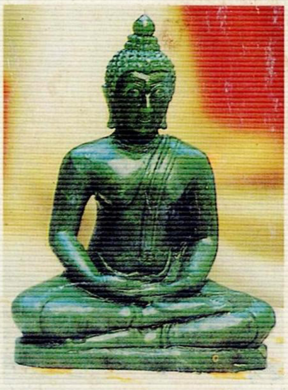

พระสมเด็จหยกวัดปากน้ำรุ่น 1 เจียรไนจากหยกใจกลางวงกำไล หยกพม่าแท้ เนื้อสีขาว-สีครีม ความแข็ง 7 (หยกเจดไอท์) อายุหลายล้านปี ผ่านการทำพิธีนาน 9 เดือน ณ วัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพฯ มอบแก่ผู้บริจาคสร้างพระประธาน 300 บาท พร้อมดวงแก้วกลมใสแท้ 1 ดวง

พระสมเด็จวัดปากน้ำเนื้อผงรุ่นบรรจุกรุพระเจดีย์ที่พุทธมณฑล (รุ่น 1 ของสำนักสาขาวัดปากน้ำแห่งนี้) มอบแก่ผู้บริจาคสร้างพระประธาน 109 บาท (โปรดช่วยค่าส่งทางพัสดุไปรษณีย์ 30 บาท)

ภาพพระวิหารหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พระมงคลเทพมุนี) ณ สำนักปฏิบัติธรรมมงคลธรรมกายาราม (สาขาวัดปากน้ำ) ต.โป่งงาม อ.แม่สาย จ.เชียงราย สร้างโดย สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ และคณะ สมาคมศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ บัดนี้เสร็จแล้วแต่ยังขาดพระประธาน ทางสำนักจะสร้างพระธรรมกาย และรูปเหมือนหลวงพ่อด้วยหินหยกเขียวแท้ขนาดเท่าองค์จริง